

MIERCURI 1 APRILIE 2009

PREZIDEAZĂ: DOMNUL PÖTTERING

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 15.00)

1. Reluarea sesiunii

Președinte. – Declar redeschisă ședința suspendată joi, 26 martie 2009.

2. Declarația Președinției

Președinte. – Doamnelor și domnilor, sunt întristat și îngrozit că sunt nevoit să vă informez azi că, sfârșitul de săptămână trecut, peste 300 de persoane s-au înecat când mai multe vase cu refugiați au naufragiat în Marea Mediterană, aproape de țărmul Libiei. Aceste vase transportau persoane din Africa de Nord și Africa Subsahariană. Câțiva refugiați au fost salvați de către autoritățile egiptene și libiene și unele cadavre au fost recuperate, dar sute de persoane sunt încă date dispărute. În numele Parlamentului European, aș dori să-mi exprim tulburarea și tristețea profunde pe care ni le-a cauzat acest eveniment.

În ultimii doi ani, Uniunea Europeană a înregistrat o creștere a imigrației pe calea Mării Mediteraneene și ne putem aștepta ca această criză economică să escaladeze în mod semnificativ exodul din cauza sărăciei din Africa.

Numărul enorm de refugiați care își pierd viețile în mod tragic încercând să ajungă în Uniunea Europeană riscă să transforme Marea Mediterană într-un uriaș cimitir în aer liber; nouă ne revine responsabilitatea de a găsi soluții pentru a pune capăt acestor tragedii.

Vă rog acum să ținem un minut de reculegere în memoria celor decedați.

(Deputații s-au ridicat și au ținut un minut de reculegere)

Vă mulțumesc.

3. Urări de bun venit

Președinte. – Doamnelor și domnilor, este o mare plăcere să îl primim printre noi pe câștigătorul Premiului Nobel pentru medicină din 2008, domnul profesor Luc Montagnier, care este prezent la balcon. Vă urez un călduros bun-venit!

(Aplauze)

De asemenea, sunt încântat azi să primim o delegație a Comunității Economice a Statelor Vest-africane (CESVA). Această delegație este formată din 15 membri ai comitetului său *ad-hoc* pentru alegeri directe și puteri suplimentare. Au venit într-o vizită de investigație cu scopul de a învăța din experiența Parlamentului European în acest domeniu. Sper că veți avea un sejur excelent aici și că parlamentele noastre vor coopera mai îndeaproape în viitor. Vă urez un călduros bun-venit!

(Aplauze)

4. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

5. Componenta Parlamentului: consultați procesul-verbal

6. Componenta comisiilor și delegațiilor: consultați procesul-verbal

7. Rectificări (articolul 204a din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

8. Declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

9. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

10. Calendarul perioadelor de sesiune din 2010: consultați procesul-verbal

11. Ordinea lucrărilor: consultați procesul-verbal

12. Noul acord UE-Rusia (dezbatere)

Președinte. – Următorul punct este raportul (A6-0140/2009) prezentat de Janusz Onyszkiewicz, în numele Comisiei pentru afaceri externe, privind noul acord UE-Rusia (2008/2104(INI)).

Janusz Onyszkiewicz, raportor. – (PL) Domnule Președinte, acest raport descrie relația dintre Uniunea Europeană și Rusia ca fiind de o importanță crucială pentru interesele economice și politice ale Uniunii. Pune accentul pe rolul pe care Rusia poate și ar trebui să-l joace pe scena internațională, mai ales în vecinătatea noastră imediată, unde poate contribui la stabilitatea economică și politică a regiunii.

În plus, raportul atrage totuși atenția asupra reacției Rusiei exagerat de agresive la intervenția armată a Georgiei din Osetia de Sud și asupra acțiunii extinse și neprovocate a forțelor ruse în Abkhazia. Raportul subliniază nevoia de dialog rațional în materie de securitate. Acesta ar trebui să fie un dialog bazat pe respectarea legislației internaționale și a integrității teritoriale a statelor. De asemenea, raportul evidențiază că evenimentele din Caucaz și recunoașterea independenței ambelor enclave, Osetia și Abkhazia, pun la îndoială măsura în care Rusia este cu adevărat pregătită și capabilă să construiască un spațiu comun de securitate în Europa alături de Uniunea Europeană.

Raportul sugerează că discuțiile privind respectarea deplină de către Rusia a angajamentelor și acordurilor care au pus capăt conflictului georgian ar trebui să se încheie înainte de adoptarea unui acord negociat. Acest lucru ar presupune un acord privind statutul Abkhaziei și al Osetiei de Sud. De asemenea, raportul invită Rusia să își asume angajamente ferme de a nu utiliza forța împotriva vecinilor săi.

În plus, raportul arată că evenimentele recente care implică atacul Rusiei asupra integrității teritoriale a Georgiei periclitează relația dintre Uniunea Europeană și Rusia, asemenea rolului Rusiei în criza de aprovizionare cu gaze.

Raportul arată faptul că este recomandabil să se înlocuiască acordul curent cu un nou acord mai extins. Acordul în cauză ar trebui să reglementeze toate aspectele cooperării noastre și să fie obligatoriu din punct de vedere juridic. De asemenea, ar trebui să conțină proceduri clare de soluționare a litigiilor.

Raportul reglementează și securitatea energetică. Se mai abordează și includerea într-un acord negociat a dispozițiilor fundamentale ale tratatului privind energia și protocolul de tranzit. Trimiterea este făcută în pofida faptului că tratatul este în prezent obligatoriu din punct de vedere juridic, și pentru Rusia, deși Rusia se poate retrage din acesta.

Raportul indică uriașul potențial latent al unor eventuale acorduri economice reciproce, bazate pe un parteneriat egal între ambele părți. Aceste acorduri ar putea conduce la o interdependență avantajoasă pentru ambele părți. În conformitate cu raportul, este extrem de important ca statele membre și Uniunea Europeană în ansamblu să exprime o poziție unitară, în special în privința relațiilor cu Rusia. De asemenea, este esențial ca, în conformitate cu diferitele tratate ale Uniunii Europene, statele membre să se consulte în timp util cu privire la orice inițiative bilaterale cu Rusia. Acest lucru este mai ales fundamental în cazurile care ar putea avea repercusiuni asupra altor state ale Uniunii Europene sau pentru Uniunea Europeană în ansamblul ei.

În raport, se acordă o mare atenție drepturilor și libertăților omului în Rusia. Se subliniază faptul că, în calitate de membru al Consiliului Europei, Rusia este obligată să respecte principiile pe care a fost înființat Consiliul. Se afirmă că respectarea respectivelor principii este vitală pentru reușita negocierilor privind cooperarea dintre Uniunea Europeană și Rusia. Se consideră că este regretabil faptul că Rusia se opune introducerii unor măsuri eficiente în scopul de a asigura că nu se vor repeta numeroasele cazuri în care autoritățile ruse au încălcat drepturile omului și au fost condamnate de Curtea Europeană de Justiție.

Merită să atragem atenția asupra uneia dintre numeroasele recomandări cuprinse în raport, și anume că Uniunea Europeană ar trebui să continue să susțină candidatura Rusiei pentru aderarea la Organizația Mondială a Comerțului. Se consideră că este foarte important ca Rusia să respecte angajamentele de aderare înainte de a deveni în mod oficial membru. În special, aceasta presupune ca Rusia să înceteze procesul practicilor de abandonare care au fost deja introduse. În acest context, merită să reamintim imensa importanță pe care o acordăm protecției eficiente a proprietății intelectuale, comerciale și industriale.

Raportul conține recomandări privind drepturile omului, libertatea presei, independența autorităților judiciare și restrângerea treptată a sferei permise de intervenție ale ONG-urilor în Rusia. De asemenea, raportul reglementează o serie de aspecte economice, precum navigația maritimă în Marea Baltică și de-a lungul coastei de nord a Rusiei, traficul aerian deasupra Siberiei și acordurile reciproce în vederea unor eventuale investiții nerestricționate.

Alexandr Vondra, --președinte în exercițiu al Consiliului. – Domnule Președinte, aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru ocazia de a aborda, în această ședință, subiectul relației cu Rusia. Așa cum cu siguranță știți deja, Consiliul a discutat în detaliu relația cu Rusia acum câțva timp, când am stabilit bazele și argumentele pentru un nou acord UE-Rusia, prin urmare, considerăm că este esențială reluarea negocierilor pentru un nou acord. În cele din urmă, Rusia este vecinul nostru cel mai mare, unul dintre partenerii noștri cheie și un actor indispensabil pe scena internațională. În prezent, când criza economică lovește deopotrivă foarte violent Uniunea Europeană și Rusia, este clar că confruntările nu ne vor face pe niciunii mai puternici.

Pe de altă parte, o cooperare constructivă, rațională și avantajoasă pentru ambele părți și îndeplinirea angajamentelor internaționale de către Rusia cu siguranță le-ar putea întări pe amândouă.

Mai mult, dialogul și angajamentul constructiv sunt mijloace importante prin intermediul cărora ne putem apăra interesele și ne putem promova valorile față de Rusia.

Pe scurt, acest lucru ne-a determinat în principal să decidem reluarea negocierilor privind un nou acord UE-Rusia, în ciuda evenimentelor care s-au petrecut în Georgia în luna august. Criza și implicațiile sale continuă, în mod cert, să ne umbrească relațiile. Negocierile nu legitimează nicidecum comportamentul Rusiei în Georgia, inclusiv în teritoriile Abkhaziei și Osetiei de Sud, iar Uniunea Europeană dezaprobă cu fermitate aceste practici. Sprijinul nostru pentru integritatea teritorială a Georgiei sugerează în mod clar poziția noastră fermă în acest sens. -

Ne așteptăm în continuare ca Rusia să se comporte în mod responsabil și să își onoreze toate angajamentele. Aceasta înseamnă, în special, că vom acorda o atenție deosebită vecinilor noștri comuni cu Rusia în cursul întregului proces de negociere. Criza din Georgia a demonstrat cum conflictele nesoluționate pot rămâne volatile chiar și după mulți ani și că intervenția militară nu este o soluție.

Trebuie să îi reamintim Rusiei că are multe de câștigat dacă adoptă un comportament constructiv față de vecinii săi și că are multe de pierdut dacă continuă pe calea confruntării. La urma urmelor, Rusia a dovedit deja că știe cum să se comporte față de vecinii săi din Europa Centrală, care fac parte acum atât din Uniunea Europeană, cât și din NATO.

Vom continua să insistăm asupra faptului că Rusia trebuie să își îndeplinească angajamentele internaționale și să respecte integritatea teritorială și suveranitatea Georgiei și ale altor țări est-europene care sunt vecini comuni cu Uniunea Europeană. De asemenea, se așteaptă o cooperare deplină din partea Rusiei și a Georgiei, la dezbaterile de la Geneva.

Nu intenționez să vă prezint în detaliu stadiul curent al negocierilor cu Rusia privind noul acord. Comisia, ca negociator al acordului, va putea să vă descrie evoluția procesului într-o măsură mai mare.

Aș reaminti că suntem doar la începutul procesului, care poate dura o bună perioadă de timp. Nu ar trebui să ne descurajăm dacă avansăm mai anevoios la început. Cu toate acestea, sunt sigur că, până la sfârșitul președinției noastre, vom distinge mai clar ceea ce doresc ambele părți să se reglementeze prin noul acord.

Îi mulțumim lui Janusz Onyszkiewicz pentru raportul său și pentru recomandările formulate în acesta. În general, vă împărtășim îngrijorările, precum și obiectivele.

Aș dori acum să fac câteva remarci cu privire la partea referitoare la securitatea externă din noul acord, unde și președinția joacă un rol în negocieri. Este extrem de important ca noul acord să conțină dispoziții în conformitate cu care să se asigure un dialog și o cooperare eficiente cu Rusia, și să se bazeze pe valori comune, pe îndeplinirea angajamentelor internaționale existente, pe statul de drept și pe respectarea democrației, a

drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Acest lucru are o însemnătate deosebită în ceea ce privește vecinii noștri comuni. Într-adevăr, este esențial, dacă avem în vedere o soluție pentru conflicte foarte vechi.

Prevenirea conflictelor este, de asemenea, un obiectiv important. Trebuie urmărit atât prin dialog politic, cât și prin inițiative comune.

Se înregistrează un anumit progres cu Rusia în sfera dialogului politic și în ceea ce privește partea referitoare la securitatea externă din noul acord. Desigur, dificultatea rezidă în detalii. Cea mai interesantă și mai dificilă parte a negocierilor începe acum, odată cu discutarea unor propuneri de text concrete.

Dat fiind că negocierile sunt în derulare, nu ar fi adecvat să vă prezint detaliile aici. Cu toate acestea, vă pot asigura că vom încerca să obținem dispoziții substanțiale privind consolidarea dialogului pe scena internațională, combaterea terorismului, controlul armamentului, dezarmarea și neproliferarea, drepturile omului, democrația și statul de drept, gestionarea crizei și protecția civilă.

La reuniunea la nivel înalt UE-Rusia de la Khanty Mansiysk, s-a convenit că obiectivul nostru comun a fost încheierea unui acord strategic care va oferi un cadru cuprinzător pentru relațiile UE-Rusia în viitorul apropiat și va ajuta la dezvoltarea potențialului relației noastre. Acesta rămâne obiectivul nostru și unul pe care președinția, precum și președințiile succesive, vor continua să-l urmărească.

Suntem pregătiți să informăm permanent Parlamentul cu privire la evoluția negocierilor și vă suntem recunoscători pentru contribuția dumneavoastră, în special prin textul rezoluției dumneavoastră.

Benita Ferrero-Waldner, *membră a Comisiei*. – (DE) Domnule Președinte, stimați colegi, aș dori să încep prin a-i adresa calde mulțumiri domnului Onyszkiewicz pentru acest raport de mare valoare.

Am subliniat în mod consecvent că apreciem avizul Parlamentului și, desigur, sunt încântată să vă ofer informații suplimentare privind derularea negocierilor.

Domnule Președinte, Rusia este și va rămâne un partener important pentru noi. Interesele noastre comune sunt complexe și suprapuse, de la contacte economice la, de pildă, cooperarea noastră ca parteneri în Cvartetul pentru Orientul Mijlociu sau, ca recent, în Afganistan și Pakistan. Bineînțeles, după cum știm cu toții, există și diferențe majore de opinie, de exemplu, în ceea ce privește integritatea teritorială a Georgiei. Apar în mod repetat tensiuni în ceea ce privește consolidarea rolului nostru în spațiul de vecinătate comun al Rusiei și al Uniunii Europene. În acest context, se afirmă adesea în mod greșit că suntem dependenți de vecinul nostru mare. În ceea ce privește comerțul și energia, suntem mai degrabă dependenți unii de alții sau, cu alte cuvinte, am devenit fiecare dintre noi un partener indispensabil pentru celălalt. Prin urmare, acestea sunt vremuri în care relațiile noastre cu Rusia sunt extrem de importante și în care o strategie comunitară unificată și vizionară este absolut vitală.

Măine, președintele Obama se va întâlni cu președintele Medvedev pentru prima dată, pentru a apăsa pe butonul de resetare, ca să spunem așa, a relației Statelor Unite ale Americii cu Rusia. Cu siguranță, această nouă abordare trebuie salutăată, dar noi nu trebuie să relansăm totul de la început. Noi nu avem nevoie să ne resetăm relațiile; în schimb ar trebui să le reglăm în mod constant. Acest lucru se află chiar în vârful listei noastre de priorități.

După cum a evidențiat Comisia în comunicarea sa din 5 noiembrie, având în vedere natura complexă și extensivă a relațiilor noastre și numeroasele domenii în care suntem dependenți unii de alții, trebuie să ne implicăm în mod consecvent în negocieri cu Rusia și aș mai afirma că trebuie să fim lucizi și orientați spre rezultat. Negocierile pentru un nou acord sunt, fără îndoială, cel mai bun mod de a avansa o poziție comunitară unitară, care ne apără interesele, în scopul de a ajunge la un acord cu privire la cele mai importante domenii. În timp ce eu vă vorbesc acum, a patra rundă de negocieri este în desfășurare la Moscova.

Am căzut acum de acord asupra unei structuri generale a acordului, care ar trebui să formeze o bază obligatorie din punct de vedere juridic pentru toate aspectele relațiilor noastre în viitorul apropiat. În același timp, nu am stabilit totuși termene artificiale pentru negocieri: în opinia mea, ar trebui să alocăm tot timpul necesar pentru a ajunge la un rezultat satisfăcător, deoarece acordul actual va rămâne în vigoare până la acel moment, prin urmare, nu este o nevoie stringentă de a ne urgency demersurile. Astfel nu trebuie să așteptăm noul acord înainte de a putea aborda probleme curente. Până în prezent, s-au discutat aspecte de politică, justiție și securitate, astfel încât pozițiile noastre respective sunt mai bine înțelese; am început acum să discutăm aspecte economice.

În orice caz, nu ar trebui să ne surprindă că cele două părți au abordări foarte diferite în unele domenii. Deși Rusia are ambiții mari pentru cooperarea privind politica externă și de securitate, de exemplu, este mai puțin ambițioasă în ceea ce privește problemele economice. Bineînțeles, este în interesul nostru ca, în Uniunea Europeană, relațiile noastre comerciale și economice să cuprindă dispoziții obligatorii din punct de vedere juridic și aplicabile, pentru a se asigura că Rusia acceptă un sistem bazat pe norme clare. Este în special cazul subiectului energiei, domeniu în care facem eforturi pentru acceptarea principiilor Cartei energiei, principalele principii fiind transparența, reciprocitatea și nediscriminarea.

Criza gazelor de la începutul anului a știrbit încrederea în viabilitatea relațiilor noastre în domeniul energiei și acest lucru trebuie remediat. Prin urmare, încercăm, în paralel cu negocierile, să consolidăm semnificativ sistemul de avertizare rapidă, care stabilește dispoziții privind monitorizarea și observarea în condiții de criză, pentru a evita conflictele și a facilita rezolvarea.

Acordul pe care îl negociem ar trebui, desigur, să se bazeze și pe respectarea drepturilor omului și a democrației, iar noi credem că aceasta ar trebui să fie o componentă esențială. În esență, după cum a afirmat domnul Vondra, Rusia și UE și-au asumat aceleași angajamente în ONU, Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și Consiliul Europei. Tratatul nostru ar trebui să pună accentul asupra respectării acestor angajamente și interese comune. În mod evident, nu poate rezolva conflictele în Europa prin propriile capacități, dar ar trebui să ofere un cadru pentru soluționarea conflictelor.

În paralel cu negocierile noastre, ne vom continua eforturile în forumuri existente, în dezbaterile de la Geneva pentru Georgia, în formatul 5+2 pentru Transnistria și în procesul de la Minsk pentru Nagorno-Karabakh. După cum am spus, justiția și afacerile interne sunt importante pentru ambele părți din cadrul negocierilor, deoarece sunt domenii în care eu percep un potențial semnificativ pentru o cooperare reciproc avantajoasă, mai ales în combaterea crimei organizate și, de asemenea, în îmbunătățirea condițiilor pentru călători *bona fide*. Cu toate acestea, posibilitatea eliminării obligației de obținere a unei vize, conform solicitării Rusiei, va reprezenta o perspectivă realistă doar în corelație cu îmbunătățiri suplimentare în alte domenii. De exemplu, dacă Rusia ar pune în aplicare standarde mai înalte de protecție a datelor, am ajunge mai ușor la o cooperare eficientă în termeni generali; cercetarea, educația și cultura furnizează, de asemenea, numeroase oportunități de cooperare în interesul cetățenilor noștri și ar trebui să se ia în considerare în noul acord.

Raportul pe care îl dezbaterem astăzi include în mod evident multe alte propuneri, pe care nu am timp să le analizez acum, dar, desigur, vor apărea în cursul dezbaterii. Aș dori să subliniez încă o dată că apreciez în mod special linia pe care a adoptat-o domnul Onyszkiewicz în raportul prezentat și în proiectul de rezoluție propus. Dacă sunt necesare informații suplimentare în urma dezbaterii de astăzi, voi fi încântată să ofer Comisiei pentru afaceri externe, de exemplu, o informare completă în orice moment, la fel cum am făcut-o anul trecut.

În concluzie, aș dori să subliniez că mă interesează în mod deosebit avansarea cu succes a negocierilor și, pentru aceasta, îmi ofer întregul sprijin. Sper că un tratat bun va plasa relațiile UE-Rusia pe o bază solidă și previzibilă în viitorul apropiat și astfel va aduce o contribuție importantă la stabilitate și securitate pe continentul nostru.

Cristina Gutiérrez-Cortines, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru industrie, cercetare și energie*. – (ES) Domnule Președinte, este limpede pentru noi și pentru Europa, pentru Comisia pentru industrie, cercetare și energie și pentru noi, în Europa, că energia a devenit un instrument de politică externă, un element de schimbare care este capabil să declanșeze conflicte sau să ne unească și tocmai acesta este subiectul la care ne referim astăzi.

În mod tradițional, Europa a fost unită cu Rusia. Istoria ne arată că, în dezvoltarea sa, Belarusul a fost clar influențat de Occident, iar tradiția rusească, în ceea ce privește religia, toate formele de educație și majoritatea sistemelor de valori, a urmat modul european de gândire care a îmbogățit Rusia. De asemenea, cultura noastră a fost îmbogățită de tradiția savanților din Rusia, a marilor matematicieni din Kazan și alte regiuni, același lucru fiind valabil și pentru literatura sa.

Cred că ar trebui să ne gândim la tensiunile din era socialistă ca la un antracț care trebuie reținut, dar aceste tensiuni nu reprezintă un factor constant. Experiența noastră constantă cu Rusia a fost marcată de unitate; de aceea, în domeniul energiei, unde Europa are deficiențe, sunt de părere că trebuie să informăm Rusia de dorința noastră de întreținere a prieteniei, dar cu reguli clare, care au existat dintotdeauna între gentlemen și în relația dintre noi, dar, acum, sub formă de reguli scrise.

Nu putem trăi într-o continuă incertitudine că aprovizionarea cu gaze a cetățenilor noștri poate fi din nou întreruptă, iar Rusia trebuie, de asemenea, să admită faptul că nu poate utiliza energia ca un instrument prin care să evite recunoașterea suveranității statelor vecine. În situația din prezent, popoarele și-au dobândit independența și își exercită pe deplin democrația, iar noi trebuie să veghem asupra lor și Rusia are datoria de a veghea, la fel cum are datoria de a furniza un set clar de reguli pentru schimbul de energie și unitate prin energie.

Josef Zieleniec, în numele Grupului PPE-DE. – (CS) Domnule Președinte, aș dori să îi mulțumesc domnului Onyszkiewicz pentru întocmirea acestui raport important, bine scris și echilibrat. La fel ca raportorul alternativ al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, sunt încântat că raportul reflectă, de asemenea, prioritățile noastre principale cu privire la Rusia, precum cooperarea pragmatică bazată pe un mediu de piață sănătos, importanța drepturilor omului, un stat de drept și o democrație care funcționează, toate fiind valori sociale fundamentale pentru UE, precum și accentuarea respectării suveranității tuturor statelor vecine și a unității Uniunii Europene.

Noul acord în curs de negociere trebuie să includă toate aspectele cooperării, să fie obligatoriu din punct de vedere juridic și să reflecte calitatea relațiilor noastre cu Rusia. Cu toate acestea, dacă discuțiile ne vor reflecta pozițiile și valorile, nu trebuie să uităm rolul jucat de Rusia în războiul din Georgia anul trecut sau în criza gazelor din ianuarie. Nu putem permite crearea unor noi sfere de influență în Europa. Nu putem accepta *status quo-ul* sau *faptul împlinit* din Caucaz. De aici apare necesitatea unor garanții clare că Rusia nu va folosi forța împotriva unuia dintre vecinii săi și că va aborda litigiile din spațiul nostru vecin comun alături de Uniunea Europeană. În viziunea noastră, este absolut normal să invităm Rusia să facă primul pas direct prin care să clădească încrederea.

Mulți colegi au pus accentul astăzi, în mod just, pe necesitatea unității UE în relație cu Rusia. Cu toate acestea, putem ajunge la o poziție cu adevărat unificată doar treptat, de unde propunerea mea de a institui un mecanism de consultare într-un cadru stabilit de Consiliu, care să permită statelor membre să se consulte, cu mult înainte de toate problemele bilaterale referitoare la Rusia, care au un impact asupra altui stat membru sau asupra Uniunii Europene în ansamblul său. Doar în acest mod vom ajunge la o poziție cu adevărat unificată față de Rusia și doar astfel vom exploata la maximum cel mai mare avantaj pe care îl avem în relație cu Rusia, care este propria noastră unitate.

Csaba Tabajdi, în numele Grupului PSE. – (HU) Grupul Socialist din Parlamentul European consideră Rusia ca fiind un partener strategic cheie. Uniunea Europeană și Rusia depind una de alta, după cum a confirmat și doamna comisar Ferrero-Waldner.

Aș dori să menționez că, în ceea ce privește aprovizionarea cu gaze, depindem unii de alții, întrucât Rusia nu ar putea să își vândă gazele naturale altor țări. Ar trebui să vorbim foarte clar cu privire la acest aspect. Este foarte important să se elaboreze și să se încheie un nou Acord de parteneriat și cooperare. Acest raport ar fi trebuit să îndeplinească acest obiectiv, dar nu o face.

Raportul Onyszkiewicz, care a fost adoptat de Comisia pentru afaceri externe și al cărui ton este uneori nepoliticos în mod explicit, poate cauza prejudicii grave rețelei de relații dintre UE și Rusia. Grupul Socialist este de acord că Parlamentul ar trebui să își exprime criticile juste la adresa Rusiei. Grupul Socialist condamnă cu fermitate încălcarea drepturilor omului. Solicităm respectarea drepturilor democratice și a valorilor fundamentale.

Invităm Rusia să respecte principiul independenței mijloacelor de informare scrise și a celor electronice. Solicităm guvernului rus să ia orice măsură posibilă în vederea investigării atacurilor și crimelor comise împotriva jurnaliștilor. Legislația rusă privind ONG-urile pune în pericol funcționarea independentă a acestor organizații.

Grupul Socialist privește cu îngrijorare modul în care s-au desfășurat cele mai recente alegeri pentru Duma rusă și alegerile prezidențiale. Criticăm poziția Rusiei în litigiul cu privire la aprovizionarea cu gaze dintre Rusia și Ucraina și în conflictul dintre aceste două țări. În același timp, avem totuși convingerea că recomandările Parlamentului trebuie să faciliteze îmbunătățirea relațiilor UE-Rusia și elaborarea unui nou parteneriat strategic. Acest raport nu servește acestui scop. Din acest motiv noi am dat un vot împotriva acestui raport în Comisia pentru afaceri externe.

Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni și Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa se opun gândirii exprimate de Comisie. Aceștia sunt contrari noii politici a Statelor Unite, dacă consideră că administrația Obama, în special prin declarațiile vicepreședintelui

Joe Biden, și-a schimbat stilul, iar atunci Uniunea Europeană va fi cu un pas în urma noii politici americane, deși acest lucru nu ar fi în interesul nostru. Așadar, nu ne preocupă critica, ci stilul.

Nu este nevoie de didacticism, ci de o critică justificată. Uniunea Europeană nu trebuie să se erijeze drept profesor și să dea lecții Rusiei. Prin urmare, Grupul Socialist va considera acest proiect de raport acceptabil, doar dacă toate cele șase modificări propuse pe care le-am prezentat vor fi aprobate de Parlament; în caz contrar, acesta va fi doar un raport contraproductiv care nu servește parteneriatului strategic dintre UE și Rusia. Cu toate acestea, este în interesul Uniunii Europene să dezvolte o cooperare de succes cu Rusia.

Graham Watson, în numele Grupului ALDE. – Domnule Președinte, afacerile externe impun diplomatie și principiu, iar acest raport privind un nou acord UE-Rusia oferă aceste componente. Grupul meu apreciază conținutul acestuia și îl felicită pe domnul Janusz Onyszkiewicz pentru munca depusă.

Istoria ne învață că nimic nu îi irită mai mult pe ruși decât să le întoarcem spatele, astfel încât este atât în interesul Rusiei, cât și în cel al Uniunii Europene să comunice, să coopereze și să desfășoare schimburi comerciale în moduri care clădesc încrederea. În aceeași ordine de idei, nu este onest să pretindem că Rusia are un comportament ireproșabil. Aceasta este o țară care folosește resursele de energie ca armă, o țară al cărei comportament disprețuitor în Caucaz și regiunea baltică exasperează țările vecine și o țară în care statul de drept se ajustează și se pliază pentru a-i ajuta pe cei care sunt în favoarea Kremlinului și a-i amenința pe cei care sunt împotriva, după cum o confirmă noul proces împotriva lui Mihail Khodorkovsky din prezent.

După cum știm, nici alegerile nu fac excepție. Violența fizică, intimidarea activiștilor drepturilor omului, asasinarea jurnaliștilor independenți - domnule Tabajdi, acestea sunt realitățile Rusiei de astăzi.

(Aplauze)

Ne întristează că unii colegi și-au propus să-și diminueze critica față de palmaresul Rusiei legat de drepturile omului. Sunt surprins de insistența unora de a defini noul acord ca fiind strategic, doar fiindcă Moscova dorește acest lucru. Da, trebuie să zidim punți, dar nu trebuie să tolerăm lucruri care sunt de nedescris.

Trei motive explică de ce unii sunt înclinați să îi dea satisfacție domnului Putin. În primul rând, sunt cei care au simpatizat odată cu sovieticii și al căror atașament sentimental față de Kremlin persistă. În al doilea rând, sunt cei care consideră că Rusia este oarecum diferită de alte țări, deci nu i se pot aplica aceleași standarde, și, în al treilea rând, sunt cei care cred că Rusia este prea înfricoșătoare ca să fie disprețuită. Niciunul dintre aceste argumente nu rezistă. Extrema stângă europeană are o istorie a ignoranței voite față de drepturile omului în epoca sovietică. Nu este doar greșit din punct de vedere moral, ci și confuz din punct de vedere politic ca aceasta să găsească scuze Rusiei, acum că Rusia se îndreaptă spre o dreaptă autoritaristă. Mai mult, drepturile omului sunt universale și indivizibile, altfel nu înseamnă nimic; așadar Uniunea ar trebui să apere cu încredere valorile noastre în interiorul granițelor sale și în afara acestora.

În cele din urmă, în prezent, Europa are o populație de trei ori și jumătate mai numeroasă decât cea a Rusiei. Avem cheltuieli în domeniul apărării de zece ori mai ridicate, iar economia europeană este de cincisprezece ori mai mare decât cea a Rusiei. Nu avem niciun motiv să ne aplecăm în fața Kremlinului și avem toate motivele să ne apărăm valorile. Astfel, sprijinim un nou acord, dar Europa să intre în această relație unită, puternică și cu ochii larg deschiși.

Adam Bielan, în numele Grupului UEN. – (PL) Domnule Președinte, Kremlinul folosește resursele de energie ca un instrument politic alături de principiul „dezbină și vei conduce” pentru a corupe Europa, țară cu țară, de la Cipru la Țările de Jos. Această abordare se dovedește a avea un succes remarcabil. Dimpotrivă, Uniunea Europeană a rămas surprinzător de pasivă în timpul atacurilor asupra Georgiei suverane. Liderii Uniunii Europene s-au evidențiat prin absența lor. Domnul Solana și doamna comisar Ferrero-Waldner nu au fost deloc vizibili. Între timp, domnul Sarkozy, președintele Franței, a fost profund umilit, deoarece rușii i-au ignorat total acordul de pace pe care îl negociase. Rezultă că slăbiciunea Europei în relațiile sale cu Rusia este cauzată de propria sa naivitate și îngustime.

Companiile energetice austriece, germane și italiene întrețin afaceri cu Kremlinul pe o bază bilaterală. De aici rezultă direct exercitarea de către Moscova a unor presiuni politice asupra unor state membre individuale. Germania construiește un gazoduct de-a lungul fundului Mării Baltice pentru a evita Polonia, iar Rusia a întrerupt aprovizionarea cu energie a Lituaniei, Republicii Cehe și a altor țări din Uniunea Europeană în mai multe rânduri. Dacă se pune în aplicare Nord Stream, țara mea, Polonia, poate avea parte de aceeași soartă. Politica Uniunii Europene față de Rusia trebuie să se bazeze pe principiile unității și solidarității. De aceea,

dacă dorim relații eficiente cu Rusia, este absolut esențial să consultăm alte state membre care ar putea fi eventual afectate, înainte de a semna acorduri bilaterale cu Kremlinul.

Marie Anne Isler Béguin, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Domnule Președinte, și eu aș dori să-i mulțumesc raportorului pentru că ne-a acceptat modificările și pentru că a pus problema drepturilor omului în centrul negocierilor cu Rusia. Aș solicita Consiliului și Comisiei să nu cedeze în acest domeniu, la fel cum l-aș ruga pe raportor să sprijine și celelalte modificări pe care le-am propus, în ceea ce privește respectarea drepturilor minorităților și ale Ceceniei, care au fost oarecum uitate când s-a întocmit raportul.

De asemenea, sprijinim atitudinea critică față de Rusia, deoarece, chiar dacă Rusia emite acum semnale pozitive, mai ales în ceea ce privește dorința sa de a încheia un acord internațional privind reducerea arsenalelor nucleare, care sunt, fără îndoială, prea costisitoare în aceste vremuri de criză, rămâne încă intransigentă cu privire la alte aspecte, în special legate de politica sa de vecinătate, reproșând Uniunii Europene că intervine în sfera sa de influență. V-aș reaminti că, recent, în Bruxelles, domnul Lavrov a criticat Parteneriatul estic pe care l-am instituit în cadrul reuniunii la nivel înalt din primăvară, în vreme ce domnul Putin reacționa negativ la acordul privind aprovizionarea cu gaze între Uniunea Europeană și Ucraina.

După cum știți - și după cum a afirmat toată lumea - problema Georgiei este mai actuală ca niciodată și rămâne un subiect de dispută între noi și Rusia, care își folosește în mod constant dreptul de veto pentru a împiedica desfășurarea unor forțe internaționale de menținere a păcii și chiar accesul observatorilor noștri civili în teritoriile pe care le ocupă și le controlează. Prin urmare, încalcă șase puncte din acordul pe care UE l-a încheiat cu Rusia la 12 august și nu oprește actele de violență care au loc zilnic de-a lungul graniței administrative Abkhazia-Osetia.

În plus, suntem pe deplin conștienți de dependența statelor membre, după cum s-a menționat anterior, de Rusia legată de energie sau de prețul politic pe care trebuie să-l plătim.

În final, domnule Președinte, în fața unei crize globale care nu scutește pe nimeni, nici chiar pe Rusia, aș dori să apară soluții surprinzătoare, care să predisună Rusia la acceptarea unui parteneriat constructiv, iar Uniunea Europeană să cântărească mai mult ca un partener unit.

Vladimír Remek, în numele Grupului GUE/NGL. – (CS) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, discutăm recomandările noastre adresate Consiliului pentru noul acord cu Rusia. Cu toate acestea, în percepția mea, textul raportului nu reprezintă recomandări pentru negocieri diplomatice. În cea mai mare parte, documentul articulează și subliniază necesitatea de a cere, a insista, a accentua, a îndemna și așa mai departe. Acesta este un lexicon al dictării și sunt foarte încântat că nu am rolul de negociator, care trebuie să se ghideze după asemenea recomandări. În același timp, recunoaștem că UE primește, în afară de orice altceva, un sfert din necesarul său de petrol și gaze naturale din Rusia. Uneori cred că încercăm să solicităm aprovizionarea sigură și stabilă cu materii prime esențiale, în vreme ce vânturăm amenințător o bată. Și ce aducem noi, Uniunea Europeană, la masa negocierilor? Unde este poziția noastră privind drepturile omului în spatele căreia ne ascundem în relație cu, de exemplu, minoritățile de limbă rusă care trăiesc pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene? Ce se întâmplă cu opinia noastră cu privire la reuniunile și acțiunile foștilor membri ai unităților SS din țările Uniunii Europene? Sau oare nu suntem împotriva lor, ci mai degrabă îi sprijinim, în conflict cu descoperirile ONU, de exemplu? De asemenea, cum se face că Comisia pentru industrie, cercetare și energie (ITRE) poate numi ambele țări, Rusia și Ucraina, ca responsabile pentru problemele legate de aprovizionarea cu gaze naturale în Uniunea Europeană, dar recomandările noastre se adresează doar Rusiei? În linii mari, este ca și cum am încerca să jucăm fotbal la o singură poartă. Acesta nu este un joc adecvat, după cum veți recunoaște, cu siguranță. Deci să nu ne așteptăm la rezultate miraculoase.

Personal, îmi este greu să sprijin acest document în forma sa actuală. Chiar și în Comisia pentru afaceri externe, o treime din deputații europeni nu au fost de acord cu proiectul. Între timp, Comisia pentru comerț internațional a adoptat o abordare mult mai realistă în relațiile cu Rusia, ținând seama de ce are nevoie cu adevărat Europa.

Bastiaan Belder, în numele Grupului IND/DEM. – (NL) Domnule Președinte, nu încape nicio îndoială că Rusia a participat, la rândul său, la criza economică globală. În dimineața aceasta, am auzit la radio un raport penetrant de la St Petersburg cu privire la medicamentele pe care cetățeanul rus mediu nu și le permite și astfel nu și le poate procura. Ultimele previziuni ale Băncii Mondiale indică vreme și mai furtunoasă pentru economia rusă. Cum vom reacționa la previziunea sumbră conform căreia, până la sfârșitul anului, peste 20 de milioane de ruși ar putea ajunge sub nivelul de subzistență de 4 600 RUB (aproximativ 185 USD)?

Într-adevăr, Europa și Rusia se confruntă cu nevoia urgentă a unei acțiuni hotărâte pentru a face față crizei. Prin urmare, ar trebui să se acorde prioritate eforturilor comune în vederea îmbunătățirii climatului economic global. Totuși aceasta necesită încredere reciprocă, dar, din păcate, doresc să subliniez că politica externă a Kremlinului împiedică fără rezerve acest lucru. Un exemplu este criza din Moldova, care continuă și se complică tot mai mult, iar Igor Smirnov nu contribuie cu nimic la rezolvarea acesteia. Un alt exemplu este reluarea complicațiilor politice, săptămâna trecută, în Ucraina. Pe scurt, absența încrederii reciproce zădărnicește eforturile comune.

Prin acest raport, Parlamentul transmite un mesaj sincer și clar Consiliului și Comisiei pentru negocierile cu Moscova și, sper cu sinceritate, va ține capul sus în fața Rusiei.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Doamnelor și domnilor, în proiectul de recomandare al Parlamentului adresat Consiliului privind noul acord UE-Rusia, pe care îl dezbatem astăzi, probabil există doar două aspecte cu care putem fi de acord. Prima este că Rusia are o importanță enormă pentru stabilitatea și prosperitatea Europei și a lumii, iar a doua este că trebuie să realizăm un parteneriat strategic cu Rusia, bazat pe valori democratice. Altfel, trebuie să spun că textul a fost redactat în limbajul unei puteri victorioase din perioada Războiului Rece, contrazicând toate regulile de bază ale diplomației și ale relațiilor internaționale. Aceste reguli se referă mai mult la compromis, politețe, echilibru și respectarea celeilalte părți aflate la masa tratativelor. Acestea nu se referă la cereri dictatoriale și condamnări aspre. Terminologia și formularea raportului amintesc de scrisoarea marelui sultan către Zaporozhsky Cossacks, care apoi i-a dat un răspuns corespunzător. Rusofobia incorectă a textului este parțial compensată de afirmația obiectivă a Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, care ar trebui să devină ghidul de formulare a unui nou document. În opinia mea, actualul raport aduce prejudicii atât Uniunii Europene, cât și Federației Ruse și, prin urmare, intereselor tuturor cetățenilor din regiunea euro-asiatică.

Doamnelor și domnilor, sper că reuniunea la nivel înalt dintre Uniunea Europeană și Rusia, care urmează să se organizeze sub președinția cehă de către președintele ceh Václav Klaus, categoric nu va folosi această retorică rusofobă. Mai ales că președintele ceh nu împărtășește viziunea comunitară generală asupra conflictului Rusia-Georgia. Cred cu tărie că, în interesele cetățenilor noștri, Consiliul ar trebui să țină seama de faptul că Rusia este și va fi în continuare un partener necesar, util și egal în zona noastră geopolitică. După cum s-a menționat deja, un sfert din aprovizionările cu petrol și gaze naturale ale UE provin din Rusia, iar jumătate din petrolul și gazele naturale ale Rusiei merg spre UE. În absența altor motive, chiar și doar acest fapt este un argument suficient pentru a încerca să menținem bune relații de vecinătate între UE și Federația Rusă.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Domnule Președinte, în ultimii doi ani și jumătate, ca președinte al delegației pentru relațiile cu Rusia, m-am ocupat în mod intensiv de Rusia și Europa. Nu m-am preocupat doar de incidente, ci am fost și permanent receptivă în ceea ce privește strategia pe termen lung. Astfel, nu reușesc să înțeleg ceea ce tocmai a spus domnul Watson, președintele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa. Nu am adoptat o viziune părtinitoare în niciuna dintre aceste debateri, cum nici colegii mei nu au făcut-o. Am discutat numeroasele probleme care privesc Rusia.

Dar să nu uităm că încheierea unui acord de parteneriat înseamnă, de asemenea, că noi înșine suntem parteneri. Acest lucru determină ambele părți să se angajeze într-o consultare reciprocă cu privire la aspecte dificile. Într-adevăr, un acord de parteneriat se poate concretiza doar într-un spirit de încredere reciprocă, nu dacă o parte nu vede decât probleme. Statele Unite au o strategie diferită în prezent. Chiar trebuie să ne întoarcem la sentimente reci, contrar Statelor Unite, care oferă șanse? Acesta nu este un mod de acțiune rezonabil.

Avem nevoie de un acord de parteneriat, un parteneriat strategic, fiindcă avem doar un vecin mare. Depindem de acest vecin în ceea ce privește aprovizionarea cu energie, iar acesta depinde de fondurile noastre. Întrucât noi, în Europa, avem valori de apărut, discutăm totuși și valorile comune și drepturile omului cu acest vecin. Discutarea doar a aspectelor negative nu este un început bun pentru noua strategie pe care trebuie să o adoptăm față de marele nostru vecin. În consecință, aș dori să îi mulțumesc doamnei comisar pentru răspunsul pe care l-a dat, întrucât conține elemente pozitive care ne vor ajuta să realizăm realmente ceva în avantajul celor 500 de milioane de cetățeni europeni.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Domnule Președinte, aș dori să încep prin a o complimenta pe doamna Oomen-Ruijten pentru discursul pe care ni l-a prezentat. Sunt pe deplin de acord cu argumentele sale și, de asemenea, sper că îi vor influența pe cei din grupul Domniei Sale mâine, când vor vota pentru modificările propuse de noi în legătură cu acest raport. Îi urez mult succes în această privință.

Grupul meu întâmpină mari dificultăți în legătură cu acest raport întocmit de domnul Onyszkiewicz, acesta fiind motivul pentru care i-am dat un vot negativ în Comisia pentru afaceri externe. Este cuprinzător și pe bună dreptate; agenda relațiilor între UE și Rusia este într-adevăr extinsă. Este adevărat că raportorul s-a străduit să abordeze toate aceste domenii în raportul său, lucru pentru care îl felicit. Dar raportul adoptă tonul greșit. Nu putem spune că aceste relații sunt cruciale, cum o face raportorul, și apoi doar să includem exemple a tot ceea ce este greșit sau ia un curs greșit în Rusia, fără a remarca greșelile pe care noi înșine le-am făcut în trecut - în ultimii 20 de ani - în relația cu Federația Rusă.

Rusia nu este o țară candidată, ci mai degrabă un partener strategic care dorește să coopereze în domenii de interes comun. Acest lucru implică un comportament constructiv, rațional și sunt pe deplin de acord cu domnul Vondra că acest comportament trebuie să formeze baza abordării noastre. Contrar impresiei date, criteriile de la Copenhaga nu se aplică aici. Eu sunt în favoarea unei abordări pragmatice bazate pe interdependență. Ei au nevoie de noi, iar noi avem nevoie de ei. Fie că este vorba despre comerț, cooperare în domeniul energiei, climă sau neproliferarea nucleară, putem găsi soluții doar dacă lucrăm împreună. Acesta este interesul strategic - folosim neîncetat termenul „strategic” în această dezbateră - din spatele negocierilor privind noul acord. Trebuie să desfășurăm aceste negocieri cu bună credință, respectând în același timp interesele Rusiei.

Raportorul nostru acordă în mod just o atenție sporită vecinilor comuni ai Uniunii Europene și Rusiei. Și în acest punct, principiul arată că cooperarea este mai productivă decât confruntarea. Dorim să evităm cu orice preț conflicte cu privire la sfere de influență. În schimb, Uniunea Europeană ar trebui să se concentreze asupra revitalizării unei Organizații slăbite pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE). În acest cadru, ne putem orienta atunci spre îmbunătățirea abordării conflictelor înghețate pe care încă le avem în Europa, fie că sunt în Georgia, Azerbaijan sau Moldova.

Nu toate sunt perfecte în relațiile UE-Rusia, desigur. Raportul dezbate în mod just acest lucru. Am condamnat invazia Georgiei de către Rusia și ne păstrăm poziția. Suntem îngrijorați de tendințele autoritariste din Rusia. Astfel, dialogul nu poate fi doar pozitiv și, ca membru al Consiliului Europei, Rusia poate realiza mai multe. Totuși, cu tot respectul cuvenit raportorului, ar fi bine să apese pe butonul de resetare. Menținerea unei atitudini polarizatoare, acum că guvernul Statelor Unite a ales o abordare diferită față de Rusia, este contraproductiv. Problemele noastre sunt globale și este nevoie de implicarea tuturor pentru rezolvarea acestora.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) În discursul său inaugural, președintele Medvedev a afirmat că sarcina sa cea mai importantă a fost să protejeze libertatea și să reînstaureze statul de drept. Din păcate, mai are multe de făcut pentru a-și împlini promisiunea. Este de datoria noastră să îi reamintim promisiunea și să oferim mai mult sprijin mijloacelor independente de informare, societății civile și victimelor încălcărilor drepturilor omului.

Ne străduim să realizăm un parteneriat strategic cu Rusia și avem interesul să încheiem un acord de parteneriat. Cu toate acestea, acesta poate fi realist, doar dacă Rusia demonstrează un comportament constructiv, responsabil și cooperant.

În ianuarie, a fost zdruncinată încrederea în viabilitatea Rusiei ca furnizor de energie. Prin urmare, elementul principal al acordului trebuie să fie parteneriatul în domeniul energiei. Ne-ar crește încrederea în Rusia, dacă aceasta ar ratifica în cele din urmă Carta europeană a energiei și protocolul privind tranzitul. Ne așteptăm ca Uniunea Europeană să întreprindă o acțiune unificată și decisivă în numele acelor state membre care depind într-o mare măsură de aprovizionările cu energie din Rusia.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Mulțumesc, domnule Onyszkiewicz, pentru raportul dumneavoastră foarte echilibrat. Rusia este un partener foarte important pentru Uniunea Europeană. Acțiunea comună poate avea un efect pozitiv în depășirea crizei economice și financiare. Acest lucru nu trebuie totuși să ne permită să ne depărtăm de principiile și valorile noastre. Trebuie să solicităm Rusiei să reinstitue drepturile omului, să reînstaureze libertatea presei, libertatea expresiei și libertatea de asociere. Trebuie să insistăm ca programul Rusiei de sprijinire a compatrioților ruși să nu fie folosit eronat ca un instrument de consolidare a influenței sale politice în anumite state membre ale UE. În vederea semnării unui nou acord, Rusia trebuie să își îndeplinească angajamentul privind integritatea teritorială a Georgiei. Acordul general trebuie să conțină o strategie de securitate energetică, bazată pe ratificarea Cartei energiei. De asemenea, trebuie să cerem o evaluare adecvată a efectelor gazoductului nordic asupra mediului. Vă mulțumesc.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Domnule Președinte, doamnă comisar, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, domnul Onyszkiewicz a vorbit cu o mare luciditate cu privire la importanța drepturilor omului

în cooperarea cu Rusia, lucru pentru care îi mulțumesc. Cred că este deosebit de important să se explice clar că Europa nu prețuiește legăturile economice, și anume cele din domeniul gazelor, mai mult decât drepturile omului. Parteneriatele normale se bazează pe două părți serioase care au încredere una în cealaltă. Parteneriatele strategice se expun riscului de a avea o posibilitate de apărare și de siguranță limitată, de aceea UE trebuie să se protejeze împotriva nesiguranței. Atât timp cât Rusia continuă să încalce drepturile omului atât de grav și nu îndeplinește un nivel minim al democrației și statului de drept, astfel cum s-a dovedit, de exemplu, prin cazurile Annei Politkovskaya sau al domnului Khodorkovsky și al domnului Lebedev, nu putem avea un parteneriat bun și normal.

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGARPOULOU

Vicepreședintă

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Raportul din partea domnului Onyszkiewicz este, fără îndoială, unul dintre cele mai importante documente care s-au ivit la încheierea mandatului nostru electoral. Trebuie să subliniez faptul că sunt foarte, foarte dezamăgit de conținutul raportului. Unul dintre aspectele minore cu care sunt de acord este faptul că toți considerăm că bunele relații cu Rusia sunt un factor-cheie. În opinia mea, ideii raportului îi lipsește echilibrul și cred cu tărie că în această formă inițială nu va ajuta la îmbunătățirea relațiilor noastre reciproce. Ca să fiu indulgent, consider că este o neînțelegere faptul că raportul avansează ideea încredințării de puteri consultative unui Înalt Reprezentant al UE. Dacă acesta ar fi domnul Solana, atunci în ceea ce mă privește, persoana care acum zece ani a dezlănțuit așa-zisa bombardare umanitară și irațională a Iugoslaviei și care, încălcând dreptul internațional, organizează dezbinarea unei părți dintr-un stat suveran, nu se bucură de încrederea mea. De asemenea, observ un dezechilibru, mai ales în faptul că raportul critică Rusia pentru programul său menit să sprijine cetățenii ruși care trăiesc în străinătate, deși nu ia nicio atitudine în legătură cu poziția vorbitorilor de limba rusă din UE care nu au cetățenie. După părerea mea, raportul nu manifestă nicio atitudine în mod deliberat nici în privința așa-numitei probleme a „cardului polonez”, care încalcă dreptul internațional.

Francisco Millán Mon (PPE-DE). – (ES) Rusia deține un rol internațional foarte important, un membru permanent al Consiliului de Securitate și al G8 și o putere militară majoră. Din aceste simple motive, Uniunea Europeană ar trebui să încerce să stabilească o relație de dialog și de cooperare cu Rusia. Mai mult decât atât, multe state membre depind de Rusia din punct de vedere energetic și au relații comerciale semnificative cu aceasta.

Cu toate acestea, relația ar trebui să evolueze și să fie mai ambițioasă. Rusia este o țară europeană și unul dintre membrii Consiliului Europei; și-a luat angajamente în domeniul drepturilor omului și al libertăților democratice și ar trebui să împărtășească o serie de valori și principii cu noi, inclusiv respectarea dreptului internațional și a suveranității și integrității teritoriale a statelor.

Însă evenimentele recente indică o tendință îngrijorătoare în Rusia; de exemplu, folosirea resurselor energetice ca pe un instrument de exercitare a presiunii, inclusiv întreruperea furnizării gazului sau criza georgiană din vara trecută și evenimentele care au urmat.

Toate acestea au dus la o erodare a încrederii în Rusia ca partener european. Acum trebuie să încercăm să recăpătăm această încredere. Dorim o relație constructivă cu Rusia, ca adevărați parteneri europeni, însă pentru aceasta trebuie să se schimbe comportamentul Rusiei.

În Uniunea Europeană, din mai multe motive, dintre care unele sunt de factură istorică, statele membre au idei diferite privind relația cu Rusia și, prin urmare, nu este ușor să se ajungă la o poziție comună. Aceasta este una dintre slăbiciunile noastre și una dintre problemele noastre. Însă, pe lângă abordările care ar putea fi numite pragmatice sau realiste, în acest Parlament capătă o pondere din ce în ce mai mare ideea că acei parteneri cu care ne dorim legături foarte strânse trebuie să se comporte în conformitate cu dreptul internațional și să respecte drepturile și libertățile fundamentale, mai ales dacă sunt parteneri care aparțin marii familii europene.

Acest Parlament a fost încântat de angajamentul președintelui Medvedev față de drepturile omului și față de statul de drept la începutul acestui mandat, însă cuvintele sale trebuie să fie susținute de fapte.

Doamnelor și domnilor, aș vrea să cred că Uniunea Europeană va găsi în viitor în Rusia un partener structural permanent, cu care să împărtășească aceleași valori, însă astăzi mi se pare clar că un astfel de viitor este destul de îndepărtat.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Doamnă președintă, aș vrea să încep prin a-i mulțumi domnului Vondra și doamnei comisar Ferrero-Waldner pentru contribuțiile domniilor lor, contribuții care au fost mai realiste și care, în opinia noastră, au fost mai la obiect decât raportul domnului Onyszkiewicz în forma sa actuală, pe care o găsesc regretabilă, deși personal îl stimez foarte mult pe domnul Onyszkiewicz. Deci nu înțeleg într-un totu de ce avem în fața noastră un raport care nu folosește această bază comună – atitudinea critică pe de o parte și deschiderea spre cooperare pe de alta – drept numitor comun, așa cum au făcut Consiliul și Comisia.

Permiteți-mi să trec în revistă încă o dată criticile noastre, și mă refer la criticile pe care le aducem Rusiei, ca să fim clari.

În ceea ce privește vecinătatea, nu înțelegem și criticăm comportamentul Rusiei față de Georgia, însă se știe de mult că Rusia nu este singura parte vinovată aici. Singura problemă este că anumite cercuri de aici nu vor să accepte acest lucru. Trebuie să vedem din perspectiva ambelor tabere. Când privesc din perspectiva doamnei Zourabichvili către doamna Burjanadze, la modul în care foștii aliați ai președintelui Georgiei se opun astăzi președintelui Saakașvili și la felul în care nici acolo nu sunt prețuite prea mult drepturile omului, mă întreb de ce este criticată numai Rusia și nu și Georgia. Cât despre criza energetică în care a fost implicată Ucraina, acum știm cu toții foarte bine că Ucraina și situația sa politică internă poartă o anumită parte din vină, însă Rusia este întotdeauna singura criticată.

Deși domnul Horáček, care se pare că acum dorește să rezolve criza guvernamentală din Republica Cehă, spune că nu ar trebui să acordăm prioritate problemei energiei față de drepturile omului, de fapt nimeni nu face acest lucru. Spuneți, practic vreți să declarăm „nu ne trebuie gazul vostru până când nu respectați drepturile omului”? Trebuie să spuneți deschis, cinstit și clar ce doriți în loc să aruncați doar fraze scurte în discuție.

Al treilea punct este legat de drepturile omului. Suntem extrem de dezamăgiți de atitudinea față de drepturile omului în Rusia; sigur, o considerăm inacceptabilă. Nu vom rămâne niciodată nepăsători când se comit abuzuri în ceea ce privește drepturile omului. După cum am spus, trebuie să abordăm abuzurile drepturilor omului clar, oriunde au loc acestea, fie că au loc în Georgia, Rusia sau într-unul dintre statele noastre membre. Acest lucru este valabil și pentru drepturile cetățenilor ruși și ale celor fără cetățenie, dintre care unii au, din nefericire, probleme în anumite state membre. Este cert acest lucru, însă trebuie să se acționeze în aceeași măsură pretutindeni; în aceeași măsură și după aceleași criterii.

În al patrulea rând, sunt adânc întristat de faptul că Rusia – și liderii săi – nu dezvoltă asupra propriei istorii perspectiva pe care multe dintre propriile noastre țări au dezvoltat-o. Aici mă refer la dezbaterea care a avut deja loc și la votarea de mâine, legată de rezoluția privind istoria. Imaginea Rusiei ar fi extrem de mult îmbunătățită dacă ar privi mai critic propria sa istorie, cu alte cuvinte, dacă ar descrie stalinismul nu ca o realizare națională majoră, ci ca pe o infracțiune pe care trebuie să o înfrunte. Bineînțeles, au existat și declarații foarte clare din partea noastră, însă trebuie să spunem, pentru toate țările, pentru toate regimurile totalitare, că nu suntem pregătiți să acceptăm regimurile totalitare, că nu suntem pregătiți să acceptăm lipsa de angajament față de istorie.

Prin urmare, este posibil să existe încă o opțiune, dacă sunt acceptate măcar unul sau două dintre modificările propuse de partea noastră, prin care se încearcă să se reinstaureze echilibrul și să se urmărească chiar această strategie duală: critică pregnantă a Rusiei, însă și o disponibilitate de a intra într-un parteneriat cu Rusia.

Henrik Lax (ALDE). – (SV) Doamnă președintă, raportorul afirmă pe bună dreptate că UE trebuie să vorbească cu o singură voce în ceea ce privește chestiunile importante legate de Rusia. Din nefericire, conducătorii ruși se pare că privesc relațiile cu terțe țări ca pe un joc de sumă nulă. Mai simplu, dacă nu îți trag eu un pumn, îmi vei trage tu unul. O cooperare mai substanțială între UE și Rusia ar însemna de fapt o situație avantajoasă pentru ambele părți, iar noi trebuie să facem conducătorii Rusiei să vadă acest lucru. Există riscul ca grava criză economică din Rusia să exacerbeze și mai mult atitudinea conducătorilor săi în legătură cu o cooperare mai strânsă cu UE. Este deci extrem de important ca UE să vorbească cu o singură voce. Când UE a vorbit clar, liderii ruși s-au oprit imediat. Conflictul din Georgia, criza gazului dintre Rusia și Ucraina de la începutul anului și provocările legate de statuia de bronz a soldatului sovietic din Estonia arată toate că o UE unită poate face Rusia să revină asupra deciziilor sale.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Doamnă președintă, raportul pe marginea căruia dezbatem conține o descriere destul de detaliată a recentelor încălcări ale drepturilor omului pe teritoriul Federației Ruse. Aceste cazuri demonstrează clar că Rusia desconsideră standardele care se aplică în toată lumea liberă. Deci invit Consiliul și Comisia să înceapă să solicite Rusiei să respecte angajamentele pe care și le-a luat în privința

respectării drepturilor omului. Aceasta ar trebui să fie o condiție preliminară pentru viitoarele convorbiri în vederea unui acord.

La reuniunile comune cu partea rusă, am auzit adesea membrii *Dumei* ruse spunând ceva de genul că nu ar mai trebui să irosim timp cu drepturile omului și că ar trebui să trecem la chestiuni mai importante, și anume comerțul. Nu putem fi de acord cu o astfel de abordare. Nimic nu este mai important decât libertatea, sănătatea și viața în sine. Aceste valori sunt adesea trecute cu vederea în Rusia, deși valoarea banilor este recunoscută în mod invariabil.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Doamnă președintă, aș vrea să-l felicit pe domnul Onyszkiewicz pentru efortul depus și pentru rezultatele sale onorabile.

Fiindcă a venit vorba, aceasta este ultima luare de poziție a Parlamentului European la sfârșit de mandat în ceea ce privește relațiile cu Rusia și cel mai clar mesaj pe care acest Parlament l-a transmis este consecvența bazată pe valorile noastre europene comune.

Este deci oportun să ne aducem aminte că baza relațiilor noastre cu Rusia continuă să fie reprezentată de raportul colegului nostru, Malmström, de acum mai mulți ani, un raport ale cărui sugestii încă nu au fost puse în aplicare.

Între timp, am rămas într-un fel de limbo, repetând la nesfârșit cât sunt de importante relațiile noastre cu Rusia. Este adevărat, însă nu este nevoie să mai repetăm. Trebuie să avem încredere în propria noastră putere, în propriile noastre valori și în potențialul nostru, așa cum a propus Graham Watson, și să ne ridicăm la înălțimea acestor valori.

De asemenea, trebuie să conchidem că în Rusia există o schimbare calitativă în rău. În luna august a anului trecut, Rusia aproape a ocupat un stat vecin suveran. Nu este destul doar să criticăm sau să regretăm violările continue ale drepturilor omului în Rusia. Întrebarea este cum facem legătura între aceste valori și drepturi ale omului și comportamentul nostru practic. Altfel, vom fi toți responsabili, cel puțin indirect, de suprimarea drepturilor omului și a valorilor democratice în Rusia, în schimbul gazului din conductele rusești.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Doamnă președintă, există în mod clar două curenți de gândire în această cameră în ceea ce privește Rusia, două curenți care reflectă atitudinea ambivalentă a statelor membre.

În esență, problema nu se referă la Rusia – pentru că mulți sunt de acord că această putere este în mod inevitabil unul dintre partenerii noștri strategici – ci la cum să răspundem comportamentului acesteia, care nu este întotdeauna conform standardelor noastre. Astfel, în timp ce primul curent sugerează ca Rusia să fie trasă la răspundere pentru oricare deviere de la aceste standarde – și este evident că raportul domnului Onyszkiewicz intră în această categorie – al doilea curent este mai conciliant, fiind motivat în primul rând de pragmatism.

Deci întrebarea este care dintre aceste două atitudini asigură o mai bună gestionare a problemelor noastre comune (economie, comerț, energie, securitate, cercetare și educație) și satisfacerea intereselor noastre, evitând abdicarea de la propriile noastre standarde. Care va avea un impact mai puternic asupra comportamentului Rusiei? Deși personal sunt sceptic în privința capacității oricui de a influența cu adevărat comportamentul Rusiei într-un mod sau altul, pledez în continuare pentru o poziție a UE care să combine pragmatismul cu integritatea. În sfârșit, deși acest raport este nominal despre Rusia, în realitate ne privește și pe noi.

Andrzej Zapalowski (UEN). – (PL) Doamnă președintă, este un lucru știut că pe termen lung conținutul tuturor acordurilor cu Rusia se dovedește a fi mai degrabă o simplă listă de cerințe și nu o serie de măsuri obligatorii din punct de vedere legal. Și totuși este important să menținem eforturile de a reglementa relațiile noastre cu Rusia în cel mai bun mod posibil. Evident, acest lucru nu se poate realiza în condițiile curente, în care populația Uniunii Europene, care numără aproape 500 milioane de indivizi și care este responsabilă de peste 20% din PIB-ul mondial, trebuie să facă pe placul unui partener mult mai slab și cu o populație mai mică. Menționez acestea pentru că adesea, interesele anumitor state membre ale UE intră în conflict cu solidaritatea internă a Europei. Rusia nu are nicio remușcare în a exploata astfel de situații. Bineînțeles, trebuie să adâncim cooperarea economică cu Rusia, însă trebuie să cerem partenerului nostru să respecte aceleași standarde care sunt obligatorii pentru toate statele membre ale UE. Nici nu încapă vorba să tolerăm încălcări ale drepturilor omului.

György Schöpflin (PPE-DE). - Doamnă președintă, felicitările mele raportorului. Cred că acesta este un raport extrem de important.

Gândirea strategică a Rusiei mi se pare a fi una dintre cele mai semnificative probleme cu care se confruntă în prezent Uniunea Europeană. Dacă nu înțelegem cum se vede Rusia pe sine însăși în lume, nu vom putea înțelege ce spune și ce face Kremlinul. Există de fapt o logică în acțiunile Rusiei, însă nu este aceeași cu logica noastră. În timp ce UE a făcut din rezolvarea pașnică a conflictelor centrul gândirii sale, Rusia nu se jenează să folosească forța, așa cum am văzut anul trecut în Georgia.

Deci cheia este modul în care concepe Rusia ideea de putere. În tradiția europeană, puterea ar trebui să fie supravegheată de instituțiile democratice. Pentru Rusia, puterea trebuie să fie concentrată, crezând că printr-o astfel de concentrare ea va fi mai eficientă.

Este foarte periculos pentru statele pe care Rusia le consideră slabe. Acestea devin automat ținte pentru expansiunea puterii rusești. Recentă achiziție în secret a unui important pachet de acțiuni al companiei energetice ungare MOL de către o întreprindere rusă este mai mult decât o simplă tranzacție comercială. Ilustrează felul în care Rusia se mișcă într-un spațiu neocupat.

Din perspectiva puterii, Uniunea Europeană și integrarea europeană sunt procese inexplicabile și fără sens pentru Rusia. În ochii rușilor, transferul suveranității este o atrocitate, nu o cale de a asigura pacea. Deci – este crucial să înțelegem acest lucru – pentru Rusia, problema este Uniunea Europeană. Succesul acesteia este un mister și, mai presus de toate, este un obstacol pentru maximizarea puterii Rusiei. Viitorul succes al Uniunii Europene depinde deci de recunoașterea felului în care concepe Rusia puterea. Foarte diferit de Europa. Nu trebuie să ne facem iluzii în această privință.

Richard Howitt (PSE). - Doamnă președintă, luna trecută, în numele Parlamentului, m-am deplasat la granița administrativă a Georgiei, stabilită de separației din Osetia de Sud, ca urmare a invaziei militare a Rusiei. Privind punctul de control, unde nu exista comunicare oficială între părți, acesta arăta cu siguranță ca o scenă din Războiul Rece. Dacă este să nu dăm înapoi, un pas concret pe care ar putea să-l facă rușii ar fi să ajute la obținerea accesului neîngrădit pentru misiunea polițienească europeană încununată de succes de ambele părți ale baricadelor, astfel încât să-și poată desfășura în mod adecvat îndatoririle de monitorizare a armistițiului. Ar fi un pas mic, dar concret, pentru consolidarea încrederii, și îi invit să îl facă.

De asemenea, împărtășesc opinia exprimată de mulți din acest Parlament, conform căreia cu cât va fi mai mare solidaritatea europeană, cu atât vor fi mai bune relațiile dintre Europa și Rusia. Acest fapt a fost subliniat din nou această săptămână de încercarea Rusiei de a obține acorduri separate, nu comune cu țările UE, privind standardele de import pentru fructe și legume. În această privință, regret discursul ținut de liderul liberalilor democrați, care a căutat să descrie poziția socialiștilor ca fiind cât mai indulgentă privind încălcările drepturilor omului. Nu numai că vom vota pentru criticarea Rusiei pentru încălcarea standardelor internaționale privind alegerile, pentru subminarea libertății de exprimare, pentru încarcerarea deținuților politici și pentru intimidarea și hărțuirea apărătorilor drepturilor omului, însă discursul demonstrează pur și simplu aceeași evaluare a Rusiei, care este practic un exemplu al lipsei de solidaritate care ne trage înapoi.

Rusia este afectată de criza economică – ca toate țările – suferind din cauza prețului în cădere liberă a petrolului, cu o devalorizare de o treime a rublei și o scădere de 75% a bursei de valori. Astăzi, președintele Medvedev joacă un rol complet în cadrul reuniunii G20 de la Londra. Cred că acum este momentul, când Rusia are nevoie de cooperarea noastră și poate fi mai deschisă spre schimbare, dacă am avea hotărârea și unitatea în Uniunea Europeană pentru a acționa.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, după citirea textului acestui document poți crede că persoana care l-a scris nu caută o îmbunătățire, ci o deteriorare a relațiilor dintre Uniunea Europeană și Rusia. Dacă acesta este obiectivul Europei, atunci acesta este un document excelent; dacă nu, atunci este groaznic. Din punctul meu de vedere, este un document groaznic. Cum ne putem imagina un viitor de noi tensiuni cu o țară pe care o recunoaștem ca fiind indispensabilă în ceea ce privește propriile noastre interese? În următorii 40 de ani, va trebui să ne bazăm pe resursele energetice tradiționale în care este bogată Rusia. Putem oare altfel? Nu putem.

În al doilea rând, maniera și tonul. În aceste pagini, Europa vorbește într-un ton imperial, nu cu un ton care arată respect față de interlocutor. Acesta contrazice politica de vecinătate și nu este corectă folosirea sa nici în relațiile cu o țară mică, cu atât mai puțin în relațiile cu o țară mare, care cere respect și pe bună dreptate. Este o chestiune de realism, în primul și în primul rând.

Mă tem că Parlamentul European este pe punctul de a adopta un document scris în spiritul Războiului Rece – demodat, inutil, păgubitor și contraproductiv – chiar în momentul în care noul președinte al SUA deschide

un nou dialog cu Moscova. Cu această abordare, Europa nu poate revendica întâietatea. Sper că aceste recomandări nu vor fi acceptate de Comisie.

Romana Cizelj (PPE-DE). – (SL) Ați ridicat multe probleme politice în cursul acestei dezbateri, însă aș dori să vă atrag atenția asupra altei provocări, care nu a fost menționată în raportul nostru. Este vorba despre problema schimbărilor climatice, care a fost dezbătută până acum mai ales de oamenii de știință. Însă dacă dorim să o abordăm cu succes, de asemenea, trebuie să susținem acțiunile prin măsuri politice robuste și hotărâtoare.

Aceasta este o provocare globală, care solicită responsabilitate reciprocă. De aceea, cred că trebuie să profităm de orice ocazie pentru a îndemna Rusia să își asume partea de responsabilitate atât pentru a tempera schimbările climatice, cât și pentru adaptarea la acestea. De asemenea, ar trebui să îndemnăm Rusia să participe mai activ la negocierile internaționale, deoarece suntem în ajunul conferinței de la Copenhaga.

Dragi colegi, aș vrea să vă amintesc, de asemenea, că luarea măsurilor corespunzătoare în privința schimbărilor climatice este o problemă care ține de asigurarea drepturilor omului.

Monika Beňová (PSE). – (SK) Voi vorbi foarte pe scurt, deoarece ceea ce voiam să spun a fost în mare parte spus deja de către colegii mei din Partidul Social Democrat European.

După părerea mea, raportul nu este echilibrat și este rusofob. Eu însumi provin dintr-o țară care a trăit mulți ani sub un regim care nu a fost ușor pentru majoritatea, însă chiar din acest motiv nu înțeleg de ce persoane raționale din această nobilă Cameră vor acum să adopte un document prin care arătăm cu degetul încă o dată la cineva, învinuind.

Am presupus că acest Parlament este capabil să înțeleagă situația curentă din lume. Resping întru totul ideea că oricine de aici ar dori să facă troc cu gazul natural și cu petrolul în schimbul drepturilor omului. Social democrații europeni doresc să apere drepturile omului și au apărut dintotdeauna drepturile omului, însă pe de altă parte, putem observa realitatea evidentă din fața noastră. Este realitatea din fața UE, a SUA, a Rusiei și din fața întregii lumi. Vom putea înfrunta această realitate doar cu ajutorul unei baze de acorduri comune bune.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Doamnă președintă, Rusia este cel mai mare vecin al nostru, o țară importantă, care în secolul trecut a avut iluzii imperialiste, însă a trecut și printr-o serie de experiențe oribile.

Pentru a te ridica dintr-o astfel de traumă este nevoie de timp și de perseverență și trebuie să avem și noi răbdare. Deci negocierea unui nou acord va fi dificilă și dureroasă. Raportul solicită mult efort, însă este just. Consecvența între un parteneriat eficient cu cei șase vecini ai noștri din Orient și buna cooperare reciprocă cu Rusia constituie cea mai mare provocare pentru politica europeană. Progresul va depinde de modul în care ne vom împăca în mod real stilurile de viață și înțelegerea valorilor fundamentale, care nu trebuie trădate.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Doamnă președintă, principalele obstacole care afectează contactele noastre cu Rusia sunt folosirea de către aceasta a furnizării de gaz ca un mijloc de șantaj politic, amenințarea la adresa independenței Georgiei, genocidul din Cecenia și eșecul în derularea unui proces corect privind uciderea Annei Politkovskaya și a lui Alexander Litvinenko. Din nefericire, Rusia nu a făcut nici măcar un pas către stabilirea democrației și a respectării drepturilor omului, ceea ce nu este de bun augur pentru negocierile și cooperarea viitoare. Trebuie să desfășurăm o politică de solidaritate comună, unică, dacă dorim ca negocierile noastre să fie încununate de succes. Acest lucru este foarte important în cazul unui vecin atât de important al Uniunii Europene.

Gerard Batten (IND/DEM). - Doamnă președintă, cum se poate referi doamna Ferrero-Waldner la Rusia ca la un partener și cum poate domnul Vondra să caute asigurări în ceea ce privește democrația și drepturile omului?

Rusia este un stat al gangsterilor, unde oponenții politici care provoacă probleme, disidenții și jurnaliștii sunt pur și simplu omorâți. Rușii au chiar o lege care permite omorârea oricui – fie cetățean rus sau străin – pe teritoriu străin, care se consideră a fi o amenințare sau care provoacă neplăceri. Unei astfel de crime a căzut victimă Alexander Litvinenko în Londra, în 2006, într-un act de terorism sponsorizat de stat. Familia sa încă așteaptă să se facă dreptate și să fie aduși în fața justiției din Anglia ucigașii săi.

Personal, eu nu vreau ca Uniunea Europeană să negocieze acorduri cu nimeni privind nimic. Însă, dacă este serioasă Comisia, de ce nu a solicitat extrădarea suspectilor ca un semn de bunăvoință și ca o măsură de precauție pentru deschiderea negocierilor?

Alexandru Nazare (PPE-DE). - Potențialul unei cooperări solide cu Federația Rusă este direct proporțional cu provocările și dificultățile cărora trebuie să le facem față. Rusia a ales de ceva vreme un discurs și o cale de acțiune care pun în plan secund perspectivele unei colaborări pragmatice și care dau speranțe unei abordări brutale a relațiilor internaționale cu care nu putem fi sub nicio formă de acord.

După conflictul din Georgia am rămas într-un punct în care observăm diferențele de poziție dintre noi pe câteva teme cruciale. Federația Rusă consideră că prezența trupelor sale în țări din regiune este acceptabilă și că acestea au chiar dreptul să intervină când Moscova consideră necesar. Implicarea Rusiei în conflictele înghețate se face simțită chiar pe granița Uniunii cu efecte pentru noi toți europenii.

Țin să vă reamintesc ce am propus și în modificările prezentate de mine: prezența trupelor ruse în regiunea separatistă Transnistria afectează de aproape două decenii deja drumul Republicii Moldova către dezvoltare precum și libertatea de a-și alege viitorul. Federația Rusă trebuie să-și retragă trupele din Transnistria pentru a asigura fundamentul acestui parteneriat.

Alexandr Vondra, --președinte în exercițiu al Consiliului. - Doamnă președintă, aș vrea să mulțumesc tuturor pentru această dezbatere interesantă. Cred că este foarte necesară în privința relațiilor noastre viitoare cu Rusia și că au fost acoperite în dezbatere o serie de puncte importante. Sprijin o mare parte din ceea ce s-a spus aici.

Pentru cei care vorbesc despre nevoia de angajament, cred că este clar că este foarte important un nou acord pentru continuarea dezvoltării și pentru intensificarea cooperării între UE și Rusia. Este clar, de asemenea, că noul acord trebuie să continue îmbunătățirea acordului curent pentru parteneriat și cooperare (APC). Trebuie să reflecte realitățile cooperării din prezent cu Rusia. Relațiile noastre acum sunt mult mai profunde și mai extinse decât erau acum doar un deceniu.-

Pentru cei care vorbesc de energie, trebuie să afirmăm clar că UE dorește să întărească această cooperare cu Rusia prin instrumentele de care dispunem – reuniunile dialogului privind energia și ale Consiliului de parteneriat permanent în domeniul energiei. Va exista o reuniune a Consiliului de parteneriat permanent în domeniul energiei în timpul acestei președinții. Obiectivul constă în promovarea încrederii și a transparenței în relațiile din domeniul energiei dintre UE și Rusia. Nu ne mai putem permite altă întrerupere a furnizării de energie. De asemenea, ar trebui să consolidăm mecanismul de avertizare timpurie și să-l facem mai operativ.

Pentru cei care vorbesc despre drepturile omului, cred că aplicarea statului de drept, un sistem judiciar independent și respectarea în totalitate a drepturilor omului – inclusiv mijloacele de informare neîngrădite și independente – sunt necesare pentru a promova stabilitatea și prosperitatea în Rusia. UE urmărește situația drepturilor omului în Rusia cu îngrijorare și abordăm – și vom continua să abordăm – aceste motive de îngrijorare în cadrul reuniunilor noastre UE-Rusia. De exemplu, desfășurarea unor procese precum procesul Khodorkovsky, va fi un fel de indicator pentru noi privind statul de drept în Rusia.

Pentru cei care vorbesc despre efectul de levier, sunt de acord că trebuie să vorbim cu o singură voce când discutăm cu Rusia și că avem nevoie de acest fel de dezbateri pentru a da formă acestei voci unice. Unitatea și solidaritatea sunt esențiale și vom lucra din greu ca să le obținem. Este important ca statele membre să se informeze și să se consulte reciproc, cât mai mult posibil, în privința aspectelor bilaterale privind Rusia, care ar putea avea repercusiuni asupra altor state membre, dar și asupra UE ca întreg. Sugestiile Parlamentului în această privință merită luate în considerare, deși, date fiind structurile existente ale Consiliului, nu sunt întru totul siguri că crearea unui mecanism oficial de consultare este calea cea mai practică. Cu toate acestea, cred cu tărie că este necesar un tip de mecanism sau de abordare comună pentru a completa cadrul existent al relațiilor UE-Rusia.

Există cu siguranță loc de mai bine în ceea ce privește politica noastră față de Rusia, iar unitatea și solidaritatea sunt într-adevăr cuvintele-cheie în acest context. Deja avem consultări politice destul de intense în Consiliu în privința manifestării solidarității, însă este și o chestiune de voință politică. Sunt de acord că este nevoie de mai multă încredere și înțelegere între UE și Rusia. Trebuie să depășim suspiciunile trecutului și să construim relația reală și substanțială care a evoluat de-a lungul anilor, însă acesta este cu siguranță un proces bilateral și trebuie făcute eforturi de ambele părți.

Noul acord reprezintă o cale în acest sens. Cealaltă cale este reprezentată de un dialog mai bun. Parlamentul are de jucat un rol important aici și, prin urmare, sunt de acord cu sugestia conform căreia rolul Comisiei de cooperare parlamentară trebuie consolidat prin noul acord. Dimensiunea parlamentară – ca și contactele societății civile – are mult de oferit în ceea ce privește comunicarea și promovarea principiilor democratice

fundamentale și a valorilor pe care este fondată UE. Deci sperăm să menținem dialogul cu dumneavoastră pe măsura evoluției negocierilor.

Benita Ferrero-Waldner, *membră a Comisiei*. – Doamnă președintă, dezbaterile privind Rusia nu sunt niciodată ușoare. Pe de o parte, Rusia este un important partener global, însă, pe de alta, este și un vecin considerabil și cred că aici există două poziții care nu ajung foarte ușor la convergență.

Pe de o parte, fiind un partener global, vedem în Rusia un adevărat partener, după cum am spus mai devreme. De exemplu, în Orientul Mijlociu, în căutarea unei soluții între Israel și Palestina și în multe alte cazuri de acest fel. Sau ieri, în privința Afganistanului și a Pakistanului, în cursul conferinței de la Haga, când Rusia a avut un rol important de jucat; în privința Iranului sau a problemelor neproliferării sau în privința marilor probleme globale, precum schimbările climatice, care au fost menționate, de asemenea, sau acum, criza financiară și economică. Toți suntem afectați de aceasta. Ne afectează pe noi, însă o afectează și Rusia și pe mulți alți parteneri globali. Deci cred că trebuie să avem o perspectivă foarte clară și în același timp trebuie să percepem Rusia ca pe un vecin important, acolo unde nu suntem de acord în vecinătatea comună. Avem o zonă de vecinătate comună – unii dintre dvs. ați menționat acest lucru, fie Moldova, fie Nagorno Karabah fie, bineînțeles, Georgia. Acolo trebuie să ne asigurăm că ne apropiem mult mai mult unii de alții, însă trebuie, de asemenea, să vorbim deschis despre dificultățile și diferențele care există.

Unul dintre aceste aspecte este „Parteneriatul estic”, despre care s-a discutat chiar săptămâna trecută în Parlament. Obiectivul principal al Parteneriatului estic, parteneriat care privește șase din vecinii noștri, este să ajute țările vecine care doresc să se apropie de direcția generală a Uniunii Europene în privința anumitor aspecte-cheie precum standardele de guvernare, comerțul liber și altele. În aceste activități, cred că este important să avem aceste țări drept parteneri. Însă, în același timp, am mai spus că suntem, în principiu, deschiși țărilor terțe precum Rusia, ad-hoc, după caz, pe o platformă multilaterală; bineînțeles, Rusia este și un membru cu drepturi depline al Sinergiei Mării Negre, în cadrul căreia sunt tratate probleme regionale.

Deci există o șansă de a lucra împreună pentru a depăși unele dificultăți care există. Pe de altă parte este gazul. În ceea ce privește gazul, știm că – am spus-o clar înainte și voi repeta – suntem interdependenți; știm asta. Și mai știm că această criză a gazului ne-a diminuat încrederea în partenerii noștri. Aceasta a evidențiat importanța prevederilor privind energia în viitoarele acorduri UE-Rusia și UE-Ucraina, care vor fi prezente cu siguranță în aceste documente.

Trebuie să lucrăm mai rapid pentru a crea o piață internă a energiei, dar și să sporim eficiența furnizării și să diversificăm sursele de furnizare. Noul acord cu Rusia ar trebui deci să stabilească, după cum am afirmat întotdeauna, angajamente reciproce obligatorii din punct de vedere legal. În paralel cu noul acord și pe termen scurt, lucrăm cu Rusia pentru a face mecanismul de avertizare timpurie mai eficient, așa cum am menționat mai înainte. Ar trebui să prevedem monitorizarea și prevenirea și rezolvarea conflictelor, iar acestea ar trebui să implice și Belarus și Ucraina.

Știm că Rusia este un partener energetic foarte important pentru noi, contribuind cu 40% din gazul pe care îl importăm și cu 20% din gazul pe care îl consumăm. Aceasta este, după cum am mai spus, o relație de interdependență. Întrucât reprezentăm două treimi din venitul din export – o contribuție semnificativă la dezvoltarea economică a Rusiei – este esențial să nu se mai întâmple evenimentele din luna ianuarie și de aceea, lucrăm atât cu ucrainenii, cât și cu rușii pentru a le preveni.

În privința drepturilor omului nu suntem mereu de acord. Pe de altă parte, UE și Rusia au angajamente internaționale comune, după cum am spus, prin instrumentele pe care le-am semnat la Națiunile Unite, OCDE și la Consiliul Europei. Aceste angajamente reflectă valorile și includ obligația de a respecta deciziile organismelor pe care le înființează. Este mai ales cazul Curții Europene a Drepturilor Omului, însă este clar, de asemenea, că UE și Rusia interpretează angajamentele în mod diferit.

Uniunea Europeană și Rusia au ales calea dialogului privind aceste aspecte, aceasta fiind și calea corectă. Înseamnă că trebuie să ascultăm și preocupările pe care le exprimă uneori partea rusă în legătură cu evenimente din cadrul Uniunii Europene inclusiv, de exemplu, problema minorităților vorbitoare de limbă rusă.

Însă este adevărat, după cum a afirmat și președintele în exercițiu, că există motive clare de îngrijorare legate de nerespectarea drepturilor omului în Federația Rusă și cazuri continue de atacuri la adresa apărătorilor drepturilor omului, a jurnaliștilor și a altora, cazuri care se reflectă negativ în imaginea Rusiei.

Ridicăm aceste probleme în mod regulat cu înaltele autorități: eu însămi cu Serghei Lavrov și președintele Barroso cu interlocutorii săi. De asemenea, folosim și consultările bianuale privind drepturile omului.

Discuțiile din cadrul reuniunii bilaterale dintre președintele Barroso și președintele Medvedev de la 6 februarie au inclus și schimburi privind drepturile omului.

Președintele Medvedev însuși a sugerat ca aceste schimburi să continue în cadrul reuniunii la nivel înalt din 21-22 mai, iar noi vom urma sugestiile domniei sale. De exemplu, atacul la adresa activistului pentru drepturile omului, Lev Ponomarev, de aseară, este ultima dovadă a situației extrem de dificile a apărătorilor drepturilor omului în Rusia. Dați-mi voie să spun că cele două dimensiuni au fost reflectate în mod clar în mandatul pe care Consiliul l-a oferit Comisiei spre negociere. Ambele sunt prezente, iar acesta este conținutul mandatului nostru. Prin urmare, cred că este corect să se continue în acest mandat și, după cum am spus, că suntem întotdeauna pregătiți să raportăm în legătură cu continuarea negocierilor, așa cum tocmai am făcut-o.

Janusz Onyszkiewicz, raportor. – (PL) Doamnă președintă, aș vrea să aduc aminte criticilor acestui raport că nu este un raport despre Rusia. Scopul său este acela de a sugera Comisiei care sunt problemele pe care ar trebui să le ridice în cursul convorbirilor și al negocierilor bilaterale și pe care domenii ar trebui să se concentreze în mod special. De aceea, nu s-a făcut nicio referire în acest raport la chestiunea Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și la planul președintelui Medvedev. Orice astfel de referire ar fi fost într-adevăr nepotrivită. Aceasta este cu totul altă problemă. Ar trebui luată în considerare în cadrul OSCE împreună cu Statele Unite, însă nu în cadrul relațiilor bilaterale cu Rusia. În plus, sugestiile de această natură nu pot cuprinde criticile și evaluarea noastră privind situația drepturilor omului în Uniunea Europeană, de exemplu. Aceste aspecte trebuie deci să fie propuse în convorbirile cu rușii, care le vor identifica la timpul potrivit. Acesta este unul dintre punctele pe care doream să le clarific.

Al doilea este unul general și se referă la natura convorbirilor. Aș vrea să evidențiez faptul că acest raport evită termenii precum „parteneriat strategic”. Există un motiv întemeiat pentru aceasta, și anume faptul că documentul adoptat privind politica europeană de securitate și apărare (PESA) conține textul următor în secțiunea referitoare la Rusia: (*membrul a citat apoi textul în engleză*).

raportor. – „nici un parteneriat strategic nu este posibil dacă nu sunt cu adevărat împărtășite și respectate valorile democrației, drepturile omului și statul de drept; [deci] solicită Consiliului să acorde acestor valori un rol central în cadrul negocierilor în curs pentru un nou Acord de parteneriat și cooperare cu Rusia.”

raportor. – (PL) Poziția este deci destul de clară. Cred că ar trebui să ne aducem aminte care este scopul acestui raport și ce fel de mesaj s-a intenționat să se transmită prin acesta Comisiei. În sfârșit, aș spune doamnei Bobošíková că au fost cazacii cei care au scris sultanului, nu invers.

Președinta. – Dezbaterile s-a încheiat.

Votarea va avea loc mâine, joi, 2 aprilie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Apreciez raportul Janusz Onyszkiewicz privind relațiile UE-Rusia. Consider că relațiile UE cu Moscova trebuie să fie așezate pe o bază pragmatică, evitând orice prejudecăți.

În primul rând, este nevoie de o reală cooperare în domeniul aprovizionării cu energie, în interesul reciproc. Petru aceasta însă este esențial să avem o solidaritate a statelor membre UE, care să se prezinte ca un bloc la negocierea cu Moscova pentru importul de gaze. Numai în acest fel putem asigura cetățenilor europeni siguranța aprovizionării cu gaz, la prețuri convenabile. Avem responsabilitatea de a evita declanșarea unor noi crize ale gazului.

În al doilea rând, trebuie să cooperăm cu Moscova pentru a aborda împreună problemele vecinătății noastre comune, relațiile cu Republica Moldova, Ucraina, Georgia, Armenia, Azerbaidjan. Această abordare trebuie să se realizeze pe baza normelor dreptului internațional, cu respectarea integrității și suveranității statelor, evitând orice tendințe hegemonice. Este esențial să avem progrese în soluționarea conflictelor înghețate, precum cele din Transnistria, Osetia, Abhazia.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), în scris. – (PL) Rusia este un partener important pentru Uniunea Europeană. UE se așteaptă ca partenerii săi să coopereze într-un mod demn de încredere și cinstit.

Interdependența poate fi benefică reciproc, însă nu este neapărat astfel. Poate fi valabil și cazul opus și se poate dovedi a fi o sursă de neliniște și de conflict. Ar trebui să facem tot ceea ce ne stă în putință pentru a ne asigura că securitatea, cooperarea economică, securitatea energetică, respectarea principiilor drepturilor omului și ale democrației devin o trăsătură pozitivă și constructivă a relației noastre. Dacă toate acestea se

concretizează, depinde în mare măsură de partea rusă. Rusia poate opta pentru valorile și pentru standardele vestului. Nimeni nu va forța Rusia să facă o astfel de alegere sau oricare alta. Rusia trebuie să aleagă. Îmi este clar totuși un lucru: Europa nu își va schimba valorile la cererea Rusiei sau a oricărei altei țări. Suntem consecvenți sau chiar încăpățânați, însă nu pentru că a acționa diferit ar însemna că ne abandonăm valorile.

Dacă Europa și-ar abandona valorile fundamentale, nu ar mai fi Europa. De aceea, vom recunoaște întotdeauna integritatea teritorială a Georgiei, de exemplu. Nu acționăm astfel dintr-o afecțiune deosebită pentru poporul georgian. Poziția noastră se bazează pe loialitatea față de principiile pe care este construită lumea noastră. A acționa în detrimentul acestei lumi ar echivala cu sinuciderea. UE nu își dorește în niciun caz un astfel de rezultat și presupun că nici Rusia.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), în scris. – Se poate afirma că recenta criza a gazului și conflictul din Georgia au creat noi tensiuni în relația cu Federația Rusia.

Este necesar ca Rusia să înceteze a folosi situații de acest gen într-o manieră care se afla în neconcordanță cu procedurile internaționale și să renunțe la crearea de noi sfere de influență.

În același timp, Uniunea trebuie să facă toate eforturile necesare pentru a diminua cât mai mult posibil dependența energetică față de Rusia.

Este la fel de adevărat însă, că Rusia este un vecin al Uniunii și un actor indispensabil pe scena internațională. Există un potențial economic major în relația Uniunii cu Rusia, pe care Uniunea Europeană nu-și poate permite să nu-l exploateze, mai ales în contextul global actual.

De aceea, este necesar să continuăm a investi în dialogul și cooperarea cu Federația Rusia dezvoltând o strategie coerentă bazată pe angajamente comune și reciproc avantajoase.

Singura modalitate prin care aceasta cooperare poate avea succes este ca Uniunea să vorbească cu o singură voce și să se angajeze într-un dialog condiționat dar în același timp constructiv, bazat pe valori comune, respect pentru drepturile omului, libertățile fundamentale și normele internaționale în vigoare.

Katrin Saks (PSE), în scris. – (ET) Relațiile dintre UE și Rusia au suferit o mare lovitură anul trecut. Astăzi, după evenimentele care au avut loc în Georgia și după ce Rusia a recunoscut enclavile Abhazia și Osetia de Sud, disponibilitatea Rusiei în vederea construirii unei zone comune de securitate cu Uniunea Europeană și pozițiile părților în probleme care țin de Kosovo și de zona comună de vecinătate sunt mai divergente ca niciodată. Disputele permanente cu furnizorii de gaz și politizarea resurselor energetice nu sporesc încrederea.

Mă bucur că raportul colegului Onyszkiewicz invită Rusia să confirme obligațiile asupra cărora a căzut de acord la nivel internațional, mai ales ca membru al Consiliului Europei și al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și își exprimă către guvernul rus îngrijorarea privind situația drepturilor omului și privind societatea civilă, din ce în ce mai restrânsă în Rusia. În raportul său, și Parlamentul a atras atenția asupra situației minorităților care trăiesc în Federația Rusă și invită agențiile guvernului rus să asigure supraviețuirea și dezvoltarea durabilă a culturilor și a limbilor popoarelor indigene care trăiesc în Federația Rusă.

Relațiile Uniunii Europene cu Rusia trebuie să se bazeze pe parteneriat și nu pe confruntare. Relațiile noastre cu Rusia sunt într-adevăr de o importanță decisivă din punctul de vedere al cooperării pragmatice, aceasta bucurându-se până în prezent de stabilitate pe plan internațional. În același timp, acest parteneriat trebuie să fie fundamentat pe următoarele valori: democrație, economie de piață, promovarea drepturilor omului și libertatea de exprimare; nu doar interese comerciale și urmărirea unui singur lucru în legătură cu aceste interese, în timp ce se închid ochii cu încăpățănare în privința altor lucruri.

Toomas Savi (ALDE), în scris. – Relațiile dintre Federația Rusă și Uniunea Europeană au întâmpinat mai multe obstacole în ultimii ani. După ce se dezlănțuise conflictul dintre Rusia și Georgia, în luna august a anului trecut, am fi fost înclinați să credem în proverbul care spune: „gard trainic, vecini pe măsură”. În acest caz, mă bucur că proverbul nu avea dreptate și că fostul președinte al Consiliului European, Nicolas Sarkozy a mediat cu succes criza.

După căderea Cortinei de Fier, Uniunea Europeană a creat o strânsă interdependență de Federația Rusă, interdependență care ar trebui folosită pentru a introduce o înțelegere comună a democrației, a drepturilor omului și a statului de drept, în timp ce se dezvoltă relații economice durabile. Dezacordurile frecvente din ultimii ani ne-au distras de la un progres real în acest scop și dialogul dintre cele două entități a devenit, de fapt, destul de rece, luând forma „cooperării pragmatice”.

Susțin din toată inima sugestia adresată Consiliului și Comisiei de a continua să insiste pentru un acord bazat pe un angajament comun privind drepturile omului, după cum s-a afirmat în raport, întrucât fără valori comune este posibil să sfârșim într-o altă criză neașteptată care necesită măsuri de urgență.

Richard Seebler (PPE-DE), în scris. – (DE) Noul acord global de parteneriat dintre Uniunea Europeană și Rusia este, după părerea mea, mai mult decât binevenit.

Rusia este cel de-al treilea mare partener comercial al UE, având și o importanță strategică în ceea ce privește furnizarea de energie în Europa. Acordul cu Federația Rusă pune bazele unei cooperări mai bune între cele două părți.

Având în vedere cât de importantă este UE pentru Rusia și invers, acest acord nu trebuie totuși să rămână doar un act de voință politică; trebuie să putem garanta și punerea în aplicare a acestuia. Recomandarea Parlamentului adresată Consiliului Europei evidențiază în primul rând importanța protejării drepturilor omului și a libertății mijloacelor de informare din Rusia. Deoarece intenția noastră este să ne bazăm treptat pe relația noastră în ceea ce privește politica economică, de securitate și de educație, este extrem de important ca toți partenerii noștri să respecte valorile europene. Este singurul mod în care parteneriatul dintre Rusia și Uniunea Europeană se poate dezvolta spre satisfacția ambelor părți.

Czesław Siekierski (PPE-DE), în scris. – (PL) Asigurarea unui nou acord între UE și Rusia este una dintre principalele provocări cu care se confruntă diplomații Uniunii Europene. Rolul Parlamentului European este acela de a-și oferi contribuția activă privind natura și conținutul acordului. Raportul furnizează o analiză detaliată a aspectelor principale ale relației dintre UE și Rusia. Conține mai ales o analiză aprofundată a problemelor asociate cu relația noastră actuală.

Cred că adoptarea raportului va reprezenta un pas semnificativ către un nou acord de parteneriat între Uniunea Europeană și Rusia. Elementele-cheie ale unui astfel de acord ar trebui supuse unor consultări amănunțite și unei negocieri dure între cele două părți ale noului acord. Raportul se referă la o serie de probleme ale căror soluție este foarte importantă pentru fiecare țară în parte. Aș vrea să amintesc dificultățile legate de schimburile comerciale dintre Polonia și Federația Rusă. Problemele de această natură pot fi rezolvate doar dacă UE adoptă o atitudine unitară.

Raportul conține o listă lungă de probleme care trebuie clarificate. Nu va fi posibil să se ajungă la un compromis în privința tuturor pe termen scurt, în parte din cauza diferențelor culturale și sociale.

Andrzej Jan Szejna (PSE), în scris. – (PL) Rusia este o țară în care adesea nu sunt respectate principiile fundamentale ale democrației. Este notorie pentru violarea drepturilor omului și pentru îngrădirea libertății de exprimare, inclusiv a libertății de opinie. Președintele Medvedev și prim-ministrul Putin își exercită influența asupra mijloacelor de informare ruse. Acestea nu sunt, prin urmare, capabile să deservească scopul lor fundamental, care este acela de a disemina informația într-un mod demn de încredere.

Ar trebui să ținem cont totuși de faptul că Rusia este unul dintre principalii noștri parteneri. Rusia joacă un rol principal pe scena internațională. Este un mare furnizor de energie și un important partener comercial.

În opinia mea, ar trebui să spunem ce avem de spus împotriva Rusiei cu voce tare și clar. Ar trebui să o criticăm pentru deficiențele sale la capitolul democrație, pentru nerespectarea libertăților civice și pentru violarea integrității teritoriale și a suveranității altor state. Ar trebui să invităm Rusia să respecte drepturile minorităților naționale și să se conformeze tratatelor internaționale la care s-a angajat. Mă refer la Carta Națiunilor Unite, la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și la Tratatul privind Carta energiei. În același timp însă, ar trebui să ținem cont de faptul că parteneriatul cu Rusia este un aspect foarte important pentru Uniunea Europeană și pentru întreaga Europă.

13. Deschiderea negocierilor internaționale care au ca scop adoptarea Tratatului internațional pentru protecția Antarcticii (dezbattere)

Președintă. - Următorul punct este reprezentat de declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind deschiderea negocierilor internaționale în vederea adoptării unui tratat internațional pentru protejarea regiunii arctice.

Alexandr Vondra, --președinte în exercițiu al Consiliului. – Doamnă președintă, după cum știm toți și din cele pe care le putem citi în fiecare zi, regiunea arctică are o importanță din ce în ce mai mare și merită o atenție sporită și din partea Uniunii Europene.

Acest fapt a fost evidențiat în rezoluția pe care Parlamentul a adoptat-o în octombrie. Mă bucur că avem în această după-amiază ocazia să tratăm acest subiect, despre care știu că vă privește în mod deosebit.

Doar trei state membre ale UE au teritorii în regiunea arctică. Însă efectele schimbărilor climatice și ale activității umane în regiune se extind mai departe de aceasta. Ceea ce se întâmplă în această regiune are implicații semnificative pentru UE ca întreg. Până acum, problemele legate de regiunea arctică au fost tratate de către Uniune în contextul politicilor sectoriale, precum politica maritimă sau lupta împotriva schimbărilor climatice. Deși cooperarea în cadrul noii dimensiuni nordice acoperă zonele europene arctice, Uniunea nu a dezvoltat o politică cuprinzătoare privind regiunea, care să reunească toate domeniile individuale pertinente de politică.

Această situație este în curs de schimbare. În luna martie a anului trecut, Înaltul Reprezentant Solana și dna comisar Ferrero-Waldner au supus atenției Consiliului European un raport comun asupra schimbărilor climatice și securității internaționale. Acest raport sublinia noul interes strategic în regiunea arctică. Atrăgea atenția asupra implicațiilor vaste ale schimbărilor de mediu pentru regiunea arctică și recunoștea că acestea ar putea avea consecințe pentru stabilitatea internațională și pentru interesele europene de securitate.

Raportul solicita dezvoltarea unei politici specifice a UE privind regiunea arctică, pe baza importanței geostrategice din ce în ce mai mari a regiunii și ținând cont de aspecte precum accesul la resurse naturale și de posibila deschidere a unor noi rute comerciale.

Comisia a prezentat apoi o comunicare privind UE și regiunea arctică, în luna noiembrie. Aceasta grupa diversele provocări strategice ale regiunii și propunea măsuri concrete în trei domenii principale: protejarea și conservarea regiunii arctice în cooperare cu populația; utilizarea durabilă a resurselor; și consolidarea guvernării multilaterale a regiunii arctice. Acest ultim punct a fost tratat în rezoluția din octombrie, anul trecut.

În comunicarea sa, Comisia a propus practic, drept unul dintre obiectivele politicii sale, ca UE să facă eforturi în sensul sprijinirii dezvoltării continue a unui sistem de guvernare prin cooperare a zonei arctice, bazat pe Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării (UNCLOS) și a susținut punerea integrală în aplicare a tuturor obligațiilor existente, în locul propunerii unor noi instrumente legale. Acesta este unul dintre elementele-cheie ale comunicării.

În concluzia sa din decembrie, anul trecut, Consiliul a considerat comunicarea binevenită și a afirmat că aceasta constituie primul pas concret către viitoarea politică a UE privind regiunea arctică.

Consiliul a fost de acord cu Comisia că UE ar trebui să aibă drept scop conservarea regiunii arctice în cooperare cu populația acesteia și că ar trebui să trateze problemele specifice ale regiunii într-un mod sistematic și coordonat. Acesta considera că obiectivele UE pot fi atinse doar printr-o strânsă cooperare cu toate țările partenere, teritoriile și comunitățile arctice și a mai observat cooperarea interguvernamentală din regiune.

De asemenea, a salutat intenția Comisiei de a solicita statutul de observator permanent pentru a reprezenta Comunitatea Europeană în Consiliul Arctic. Consiliul a evidențiat mai ales importanța cooperării multilaterale, în conformitate cu convențiile internaționale pertinente, și a subliniat în mod special UNCLOS.

În aceeași direcție cu comunicarea Comisiei, nu a exprimat niciun sprijin pentru ideea unui tratat internațional.

Pe baza acestei poziții, Consiliul continuă lucrările privind detaliile propunerii de acțiuni descrise în comunicarea Comisiei. Sper că este clar din ceea ce am spus astăzi, că acest subiect este luat foarte în serios de către Consiliu.

Recunoaștem importanța strategică din ce în ce mai mare a regiunii arctice. Suntem de acord că Uniunea Europeană ar trebui să aibă o politică globală și coerentă. Cu siguranță, Consiliul va ține la curent Parlamentul în legătură cu evoluția situației și este recunoscător pentru interesul dvs. permanent față de acest subiect.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. – Doamnă președintă, aș vrea să mulțumesc Parlamentului pentru interesul său în regiunea arctică și aș vrea să spun, de asemenea, cât de mult am apreciat rezoluția privind guvernarea Arcticii din octombrie, anul trecut. Aceasta a dat un imbold politic inclusiv lucrărilor Comisiei privind comunicarea menționată deja, „UE și regiunea arctică”, care a fost adoptată în noiembrie, anul trecut.

De ce este aceasta atât de importantă? Suntem de acord că regiunea arctică merită atenția internațională, acum mai mult ca niciodată. Dovezile științifice arată că schimbările climatice au loc mult mai repede în Arctica decât în restul lumii. Numai în ultimii șase ani, calota glaciară a pierdut aproape jumătate din grosimea

sa aproape de Polul Nord și este posibil să fi trecut de un punct critic. Este un semnal de avertisment clar și ar fi o atitudine nechibzuită din partea noastră să îl ignorăm. Transformarea radicală a Arcticii are impact asupra oamenilor, a peisajului și a faunei sale – terestre și marine.

Deci, a sosit momentul să luăm măsuri. Din acest motiv am adoptat comunicarea, care reprezintă primul pas către o politică comunitară pentru regiunea arctică, punând bazele unei abordări globale. Comunicarea se concentrează pe trei obiective generale: protejarea și conservarea Arcticii, în cooperare cu locuitorii acesteia; promovarea utilizării durabile a resurselor; și consolidarea guvernării multilaterale.

Propunerile din comunicare sunt rezultatul unei analize foarte amănunțite realizate de Comisie. Această analiză a cuprins consultări cu cele mai importante părți interesate în Arctica, inclusiv cu statele arctice UE, cât și non-UE. Consultările au fost cu atât mai necesare cu cât multe activități ale UE și manifestări-cheie pe scară globală, precum politica maritimă integrată sau schimbările climatice, au efect asupra zonei arctice.

Deci, pe baza acestor discuții și în lumina propunerii de rezoluție supusă astăzi discuției, aș vrea să evidențiez că regiunea arctică diferă de Antarctica printr-o serie de aspecte-cheie. Spre deosebire de Antarctica, care este un continent vast, nelocuit, înconjurat de un ocean, regiunea arctică este un spațiu maritim, înconjurat de pământ locuit care aparține unor țări suverane.

Deci ideea stabilirii unui regim legal obligatoriu, proiectat special pentru Arctica este, din nefericire, una dificilă, deoarece niciunul dintre cele cinci state care au deschidere la Oceanul Arctic – Danemarca, Norvegia, Canada, Rusia și Statele Unite – nu este în favoarea unui astfel de regim. Deci mă tem că o astfel de propunere ar fi ineficientă în acest moment, însă s-ar putea dovedi în defavoarea rolului și credibilității UE în cooperarea generală în privința Arcticii. În loc să ne irosim eforturile în legătură cu această cauză, interesele și obiectivele UE sunt deservite mai bine prin consolidarea cooperării multilaterale și printr-o mai bună utilizare a instrumentelor legale existente.

Prin Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării (UNCLOS) și prin alte convenții generale, există deja un cadru legal internațional extins. UNCLOS este și temeiul pentru rezolvarea disputelor, inclusiv a celor privind delimitarea spațiului maritim. Am vrea să vedem că aceste convenții sunt puse în aplicare integral și, foarte important, că sunt adaptate la specificul regiunii arctice. De exemplu, propunem un cadru de reglementare pentru gestionarea durabilă a pescuitului, pentru care zonele și speciile nu sunt încă acoperite de alte instrumente.

În al doilea rând, vom lucra îndeaproape cu Organizația Maritimă Internațională, dezvoltând și punând în aplicare standarde internaționale ferme pentru o navigație mai sigură în zona Arcticii, respectând siguranța persoanelor și durabilitatea mediului. Acest lucru înseamnă fie extinderea legislației existente sau adoptarea unei noi legislații.

În al treilea rând, vom apăra, de asemenea, principiile recunoscute la nivel internațional ale libertății navigației și dreptul de trecere inofensivă. Statele de coastă ar trebui să evite măsurile discriminatorii care țin de regulamentele de navigație. Orice măsură va trebui aplicată în conformitate absolută cu dreptul internațional al mării.

În al patrulea rând, nu este realistă propunerea unui moratoriu internațional privind extracția resurselor din Arctica. Cea mai mare parte a rezervelor de minerale, petrol și gaze estimate sunt fie pe teritoriul suveran al statelor arctice, fie în zone economice exclusive, și unele dintre aceste state au planuri extinse pentru dezvoltarea activităților de explorare. Însă insistăm că extracția și utilizarea resurselor Arcticii trebuie să se conformeze celor mai înalte standarde existente pentru mediu și pentru durabilitate.

Împărtășim preocuparea Parlamentului în legătură cu urgența inițierii acțiunilor în această regiune, iar comunicarea noastră expune o serie de propuneri coerente și specifice. Având în vedere acestea, ne declarăm mulțumiți de continuarea cooperării cu dvs., în timp ce dezvoltăm o politică comunitară în ceea ce privește zona arctică.

Nu trebuie să pierdem din vedere niciodată scopul nostru comun și trebuie să lucrăm împreună cu statele zonei arctice și cu comunitatea internațională pentru a găsi cea mai bună și cea mai eficientă cale de a conserva și de a proteja zona arctică pentru generațiile viitoare.

Anders Wijkman, în numele Grupului PPE-DE. – Doamnă președintă, am luat parte la o serie de reuniuni în regiunea arctică, reuniuni care s-au concentrat foarte mult pe schimbările climatice.

În mod normal, prima zi a acestor reuniuni este dedicată efectelor grave pentru regiune, pentru fauna acesteia, pentru traiul locuitorilor săi și așa mai departe, din cauza încălzirii globale. A doua zi este adesea dedicată oportunităților privind exploatarea geologică. Există o contradicție aici. Aș spune că exploatarea rapidă a resurselor geologice ar implica riscuri foarte serioase.

Sunt de acord că nu se poate trasa o paralelă exactă între Arctica și Antarctica – aici sunt de acord cu dna comisar. În același timp, întrucât nu avem un cadru de mediu bine conturat și durabil pentru genul de activități care sunt explorate acum de către națiunile din această regiune, cred că această rezoluție trimite un semnal foarte important: fiți atenți. Cred că este semnificativ faptul că este susținută de toate grupurile politice.

Enumerăm trei căi de înaintare alternative: una, un tratat internațional care să conțină, bineînțeles, prevederi speciale pentru această regiune în comparație cu Antarctica; doi, un moratoriu, până la noi cercetări științifice și o mai bună înțelegere a regiunii, a vulnerabilității sau sensibilității acesteia și până la rezultatele multor alternative energetice pe care acum le dezvoltăm într-un ritm alert. Poate că în viitor nu vom avea nevoie deloc de acel combustibil fosil.

Deci, chiar dacă în acest Parlament colegii pot avea opinii diferite pe marginea acestui subiect în legătură cu cea mai responsabilă cale de urmat, cred că este foarte important să susținem toți această rezoluție. Vreau să subliniez că dorim să depășim simpla cooperare multilaterală intensificată și dialogul; dorim să ne asigurăm că sunt protejate siguranța mediului și nivelul de trai al locuitorilor.

PREZIDEAZĂ: DOMNUL COCILOVO

Vicepreședinte

Véronique De Keyser, în numele Grupului PSE. – (FR) Domnule președinte, aș dori să vă amintesc prompt despre ceea ce se întâmplă în zona arctică, astfel încât toată lumea să înțeleagă care este miza acestei dezbateri. La Polul Nord, încălzirea globală intensifică dorința de control asupra bogăției naturale a regiunii. Topirea gheții va simplifica, așa cum ați spus, exploatarea rezervelor mari de petrol și gaze și deschiderea unei căi navigabile între Est și Vest, care va economisi mii de kilometri pentru navele de mărfuri, dar se va dovedi dezastruoasă, din nefericire, pentru mediu.

Pretențiile la suveranitate asupra zonei din partea a cinci țări de la graniță - Canada, Danemarca, Rusia, Statele Unite și Norvegia - duc la tensiuni evidente. Ministrul Afacerilor Externe din Canada a anunțat săptămâna aceasta că suveranitatea Canadei asupra pământurilor și apelor din zona arctică este veche, cu tradiție și bazată pe documente istorice. A spus că guvernul canadian ar promite, de asemenea, monitorizarea politică sporită și o prezență militară mai mare în apele arctice canadiene.

Aceste cuvinte au ca ecou anunțul de la Kremlin prin care se făcea cunoscută intenția de a desfășura forțe militare în zona arctică pentru a-și proteja interesele. Până în prezent, reglementarea acestei zone strategice a provenit de la Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării, semnată de 150 de țări la 10 decembrie 1982. Aceasta stabilește că statele de coastă exercită controlul asupra unei zone de până la 200 de mile de la coastă și au drepturi economice asupra resurselor de pe fundul mării, dar această zonă poate fi extinsă dacă statele dovedesc că platformele continentale se întind dincolo de 200 de mile. Până în luna mai 2009 - și este o dată foarte apropiată - trebuie să depună o cerere de acest tip la ONU.

Rusia a luat inițiativa în 2001, de unde îngrijorarea actuală. În ceea ce privește grupul meu și dl Rocard, care a inițiat această dezbatere în Grupul Socialist din Parlamentul European și care a fost numit recent ambasador pentru zona arctică, având în vedere implicațiile pentru energie, mediu și securitatea militară, Convenția privind dreptul mării nu este adecvată pentru zona arctică. Polul Nord este un bun global care trebuie să fie protejat printr-o cartă obligatorie, în care Uniunea Europeană trebuie să joace un rol principal. Dorim un Pol Nord curat și, mai presus de toate, fără trupe.

Diana Wallis, în numele Grupului ALDE. - Domnule președinte, această dezbatere continuă evident rezoluția noastră din luna octombrie a anului trecut privind guvernarea zonei arctice. Grupul nostru nu vede nicio problemă în a sprijini dorința creării unui tratat privind zona arctică, ci mai mult în ceea ce privește căutarea unui nou mod de guvernare. Tratatul este probabil mai mult simbolic, dar insistăm asupra colaborării cu - și respectării - națiunilor, și, în special, a locuitorilor din zona arctică. Oamenii, așa cum ați spus deja, sunt cei care fac diferența dintre zona arctică și Antarctica.

Există deja structuri internaționale - reglementările Organizației Maritime Internaționale (OMI), Dreptul internațional al mării - dar este nevoie de ceva mai adaptat și mai specific. Trebuie să ne bazăm pe activitatea Consiliului Arctic. Domnule comisar, trebuie să vă alăturați cât mai curând posibil și să ajutați la construcția

capacității politice a acestuia. Cu orice preț, trebuie să evităm o întoarcere la suveranitatea de stil vechi, la pretențiile teritoriale și la interguvernamentalism. Un stil nou de guvernare este necesar pentru această zonă fragilă a globului nostru, în care fiecare cetățean al lumii simte că are un interes sau o miză.

De asemenea trebuie să dovedim garanțiile noastre pentru implicarea în zona arctică, iar istoricul nostru ca europeni nu este bun. Marinarii și comercianții noștri au distrus mediul arctic în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea cu așa-zisa „violare a Spitsbergenului”. Emisiile industriale produse de noi sunt cele care au condus direct la modificarea violentă a climei în regiune și acum amenințăm cu impunerea valorilor și tradițiilor noastre oamenilor din zona arctică, în acest moment foarte sensibil. Trebuie să îi ascultăm și să cooperăm cu ei, deoarece, să fim sinceri, antecedentele lor în ceea ce privește protecția mediului sunt mai bune decât ale noastre. Prin urmare, grupul nostru nu va sprijini moratoriul de 50 de ani.

Godfrey Bloom, în numele Grupului IND/DEM.- Domnule președinte, locuiesc pe o insulă minunată - o insulă frumoasă - care a fost distrusă în mod sistematic de Uniunea Europeană în ultimii 15 ani. Am văzut Directiva Uniunii Europene privind depozitele de deșeuri, prin care deșeurile industriale sunt aruncate pe pământ - numite în glumă „compost”. Am văzut sute de mii de pești aruncați în Marea Nordului. În apropierea satului meu, am văzut la ce a folosit existența unor câmpuri minunate de grâu și de orz și vaci de lapte transformate în lucruri ca trestia chinezească și tot felul de alți biocombustibili, care au distrus mediul nostru și au ridicat prețul alimentelor.

Uniunea Europeană dorește ca noi să ne îndeplinim obiectivele în privința energiei regenerabile. Treizeci și cinci de mii de turbine eoliene de dimensiunea unor avioane cu reacție uriașe sunt cea mai mare profanare a insulei mele frumoase de la începutul revoluției industriale. Și acum dorim să ne cerem iertare față de una din ultimele regiuni sălbatice din lume, Arctica. Deci, domnule președinte, stimați colegi, permiteți-mi să vă spun că sunt de acord cu dna Wallis. Mărturia dvs. este îngrozitoare și răspunsul trebuie să fie, pentru Dumnezeu, nu vă mai amestecați în asta.

Avril Doyle (PPE-DE). - Domnule președinte, da, dl comisar are dreptate. Arctica este destul de diferită în multe moduri de Antarctica și, numai în urmă cu câteva luni, la 8 octombrie 2008, am vorbit în cameră despre acest subiect.

Arctica, după cum afirmam atunci, joacă un rol geostrategic din ce în ce mai important în lumea noastră și de-a lungul ultimului deceniu au apărut câteva chestiuni critice în această regiune. Acum ne confruntăm cu deschiderea căilor maritime care au fost închise până în prezent, un rezultat direct al schimbărilor climatice. Aceasta nu ne surprinde, deoarece Arctica se încălzește cu o viteză mai rapidă, cu o creștere de două grade în ultimii o sută de ani, în comparație cu o medie de doar 0,6 grade în restul lumii.

Acest ecosistem foarte vulnerabil se află sub presiunea din ce în ce mai mare exercitată de națiunile averse de resurse care doresc să-i exploateze potențialul fără a ține cont de importanța sa fundamentală ca o forță stabilizatoare a climei mondiale.

Sunt de acord cu punctul de vedere al dnei Wallis, că un apel pentru un moratoriu de 50 de ani privind orice exploatare nu este nici practic, nici rezonabil, dar cred că un moratoriu limitat privind exploatarea nouă - până la noi studii științifice - este un lucru cu care probabil ar putea fi de acord toate națiunile civilizate.

În afară de aceasta, UE numără printre statele membre nu mai puțin de trei națiuni arctice împreună cu alte două țări vecine care fac parte din SEE, reprezentând mai mult de jumătate din apartenența numerică a Consiliului Arctic. Acesta este un motiv suficient care ne permite să ne afirmăm, în cel mai bun sens al cuvântului, la nivel global asupra acestei chestiuni.

Zona arctică este decisivă pentru clima globală și numai din acest motiv trebuie să contribuim la un nou stil de guvernare pentru această frumoasă și - așa cum a spus antevorbitorul - una din ultimele zone sălbatice din lume.

Martí Grau i Segú (PSE).-(ES)Regiunea arctică este una din cele mai fragile de pe planeta noastră. Consecințele exploatarei nerestricționate a resurselor sale naturale ar fi catastrofice, nu numai pentru zona înconjurătoare și populația băștinașă, ci și pentru întreaga lume.

Dezghețul unor zone mari a făcut din aceste riscuri o realitate, creând necesitatea unui nou regulament global în vederea protejării Arcticii, similar cu cel existent pentru Antarctica, ținând cont de diferențele care au fost deja subliniate în cadrul dezbaterii.

Avem nevoie de un tratat internațional între toate părțile implicate, care include, fără îndoială, Uniunea Europeană, cu scopul de a proteja mediul arctic unic, de a asigura durabilitatea completă a tuturor tipurilor de activitate umană și de a pune în aplicare regulamentul multilateral al navigației pe noile rute maritime care devin accesibile.

De când a fost creat, Consiliul Arctic este un model de cooperare în ceea ce privește gestionarea problemelor comune. În aceste vremuri de dificultate sau nesiguranță, trebuie să manifestăm acel spirit și acea înțelegere la un nivel mai ridicat astfel încât să evităm ca statele vecine sau alți jucători internaționali să se implice în argumente geostrategice și să uite care trebuie să fie obiectivul lor comun: conservarea unui uriaș patrimoniu comun.

Laima Andrikiene (PPE-DE).- Domnule președinte, discutăm astăzi despre protejarea zonei arctice, un subiect foarte fierbinte - nu numai pentru Uniunea Europeană.

În primul rând, deoarece se estimează că regiunea arctică conține resurse energetice uriașe - nu mai puțin de 20% din rezervele recuperabile nedescoperite tehnic - tentația de a exploata aceste resurse este irezistibilă. În al doilea rând, mediul arctic este excepțional de fragil. Întreaga comunitate internațională rămâne afectată de multe din modificările care au loc deja. În al treilea rând, disputele teritoriale amenință Arctica. Riscăm declanșarea unor conflicte majore între țările care doresc să protejeze - inclusiv prin mijloace militare - ceea ce țările din regiune consideră a fi interesele lor naționale.

Este momentul ca Parlamentul European să ia o poziție clară, deoarece nu a participat aproape deloc la această dezbatere până acum, exceptând rezoluția noastră, adoptată în luna octombrie a anului trecut, prin care se solicita un tratat internațional pentru protejarea zonei arctice. Este important să menționăm că statele membre ale UE și țările asociate SEE reprezintă mai mult de 50% din membrii Consiliului Arctic. Așa cum este pentru Statele Unite, Arctica trebuie să fie o prioritate strategică și pentru Uniunea Europeană.

Sprijin deplin proiectul nostru de propunere referitor la cooperarea dintre Comisie și Consiliu pentru a stabili un moratoriu privind exploatarea resurselor geologice din Arctica pe o perioadă de 50 de ani, până la studii științifice noi. Noi, Parlamentul European, trebuie să invităm Comisia să inițieze negocieri cu autoritățile ruse privind un număr de aspecte importante care sunt menționate în proiectul nostru de rezoluție. A venit momentul să includem Arctica pe agendă pentru apropiata reuniune la nivel înalt EU-Rusia.

Christian Rovsing (PPE-DE).-(DA)Domnule președinte, Groenlanda face parte din Regatul Danemarcei cu responsabilitate semnificativă prin guvernul local. Arctica nu este de nelocuit. Nu este un teren întins nereglementat cum este Antarctica. Dimpotrivă, terenurile întinse aparțin țărilor arctice și patru milioane de oameni locuiesc acolo, o treime din aceștia reprezentând populația băștinașă. Acești oameni și națiunile lor au pretenția legitimă de a exploata resursele și oportunitățile din zonă. Numai marea din mijloc are statut internațional și în această privință, Convenția Națiunilor Unite cu privire la dreptul mării (UNCLOS) formează o bază legală relevantă. Această abordare a fost confirmată, de asemenea, de statele de pe coasta arctică în Declarația de la Ilulissat din 2008. Pe lângă UNCLOS, există un număr mare de alte instrumente relevante internaționale și regionale. Nu prea mai este nevoie de mai multă guvernare. Cel mult există o necesitate de adaptare a instrumentelor deja instaurate. Danemarca a trimis Consiliului Arctic o propunere de examinare a acordurilor existente în vederea actualizării lor. Acest lucru se va face și trebuie făcut în colaborare cu statele arctice și populația din zona arctică.

Charles Tannock (PPE-DE).- Domnule președinte, Tratatul privind zona arctică servește drept un exemplu global remarcabil al faptului că pretențiile teritoriale ale statelor riverane pot fi respinse în favoarea cooperării pașnice și a cercetării științifice. Cum lumea se confruntă cu problema încălzirii globale cu impact asupra topirii celor două calote și cauzând creșterea nivelurilor apei și cum canalele maritime arctice înghețate se redeschid pentru navigație, este important să se găsească un acord analog pentru nordul înghețat - sau mai bine spus dezghețat - al Arcticii. Lupta pentru pretențiile de suveranitate și resursele minerale din zona arctică, evidențiată prin arborarea melodramatică a drapelului rus pe fundul mării, trebuie respinsă.

UE trebuie să încerce să convingă cele cinci state riverane arctice - Statele Unite, Canada, Rusia, Norvegia și Danemarca - de înțelepciunea unei astfel de abordări.

Johannes Lebech (ALDE) -(DA) Domnule președinte, ca danez implicat în depunerea acestei propuneri de rezoluție împreună cu dna Wallis în Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, nu sunt neapărat foarte popular. Totuși, cred că principala abordare adoptată de rezoluție este una bună. Este bine că UE își concentrează atenția asupra regiunii arctice. De asemenea, este bine pentru națiunile mici ale

Danemarcei și Norvegiei că UE se implică în această problemă, astfel încât noi nu trebuie doar să ne jucăm cu băieții mari din zonă, Statele Unite și Rusia.

Cu toate acestea, aș dori să spun că nu pot să votez în favoarea moratoriului care este inclus acum în rezoluție. În primul rând, este chiar nerealist. Rusia și Statele Unite nu-l vor accepta în niciun caz. În plus, totuși, mai cred că, așa cum a spus dl Rovsing, trebuie să ținem cont de populația din regiune și din Groenlanda se așteaptă în mod firesc, și pe bună dreptate, să fie capabili să utilizeze resursele naturale de pe teritoriul lor, asemenea oricărei alte națiuni pe teritoriul său.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Domnule președinte, dle comisar, doresc pur și simplu să vă reamintesc că urșii polari de pe sloiurile de gheață ne-au arătat cât de mult a fost afectată întreaga lume de poluarea chimică. DDT a fost găsit în grăsimea lor și cu toții știm foarte bine că nu este o substanță care se folosește pe sloiurile de gheață.

În orice caz, doresc să mulțumesc Comisiei pentru propunerea pe care a făcut-o după discuția pe care am avut-o aici în Parlament, deoarece este urgent, având în vedere schimbările climatice, să protejăm singura zonă care este ferită de jefuirea umană. Nu trebuie să uităm acest lucru.

Desigur - și aici adopt ideea dnei De Keyser - este vorba de urgență politică, deoarece, la urma urmelor, suntem obligați să facem ceva pentru zona arctică. Într-adevăr, unii dintre proprietarii unei părți din acest continent au proiecte legate de această zonă. Știm foarte bine că Rusia, despre care am vorbit recent, dorește să-și stabilească frontierele dincolo de zona sa maritimă și să le extindă peste platforma continentală. Este deci o chestiune urgentă pentru noi, deoarece Rusia dorește, de asemenea, să arboreze steagurile sale acolo și să-și instaleze unitățile militare, asemenea Canadei.

Ceea ce lipsește din propunerea dvs., probabil, este ce am solicitat ultima dată, și anume, un tratat internațional pentru protecția zonei arctice, care ne va permite să asigurăm definitiv protecția sa.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Suntem martorii atât ai unei crize naturale, cât și umane în zona arctică. Eforturile noastre trebuie să fie direcționate către garantarea faptului că nu sunt urmate de o criză politică sau de o criză de orice fel. Apelul pentru o abordare responsabilă a problemei zonei arctice este un SOS și o ține de guvernarea globală. Apreciez, în mod special, orice efort care respectă populația băștinașă din această regiune.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să-i mulțumesc dnei Ferrero-Waldner, care a cooperat foarte strâns cu Parlamentul European și este, cu siguranță, cel mai muncitor comisar în acest domeniu: Apreciez cu adevărat acest lucru. A fost prezentă și la reuniunea noastră cu țările din Spațiul Economic European, de săptămâna trecută: la urma urmelor, dimensiunea nordică este importantă în special aici și Diana Wallis a pus și ea accent în repetate rânduri pe faptul că Europa poartă o responsabilitate specială în această privință.

Cred că, în special în contextul unei crize energetice și financiare, este obligatoriu să manifestăm un interes mai mare în acest domeniu și să răspundem, de asemenea, dorințelor și nevoilor populației în această privință, deoarece, în ultimă instanță, omul și natura nu sunt în opoziție, ci trebuie să se completeze unul pe altul. Din acest punct de vedere, cred că putem indica câteva succese remarcabile, în special în politica energetică și, probabil, vom putea intensifica cooperarea în acest domeniu.

Alexandr Vondra, președintele în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, salut această dezbatere oportună. Ca rezultat al căutării resurselor și al schimbărilor climatice, regiunea arctică este la un pas de o modificare profundă. Nu va fi afectată numai regiunea, ci, așa cum au recunoscut mulți aici, astăzi, și UE în ansamblu. Pe fondul acestor dezvoltări, este important ca UE să abordeze zona arctică într-un mod cuprinzător și strategic, care să acopere o gamă largă de aspecte, cum ar fi mediul, transportul, biodiversitatea, schimbările climatice, afacerile maritime, energia și cercetarea, cât și protecția subzistenței populației băștinașe.

Consider că în prezent Consiliul abordează cu seriozitate această problemă. Acesta sprijină în linii mari sugestiile prezentate în comunicarea Comisiei. Trebuie să constituie baza pentru o politică privind zona arctică, care trebuie să fie dezvoltată într-o manieră cuprinzătoare. Celor care vorbesc despre noul tratat, nu există nicio poziție a Consiliului în acest moment, deoarece Consiliul este acum în procesul examinării propunerilor Comisiei. Aș dori doar să amintesc concluziile Consiliului din luna decembrie. În concluzie, spunem că obiectivele UE ar putea fi realizate numai în cooperare strânsă cu țările arctice și că UE trebuie să-și consolideze participarea în conformitate cu actualele convențiile internaționale.

Cum am menționat mai devreme, propunerile Comisiei sunt studiate acum mai în detaliu. Acestea vor facilita, cred, acordul privind o soluție globală la multe provocări diverse cu care ne confruntăm în regiunea arctică. Apreciez interesul acestui Parlament și sunt pregătit să revin pentru a raporta imediat ce Consiliul a luat o poziție.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. - Domnule președinte, așa cum am subliniat la începutul acestei dezbateri importante, Uniunea Europeană trebuie să joace un rol din ce în ce mai mare în protejarea mediului arctic, în promovarea exploatării durabile a resurselor naturale și în intensificarea guvernării multilaterale în zona arctică. Suntem angajați în conservarea zonei arctice și, în același timp, scopul nostru este să contribuim la un sistem de cooperare care va garanta durabilitatea, cât și accesul liber și echitabil. Pentru ca aceste eforturi să se bucure de reușită, trebuie să cooperăm strâns cu statele arctice și părțile arctice interesate, după cum am spus.

În această privință, Comisia propune să promoveze punerea în aplicare și elaborarea completă a obligațiilor existente, mai degrabă decât propunerea unor instrumente legale noi în vederea intensificării securității și stabilității. Gestionarea strictă de mediu și folosirea durabilă a resurselor, cât și accesul deschis și echitabil. În același timp, UE a subliniat deja faptul că, pentru zonele care nu intră în jurisdicția națională, prevederile legate de protecția mediului în temeiul acestei Convenții rămân mai degrabă generale și vom continua să colaborăm în cadrul Națiunilor Unite în vederea dezvoltării ulterioare a unor cadre, adaptându-le la noile condiții sau la specificitățile zonei arctice. De exemplu, un nou acord de punere în aplicare UNCLOS privind biodiversitatea marină dincolo de zonele de jurisdicție națională poate lua în considerare zona arctică și, de asemenea, am trimis solicitarea noastră președinției norvegiene a Consiliului Arctic. Acceptarea solicitării Comisiei necesită decizia unanimă a tuturor membrilor Consiliului Arcticii. Prezenta decizie, care este așteptată la 29 aprilie - adică foarte curând - poate fi afectată negativ de o inițiativă care propune probabil un Tratat Arctic, deci trebuie să fim atenți la acest aspect.

În final, permiteți-mi să spun că statele de pe coasta arctică au o preferință clară pentru UNCLOS, ca o bază. Uniunea Europeană trebuie să țină cont de acest lucru când dorim să dezvoltăm o cooperare și mai puternică în beneficiul zonei Arcticii, a locuitorilor săi și a naturii sale sălbatice. În acest context, nu trebuie să slăbim cadrele existente pentru cooperare, deoarece acest lucru nu ar fi în avantajul obiectivelor și intereselor noastre. Nici nu ar corespunde spiritului proiectului dvs. de rezoluție.

În concluzie, consider că nu sunt corecte condițiile pentru un tratat internațional privind Arctica și că ar trebui să ne concentrăm eforturile noastre în vederea asigurării aplicării eficiente a cadrelor legale existente, astfel umplând golurile care pot exista, și în vederea adaptării regulamentelor la specificitățile Arcticii. Ceea ce pare mult mai fezabil.

Președinte. - Am primit șase propuneri de rezoluții⁽¹⁾ depuse în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterile au fost închise.

Votarea va avea loc mâine, joi, 2 aprilie 2009.

14. Tratatul egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală (dezbateri)

Președinte. - Următorul punct este raportul (A6-0149/2009) întocmit de dna Buitenweg, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, privind propunerea de directivă a Consiliului cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală [COM(2008)0426 – C6-0291/2008 – 2008/0140(CNS)].

Kathalijne Buitenweg, raportoare. - (NL) Domnule președinte, luni, fiica unui prieten de-al meu a primit o scrisoare, o scrisoare de respingere de la universitate. A fost respinsă nu pe motive de abilitate intelectuală, ci pentru că are un handicap. Scrisoarea afirma că universitatea nu îi putea oferi asistența de care are nevoie. A terminat școala secundară bine, deci nu a avut probleme acolo, dar acum este marginalizată.

Raportul despre care discutăm astăzi atinge inima societății noastre. Dorim ca oamenii să fie considerați cetățeni de clasa a doua pe motive de vârstă, orientare sexuală, religie sau convingeri, sau handicap, sau

⁽¹⁾ A se vedea procesul-verbal.

preferăm o societate în care toți pot participa din plin? Atunci când persoanelor nu li se închiriază locuințe sau li se refuză împrumuturi din cauza a ceea ce sunt, nu numai că sunt tratați nedrept, dar societatea ca un întreg se vinde pe sine prin anularea persoanelor.

Am așteptat cu nerăbdare această zi. Sunt multe lucruri în joc în votul de mâine. Parlamentul European a solicitat directive europene privind tratamentul egal dintre persoane chiar din 1995 și Tratatul de la Amsterdam ne-a oferit o bază legală în această privință, în sfârșit. În 2000, câteva directive importante au rezultat din aceasta: directiva de punere în aplicare a principiul tratamentul egal dintre persoane indiferent de rasă sau origine etnică, al cărei domeniu de aplicare acoperă atât piața muncii, cât și furnizarea de bunuri și servicii și, de asemenea, directiva a urmărit combaterea discriminării bazate pe religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală - deși ultima directivă este restricționată la piața muncii.

Acest lucru a început să cauzeze probleme, pentru că discriminarea este interzisă în mai multe domenii, chiar în domeniul genului. Parlamentul s-a opus în permanență ierarhizării motivelor de discriminare care a apărut. La urma urmelor, de ce ar fi posibilă refuzarea acordării unui împrumut unei persoane din motiv că este homosexual și nu pentru că este de culoare? Protecția ar trebui să fie egală. Am argumentat cu toții în favoarea acestei directive orizontale și există diferențe între noi, în ceea ce privește tonul și uneori substanța precisă. Totuși până acum majoritatea Parlamentului a dorit să corecteze dezechilibrul actual și acesta este mesajul pe care trebuie să îl transmită Consiliului mâine, astfel încât sper să obțină o majoritate cât mai largă.

Aș dori să le mulțumesc multor persoane pentru contribuția lor la raport. În primul rând, raportorilor, în special dnei Lynne din cadrul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale. Multe din sugestiile sale au fost incluse în text. De asemenea, doresc să mulțumesc raportorilor alternativi, dlui Gaubert, dnei Bozkurt, dnei in 't Veld și dnei Kaufmann. În olandeză avem un proverb care se traduce literal ca „sari peste propria umbră” care înseamnă depășește-te pe tine însuși - privind dincolo de punctul asupra căruia s-a insistat - aceasta este o remarcă bună pentru raportorii alternativi. După părerea mea, am reușit să facem acest lucru. Sunt mândru cu adevărat de compromisul adoptat cu o largă majoritate în Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. S-a îmbunătățit. De asemenea, doresc să mulțumesc mai multor persoane care au contribuit la aceasta, dar în special: dlui Cashman. Doresc să îi mulțumesc pentru toate sfaturile pe care mi le-a dat, pentru toată activitatea de lobby și, de asemenea, pentru inspirația și prietenia sa din ultimii ani.

Trecând mai departe la conținut, raportul interzice discriminarea din patru motive. Reglementasem deja aceasta pentru piața muncii, dar acum se aplică și la furnizarea de bunuri și servicii, la protecția socială - inclusiv asigurările sociale și de sănătate - și educație. Totuși, nu toate diferențele sunt privite ca discriminare. De exemplu, societățile de asigurare pot încă să diferențieze în funcție de vârstă sau handicap, cu condiția de a oferi o justificare obiectivă pentru aceasta. Trebuie făcute aranjamente pentru multe persoane cu handicap, dar au fost fixate limite cu privire la ceea ce este considerat rezonabil. Așadar derogările sunt permise sub rezerva unor anumite condiții, dar tratamentul egal este regula și despre aceasta este vorba în votul de mâine. Vedem Europa ca fiind nimic mai mult decât o piață, sau ca pe un izvor al civilizației?

Trebuie să spun că, în orice caz, amendamentul 81 arată unde se situează dl Weber și alți 41. Nu doriți să vedeți o legislație privind tratamentul punct final. Nu contează la ce compromisuri încerc să ajung, pentru că pur și simplu obiectați în principiu împotriva legislației referitoare la antidiscriminare. Astfel nu faceți amendamente, ci respingeți propunerea întreagă. Aici diferă căile noastre - nu este posibilă nicio cale de mijloc. Să așteptăm și să vedem mâine în ce sens va alege majoritatea din Parlament.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei.-(CS) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, apreciez interesul mare legat de această propunere, dovada stă în numărul mare de propuneri de amendament care au rezultat. Aceasta demonstrează că lupta împotriva discriminării din viața de zi cu zi este o prioritate constantă pentru mulți dintre noi, chiar în timpul unei crize economice grave. De asemenea, apreciez raportul excelent înaintat de dna Buitenweg și aprobat de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, cât și contribuția remarcabilă a dnei Lynne și a Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale.

Proiectul de raport sprijină ambiția și încercările proiectului de directivă depus de Comisie. După părerea mea, raportorul a reușit să reconcilieze diferite puncte de vedere și să realizeze un consens larg între diferite grupuri politice. Aș dori să felicit Parlamentul pentru sprijinul acordat în înaintarea proiectului de directivă.

În ceea ce privește amendamentele propuse, sunt de acord cu multe dintre sugestiile de îmbunătățire prezente în proiectul de raport. Cu toate acestea, aș dori să spun că acest proiect necesită acordul unanim în Consiliu și, prin urmare, trebuie să rămânem realiști.

Știu că problema discriminării multiple este fundamentală pentru dumneavoastră. Sunt pe deplin conștient de faptul că persoanele care suferă din cauza discriminării multiple sunt afectate foarte grav. Cu toate acestea, în același timp cred că deoarece această directivă se aplică numai celor patru cauze posibile de discriminare, această problemă nu poate fi rezolvată definitiv la un nivel legal.

În comunicarea Comisiei privind nediscriminarea din iulie 2008 ne-am angajat să începem o discuție pe această temă între grupurile nou-înființate de experți guvernamentali. Discuția a început. Astfel aspectul discriminării multiple nu este neglijat.

Aș putea să fiu de acord cu o trimitere la discriminarea multiplă în zonele acoperite de acest proiect de directivă. Sunt de acord că trebuie să definim mai clar separarea puterilor între UE și statele membre. Directiva nu va modifica definiția în sine, dar scopul nostru este să atingem cel mai mare nivel posibil de siguranță legală.

De asemenea, accept că trebuie să se țină cont de libertatea de exprimare atunci când se analizează cazurile de victimizare pretinsă. Cu toate acestea, trebuie să fim conștienți de faptul că sunt necesare probe puternice pentru conceptul de victimizare. Demnitatea umană trebuie să fie în joc și trebuie să existe un mediu ostil sau umilitor.

Sunt de acord cu includerea conceptului de „discriminare prin asociere” în sensul sentinței recente în cazul Coleman, dar acest concept trebuie să fie aplicat numai în cazurile în care există discriminare și victimizare directă.

În ceea ce privește serviciile financiare, sunt de acord că este necesar ca furnizorii de servicii să aplice un anumit nivel de transparență, dar am anumite dubii legate de formularea folosită în proiectul dumneavoastră. Sunt pe deplin de acord cu faptul că directiva nu trebuie să se aplice în cazul tranzacțiilor exclusiv private. Pozițiile Comisiei și ale Parlamentului sunt foarte similare în acest caz. În ceea ce privește persoanele cu handicap fizic, eu pot sprijini o trimitere la definirea deschisă a handicapului fizic folosită în Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap.

De asemenea, sunt de acord în esență cu unele comentarii referitoare la conceptul de handicap fizic care sunt incluse în propunerile dvs. de amendament. Cu toate acestea, cred că este necesar să se atragă atenția asupra faptului că formularea reglementării legale trebuie să fie foarte precisă. Sunt de acord cu câteva alte idei care au fost exprimate, dar consider că este necesar să se asigure că articolul 4 este concis și inteligibil.

Doamnelor și domnilor, aștept cu nerăbdare să vă ascult părerile, la care voi răspunde în cadrul dezbaterii.

Elizabeth Lynne, raportoare pentru aviz a Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale. - Domnule președinte, doresc să mulțumesc foarte mult raportoarei pentru munca depusă la realizarea acestui raport și strânsa cooperare pe care am avut-o în acest sens. Am lucrat împreună, nu numai la acest raport, dar, după cum știe, alături de alte persoane, am lucrat și la această problemă timp de mulți ani, de-a lungul celor 10 ani de când am intrat în Parlamentul European. Îmi amintesc că am analizat împreună toate audierile privind articolul 13 cu mult timp în urmă. Acum, în cele din urmă, am ajuns în situația în care dezbatem o directivă antidiscriminare, o posibilitate, în sfârșit, care ane-ar putea permite să supunem votului legislația antidiscriminare pe motive care nu au fost acoperite - handicap, vârsta, religia sau convingere și orientarea sexuală. Am așteptat mulți ani acest moment. Să sperăm că vom obține o largă majoritate.

Am organizat campanii privind handicapul și vârsta timp de mulți ani, dar eram convins cu ceva timp în urmă că nu putem lăsa pe nimeni în urmă. Nu putem să înaintăm cu directiva privind handicapul și apoi o directivă privind vârsta, deoarece am crezut că orientarea sexuală și religia ar putea fi lăsate în urmă. Iată de ce, în raportul din proprie inițiativă de anul trecut, am solicitat o singură directivă care să acopere toate domeniile care nu au fost acoperite. Sunt încântat că am realizat acest lucru. De asemenea, sunt foarte încântat că am obținut o majoritate atât de largă în Parlament pentru respectivul raport din proprie inițiativă. Știu de la Comisie și Consiliu că acest lucru a fost unul din motivele pentru care au considerat că este sigur să prezinte propunerea aceasta. Iată de ce trebuie să obținem o largă majoritate pentru acest raport, mâine.

Aș dori, de asemenea, să îi mulțumesc dlui comisar Špidla. I-am mulțumit și cu alte ocazii, dar am dorit să îi mulțumesc în plen, deoarece fără sprijinul și ajutorul său nu cred că am fi avut această propunere pe masă, în prezent. Deci, dle comisar, vă mulțumesc din partea multora dintre noi pentru contribuția dumneavoastră. Știu că ați lucrat foarte mult în legătură cu acest subiect.

Am făcut ca propunerea să treacă prin Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și prin Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. Avem nevoie acum de acea largă majoritate. Toți

trebuie să fim tratați în mod egal în UE. O persoană care folosește un scaun cu roțile sau un câine-ghid trebuie să aibă acces oriunde în cadrul Uniunii Europene. O persoană cu o orientare sexuală diferită trebuie să aibă voie să folosească orice cameră de hotel pe care o dorește și să se cazeze la orice hotel când merge în vacanță. Toate persoanele vârstnice trebuie să aibă dreptul de acces la îngrijire medicală, indiferent de vârsta lor. Persoanele care practică o religie diferită nu trebuie să fie discriminate.

Vă rog pe toți care intenționați să votați împotriva, să nu o faceți. Aceasta este fundația Uniunii Europene. Ne bazăm pe drepturile omului și antidiscriminare. Vă rog să votați pentru aceasta.

Amalia Sartori, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară*. - (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranța alimentară am examinat în primul rând necesitatea de a garanta un tratament egal în ceea ce privește sănătatea. Alte domenii au fost acoperite foarte bine de alte comisii și mai ales de către raportor și de comisar și, prin urmare, am decis să clarificăm aspectul legat de sănătate.

Primul nostru pas a fost să identificăm marile diferențe care există încă între statele membre în ceea ce privește accesul la îngrijire medicală. Accesul la îngrijire medicală este un drept fundamental confirmat de articolul 35 din Carta drepturilor fundamentale și este una din sarcinile principale ale autorităților publice din statele membre în vederea furnizării accesului egal al tuturor la un sistem de calitate de îngrijiri medicale. Deci, deși suntem conștienți de competențele diferite ale Uniunii Europene și ale statelor membre, este important ca UE să facă tot ce poate în ceea ce privește liniile directoare, dar și directivele, pe care le abordăm și proiectăm gradual, împreună cu rezoluțiile și regulamentele. Trebuie să le transmitem statelor membre, în cazul în care este posibil, cu acest obiectiv esențial.

În special, amendamentele pe care le-am evidențiat noi, cei din Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, sunt cele care referitoare la promovarea programelor de instruire în domeniul sănătății, referitoare la continuarea promovării combaterii violenței împotriva femeilor, referitoare la eliminarea refuzului de acordare a tratamentului medical pe criterii de vârstă înaintată, dar, mai presus de toate - și mă întorc la această chestiune - referitoare la promovarea accesului egal la servicii de calitate în toate statele membre.

Lissy Gröner, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru cultură și educație*. - (DE) Domnule președinte, în calitate de raportare a Comisiei pentru cultură și educație pentru noua directivă antidiscriminare cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală, salut propunerea Comisiei și doresc să-i mulțumesc în special dlui Špidla.

Sondajele Eurobarometru arată că aproximativ trei sferturi din populația UE consideră că trebuie să se acționeze în acest domeniu. Comisia pentru cultură și educație solicită amendamente și completări în trei domenii. Primul domeniu, includerea genului. Suntem de acord cu compromisurile realizate. Dorim să garantăm accesul la mijloacele de informare și la educație și să reglementăm împotriva discriminării multiple; și în acest domeniu au fost realizate câteva compromisuri bune.

Grupul Socialist din Parlamentul European a sprijinit această directivă orizontală cuprinzătoare. Dacă conservatorii și liberalii germanii resping acum directiva în totalitate, își vor dezvălui adevărata lor față: doresc să continue să discrimineze homosexualii și să răspândească propaganda. Nu trebuie să ne fie teamă de extremiști cum ar fi scientologii în temeiul noii directive: va fi încă posibilă respingerea reclamelor sau refuzul de a rezerva săli publice. Comisia pentru cultură și educație votează în unanimitate în favoarea directivei-cadru orizontale.

Donata Gottardi, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen*. - (IT) Domnule președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, iau cuvântul pentru a raporta rezultatul pozitiv obținut în cadrul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și acest lucru nu este din întâmplare, deoarece comisia noastră este obișnuită să conducă examinări în profunzime referitoare la tratamentul egal, oportunitățile egale și interzicerea discriminării.

Avizul pe care l-am transmis în cadrul comisiei a transmis câteva mesaje puternice, care sper că vor fi acceptate la adoptarea textului. Această directivă nu încheie sau termină un ciclu. Dacă era așa, prin urmare, domeniul discriminării de gen ar putea fi atenuat. Această directivă trebuie să devină o oportunitate de a reînsoflete munca legată de directivele antidiscriminare, începând cu adăugarea a două noi concepte cu care toți suntem de acord: discriminarea multiplă, unde doi sau mai mulți factori de risc sunt prezenți, și discriminarea prin asociere, care îi privește pe cei apropiați de sau legați de persoana direct afectată. Ambele sunt cruciale pentru

femei, cât și pentru alte grupuri. Această directivă trebuie să reprezinte un impuls pentru a îmbunătăți legislația națională, mai ales în țări ca a mea, unde cursul trebuie îndreptat.

Manfred Weber, în numele Grupului PPE-DE. -(DE) Domnule președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, cu greu mai îndrăznesc să mai iau cuvântul aici; din cauza atmosferei generale din plen, cu greu îndrăznesc să mai pun întrebări. Desigur, suntem cu toții împotriva discriminării, dar nu îndrăznește nimeni să pună la îndoială calea pe care o urmăm aici de teamă că va fi trimis la colț.

Doamnelor și domnilor, suntem cu toții de acord referitor la destinație și aş aprecia dacă am putea să ne abținem de la a sugera contrariul. Discutăm despre cale de urmat și trebuie să fie un subiect legitim de discuție, chiar pentru Grupul Partidului Popular European (Creștini Democrați) și al Democraților Europeni.

În primul rând, doresc să adresez comisarului o întrebare: dat fiind faptul că vechea directivă, directiva antidiscriminare existentă nu a fost încă transpusă în cele zece state membre - având în vedere că sunt în curs de desfășurare proceduri de încălcare a legislației împotriva a zece state membre - trebuie să ne întrebăm serios de ce trebuie să revizuiți această directivă când cea veche nu a fost încă transpusă. Este aceasta o întrebare serioasă pe care o putem adresa? De aceea trimiterea înapoi la comisiei este într-adevăr un argument pe care ar trebui să putem să îl aducem aici.

În ceea ce privește a doua chestiune, de asemenea, ni se permite să discutăm despre conținut. De exemplu, există problema legată de biserici, care au fost parteneri apropiați ai stângii când vine vorba despre protecția refugiaților, dar acum vin la noi. Bisericele, care obișnuiau să fie partenerii dvs., vin acum la noi și spun că au dificultăți cu anumite formulări. Când oamenii din mijloacele de informare, editorii de ziare, vin la noi și ne spun că au întrebări, trebuie să discutăm aceste întrebări în mod serios. Când discutăm despre familii, dl comisar spune că nu dorește să impună ceva statelor membre, dar, desigur, ceea ce facem cu această directivă este armonizarea prin ușa din spate. Lista continuă. Există argumente multiple care ar putea fi aduse care reprezintă pentru grupul nostru motive de îngrijorare, multă îngrijorare. Este posibil să ridicăm aceste probleme, chiar dacă cineva se angajează să lupte împotriva discriminării.

Stânga din această cameră de astăzi este foarte mulțumită de sine, deoarece creează din nou o legislație nouă referitoare la o serie de aspecte. Prin urmare, trebuie să ni se permită să ne întrebăm dacă, în final, abordarea legislativă va aduce în prezent multe beneficii noi pentru persoanele pe care încercăm să le protejăm. Există alte valori de bază care merită să fie luate în considerare. De exemplu, dacă ar trebui să includem contractele private cum dorește Grupul Socialist din Parlamentul European - nu numai contractele comerciale, ci și cele private - trebuie să ni se permită să ne întrebăm dacă libertatea contractuală nu este cumva o valoare importantă de bază pe care noi, în Parlament, trebuie să o protejăm.

Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni se opune discriminării și va lupta mereu să o combată, dar trebuie să ni se permită să argumentăm în acest Parlament despre cum vom face acest lucru.

Emine Bozkurt, în numele Grupului PSE. -(NL) Măine, vom avea ocazia unică de a face un pas istoric în lupta împotriva discriminării prin a spune „nu” acestui fenomen. Desigur, situația din prezent este mai degrabă ciudată, existând diferențe în ceea ce privește protecția împotriva discriminării. Nu există o explicație rezonabilă pentru faptul că legea împotriva discriminării oferă protecție dincolo de locul de muncă unui homosexual de culoare pe motive de culoare a pielii, și nu pe motive de orientare sexuală.

Măine vom putea demonstra că Parlamentul European nu mai tolerează discriminarea pe motive de vârstă, handicap, orientare sexuală sau convingeri religioase. La urma urmelor, Europa există pentru toți. Nu este acceptabil ca cineva care dorește să închirieze o mașină sau o proprietate să fie refuzat pe motive religioase. În plus, utilizatorii de scaun cu roțile trebuie să poată folosi bancomatele sau să aibă acces la trenuri și gări ca și ceilalți. Nu este o explicație bună pentru o bancă care permite unei persoane în vârstă de peste 65 de ani să aibă un cont debitor de mii de euro, dar să refuze să îi acorde un împrumut modest. Cu toții înaintăm în vârstă și dacă ne gândim la aceasta, sunt lucruri care ne vor afecta în viitorul apropiat.

Diferențele de opinie nu fac negocierile să fie simple, dar putem fi mândri de rezultatul realizat de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne - în legătură cu care, mai mult, toate partidele s-au angajat în acel moment. Propunerea este rezonabilă și realistă. Pot fi necesare modificări pentru a permite accesul persoanelor cu handicap la bunuri și servicii, de exemplu, dar aceasta înseamnă că vor putea să participe activ în societate din nou. Prin urmare, aceste modificări nu vor impune o sarcină disproporționată și, de asemenea, s-a ținut cont de o limită de timp utilă pentru punerea în aplicare. Modificările nu trebuie să fie efectuate imediat; nu ne așteptăm ca statele membre să își adapteze stațiile de cale ferată imediat. Ceea ce

solicităm statelor membre este să înceapă deja să ia în considerare accesibilitatea pentru persoanele cu handicap în construcțiile viitoare și proiectarea transportului.

În plus, nu pot să accentuez suficient importanța pe care o va avea acest raport pentru cetățenii europeni - pentru oameni, despre asta este vorba. Trebuie să ținem minte că, în conformitate cu Eurobarometru, 87% dintre europeni doresc să vadă că sunt luate măsuri privind motivele de discriminare în temeiul acestei directive. Acest procent îi include pe alegătorii dvs., dle Weber. Grupul nostru, Grupul Socialist din Parlamentul European, este încântat de propunerile de combatere a problemei discriminării multiple care fac acum parte din acest raport.

Vă puteți imagina că o femeie de culoare care folosește un scaun cu roțile se poate simți discriminată? Foarte puține țări sunt familiarizate cu conceptul discriminării multiple. În cele mai multe cazuri, în momentul raportării unui caz de discriminare, această femeie ar fi nevoită să aleagă dintre motivele posibile de discriminare. Este probabil ca diverse motive să fie legate între ele și nu este vorba doar de un motiv de discriminare în ceea ce o privește. Această femeie trebuie să aibă oportunitatea de a depune o reclamație și de a obține despăgubire și dreptate. Prin urmare, solicităm Parlamentului să mențină aceste dispoziții importante.

Doamnelor și domnilor, aș dori să vă solicit să sprijiniți această directivă. Aceasta va permite Parlamentului să declare clar și fără ambiguități că discriminarea nu mai poate fi tolerată și că Parlamentul consideră drepturile tuturor cetățenilor săi la fel de importante. Haideți să facem acest pas.

Sophia in 't Veld, în numele Grupului ALDE. - (NL) Domnule președinte, aș dori să încep prin a transmite complimentele mele sincere și mulțumiri raportoarei, care a făcut o treabă fantastică. Grupul meu este încântat că, aproape cinci ani de la promisiunea dlui Barroso, este prezentată în sfârșit o propunere de directivă. Discriminarea este contrară Tratatelor europene, Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Convenției europene pentru drepturile omului. Cu toate acestea, tratatele, convențiile și declarațiile solemne sunt folosite rareori în instanță. Cetățenii europeni trebuie să aibă un instrument pentru aplicarea drepturilor lor.

Aceasta, nu cotele de lapte sau normele privind achiziții publice sau fondurile structurale, este *rațiunea de a fii* Uniunii Europene, dle Weber, o zonă europeană în care oricine e liber să își trăiască viața așa cum dorește. Un spațiu european unic unde toți sunt egali înaintea legii, toți se bucură de oportunități egale în societate și toți sunt tratați cu respect. O singură directivă nu va fi suficientă pentru a realiza acest lucru, dar este o condiție preliminară. Această directivă este despre Europa ca o comunitate a valorilor și valorile nu pot fi negociate de 27 de guverne în cursul arbitrajului obișnuit al intereselor naționale. Noi determinăm valorile împreună ca cetățeni, într-o dezbatere deschisă și Parlamentul European este tribuna potrivită pentru aceasta.

Da, dle Weber, unele domenii sunt foarte sensibile, în special motivele de orientare sexuală și religie. Avem o responsabilitate față de toți cetățenii europeni, însă nu putem permite transformarea Europei în *Ferma animalelor*: „Toți europenii sunt egali, dar unii europeni sunt mai egali decât alții”. Libertatea religioasă și de conștiință sunt drepturi fundamentale pentru care aș lupta pe baricade. Într-o Europă liberă, oricine trebuie să aibă libertatea de a-și păstra propriile convingeri. Aceasta este temelia democrației. Oricum, libertatea religiei nu trebuie să fie folosită greșit pentru a-i discrimina pe alții.

Ieri, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și-a publicat al doilea raport privind homofobia în Europa. Este o rușine că, în 2009, milioane de oameni încă se mai tem de discriminare, ură, violență și chiar crimă în Europa, doar pe motivul orientării lor sexuale. Pot să vă reasigur, dle Weber, că legile privind căsătoria sunt și rămân o competență națională; prezenta directivă nu modifică acest lucru. În Europa secolului al XXI-lea, o interdicție a căsătoriei pe motive de religie, origine rasială sau orientare sexuală este totuși o anomalie. Mulți oameni cred că este total acceptabil ca guvernul să interzică căsătoriile sau parteneriatele dintre doi adulți de același sex. Însă am considera acest lucru acceptabil dacă - așa cum s-a întâmplat în trecut - guvernul ar trebui să interzică căsătoriile dintre evrei și cei care nu sunt evrei, catolici și protestanți, oameni de culoare și albi? Acest lucru este inacceptabil.

Doamnelor și domnilor, vă îndemn să votați în favoarea acestui raport, în interesul cetățenilor pe care îi reprezentați. Compromisurile nu sunt ideale pentru nimeni, nici pentru noi; dar haideți să ne depășim pe noi înșine, așa cum spune dna Buitenweg.

În final, invit Consiliul, de asemenea, să urmeze recomandările Parlamentului. Este adevărat că fiecare stat membru are propriile sale probleme, dar Parlamentul European a demonstrat că diferențele pot fi depășite și că putem conveni asupra drepturilor pentru toți cetățenii europeni.

Konrad Szymański, în numele Grupului UEN. - (PL) Domnule președinte, Comisia Europeană susține că această propunere nu are ca scop amendarea legislației matrimoniale și a celei legate de adopții în statele membre. Comisia pretinde că nu dorește să modifice statutul juridic al bisericii și al organismelor religioase implicate în îngrijire și educație.

Raportul Buitenweg tratează cu brutalitate aceste limite, din multe puncte de vedere. Anulează garanțiile pentru familia națională și legislația privind adopția în amendamentul 50. În temeiul amendamentelor 12, 29 și 51, raportul reprezintă un atac asupra libertăților instituțiilor educaționale religioase. Amendamentul 52 al raportului subminează garanția libertății pentru comunitățile religioase din statele membre. Este foarte clar că stânga europeană dorește să reducă integritatea europeană la un singur aspect. De fapt, este obsedantă cu susținerea cererilor recente ale homosexualilor prin orice mijloace posibile. Acest lucru a cauzat cel mai grav atac comis vreodată împotriva credibilității acestei camere.

PREZIDEAZĂ: DL DOS SANTOS

Vicepreședinte

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE. – (ES) Domnule președinte, trebuie să insist asupra unui aspect fundamental. Proiectul european va avea credibilitate doar dacă Europa este percepută ca un loc în care se interzice orice tip de discriminare. Aceasta este baza dezbaterii de astăzi.

Prin urmare, este o surpriză faptul că o parte dintre colegii mei, atât de proeuropeni în toate celelalte dezbateri, devin complet antieuropeni atunci când este vorba de drepturi și libertăți.

Această atitudine nu poate fi tolerată. Este inacceptabil că, în prezent, în Uniunea Europeană, există discriminări pe criterii legate de relații între persoane de același sex, de handicap, de convingere diferită de cea generală sau de religie, după cum s-a mai menționat. Aceasta nu este Europa în care vrem să trăiesc și cu siguranță nu este Europa pentru care muncesc în fiecare zi, atât în cadrul Parlamentului, cât și în afara sa.

Din acest motiv, consider că propunerea de directivă era necesară. În ceea ce privește principiile și concepția, propunerea este bună. Poate că nu este ceea ce aș fi făcut eu sau ceea ce ar fi făcut mulți dintre cei prezenți aici, dar este un bun punct de pornire. Sper că majoritatea veți vota pentru raportul Buitenweg mâine, după cum intenționez să fac și eu, deoarece consider că este drumul potrivit. De asemenea, îmi doresc foarte mult să se aprobe cealaltă problemă privind punerea în aplicare sau reaplicarea articolului 7 alineatul (2). Aceasta garantează un aspect fundamental: ca tuturor asociațiilor și organizațiilor care operează în domeniul antidiscriminării să li se permită să reprezinte și să apere victimele discriminării. Trebuie să reținem că aceste persoane fac parte din grupurile cele mai vulnerabile și, prin urmare, trebuie să avem garanția că pot fi reprezentate și apărute în mod corespunzător.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând doresc să-i mulțumesc raportoarei, doamna Buitenweg, pentru efortul depus. Această problemă s-a aflat pe mâini bune.

Parlamentul solicită de ani de zile această directivă, ceea ce înseamnă că, într-adevăr, este esențial ca ea să fie adoptată înainte de finalul acestei legislaturi. În același timp, este vitală prezentarea unei propuneri de către Comisie, în vederea combaterii discriminării sexuale cât mai curând posibil, astfel încât să se pună capăt, în sfârșit, ierarhiei existente a formelor de discriminare. În alte aspecte, m-a surprins faptul că, prin amendamentul 96, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni încearcă să scoată discriminarea pe motive de convingeri din sfera de aplicare a acestei directive. Deci, doamnelor și domnilor din Grupul PPE-DE, chiar trebuie să vă arătăm că baza legală a acestei propuneri de directivă – respectiv articolul 13 din Tratatul CE – există încă din 1999, de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Amsterdam, acum 10 ani? Trebuie să vă reamintesc că toate criteriile de discriminare prevăzute la articolul 13 sunt considerate egale, fără distincție? În plus, doamnelor și domnilor din cadrul Grupului PPE-DE, nu se poate să nu fi observat că articolul 10 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene tratează în mod egal religia și convingerile fiecărei persoane.

Domnule Weber din CSU, v-am auzit argumentele, însă trebuie să spun că sunt de-a dreptul preistorice. Amendamentul 81 propus de dvs., care respinge întreaga directivă, are o justificare cinică, ca să fiu sinceră, și anume faptul că transpunerea directivei aparent – și citez – „implică o birocrație excesivă”. Domnule Weber, pur și simplu nu pot înțelege aceste încercări de a nega drepturile oamenilor, mai ales cu această justificare, și sper ca amendamentul 81 propus de dvs. să fie respins în cadrul votării în plen de mâine. UE trebuie să meargă mai departe în lupta sa împotriva discriminării în societatea noastră.

Johannes Blokland, în numele Grupului IND/DEM. – (NL) Domnule președinte, această cameră susține libertățile civile, printre care se numără și libertatea educației. O libertate importantă este reprezentată de dreptul părinților de a alege o școală pentru copiii lor. Școlile și așezămintele creștine din țara mea optează în mod deliberat pentru o politică de admitere în conformitate cu identitatea școlii respective.

Olanda permite adoptarea unor politici de admitere care să fie conforme principiilor fundamentale ale unei școli. Se pot prezenta cerințe necesare pentru realizarea obiectivului și a principiilor fundamentale ale unei școli. Părinții pot alege o școală conștiincioasă în această privință și care să ia Biblia în serios. Aceasta este o extindere a libertății religioase și respectă convingerile părinților în ceea ce privește interesele educației copiilor lor.

Amendamentele 29 și 51 restrâng însă libertatea școlilor de a alege pe baza principiului, iar eu, în plus, împărtășesc opinia domnului Weber și a celorlalți. Această propunere nu respectă principiul subsidiarității. Pe lângă problemele administrative, acesta mi se pare un motiv suficient pentru a respinge propunerea Comisiei. Voi vota împotriva raportului doamnei Buitenweg. Sper că și alte grupuri vor observa că acesta reprezintă o încălcare gravă a libertăților cetățenilor noștri. Orice persoană care apreciază libertatea de alegere de care se bucură părinții nu va permite restrângerea acestei libertăți.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Domnule președinte, rapoartele privind directivele antidiscriminare suscită întotdeauna polemici în această cameră; acest lucru este regretabil, pentru că ele conțin deseori numeroase propuneri și idei bune în vederea ajutorării, de exemplu, a persoanelor cu handicap. Aceasta nu schimbă însă nimic în punctele esențiale.

Amendamentul domnului Weber, amendamentul 81, prezintă într-adevăr toate aspectele principale; această propunere a Comisiei nu este bună. Trebuie să dispară, nu doar pentru că implică prea multă birocrație, ci, în special, pentru că încalcă în esență principiul subsidiarității. Din păcate, cu toții știm că acest amendament nu are nicio șansă, pentru că această cameră nu pierde nicio ocazie de a-și arăta partea cea mai corectă din punct de vedere politic și optează în permanență pentru o birocrație mai mare și pentru mai multe decizii luate peste cetățenii Europei.

Pe lângă acestea, în afară de încălcarea principiului subsidiarității, acest raport conține numeroase propuneri contrare în mod direct principiilor democratice elementare și principiilor statului de drept. Un exemplu este amendamentul 54. Deși întregul raport insistă pe ideea nediscriminării, acest amendament susține discriminarea pe motive de convingeri incorecte din punct de vedere politic, însă, de fapt, multe alte aspecte ale raportului fac acest lucru.

Judicializarea corectitudinii din punct de vedere politic este ascunsă într-un set de principii demne de luat în seamă și intenții pseudocorecte. Așadar nu este vorba de măsuri împotriva discriminării, ci, foarte frecvent, despre legi care au ca scop accentuarea subminării evidente a libertății de exprimare și consolidarea unui fel de terorism al opiniilor progresive. Întrebarea esențială este și rămâne: ce legătură are acest lucru cu Europa? Pentru Dumnezeu, lăsați statelor membre ceea ce le aparține.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, atunci când Uniunea Europeană este considerată, uneori, insistă prea mult asupra unor reglementări și este criticată, pe bună dreptate, pentru acest lucru, cauza este reprezentată destul de clar de unele rapoarte precum cel pe care îl discutăm acum.

Oricât aş susține măsurile realiste de combatere a oricărei forme de discriminare, trebuie să critic aspectele discutate aici, deoarece sunt, pur și simplu, nejustificate și nu vor avea efectul dorit.

Este inacceptabil ca, după cum s-a menționat deja, școlile bazate pe o anumită convingere să fie trase la răspundere pentru că au respins profesori de o altă convingere sau ateii sau ca societăților de asigurare să li se impute realizarea unei evaluări de risc dacă aceasta are ca rezultat o diferențiere pe criterii de vârstă sau sex și, de asemenea, este inacceptabil faptul că absolut toate viitoarele clădiri rezidențiale care trebuie construite fără niciun fel de bariere prezintă un risc. Da, doamnelor și domnilor, ne îndreptăm în această direcție; nu vom mai susține de fapt persoanele cu handicap, ci vom face ca locuințele să aibă un preț prohibitiv. Locuințe pe care nu și le poate permite nimeni, în loc de asistență pentru persoanele cu handicap – cu siguranță acesta nu poate fi obiectivul nostru. Apoi, există critici asupra inversării sarcinii probei. Dacă mă gândesc că, în calitate de deputat european cu 25 de solicitanți pentru un post de asistent, aş putea fi dat în judecată pentru că a existat o aparență sau un sentiment de discriminare, nu voi mai putea lucra, ci îmi voi petrece tot timpul prezentând probe doar din cauza acestui sentiment, chiar dacă nu am discriminat în niciun fel.

În plus, mulți termeni sunt vagi. În general, acest studiu publicat este un precursor al acestei directive, care începe prin a discuta dacă încă mai putem folosi adresa „doamnă” și „domnișoară” sau trebuie să eliminăm toate cuvintele cu formă consacrată pentru genul masculin, de exemplu „om de stat” sau „sportiv”, pentru că pot fi discriminatorii.

Doamnelor și domnilor, o parte din propunerile acestui raport sunt de-a dreptul absurde, deci voi vota împotriva.

Martine Roure (PSE). – (FR) Domnule președinte, în primul rând doresc să-i mulțumesc raportoarei pentru munca depusă și pentru rezultatul obținut.

Articolul 13 din Tratat este piatra noastră de temelie și trebuie să accentuez faptul că statele membre pot garanta un nivel mai ridicat de protecție. Este doar o problemă care ține de standarde minime și, să fim foarte clari, nivelul actual de protecție din statele membre nu poate fi redus pe baza acestei noi directive. Acest lucru se datorează faptului că unele state membre au un nivel foarte ridicat de protecție; aceste cazuri există.

Dreptul de a nu fi discriminat este un drept fundamental al oricărui locuitor al Uniunii Europene. Totuși, fie că este vorba de aspectul unei persoane sau pur și simplu de numele acesteia, constatăm că discriminarea este mult prea frecventă.

În ceea ce privește persoanele cu handicap, trebuie să ne asigurăm că acestea nu mai sunt discriminate pentru că folosesc un scaun cu roțile, deoarece de prea multe ori accesul în multe locuri este de prea multe ori dificil. Îmbunătățirea legislației europene este o condiție prealabilă pentru combaterea discriminării. Respect, este o condiție prealabilă. Avem nevoie de această legislație.

De la o vârstă foarte fragedă, copiii noștri suferă din cauza unor discriminări care îi traumatizează și poartă povara acestor discriminări tot restul vieții. Trebuie să vă atrag atenția în special asupra discriminării multiple. Comisia a omis să includă acest aspect în propunerea sa. Prin urmare, propunem o definiție exactă a acestor tipuri de discriminare.

Este absolut esențial să consolidăm legislația pentru a asigura un tratament egal, fără diferențe. În acest sens, solicităm statelor membre să ia măsuri pentru a promova egalitatea de tratament și egalitatea de șanse, indiferent de religie, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

În concluzie, trebuie să adaug că sperăm că, în 2010, va exista o propunere a Comisiei care va acorda aceeași importanță și discriminării pe criterii de gen, eliminând astfel orice ierarhie a drepturilor.

Gérard Deprez (ALDE). – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, la fel ca antevorbitorii mei, doresc să le mulțumesc în primul rând celor două raportoare, doamna Buitenweg și doamna Lynne, pentru deosebita muncă depusă într-un context de cooperare sporită, și subliniez acest aspect.

Deși personal sunt de acord cu poziția generală susținută de doamna Lynne, doresc să aplaud inteligența, deschiderea și spiritul conciliant de care a dat dovadă doamna Buitenweg pe întreg parcursul discuției din cadrul comisiei noastre, în vederea obținerii unui raport echilibrat, care să fie susținut de o considerabilă majoritate parlamentară. Sper că va avea succes și că elementele mai radicale, de o parte, dar cred că și, câteodată, de cealaltă, nu vor reuși să afecteze votul.

În acest sens – și subliniez că nu sunt cunoscut drept un fanatic de stânga – trebuie să spun că sunt surprins neplăcut de amendamentul propus de colegul nostru, dl Weber, pe care îl respect, și de alți colegi. Domnule Weber, v-am ascultat discursul și mi s-a părut că niciunul dintre argumentele folosite de dvs. nu are o bază intelectuală. Ați enunțat fantezii, nu ați prezentat motive.

Justificarea amendamentului dvs. șochează prin lipsa de consistență: refuzul de a combate discriminarea din cauza temerii de birocrație excesivă. Greșiți încercând să transformați această propunere într-un conflict între stânga și dreapta. Combaterea discriminării nu este o problemă de dreapta sau de stânga, ci de umanism și de respectare a drepturilor fundamentale.

(Aplauze)

Din acest motiv, sper și cred că mâine veți fi învinși.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN). – (IT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, orice inițiativă care are ca scop combaterea discriminării de orice tip trebuie susținută. Statisticile recente arată că în Europa, într-o societate atât de avansată, o minoritate de cetățeni declară că au suferit discriminări.

Prin urmare, nimeni nu poate rămâne indiferent. Conceptul în sine rămâne însă atât de vast și de abstract, încât ar fi de dorit câteva lămuriri.

Fără a aduce atingere drepturilor umane fundamentale, care rămân de neatins, nu putem să nu recunoaștem suveranitatea fiecărui stat membru de a legifera în conformitate cu tradițiile, civilizația și cultura acestuia. Intervențiile de acest gen sunt aproape mereu un mod de apărare a identității unui popor. Vă voi da un exemplu în ceea ce privește orientarea sexuală: este opinia mea personală, dar consider că demnitatea umană trebuie garantată indiferent de preferințele sexuale. Homosexualitatea este o alegere personală și care nu trebuie pedepsită sub nicio formă, dar nici nu trebuie protejată. Libertatea de opinie: unde începe și unde se termină protecția împotriva discriminării directe și indirecte? Libertatea de religie: la școala nepoatei mele, pentru prima dată în acest an, nu au avut loc ritualurile tradiționale de Crăciun. Directorul le-a interzis pentru că în această școală învață și copii de alte religii. Din punctul meu de vedere, din moment ce ritualurile de Crăciun reprezintă mai mult o demonstrație de cultură, decât de credință, pentru a preveni o formă de discriminare, a apărut o alta. Faptul că respectăm religia altora nu înseamnă, domnule președinte, să ne fie rușine de propria noastră religie!

Din acest motiv – și voi încheia aici – ne temem că această propunere de directivă tinde către un extremism invers inutil, iar soluția se poate dovedi a fi mai rea decât problema originală.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, această directivă acoperă într-un final lipsurile din legislația împotriva discriminării și permite Uniunii Europene să își respecte obligațiile internaționale de a proteja drepturile omului, precum și obligațiile asumate în baza Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap.

Doamnelor și domnilor din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europene, argumentele dvs. împotriva directivei sunt populiste și înșelătoare. Cu ce drept le refuzați persoanelor cu handicap liberul acces la educație sau persoanelor mai în vârstă tratamentul egal din punct de vedere al asigurărilor și serviciilor financiare? Ce înseamnă pentru dvs. umanitatea?

Participarea liberă în cadrul societății este un drept al omului și din acest motiv vom lupta pentru această directivă și pentru egalitatea de șanse pentru toți. Din punctul meu de vedere, este complet inuman să le cerem victimelor discriminării să arate dovezi ale acestei discriminări. Dacă dvs., doamnelor și domnilor din Grupul PPE-DE, eliminați modificarea sarcinii probei, veți pune în pericol dreptul de bază al unor grupuri la protecția demnității lor umane, iar acest lucru este inacceptabil. Dorim egalitate pentru toți în ceea ce privește protecția împotriva discriminării, iar noi, Verzii, vom lupta pentru aceasta. Nu vom permite ca drepturile omului să devină o jucărie a alarmiștilor populiști. Pot prezice chiar de astăzi că mâine veți pierde; majoritatea deputaților vor vota în favoarea dreptului uman la protecție împotriva discriminării. Sunt sigură de acest lucru.

Jim Allister (NI). – Domnule președinte, voi vota împotriva acestui raport și a directivei propuse, din trei motive. În primul rând, nu consider că UE, și nu guvernele naționale, trebuie să legisleze în aceste privințe, pentru că fiecare stat membru poate decide cel mai bine dacă are nevoie să accentueze o astfel de legislație. Dacă a existat vreodată o problemă de subsidiaritate, acum este un astfel de caz.

Cel de-al doilea motiv este faptul că noua infracțiune de hărțuire prezintă pericolul că, de fapt, reduce drepturile în ceea ce privește libertatea de exprimare și libertatea la religie, în special pentru cei care proclamă un mesaj creștin.

Creștinii care cântă cântece religioase, într-un loc public, în care se află și persoane de alte convingeri, care vor considera că aceasta este un atac asupra demnității lor, ar putea încălca această lege. De asemenea, apărarea și promovarea abordării biblice privind căsătoria heterosexuală poate da ocazia activiștilor pentru drepturile homosexualilor să invoce hărțuirea.

Cel de-al treilea motiv este faptul că măsurile din directivă sunt dezechilibrate și neproporționale. Obligă editorul creștin, de exemplu, să accepte o comandă de tipărire a unor materiale care îi ofensează convingerile religioase, deși ar trebui să-și poată conduce afacerea după propria conștiință.

Fără mecanisme esențiale de echilibrare, această directivă va deveni un instrument care, de fapt, creează discriminare. Prin urmare, pentru mine, este o directivă inutilă care încalcă drepturile esențiale, în special acelea ale persoanelor cu credință și conștiință, ilustrând tot ceea ce este exagerat, inoportun și incorect conceput la nivelul UE.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - Inițiativa Comisiei de a extinde aplicarea principiului egalității de tratament și la alte domenii ale vieții sociale printr-o directivă globală care să interzică discriminarea în afara locului de muncă, pe motiv de handicap, vârstă, religie sau credință și orientare sexuală, este în principiu necesară pentru completarea pachetului legislativ antidiscriminare. Introducerea conceptului de discriminare multiplă, precum și atenția deosebită acordată drepturilor persoanelor cu handicap reprezintă un pas înainte.

Această propunere de directivă rămâne totuși un subiect sensibil și controversat. Este necesar ca acest text legislativ să păstreze un echilibru între competențele Uniunii Europene și competențele statelor membre prin definirea clară a domeniului de aplicare. Aspectele care țin de dreptul familiei, incluzând starea civilă, dreptul la reproducere și adopție nu trebuie să intre în domeniul de aplicare a propunerii de directivă, fapt ce trebuie să rezulte în mod neîndoiebnic din textul legislativ. Nu poate fi acceptată utilizarea instituției căsătoriei altfel decât în înțelesul creștin. Pentru alte parteneriate poate fi găsită o altă denumire acceptată juridic.

Și în cazul aspectelor legate de conținutul educațional și de organizarea sistemelor educaționale naționale, inclusiv educația confesională, trebuie respectat principiul subsidiarității. Partidul Popular European a susținut întotdeauna promovarea diversității ca obiectiv important al Uniunii Europene și lupta împotriva discriminării. Din păcate textul conține prevederi inacceptabile din punct de vedere doctrinar.

Paradoxal, stânga dorește pe această cale să discrimineze. Eu, să fiu discriminat doar pentru că, sincer, cred în Dumnezeu

Michael Cashman (PSE). - Domnule președinte, dezbateră este interesantă și ar fi amuzantă dacă situația nu ar fi atât de tragică. Majoritatea opiniilor contra pe care le-am auzit în această după-amiază sunt, din punctul meu de vedere, sincere și oneste, dar nu se bazează pe fapte și pe textul pe care îl avem în față. Niciuna din prevederile acestui raport nu subminează subsidiaritatea sau proporționalitatea. Dacă s-ar întâmpla acest lucru, ar fi corectat de Consiliul de Miniștri. Vă rog deci, și acum, să votați pentru și să lăsați Consiliul de Miniștri să facă ceea ce trebuie, asigurându-se că raportul este absolut proporțional și că se respectă principiul subsidiarității.

Domnule Weber, Europa s-a născut din valorile celui de-al doilea război mondial, în speță din hotărârea că niciodată nu ne vom mai feri privirea atunci când un grup de persoane sau alte grupuri vor fi hărțuite sau transformate în țapi ispășitori și duse în lagăre de concentrare și de muncă forțată. Hotărârea că nu va mai exista o ierarhie a oprimării. Însă, din păcate, vreți o Europă care să nu fie bazată pe aceste valori decente, o Europă care crede și respectă faptul că toți oamenii sunt egali. Persoanele care se opun acestor valori trebuie să răspundă în fața propriei conștiințe, a religiei lor și a alegătorilor lor la următoarea întrebare: de ce credeți că unii oameni trebuie tratați diferit față de alții, de ce credeți că nu trebuie să se bucure de egalitate?

Vă vorbesc din poziția unui homosexual – și dacă eu am ales să fiu homosexual, nu este interesant că altcineva, prin urmare, alege evident să fie heterosexual? – și lupt pentru egalitate, nu doar pentru homosexuali și lesbiene și bisexuali și transsexuali, ci pentru toți, indiferent de vârstă, religie, convingeri, sex, orice este perceput ca fiind diferit care ar putea fi folosit pentru a le răpi egalitatea. Consider că proba de foc pentru orice societate civilizată nu este felul în care tratăm o majoritate, care, în mod interesant, este formată din atâtea minorități diferite. Proba de foc a oricărei societăți civilizate, după cum vă vor spune persoanele care ne ascultă din galeria vizitatorilor, nu este modul în care tratează majoritatea, ci cel în care sunt tratate minoritățile, iar unele state membre stau foarte prost la acest capitol.

Shakespeare a spus o frază plină de geniu: „răul ce oamenii îl fac le supraviețuiește, dar binele ades îi însoțește-n groapă”. Priviți-vă și imaginați-vă că dvs. sunteți cei diferiți – cei cu o altă religie, o altă convingere, o altă vârstă, o altă orientare sexuală – ar fi drept să vi se nege drepturile pe care le aveți, ca oameni? Răspunsul trebuie să fie „nu”. Acum Parlamentul are șansa de a face ceea ce este bine, drept și corect.

Președinte. – În acest punct al dezbaterii trebuie să ia cuvântul domnul Špidla. El va explica mai bine decât mine motivele pentru care trebuie să facă acest lucru. Îi voi da imediat cuvântul.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) În câteva minute trebuie să asist la procedura de negociere asupra Directivei privind timpul de lucru și cu siguranță sunteți de acord că nu pot lipsi de la acest eveniment.

Doamnelor și domnilor, am ascultat dezbateră asupra acestui raport și trebuie să spun că m-a emoționat într-o anumită măsură, deoarece a exprimat elementele esențiale și profunzimea acestei probleme. Întrebarea de bază este ce anume apără această directivă. Această directivă apără demnitatea umană. Nu putem crede că discriminarea pe motive de handicap reprezintă un afront mai mic adus demnității umane decât

discriminarea pe motive de vârstă, de exemplu. Vorbim despre demnitatea umană, iar aceasta este aceeași pentru toată lumea.

Trebuie să spun că această directivă, așa cum a fost prezentată Comisiei, este una creată în mod organic, în urma unei profunde dezbateri la nivelul Parlamentului și a unor nenumărate dezbateri în Comisie și, deci, este o directivă bine gândită și care exprimă o abordare fermă și clară a valorilor.

În dezbateri s-a spus și că nediscriminarea este bazată pe valorile pe care le-am aplicat și conștientizat după cel de-al doilea război mondial. Dacă este adevărat sau nu că am conștientizat mai bine semnificația și importanța anumitor valori după cel de-al doilea război mondial, aceste valori au rădăcini istorice foarte adânci. În antichitate nu exista conceptul fundamental de egalitate între persoane – acest concept a fost formulat pentru prima dată în cadrul religiei creștine. Îmi aduc aminte de o enciclică sau, poate, o bulă papală din secolul al IX-lea, intitulată *Oriente ian sole* care spunea: „nu este adevărat că soarele strălucește la fel asupra tuturor?” Începând cu acel moment, acest concept ne-a marcat întreaga istorie.

Desigur, dezbateri au inclus multe chestiuni de natură tehnică sau aparent inferioare problemelor despre care vorbim acum. Aș dori să vorbesc puțin despre acestea. Prima problemă este legată de crearea unei birocrății suplimentare, inutile. Cred că această idee poate fi respinsă dintr-un motiv simplu. Directiva nu necesită noi structuri sau noi organisme birocratice. Directiva extinde numai aplicarea celor deja existente, deci nu implică în niciun fel mai multă birocrăție.

S-a ridicat și problema subsidiarității. Această problemă a fost analizată cu mare atenție, deoarece este una fundamentală. Articolul 13 din tratat este clar. Furnizează o bază legală fermă, iar o directivă care se sprijină pe această bază legală nu intră în conflict cu principiul subsidiarității.

Un alt principiu fundamental al acestei directive este, de exemplu, problema transferului sarcinii probei. Această chestiune a fost deja rezolvată în directivele anterioare, deci nu ar fi o noutate nici în acest caz. Aș dori însă să spun ceva despre sarcina probei. Obiectivul acestei directive este acela de a consolida capacitatea persoanelor de a se apăra – acesta este scopul fundamental. Acest lucru nu ar fi posibil fără transferul sarcinii probei. Chiar dacă în multe sisteme juridice sarcina probei se transferă deja, din motive mult mai puțin importante sau din motive comparabile. Un exemplu clasic de transfer al sarcinii probei este așa-numita prezumție de paternitate și există mult mai multe exemple.

În dezbateri s-a spus, de asemenea, că o parte din termeni erau mult prea deschiși. Doamnelor și domnilor, majoritatea termenilor constituționali sunt deschiși și trebuie interpretați în anumite circumstanțe. De exemplu, îmi amintesc că în Constituția germană există formularea „posesia obligă”. Aceasta este o formulare tipică deschisă, redefinită, desigur, în funcție de diferitele cazuri specifice.

Doamnelor și domnilor, au existat unele discuții exagerate privind posibilitatea apariției unor costuri ridicate, în special în legătură cu persoanele cu handicap. Pot să vă spun că directiva nu propune măsuri fixe sau concrete, ci vorbește despre o conformitate rezonabilă și, din nou, vă pot spune că dacă se aplică o conformitate rezonabilă încă de la început, cea mai mare parte a măsurilor nu va antrena cheltuieli exagerate. Trebuie să menționez că, dacă privim costurile potențial ridicate ca fiind acceptabile în legătură cu sănătatea și siguranța în muncă, acolo unde se protejează viața umană, din punctul meu de vedere, orice costuri superioare care au în vedere protejarea demnității umane – deși nu cred că vor fi cu mult mai ridicate – vor fi proporționale cu interesele protejate, pentru că egalitatea și demnitatea umană, doamnelor și domnilor, sunt interese prevăzute în tratat și pe care trebuie să le apărăm cu tărie.

Din punctul meu de vedere, nu există nimic mai semnificativ pentru Uniunea Europeană decât conceptul nediscriminării. Deși susțin piața internă și multe alte domenii ale politicii europene, consider că ideea egalității de șanse și a nediscriminării este o adevărată piatră de temelie.

Sarah Ludford (ALDE). – Domnule președinte, este clar că trebuie să punem capăt acestui amestec legislativ incongruent care protejează diferite persoane împotriva discriminării în situații diferite, în favoarea unui singur regim de egalitate. Femeile cărora li se refuză un credit bancar, persoanele cu handicap cărora li se refuză accesul într-o clădire, bărbații homosexuali cărora li se refuză cazarea, persoanele de culoare cărora nu li se permite accesul într-un club și așa mai departe, toți aceștia trebuie protejați pe baza unor principii similare.

Doresc să menționez doar două aspecte. Unul se referă la protecția împotriva hărțuirii. Textul stipulează în mod clar că se interzice crearea unui mediu ostracizant pentru o persoană, dar nu și ofensarea unui anumit grup. Este important să fim foarte fermi în legătură cu păstrarea libertății de exprimare, care nu degeaba este accentuată printr-o mențiune specifică adăugată de Parlament.

În ceea ce privește școlile de o anumită credință, susțin pe deplin dreptul părinților de a își educa copiii în conformitate cu principiile unei anumite convingeri, atâta timp cât respectiva credință în sine nu propagă atitudini discriminatorii și nocive. Nu trebuie însă să aprobăm crearea de ghetouri, în care să fie admiși la o școală doar copii de o anumită credință, iar alții să fie excluși. Textul Comisiei permite accesul discriminatoriu și nu sunt convinsă că amendamentul 51 va rezolva problema. Probabil voi vota împotriva amândurora.

Rihards Pīks (PPE-DE). – (LV) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, cred că nicio persoană din această cameră nu este în favoarea discriminării. La fel, cred că persoanele din Parlament se opun discriminării. Acest document – această propunere de directivă a Consiliului – conține fără îndoială multe propuneri utile, însă consider că multe dintre propunerile sale se bazează pe o perspectivă creștină și pe religia creștină. Aș dori să spun că o singură directivă nu poate realiza ceea ce trebuie realizat pe parcursul unui îndelungat proces educativ, pentru că este o problemă de etică și de atitudine. Mergând mai departe, deși această directivă sau propunere de directivă conține multe lucruri bune, există unele puncte în care merge prea departe. Prin aceste puncte, de fapt, creând șanse pentru un grup de persoane, restrânge șansele unui alt grup. Într-adevăr, aș spune chiar că anumite puncte creează posibilități de imixtiune în sfera activităților private, iar acest lucru este contrar valorilor noastre de bază. În plus, deoarece se apropie alegerile, alegătorii noștri ne asaltează tot mai mult cu întrebări, dar și cu critici. Cred că același lucru se va întâmpla și în țările dvs. Cea mai frecventă critică este aceea că există prea multe reglementări de la Bruxelles, prea multe restricții și prea multă birocrație. Prin urmare, trebuie să evităm încălcarea subsidiarității sau crearea unor restricții excesive. Cred că acest document trebuie revizuit.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Domnule președinte, aș dori să încep prin a-i mulțumi doamnei Buitenweg, doamnei Bozkurt, domnului Cashman și celorlalți pentru un raport excelent. Împreună cu mulți alți colegi, sunt surprinsă și șocată de faptul că liderul și purtătorul de cuvânt al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, Manfred Weber, a propus, în amendamentul 81, ca Parlamentul să respingă propunerea de directivă deoarece încalcă principiul subsidiarității și ar implica foarte multă birocrație, conform traducerii în limba suedeză. Comisarul Špidla a vorbit despre acest aspect.

Sunt sigură că toate femeile cu handicap și toate celelalte grupuri care și-au pus încrederea în Parlamentul European pentru a apăra drepturile omului pentru toți cetățenii din grupul lor, sunt foarte dezamăgite de felul în care conducerea Grupului PPE-DE compară drepturile omului cu birocrația. Prin urmare, solicit întregului Parlament să voteze mâine împotriva amendamentului 81 al Grupului PPE-DE. De asemenea, cred că este important ca femeile să nu mai fie discriminate de companiile de asigurare doar pentru că sunt femei și mai în vârstă, însă, ca grup, sunt mai sănătoase și trăiesc mai mult ca bărbații. De asemenea, sper că Parlamentul va avea curajul de a afirma clar că educația publică este pentru toți. Religia este importantă, desigur, pentru mulți europeni și respect acest lucru, însă trăim într-o societate seculară.

Nu, domnule Weber, libertatea de contract a pieței dvs. nu este la fel de importantă ca drepturile fundamentale ale omului ale cetățenilor. Întrebați cetățenii UE – sunt mai înțelepți și mai în pas cu timpurile decât dumneavoastră, membrii Grupului PPE-DE. Se așteaptă mult de la noi și sper că toți veți avea curajul de a vota mâine în favoarea acestei propuneri, nu împotriva ei, după cum ați susținut.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – (NL) Domnule președinte, doresc să încep prin a-i mulțumi raportoarei. Trebuie să recunoaștem că a făcut o treabă excelentă. Sarcina nu a fost una ușoară. Se pare că unii colegi se simt ofensați mult prea repede.

Punctul de pornire al acestei directive este foarte limpede: egalitate de tratament pentru toată lumea – homosexuali sau heterosexuali, femei sau bărbați, tineri sau bătrâni, albi sau de culoare, cu handicap sau nu, religioși sau umaniști și așa mai departe. Dreptul lui este și dreptul ei, domnule Weber, drepturile noastre sunt și alte lor, iar drepturile dvs. sunt și alte noastre. Domnule Vanhecke, – ați părăsit din nou dezbateră – acest lucru nu are nicio legătură cu corectitudinea politică.

Raportorii alternativi și raportoarea însăși au depus multe eforturi pentru a ajunge la acest compromis, un compromis pe care l-ar putea susține și Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni. Nimeni nu consideră că textul ar fi fără cusururi și nu pot decât să sper că până la votul de mâine o majoritate substanțială a Grupului PPE-DE își va reveni în fire.

Susțin pe deplin libertatea religiei, dar, domnule Weber, aveți mult curaj considerându-vă deasupra celorlalți și tratând egalitatea de șanse drept birocrație inutilă, cu mâna pe Biblie.

Președinte. – Doamnelor și domnilor, domnul Barrot îl va înlocui pe domnul Špidla pentru partea finală a acestei dezbateri.

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, la baza oricărei strategii privind nediscriminarea stă următoarea afirmație: individul este cel mai important. Considerăm individul înainte de a ne gândi că el sau ea este diferit într-un anumit fel – de exemplu, cu handicap sau homosexual – și, prin urmare iubim, păzim și protejăm individul; aceasta este ideea de bază a strategiei privind nediscriminarea. Este adevărat; așadar, oricine care are o credință religioasă este un individ, pentru că faptul că el sau ea este un individ este mai important decât faptul că are o credință religioasă.

Prin urmare, trebuie să fim prudenți, deoarece afirmația de la articolul 3, în conformitate cu formularea propusă de amendamentul 52 la raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne introduce un principiu diametral opus declarației 11 de la articolul 17 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Amendamentul 52 neagă conceptul de păstrare, în conformitate cu legislația națională, a statutului bisericilor și organizațiilor bazate pe convingeri religioase sau personale, și, în același timp, în conformitate cu formularea propusă de amendamentele 51 și 29 la raportul menționat anterior, articolul 3 și considerentul 18 corespunzător limitează – din punctul meu de vedere – aria de competență a statelor membre în ceea ce privește accesul la instituțiile educaționale bazate pe religie sau convingeri personale.

Pe scurt, sunt convins că dacă vrem să apărăm individul de la început și în totalitate, trebuie să apărăm și aspectele care caracterizează individul din punct de vedere religios. În plus, consider că amendamentele 92, 89 și 95 ar putea reprezenta un punct rezonabil de legătură pentru cei care doresc ca directiva să fie adoptată și la acest nivel am putea găsi un loc potrivit pentru dialog.

Claude Moraes (PSE). – Domnule președinte, președintele comisiei noastre, domnul Deprez, a vorbit în numele multor deputați atunci când a spus că acest raport nu este unul despre anumite interese sectoriale sau un raport al stângii, ci un raport al doamnei Buitenweg, plin de precauție, sensibilitate și compromis, care se referă la persoane. Raportarea a creat un raport care nu obligă companiile și nu le suprareglementează, după cum am putut observa în îndelungatul parcurs al celor două directive anterioare – Directiva privind egalitatea rasială și Directiva privind egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă – care, domnule Weber, nu au obligat și nu au suprareglementat companiile din Germania sau din țara mea.

Ea a creat o directivă privind drepturile fundamentale, care nu implică birocrația despre care a vorbit domnul Špidla. Am prezentat amendamente privind consolidarea organismelor de egalitate care există deja. În Marea Britanie există Comisia pentru egalitate și drepturile omului, care a susținut recent cazul unui cetățean european – Sharon Coleman, mama unui copil cu handicap – care și-a dat în judecată angajatorul pentru discriminare pe bază de handicap prin asociere, un element fundamental în raportul doamnei Buitenweg. Curtea Europeană de Justiție a decis în favoarea ei și, ca urmare a acestei hotărâri, drepturile au fost extinse pentru însoțitorii din Marea Britanie, adică persoanele ce au grijă de persoanele cu handicap.

Aș dori să le spun colegilor mei că veți îmbătrâni, poate veți suferi de un handicap sau poate veți avea grijă de o persoană cu handicap. Aceasta este realitatea pentru zeci de milioane de cetățeni europeni. Despre aceasta este vorba în raport. Nu despre interesele secționale sau despre preocupări în legătură cu cine va domina o anumită secțiune a societății. Doresc să vă spun că acest raport nu este de stânga sau de dreapta, ci despre drepturile fundamentale. După cum a spus domnul Cashman în discursul său, înaintea alegerilor europene, populația va dori să vadă dacă am protejat drepturile fundamentale fără a ne afecta în mod negativ societățile și economia. Cu aceasta se ocupă acest raport. Să îl susținem. Este practic și corect.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doresc să îmi exprim susținerea pentru munca doamnei Buitenweg. Din punctul meu de vedere, ceea ce se presupunea că va fi un compromis poate că nu va fi deloc un compromis, dar acest lucru nu este important. Contează faptul că am reușit să ajungem la o decizie.

Ba în anumite aspecte, preocupările mele sunt opuse celor ale domnului Mauro. Libertate religioasă? Desigur, 100%. Libertate pentru instituțiile educaționale religioase? Desigur, 100%. Nicio religie nu poate fi un motiv, o scuză, un pretext pentru nicio discriminare de orice fel, în nicio împrejurare. Nu se poate pune problema tolerării excepțiilor în sensul că o biserică sau o instituție religioasă poate discrimina profesorii sau studenții al căror comportament nu este în conformitate cu o anumită credință, din cauza riscului de intruziune din partea statului etic și pentru că există multe alte religii care pot solicita să aibă același drept.

Nu aceasta este soluția. La urma urmei, din nefericire, tratatele noastre și Uniunea Europeană deja acordă statelor naționale mai multă protecție decât e nevoie, prin lungi liste de excepții în cazul drepturilor și libertăților fundamentale. Să nu mai adăugăm alte excepții la cele deja existente.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Domnule președinte, domnule Barrot, doamnelor și domnilor, împreună cu colegii mei din cadrul Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni, am votat pentru acest raport în cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. Aceasta se datorează efortului raportorului alternativ, domnul Gauber, în vederea găsirii unui compromis echilibrat. Doresc, de asemenea, să o felicit pe raportoare, doamna Buitenweg, pentru efortul depus și să mă alătur ei în a vă solicita tuturor să evităm pozițiile radicale și să căutăm un consens cât mai larg.

La fel ca în cazul tuturor compromisurilor, există aspecte asupra cărora reușim să ne impunem opinia și altele pe care le acceptăm mai greu. Vorbim despre un compromis care să ia în calcul legislația, practicile acceptate și diversele tradiții culturale existente în cele 27 de state membre. Consider că perioada de 10 ani în care clădirile pot fi adaptate pentru a permite persoanelor cu handicap accesul la produse, servicii și resurse este pozitivă, precum și faptul că se pot găsi mereu alternative, dacă persistă dificultăți insurmontabile la nivel structural.

De asemenea, doresc să mă alătur celor care își exprimă îngrijorarea în legătură cu societățile de asigurare, de exemplu, în legătură cu faptul că a fost luată în considerare opinia lor, asemenea opiniilor medicale. Nu pot însă să accept ideea eliminării trimeriei – convenite în comisie – la principiul subsidiarității în probleme care țin de legislația privind familia, căsătoria și reproducerea. Acestea sunt competențe exclusive ale statelor membre. Același lucru se aplică și în cazul articolului 8, pe care amendamentul 90 al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni urmărește să îl elimine, pentru că, având în vedere tradițiile legislative din multe state membre, nu se poate accepta inversarea sarcinii probei, deoarece va antrena probleme juridice insurmontabile.

Dacă aceste aspecte-cheie se adoptă în plen, nu voi putea vota pentru acest raport. Dar niciodată nu voi putea vota, cu conștiința împăcată, împotriva unei directive care interzice discriminarea indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală. În concluzie, domnule președinte, este vorba și de definirea Europei pe care dorim să o construim. Mă declar pe deplin în favoarea unei Europe care luptă fără încetare împotriva oricăror forme de discriminare.

Iratxe García Pérez (PSE). – (ES) Domnule președinte, propunerea de directivă pe care o dezbaterem astăzi prezintă principiul egalității drept o marcă înregistrată a proiectului european. Prin urmare, trebuie să abordăm această propunere într-un mod ambițios, în vederea includerii tuturor cetățenilor Comunității și trebuie să o punem în aplicare atât în politica publică, cât și în operațiunile administrative, precum și în cadrul relațiilor dintre indivizi.

Trebuie să luăm măsuri pentru a le permite tuturor cetățenilor să își exercite drepturile și să se bucure pe deplin de ele, fără discriminări pe motive de convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală sau, desigur, fără discriminări multiple.

Trebuie să subliniem că principiul egalității și interzicerea discriminării trebuie respectate la nivel comunitar și la nivelul politicilor naționale, astfel încât, la nivel european, să putem transforma în realitate principiul egalității. De asemenea, trebuie să atingem un nivel adecvat de protecție împotriva tuturor motivelor de discriminare prevăzute la articolul 13 din tratat.

Această inițiativă trebuie să ne ofere instrumente mai bune pentru a combate posibilele comportamente discriminatorii, care, spre rușinea noastră, încă reprezintă o realitate, după cum arată raportul de ieri privind homofobia realizat de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene.

Îi rog pe colegii din cadrul Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni să nu compromită această dezbateră cu scuze goale, pentru că un vot împotriva acestui raport dovedește în mod clar un punct de vedere ideologic. Lupta împotriva discriminării are o importanță crucială și stă la baza valorilor Uniunii Europene.

Din acest motiv, astăzi, în acest Parlament, avem răspunderea și obligația de a face un nou pas în direcția angajamentului pentru egalitate la nivel european și în direcția apărării acesteia. Nu putem renunța la dorințele și speranțele noastre de progres și nu putem permite ca un subiect atât de important, clădit pe valorile noastre, să rămână la stadiul de dorințe și speranțe. Cetățenii Europei și mai ales cei mai vulnerabili nu ne vor ierta.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) În temeiul Declarației universale a drepturilor omului și Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiecare cetățean se bucură de drepturi și libertăți egale și de protecție legală egală, fără nicio distincție de orice fel, precum rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau de altă natură, origine națională sau socială, avere, naștere sau alte statute.

Însă doresc să subliniez faptul că trebuie luate măsuri decisive și eficiente împotriva oricărei forme de discriminare, pentru că discriminarea este încă puternică în Europa și afectează multe categorii sociale. În multe cazuri nu este suficientă interzicerea tuturor formelor de discriminare, ci este esențială și introducerea mai multor măsuri pozitive, precum în cazul persoanelor cu handicap. Multe țări – Italia, Franța, Finlanda, Spania pentru a numi doar câteva – au acordat autonomie și au adoptat măsuri pozitive în vederea protejării minorităților naționale.

Uniunea Europeană și statele membre ale UE au obligația de a garanta drepturi egale și tratament egal al cetățenilor sub formă instituțională. Avem nevoie de instituții independente care operează la nivel european și care să poată monitoriza și garanta angajamentul statelor membre față de principiul egalității de tratament, nu doar în teorie, ci și să poată lua măsuri concrete pentru punerea efectivă în aplicare a acestei directive.

Evangelia Tzampazi (PSE). – (EL) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, doresc să vă întreb dacă sunteți de părere că faptul că vă vorbesc de aici, de jos, și nu m-am ridicat, la fel ca ceilalți colegi ai mei, reprezintă o insultă adusă acestei camere.

Parlamentul European a fost și trebuie să fie în continuare un susținător al directivei orizontale, care va garanta egalitate de tratament și va proteja cetățenii Europei de orice forme de discriminare. Această directivă trebuie să completeze cadrul legal european existent, în special în ceea ce privește persoanele cu handicap și obligația de a garanta acces eficace, fără discriminări.

Am inclus propuneri importante. Am introdus protecția împotriva discriminării multiple, stipulând în raport faptul că trebuie garantat acces real, fără discriminări. În cazul în care nu poate fi asigurat accesul în aceleași condiții ca pentru persoanele fără handicap, trebuie să ni se furnizeze o soluție alternativă corespunzătoare. Raportul stabilește criterii mai stricte pentru a evalua dacă măsurile de asigurare a unui acces real, fără discriminări, vor antrena cheltuieli disproporționale. Acest raport cuprinde câteva puncte care nu ne satisfac pe toți și din acest motiv vom susține anumite amendamente propuse care accentuează coeziunea.

În orice caz, consider că trebuie să sprijinim raportul, trimițând astfel Consiliului mesajul clar că trebuie să existe, într-un final, o legislație europeană eficientă, care să pună capăt discriminărilor care subminează încrederea în valorile europene fundamentale ale egalității și în statul de drept.

Martin Kastler (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în calitate de jurnalist, doresc să atrag atenția asupra unei schimbări în ceea ce privește această directivă care, pentru mine personal, reprezintă o mare îngrijorare. Mai exact, consider că este de neînțeles faptul că, deși directiva nu a fost încă transpusă în 10 din cele 27 de state membre, mergem mai departe și încercăm să adăugăm încă o directivă. Părerile pot fi împărțite, ceea ce este în regulă, însă ceea ce mă deranjează, ca jurnalist, este faptul că afectează libertatea presei în statele membre. Vă voi da două exemple. Amendamentul propus de domnul Weber, care merită susținerea noastră, implică că se va putea limita și libertatea presei, de exemplu, dacă unui editor i se cere să accepte o reclamă neonazistă sau antisemită. Consider că acest lucru este complet inadecvat și împotriva principiilor Uniunii Europene și obiectez vehement împotriva lui. Nu putem permite acest lucru. Ceea ce este valabil, desigur, și în cazul antidiscriminării; astfel persoanele pe care nu dorim să le încurajăm în cadrul UE, ci împotriva cărora trebuie să luăm măsuri, vor avea mai multe șanse, de exemplu, pe piața imobiliară. În țara mea, neonaziștii încearcă să cumpere bunuri imobiliare aproape săptămânal. Dacă imobilele se închiriază sau se vând, nu putem evita preluarea lor de către extremiști de stânga sau de dreapta. Se vor folosi de acest nou amendament, drept pentru care obiectez împotriva lui și voi vota împotriva. Mă declar, deci, în favoarea trimerii amendamentului înapoi la comisie, sau, dacă acest lucru este imposibil, voi vota împotriva lui.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - Domnule președinte, de-a lungul timpului Europa și restul lumii au combătut discriminarea la toate nivelele. Evoluția noastră ca oameni ne cere să facem exact acest lucru, respectând pe deplin principiul subsidiarității.

După cum a spus doamna Buitenweg, Comisia promite de peste patru ani că va adopta o propunere complexă și cuprinzătoare privind drepturile omului pentru toți cetățenii. Iată că am ajuns, într-un final, la un rezultat.

Cred cu tărie că nimeni nu trebuie să fie discriminat pe motive de religie sau credință, handicap sau vârstă. Dimpotrivă, în calitate de creștin, solicit Parlamentului European și tuturor persoanelor nu doar să oprească discriminarea, ci și să îi ajute pe cei care sunt discriminați din cauza handicapului de care suferă.

Acest ajutor poate îmbrăca mai multe forme. Fiecare stat membru a insistat în legătură cu ameliorarea egalității de acces pentru cei care au cea mai mare nevoie de ea. Pentru că Europa se integrează în continuare, este esențial să reținem că suntem cu toții diferiți, însă perfect egali în toate privințele.

Marusya Lyubcheva (PSE). – (BG) Domnule președinte, domnule comisar, discutăm despre o directivă extrem de importantă, care va oferi șansa de a rezolva controversele în domeniul nediscriminării. Consider că este deosebit de important faptul că aceasta să reafirme drepturile și libertatea în ceea ce privește convingerile religioase și aplicarea principiului nediscriminării în acest domeniu.

În același timp, directiva se referă în mod explicit la declarația nr. 11 privind statutul bisericilor și organizațiilor neconfesionale, conform căreia Uniunea Europeană respectă și nu prejudiciază statutul bisericilor și comunităților religioase din statele membre, în temeiul legislației naționale.

Se recunoaște, de asemenea, dreptul statelor membre de a elabora și de a pune în aplicare prevederi specifice în acest domeniu. Este de la sine înțeles că legislația europeană trebuie armonizată cu legislația statelor membre pentru a reglementa în domenii individuale.

Acesta este un subiect complex. Relațiile trebuie clarificate pentru a evita încălcarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor celor care aparțin de biserici reglementate pe bază legală.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, doamnă raportoare, doamnelor și domnilor, din moment ce am fost persoana cea mai adusă în discuție în timpul acestei dezbateri, aș dori să răspund din nou.

Am spus că oricine pune întrebări este personajul negativ în această dezbatere. Toți vorbitorii care au făcut declarații vehemente împotriva discriminării au discutat despre principiu. Încă o dată, aș aprecia dacă în loc să discutăm principiul, am coopera în vederea combaterii discriminării. Chiar dacă, de exemplu, discutăm probleme de mediu și nu suntem de acord în ceea ce privește interzicerea emisiilor de CO₂, nu suntem de acord în legătură cu modalitatea de realizare a obiectivului, dar toți suntem de acord cu obiectivul în sine. De ce nu ni se permite să nu fim de acord în ceea ce privește modalitatea în care dorim să combatem discriminarea? În plus, dacă primim vizite ale editorilor de ziare, care își exprimă îngrijorările, ar trebui să putem prezenta aceste preocupări aici.

Domnule Cashman, nu ajutați cu nimic în acest sens dacă marginalizați orice persoană care pur și simplu pune întrebări. Pur și simplu asta se face aici.

Richard Howitt (PSE). – Domnule președinte, în calitate de raportor alternativ al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, în numele Grupului Socialist, doresc să le felicit pe doamna Buitenweg și pe colega mea, doamna Bozkurt. Vă mulțumesc pentru cooperare.

În numele Intergrupului pentru persoane cu handicap, mă declar încântat de faptul că a fost ascultată solicitarea celor 1,3 milioane de persoane care au semnat petiția pentru extinderea drepturilor antidiscriminare la persoanele cu handicap. De asemenea, mă bucură faptul că am stabilit dincolo de delimitările dintre partide că trebuie să existe o directivă orizontală și că nu trebuie să existe o ierarhie a discriminării – o promisiune pe care ne-o făcuse președinția portugheză a Uniunii Europene de pe vremea aceea, la adoptarea Directivei privind egalitatea rasială, în 2000. Sincer, îndeplinirea acestei promisiuni a durat prea mult.

Îi condamn pe conservatorii care vor să prelungească această întârziere. Această dezbatere nu se referă doar la a ne arăta sprijinul în cadrul Parlamentului, ci și solicită Consiliului să se pună de acord acum în legătură cu această problemă. Aș dori să-i rog pe colegii noștri germani să nu blocheze acest proces. Sunteți preocupați în legătură cu anumite aspecte privind contractele private, dar în ceea ce privește sarcinile publice vă aflați cu mult înainte. Să ajungem totuși la un acord. Mă bucur că astăzi viitoarea președinție suedeză s-a angajat să finalizeze acest proiect în cadrul Consiliului EPSCO înainte de Crăciun. Sper că veți putea face acest lucru.

Kathalijne Buitenweg, raportoare. – (NL) Domnule președinte, este foarte greu pentru un raportor să facă o treabă bună atunci când grupul cel mai numeros urmează o politică instabilă. În cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni a susținut acest raport, pentru că reprezenta un compromis rezonabil. Am lucrat împreună cu domnul Gaubert, care se pare că a dispărut; cel puțin, nu l-am văzut. În orice caz, am lucrat împreună exact asupra aceluiași text, iar acum i se opune! Pare că domnul Weber, coordonatorul, impune poziția partidului său german național asupra Grupului PPE-DE.

Domnule Weber, mi-ați spus personal săptămâna trecută că nu este o problemă de fond, ci este vorba despre a trimite un semnal politic. Nu este adevărat? Nu mi-ați spus asta? Nu puteți să vă ascundeți acum în spatele unor detalii – dacă voiati doar să trimiteți un semnal puteați pur și simplu să propuneți amendamente. Nu ați făcut asta. Vreți de fapt să se respingă întreaga propunere. Pur și simplu nu o vreți, deci nu pretindeți că urmăriți același obiectiv final.

Am auzit multe lucruri la care se poate da un răspuns clar. De exemplu, multe persoane întreabă de ce se amestecă Europa în această problemă. Există însă multe alte directive care asigură protecția pe piața muncii de destulă vreme, iar protecția împotriva discriminării din mai multe motive este prevăzută și în afara pieței muncii, însă protecția pentru unele persoane a fost lăsată în urmă, de exemplu în cazul discriminării pe criterii de handicap, vârstă, orientare sexuală sau religie. Nu introducem o invenție nouă, ci reparăm legislația existentă. Nu introducem o nouă competență; ne asigurăm că oamenii sunt tratați în mod egal și că unele categorii nu sunt considerate mai importante ca altele.

Domnul Pirker a vorbit despre piața muncii. Nu este deloc vorba despre asta; aceasta a fost altă directivă. Nu este vorba despre angajarea profesorilor. Să rămânem la fapte. Sarcina probei este un aspect complicat, după cum a menționat anterior comisarul. Nimic nou nici în legătură cu aceasta; apare și în alte directive. Nu este adevărat că persoanele vă vor putea acuza și că va trebui să vă apărați. Nu vorbim nici despre legislația penală acum. În primul rând, persoanele respective trebuie să furnizeze fapte reale din alte domenii pentru a susține motivele pentru care pretind că ar fi discriminate, după care vor trebui explicate motivele pentru care se acceptă sau se refuză o anumită persoană atunci când este vorba despre o proprietate, de exemplu.

În ceea ce privește mijloacele de informare, după cum prevede textul, s-a stabilit deja că trebuie respinse reclamele care nu sunt în conformitate cu identitatea unei publicații: totul este prevăzut la articolul 54. În ceea ce privește bisericile, ele nici măcar nu trebuie să respecte integral toate aceste cerințe, deși trebuie să o facă atunci când realizează activități sociale. În Olanda, de exemplu, bisericile desfășoară unele servicii de asistență socială. Este inacceptabilă scutirea lor atunci când efectuează sarcini sociale, doar pe motiv de apartenență la o biserică. Acestea sunt elemente foarte specifice menționate în raport.

Ne-am dat toată silința. V-am stat la dispoziție tot timpul. Într-adevăr, amendamentele dvs. se află aici, în text, iar acum veți vota împotriva lor, de pe diferite poziții politice. Trebuie să spun că aceasta reprezintă o lovitură pentru mine, pentru că am fost deschisă la propunerile dvs. În raport s-au inclus foarte multe propuneri ale dvs. și mi se pare trist faptul că acum vă deziceți de el!

Președinte. – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc joi, 2 aprilie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Carlo Casini (PPE-DE), în scris. – (IT) Demnitatea și egalitatea umană sunt două valori importante care stau la baza culturii moderne a drepturilor omului. Cu toate acestea, se folosesc frecvent cuvinte mari pentru a masca sensuri complete opuse. Egalitatea, de exemplu, înseamnă tratarea unor situații identice în același mod, dar înseamnă și tratarea unor situații diferite în moduri diferite. Rezervele mele în legătură cu raportul în cauză au la bază această idee. Nimeni nu poate avea nici cel mai mic dubiu cu privire la faptul că Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europene recunoaște demnitatea și egalitatea deplină a persoanelor cu handicap, a vârstnicilor, bolnavilor, săracilor, a refugiaților și a imigranților. Am însă impresia că se încearcă blocarea acestei mișcări stabilite pentru a impune discriminarea împotriva familiei întemeiate pe căsătoria dintre un bărbat și o femeie și împotriva libertății religioase, în special în ceea ce privește școlile religioase. Niciodată nu voi înceta să lupt pentru egalitatea celor mici, săraci și fără apărare. Din acest motiv, mă doare să văd că o Europă a drepturilor omului, prin legile și practica sa, realizează discriminări grave între copiii născuți și cei nenăscuți. Nu discutăm astăzi despre acest aspect, dar ar fi bine ca această idee să intre în conștiința europeană atunci când reflectăm asupra demnității și egalității.

Gabriela Crețu (PSE), în scris. – Hazardul calendaristic a făcut ca astăzi să discutăm această directivă iar mâine, chiar de Ziua Internațională de Conștientizare asupra Autismului, să o votăm. Este un semnal bun.

Realitatea ne arată că există mari decalaje între legislațiile naționale ale statelor membre privind drepturile și interesele persoanelor a căror viață este marcată de autism. Decalajul este și mai mare dacă comparăm viața de zi cu zi a persoanelor afectate.

Pentru a atinge normele europene drumul este lung dar trebuie parcurs. Autismul trebuie recunoscut ca o dizabilitate distinctă în rândul dizabilităților mentale și trebuie elaborate strategii specifice.

Poate să pară costisitor pentru unii dar, ca și pentru celelalte dizabilități, egalitatea de tratament este condiția *sine qua non* pentru a ne respecta pe noi înșine și valorile societății europene.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), în scris. – (GA)

Această directivă recunoaște faptul că discriminarea nu este o situație prezentă doar la locul de muncă. Principalul obiectiv al recomandării Comisiei permanente este abordarea discriminării pe motiv de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală și a punerii în aplicare a principiului de tratament egal al persoanelor în afara mediului de lucru.

Pentru că am discutat cu persoane cu handicap din Irlanda, dar și cu grupuri care militează pentru drepturile acestora, știu că această legislație va fi salutăată cu căldură. Doamna Buitenweg are completă dreptate atunci când susține în raport că „pentru a garanta egalitatea de tratament a tuturor persoanelor cu handicap, nu este suficientă prevenirea discriminării. Trebuie luate și măsuri pozitive, în legătură cu măsurile aplicate anterior și prin efectuarea modificărilor corespunzătoare.

De asemenea, salut poziția fermă adoptată de raportoare și de Comisie, în vederea prevenirii discriminării pe criterii de orientare sexuală. Discriminările de acest gen nu-și au locul într-o societate modernă și resping eforturile unor grupuri politice de a relaxa legislația în această privință.

Proinsias De Rossa (PSE), în scris. – Sunt socialist, deci cred că toți oamenii sunt egali. Trebuie să luptăm împotriva discriminării indiferent de unde s-ar manifesta ea, nu doar la locul de muncă. Într-adevăr, nu poate exista o ierarhie a discriminărilor. Toți suntem diferiți, toți suntem egali.

Scopul directivei este acela de a pune în aplicare principiul egalității de tratament între persoane, indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală, în afara pieței muncii. Stabilește un cadru pentru interzicerea discriminării pe aceste motive și creează un nivel minim uniform de protecție în cadrul Uniunii Europene pentru persoanele care au suferit ca urmare a discriminării.

Această propunere completează cadrul legal existent al CE, în temeiul căruia interzicerea discriminării pe motiv de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală se aplică doar în cazul angajării, ocupării și pregătirii profesionale.

Lidia Geringer de Oedenberg (PSE), în scris. – (PL) Discriminarea este o problemă gravă în Europa și nu numai. Conform unui studiu special realizat de Eurobarometru în 2008, 15% dintre europeni au susținut că au fost victime ale discriminării anul trecut.

Parlamentul European a așteptat mai bine de patru ani directiva propusă. Aceasta reprezintă o încercare de a pune în aplicare principiile egalității de tratament al persoanelor, indiferent de religie, convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală. Acest lucru este valabil nu doar în ceea ce privește accesul la locurile de muncă, ci și în legătură cu produse, echipamente și servicii precum serviciile bancare, locuința, educația, transportul și asistența sanitară, de exemplu.

În plus, documentul definește standarde-cadru minime în vederea asigurării protecției împotriva discriminării. Statele membre pot crește nivelul de protecție oferit în cazul în care doresc acest lucru. Nu pot însă invoca noua directivă pentru a justifica reducerea standardelor existente. Directiva garantează părților vătămate dreptul la despăgubiri. De asemenea, prevede că statele membre nu doar trebuie să-și exprime dorința de a elimina discriminarea, ci au și obligația de a face acest lucru.

Un număr semnificativ de state membre ale Uniunii au introdus deja prevederi care garantează un nivel variabil de protecție în afara pieței muncii, împotriva discriminării pe motive de religie, convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală. Prezenta propunere de directivă va permite introducerea unor prevederi europene coerente în acest domeniu. Va stipula că Europa, ca întreg, nu aprobă discriminarea. Dreptul la nediscriminare este un drept fundamental de care ar trebui să beneficieze orice persoană din Uniunea Europeană.

Zita Gurmai (PSE), în scris. – (HU) În ultima vreme, egalitatea de șanse este un subiect din ce în ce mai discutat în cadrul procesului de luare a deciziilor la nivel comunitar. Obiectivul directivei propuse în ceea ce privește egalitatea de tratament constă în aplicarea principiului tratamentului egal între persoane, indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

Dreptul la nediscriminare este un drept fundamental de care ar trebui să beneficieze orice cetățean al Uniunii Europene. Insist că trebuie să combatem orice formă de discriminare. Drumul pe care trebuie să îl urmăm în acest sens este unul lung și este clar, de asemenea, că nu putem face mai mulți pași deodată. Ceea ce implică,

în primul rând, complementarea și consolidarea legislației, în al doilea rând, transpunerea în legislația națională a legislației care conține principii noi, coerente și unificate, iar, într-un final, punerea lor în aplicare. Deși toate aceste măsuri ar necesita multe eforturi și mult timp dacă s-ar realiza individual, obiectivul nostru este să putem acționa concret, într-un timp rezonabil, pentru a putea locui într-o Europă fără discriminări.

Livia Járóka (PPE-DE), în scris. – (HU) Aș dori să o felicit pe colega mea, doamna Buitenweg, pentru raportul său, care deschide drumul către completarea structurii legale pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare. Articolul 13 din Tratatul privind Uniunea Europeană stabilește ca obiectiv combaterea discriminării bazate nu doar pe sex și pe originea etnică, ci și pe religie, convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

În pofida adoptării și transunerii directivelor 2000/43, 2000/78 și 2004/113 în legislația națională, până în prezent nu a existat o protecție comună împotriva discriminării pe cele patru criterii menționate anterior, în afara sferei muncii. Directiva propusă intenționează să remedieze această situație și sperăm că, pe lângă interzicerea discriminării, va furniza o soluție legală persoanelor care sunt dezavantajate în toate cele 27 de state membre.

Punerea eficientă în aplicare a directivei, luând în considerare și compensând deficiențele observate pe parcursul transunerii și aplicării directivelor anterioare, ar completa mecanismele de apărare pe care le au la dispoziție cetățenii Uniunii Europene împotriva discriminării. În plus, adoptarea directivei propuse nu necesită nicio modificare a legislației naționale din domeniu. Prin urmare, sper din toată inima că Consiliul va putea garanta susținerea unanimă prevăzută de tratate și că fiecare stat membru va contribui pentru ca Uniunea Europeană să poată face un pas imens în direcția respectării valorilor și obiectivelor sale fundamentale.

Silvana Koch-Mehrin și Alexander Graf Lambsdorff (ALDE), în scris. – (DE) Baza legală utilizată, articolul 13 alineatul (1) din Tratatul CE, nu este corectă, pentru că, în opinia Partidului Liber Democrat din Germania, nu se respectă principiul subsidiarității. Legislatorul UE nu are competența de a elabora reglementările în cauză, pentru că încalcă în mod grav dreptul la autodeterminare al statelor membre.

Combaterea discriminării de orice tip și facilitarea accesului persoanelor cu handicap la viața publică reprezintă sarcini importante. Este absurdă însă propunerea de a extinde reglementările antidiscriminare la practic toate domeniile societății. Inversarea sarcinii probei, prevăzută de directivă, va însemna că se pot deschide acțiuni legale pe baza unor acuzații care să nu fie susținute de dovezi suficiente. Cei afectați vor trebui să plătească despăgubiri chiar dacă nu au comis niciun act de discriminare, însă nu își pot dovedi nevinovăția. Definită atât de general, inversarea sarcinii probei este pusă sub semnul întrebării, din perspectiva compatibilității sale cu luarea de măsuri în conformitate cu statul de drept. Va crea incertitudini și va facilita abuzurile. Acesta nu poate fi *motivul existenței* unei politici progresiste antidiscriminare.

Trebuie avut în vedere faptul că în prezent Comisia a declanșat proceduri de încălcare a legislației comunitare împotriva mai multor state membre, privind transpunerea inadecvată a directivelor europene existente în domeniul politicii de antidiscriminare. Cu toate acestea, până în prezent nu există un sumar al reglementărilor transpuse pentru a putea determina necesitatea unor noi reglementări care a fost solicitată. În special Germania a depășit deja cu mult prevederile anterioare de la Bruxelles. Prin urmare, am votat împotriva acestui raport.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), în scris. – (FI) Când va fi pusă în aplicare, Directiva privind egalitatea va fi unul din cei mai importanți pași realizați în această legislatură în direcția unei Europe sociale și a unei Europe a oamenilor. Când este aplicată în cazul tuturor grupurilor de persoane și al tuturor seriilor de criterii de discriminare, legislația privind discriminarea activă și pasivă are un impact enorm asupra vieții multor cetățeni ai UE. În acest sens, doresc să mulțumesc raportoarei pentru activitatea sa excelentă.

Și în Finlanda, și în restul Europei, viața cotidiană a multor persoane este îngreunată de discriminare, sub o formă sau alta. Acest lucru nu ar trebui să fie posibil în societatea contemporană, care respectă drepturile omului și egalitatea: toți ar trebui să aibă o șansă egală de a participa în cadrul societății. Nediscriminarea stă la baza unei societăți civilizate.-

Este foarte important ca directiva să acopere toate criteriile de discriminare. Deși există diferențe enorme între grupurile și persoanele care se confruntă cu discriminarea, trebuie să abordăm în mod coerent problema discriminării, ca fenomen, fără a specifica un anumit grup sau grupuri. O abordare fragmentată ar face în mod inevitabil ca diferitele criterii de discriminare să fie inegale ca valoare și ar provoca fisuri, ale căror victime ar putea fi persoanele care sunt discriminate din diferite motive.

Siiri Oviir (ALDE), în scris. – (ET) Uniunea Europeană se bazează pe principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prevede că se interzice discriminarea de orice fel, bazată pe motive precum sexul, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opiniile politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, averea, nașterea, un handicap, vârsta sau orientarea sexuală. [s-a citat direct din legislație]

Recunoașterea unicității fiecărei persoane și a egalității de șanse oferite de viață este unul din atributele diversității în unitate a Europei, care este un element central al integrării culturale, politice și sociale a Uniunii.

Deși dezvoltarea multor domenii la nivelul UE a înregistrat până acum un mare succes, este surprinzător faptul că încă nu există reglementări comune privind violența sau abuzul împotriva persoanelor cu handicap sau în legătură cu abuzurile sexuale și nu toate statele membre recunosc suficient aceste drepturi fundamentale ale cetățenilor. Trebuie să recunoaștem că cadrul juridic european pentru combaterea discriminării nu este încă perfect.

Salut din toată inima noua directivă care creează un cadru comun la nivel comunitar pentru combaterea discriminării. Cadrul menționat anterior va conduce probabil la punerea în aplicare a principiului egalității de tratament la nivelul statelor membre, nu doar la nivelul pieței muncii.

Combaterea discriminării înseamnă investirea în conștiința unei societăți care se dezvoltă prin integrare. Pentru a realiza integrarea, societatea trebuie însă să investească în pregătire, în conștientizare și în promovarea practicilor optime pentru a ajunge la un compromis just în beneficiul și interesul tuturor cetățenilor săi. Prin urmare, trebuie să depunem încă mari eforturi pentru a elimina discriminarea la nivel european.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), în scris. – Dreptul de a nu fi discriminat este un drept fundamental, a cărui aplicabilitate pentru cetățenii UE nu a fost niciodată chestionată. Tratamentul egal, indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârsta sau orientare sexuală este unul dintre principiile de baza ale construcției europene.

Această directivă, îndelung așteptată și cu o istorie la fel de complicată și în consultările din Parlament, construită pe baza articolului 13 CE, reglementează protecția împotriva discriminării, accentuând egalitatea de tratament, indiferent de rațiuni. Necesitatea acestei directive nu poate fi pusă la îndoială, dat fiind numărul mare de persoane, aproape 15%, care pretind a fi discriminate la nivelul Uniunii.

Totodată, as dori să accentuez importanța corelării acestei noi directive, cu cele deja existente în domeniul luptei împotriva discriminării, sarcina ce va îndeplinită prin cooperarea dintre Comisie și statele membre. Sunt mulțumită să pot evidenția, în acest context, progresele pe care le-a înregistrat România în ultimii ani în acest domeniu, așa cum arată Agenția Uniunii Europene pentru Drepturile Fundamentale.

Nu în ultimul rând, consider că impactul acestei directive va fi unul substanțial date fiind măsurile de protecție socială, avantajele sociale și facilitarea accesului la bunuri și servicii pe care le va garanta.

PREZIDEAZĂ: DL SIWIEC

Vicepreședinte

15. FEDER, FSE și Fondul de Coeziune: dispoziții privind gestiunea financiară - Noi tipuri de costuri eligibile pentru o contribuție din partea FSE - Investiții în eficiența energetică și în energiile regenerabile în locuințe (modificare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională) (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct este dezbateri comună privind:

- Recomandarea (A6-0127/2009), dnei García Pérez, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională, referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) 1083/2006 privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune, în ceea ce privește anumite dispoziții privind gestiunea financiară [17575/2008 – C6-0027/2009 – 2008/0233 (AVC)]

- Raportul (A6-0116/2009) dnei Jöns, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1081/2006 privind Fondul Social European în vederea adăugării de noi tipuri de

costuri eligibile pentru o contribuție din partea FSE (COM(2008)0813 – C6-0454/2008 – 2008/0232 (COD)) și

- Raportul (A6-0134/2009) dlui Angelakas, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională referitor la eligibilitatea investițiilor în eficiența energetică și în energiile regenerabile în locuințe [COM(2008)0838 – C6-0473/2008 – 2008/0245 (COD)].

Iratxe García Pérez, raportoare. – Dle președinte, în primul rând aș dori să mulțumesc tuturor colegilor din Comisia pentru dezvoltare regională, care au lucrat intens pentru a prezenta acest acord important astăzi. Acest acord privește modificarea anumitor reguli, pentru a permite aplicarea imediată a unei serii de modificări.

Uniunea Europeană se confruntă cu o criză economică fără precedent, care a condus la recesiune în majoritatea statelor membre. În cadrul Planului european de redresare economică, Comisia Europeană a adoptat o serie de măsuri pentru a introduce modificările ale normelor Fondului structural și de coeziune, pentru a stimula investițiile. Aceste modificări conțin două priorități clare: o creștere a cheltuielilor pentru a îmbunătăți trezoreria și simplificarea regulilor pentru a permite aprobarea mai rapidă a proiectelor.

Acest pachet de modificări a fost conceput ca un răspuns temporar la o situație critică, deși de fapt răspunde, de asemenea, cererii Parlamentului European pentru creșterea simplității și a flexibilității, reiterată în diferite ocazii.

Aș dori să fac o scurtă declarație privind modificările propuse, astfel încât să înțelegem cu toții importanța lor cu privire la atingerea obiectivelor stabilite:

- o creștere a ajutorului din partea Băncii Europene de Investiții și a Fondului European de Investiții, precum și un sprijin financiar sporit pentru activități tehnice legate de dezvoltarea și punerea în aplicare a proiectelor;
- simplificarea eligibilității cheltuielilor;
- o creștere a prefinanțării pentru Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) și Fondul Social European (FSE); valoarea totală a avansurilor suplimentare prin această măsură va fi de 6,25 miliarde EUR;
- o accelerare a cheltuielilor cu proiecte majore prin modificarea ratei maxime actuale de 35% din plățile în avans, permițând plăți în avans de până la 100% din beneficiile publice pentru beneficiarii ajutoarelor de stat.

Noi, Parlamentul, suntem conștienți că aceste măsuri trebuie aprobate cât mai curând posibil pentru a răspunde nevoii imediate de lichidități a statelor membre și știm că aceste măsuri vor avea cu siguranță efecte pozitive în toate regiunile și municipalitățile Europei.

Săptămâna trecută am discutat viitorul politicii de coeziune și am fost de acord în mod unanim că aceasta a determinat avansuri considerabile în dezvoltarea economică și socială în multe dintre regiunile noastre.

În acest moment de mare incertitudine, este mult mai important decât oricând să apărăm aceste principii de solidaritate și cooperare între teritorii, deoarece oamenii au nevoie să vadă că noi suntem capabili să găsim, în Europa, un mod de a ieși din această criză care aduce milioane de persoane în situații de reală dificultate. În prezent, mai mult decât oricând, avem nevoie de instrumente puternice cu care să rezolvăm aceste probleme.

Prin punerea în aplicare a acestor modificări vom facilita accelerarea și investițiile în proiecte care vor fi, de asemenea, importante pentru crearea de locuri de muncă.

În plus, datorită Fondului Social European putem dezvolta inițiative de formare profesională și perfecționare pentru a aduce pe piața muncii cele mai vulnerabile sectoare ale societății și sectoarele care se confruntă cu cele mai mari dificultăți. Acesta poate fi cazul femeilor, al persoanelor cu handicap sau al șomerilor pe termen lung. Nu trebuie să uităm că aceste sectoare sunt cele mai vulnerabile în momente de criză.

De asemenea, vreau să reiterez cu această ocazie, așa cum am declarat în expunerea de motive, că deși este la curent cu necesitatea acționării urgente în vederea soluționării acestei probleme, Parlamentul își dorește să se fi implicat mai mult în dezvoltarea acestor propuneri, în ce privește calitatea și cantitatea dialogului.

Prin urmare, fiind conștienți de problemele din Europa în acest moment, susținem în totalitate această propunere de măsuri de modificare a fondurilor structurale, în vederea avansării în demersul de soluționare a situației prezente.

Karin Jöns, raportoare. – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, acesta este un eveniment rar – atât de rar încât subliniază importanța discuțiilor, modificările curente și necesitatea urgentă de a acționa – deoarece este pentru prima dată când vom fi adoptat o propunere de regulament din partea Comisiei Europene privind fondurile structurale pentru care nu există aproape niciun amendament.

Sunt ușurată să aflu că suntem cu toții de acord în discuția acestei propuneri de regulament al Comisiei privind Fondul Social European și doresc să vă mulțumesc tuturor pentru că mi-ați urmat recomandarea mea de a nu depune niciun amendament cu privire la Fondul Social European. Este foarte clar că criza financiară și economică ne cere să ne asumăm toți responsabilitatea, încă o dată, în ceea ce privește calificarea optimă și, mai presus de toate, rapidă a lucrătorilor noștri, în special acum. Din ce în ce mai multe persoane suferă de pe urma efectelor pe care le are această criză financiară internațională asupra pieței ocupării forței de muncă. Aceștia așteaptă răspunsuri de la noi, așteaptă să fie protejați și, mai presus de orice, au nevoie de răspunsuri acum și nu peste câteva luni.

Modificarea Regulamentului Fondului Social European pe care-l vom adopta mâine va intra astfel în vigoare imediat. Aceasta va aduce o contribuție semnificativă la debirocratizarea asociată Fondului Social European. Alocarea fondurilor a fost simplificată, ceea ce va accelera, de asemenea, distribuirea fondurilor. Procedurile de solicitare care durează luni de zile și metodele complicate de calcul, care până acum au fost necesare pentru a dovedi eligibilitatea participanților la program pentru bilete de autobuz și tramvai individuale, vor fi de domeniul trecutului.

Totuși, uneori mă întreb de ce a fost necesară o criză atât de gravă pentru a face acest pas. Bineînțeles, nu este niciodată prea târziu și prin această modificare ne asigurăm cel puțin că fondurile pot fi utilizate în întregime și avem speranța că vom ajunge foarte rapid și în cel mai bun mod posibil la cei care sunt cei mai afectați. Trebuie să permitem acestor persoane să fie reintegrați cât mai curând posibil pe piața ocupării forței de muncă. Aceștia nu trebuie lăsați sub nicio formă să ajungă într-o perioadă mai lungă de șomaj, deoarece în prezent se ajunge ușor de la șomaj la o situație precară sau la sărăcie.

Ce s-a schimbat? Sau, ar trebui să spun, ce se va schimba atunci când adoptăm acest regulament mâine? În viitor, solicitanții de proiecte vor putea utiliza rate fixe în calculele lor și, de asemenea, vor putea solicita sume forfetare de până la 50.000 EUR pentru fiecare măsură. Pentru toți scepticii, doresc să reiterez că verificările privind alocarea corectă a fondurilor vor rămâne în vigoare, deoarece, în primul rând, atât ratele fixe cât și sumele forfetare vor fi determinate chiar de statele membre și, în al doilea rând, Comisia va examina în avans dacă acestea – și citez – sunt juste, echitabile și verificabile. Procedura pare a fi corectă, atât timp cât, destul de surprinzător, inspectorii noștri de buget nu au avut nicio obiecție față de acest regulament.

Astfel, simplificăm procedura. Totuși, nu schimbăm prioritățile Fondului Social European. În prezent nu avem niciun motiv să facem acest lucru, deoarece solicitanților de finanțare pentru proiecte li se oferă o sferă de acțiune suficientă pentru a putea să reacționeze adecvat la nevoile specifice ale pieței ocupării forței de muncă.

În final, aș dori să spun că punem la dispoziția statelor membre o creștere a fondurilor în avans pentru acest an cu încă 1,8 miliarde EUR pentru măsuri de formare profesională și perfecționare și cred că acesta este un semnal clar din partea Parlamentului că acționăm rapid în această criză și că dăm dovadă de solidaritate.

Aș dori să mă scuzați pentru faptul că nu pot participa la această dezbatere până la sfârșit, deoarece trebuie să particip acum în cadrul Comitetului de conciliere pentru directiva privind timpul de lucru.

Emmanouil Angelas, raportor. – (EL) Dle președinte, dle comisar, aș vrea la rândul meu să mulțumesc colegilor din Comisia pentru dezvoltare regională pentru spiritul de cooperare în care am lucrat.

Ca urmare a crizei creditului cu care ne-am confruntat acum câteva luni, știm cu toții că pe 26 noiembrie 2008 Comisia a emis o comunicare privind un plan european de redresare economică pentru statele membre și regiunile lor, pe baza consolidării economiei europene și a valorilor fundamentale ale Strategiei de la Lisabona pentru creștere și locuri de muncă.

Printre altele, acest program îndeamnă statele membre să-și reprogrameze programele operaționale pentru fondurile structurale și sectorul energetic, acordând o atenție specială îmbunătățirii eficienței energetice a

clădirilor, ținând cont de faptul că sectorul construcțiilor este unul dintre sectoarele industriale care creează multe locuri de muncă.

Ca atare, a devenit necesară reformarea Regulamentului general (CE) nr. 1083/2006 privind fondurile structurale. În acest cadru și, mai specific, în ce privește eficiența energetică a clădirilor, m-am angajat să reformez regulamentul în cauză ca raportor al Parlamentului European.

Prin urmare, în calitate de raportor, aș dori să atrag atenția asupra următoarelor lucruri. Până în prezent Fondul European pentru Dezvoltare Regională (FEDR) a luat în calcul doar cheltuielile efectuate de statele membre care au aderat la Uniunea Europeană după mai 2004 drept cheltuieli eligibile pentru locuințe, în special pentru eficiența energetică și energia regenerabilă în locuințe.

Mai întâi, am considerat util ca în raportul meu să concentrez cadrul revizuirii regulamentului pe facilitarea eficienței energetice și a surselor regenerabile de energie în sectorul locuințelor din toate cele 27 de state membre. Cred că această propunere are foarte mare importanță, ținând cont de faptul că este bazată pe situația economică a unui stat sau a unei regiuni, în loc de data aderării. Aici aș dori să subliniez că există probleme majore privind accesarea fondurilor pentru locuințe în numeroase orașe și regiuni din Europa, care nu sunt în mod necesar pe teritoriul unui stat membru nou.

Apoi am considerat necesar să susțin o limită de cheltuieli pentru investițiile în cauză de 4% din totalul bugetului FEDR și să șterg trimiterea legată de gospodăriile cu venituri mici, o recomandare care a fost inclusă în propunerea inițială a Comisiei, lăsând la latitudinea statelor membre să determine categoriile de gospodării care vor fi eligibile. Pe această bază, am considerat că este de o importanță majoră să las statelor membre libertatea de a alege categoriile de gospodării eligibile, acordând statelor membre facilitatea de a formula criterii specifice de interes, precum situația financiară a proprietarilor și zonele geografice (insule, muntoase, altele decât cele muntoase etc.). În final, creșterea sumelor forfetare la 50.000 de EUR este importantă, deoarece oglindește costurile curente.

Am dorit să exprim în acest raport pozițiile Parlamentului European cu privire la această problemă, reprezentând prin aceasta, de asemenea, compromisul la care s-a ajuns împreună cu Consiliul în cadrul procedurii de codecizie cu privire la modificările pe care le-am adus propunerii inițiale.

Revizuirea regulamentului respectiv nu afectează cheltuielile eligibile în sectorul locuințelor și consolidează activitatea unor sectoare importante ale economiei, precum industria construcțiilor și sectoarele care construiesc sisteme energetice și sisteme de energie regenerabilă.

Într-o notă mai generală, acesta este în acord cu principiul de subsidiaritate, prin faptul că oferă sprijin statelor membre; este în acord cu principiul de proporționalitate, deoarece se aplică tuturor statelor membre; promovează obiectivele politicii de coeziune, așa cum sunt stipulate în Articolul 158 al Tratatului CE și nu mărește bugetul Comunității pentru perioada 2007 - 2013, ci accelerează plățile în avans și plățile interimare.

Aș dori să clarific aici cât este de important faptul că am adăugat trei forme suplimentare de costuri eligibile: costuri indirecte, costuri cu rate fixe și sume forfetare.

Pentru a încheia, aș dori să spun că astăzi comisarul Barrot este alături de noi, reprezentând comisarul pentru politică regională, dna Hübner, și, conform înțelegerii, va face o declarație legală din partea Comisiei privind evaluarea măsurilor noi pentru 2010 în legătură cu toate cele trei regulamente.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Dle președinte, aș dori să le mulțumesc dnei García Pérez, dnei Jöns și dlui Angelakas. Ați elaborat trei rapoarte de calitate privind propunerile de modificare a regulamentelor privind fondurile structurale și Fondul de coeziune, înaintate de către Comisie Consiliului și Parlamentului European în contextul Planului european de redresare economică adoptat în noiembrie.

Aceste trei rapoarte – referitoare la regulamentul general, regulamentul privind Fondul social european și regulamentul privind Fondul European de Dezvoltare Regională – atestă preocuparea Parlamentului de a garanta că Uniunea Europeană dispune de resurse care-i vor permite să combată rapid și eficient efectele crizei în ce privește creșterea și ocuparea forței de muncă.

Politica de coeziune reprezintă o pârghie puternică pentru stimularea economiei reale. Fonduri de 347 miliarde EUR pentru perioada 2007-2013: iată cum se creează o bază solidă pentru stabilitatea bugetară și investițiile publice în statele membre și în regiunile Uniunii Europene.

Din acest motiv politica de coeziune joacă un rol atât de important în PERE. Într-adevăr, în acest plan de redresare, Comisia a recomandat acțiuni care se încadrează în cele patru domenii de prioritate ale Strategiei de la Lisabona: persoane fizice, companii, infrastructură și energie și cercetare și inovare.

Comisia a sugerat, de asemenea, că o combinație judicioasă, care face legătură între strategie și resursele umane, poate acționa ca un catalizator pentru investiții-cheie, care vor permite Uniunii Europene să restabilească prosperitatea pe termen lung. În ce privește politica de coeziune, obiectivul major al acestei strategii este de a accelera atât aplicarea programelor, cât și investițiile în proiecte, de care să beneficieze cetățenii Uniunii Europene și activitatea economică.

Raportorii au parcurs detaliile amendamentelor de reglementare care v-au fost transmise. Mă voi concentra asupra unuia sau două din ele.

Mai întâi, pentru a îmbunătăți gestionarea fondurilor, sunt oferite facilități statelor membre, cât și avansuri suplimentare de 2% sau 2,5%, ridicându-se la un total de 6,25 miliarde EUR în 2009. Este esențial ca acești bani să fie direcționați rapid către beneficiari, astfel încât să fie disponibile mai multe fonduri pentru proiecte prioritare.

În ce privește eficiența energetică și energiile regenerabile, amendamentul adus regulamentului FEDR va însemna că până la 4% din suma totală a contribuției FEDR poate fi investită în locuințe. Aceasta este echivalentă cu o sumă totală disponibilă de 8 miliarde EUR pentru toate statele membre. Acest lucru va crește contribuția adusă de politica de coeziune la combaterea schimbărilor climatice.

Cu privire la proiectele majore, amendamentul propus în cazul regulamentului general urmărește relaxarea regulilor de gestionare financiară, permițând autorităților de gestionare să includă în declarațiile de cheltuieli către Comisie cheltuielile legate de proiecte majore care nu au făcut încă obiectul unei decizii a Comisiei.

Criza financiară și economică are, de asemenea, un impact special asupra întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri). Prin urmare, în contextul planului de redresare, era indispensabil să facilităm folosirea de către acestea a instrumentelor de inginerie financiară, astfel încât să-și poată continua proiectele, în special datorită JEREMIE (Resurse europene comune pentru microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii). Celelalte propuneri de revizire a regulamentului general urmează, de asemenea, aceste linii: contracte direct cu Banca Europeană de Investiții, recurgerea în grad mai mare la asistență tehnică pentru proiecte majore și eligibilitatea contribuțiilor în natură în cazul ingineriei financiare.

Prin aceste propuneri, Comisia a căutat, de asemenea, să simplifice criteriul de alocare a ajutorului de la FEDR și Fondul Social European. Datorită amendamentelor convergente propuse de Parlament și de Consiliu, regulamentele specifice FEDR și FSE vor fi modificate într-un mod identic, astfel încât să se adauge noi tipuri de costuri eligibile, calculate pe bază de rate fixe, la cofinanțarea Comunității.

Aceste modificări vor simplifica procedura de justificare a cheltuielilor. Acestea vor reduce volumul de lucru și numărul de documente justificative care trebuie furnizate, fără a denatura principiile gestionării financiare sigure. Această organizare va facilita absorbția fondurilor FEDR și FSE fără a submina principiile acestor două fonduri, care rămân relevante în aceste momente de criză. Prin urmare, acesta este mai mult decât un răspuns oportun la criză; acesta este un răspuns la apelurile repetate de simplificare a fondurilor structurale adresate de Parlamentul European și de Curtea de Conturi.

Dle președinte, îi apreciez pe cei trei raportori pentru sprijinul lor privind această serie de măsuri, care ne vor permite să accelerăm aplicarea proiectelor pe teren. Aceste măsuri legislative vor fi însoțite de recomandări adresate statelor membre. Aceste recomandări au fost subiectul unei comunicări a Comisiei adoptată la 16 decembrie. Comisia a subliniat faptul că programele operaționale pot fi reorientate astfel încât să-și concentreze sprijinul asupra priorităților care rezultă ca urmare a crizei.

De asemenea, Parlamentul European și-a exprimat preocuparea de a lua măsuri având în vedere situația urgentă, asigurându-se că aceste trei regulamente sunt adoptate cât mai curând posibil și că măsurile sunt aplicate prompt în statele membre. Sunt recunoscător Parlamentului pentru că împărtășește această ambiție, deoarece va însemna, în special, că statele membre vor primi avansuri pentru luna mai.

Comisia a luat în considerare apelul Parlamentului. Aceasta s-a asigurat că măsurile adoptate conform planului de redresare vor fi monitorizate riguros și că Parlamentului European îi va fi prezentat un raport privind aplicarea măsurilor și rezultatele lor reale.

Astfel, în a doua jumătate a anului 2010, Comisia va elabora un raport privind aplicarea măsurilor adoptate în cadrul planului de redresare din domeniul politicii de coeziune din cadrul Uniunii Europene. Acest raport, care va fi elaborat – repet – în al doilea semestru al anului 2010, va fi bazat pe rapoartele anuale de aplicare elaborate de statele membre în iunie 2010. Acestea din urmă vor fi invitate să prezinte în aceste rapoarte o analiză a aplicării măsurilor adoptate în conformitate cu planul de redresare, indicând rezultatele obținute în contextul politicii de coeziune.

Astfel, dle președinte, Comisia a adoptat o declarație în conformitate cu aceste linii, pe care o voi transmite Parlamentului European. Mulțumesc tuturor membrilor și, în special, celor trei raportori, pentru atenția lor. În așteptarea unei viitoare dezbateri fructuoase, vă stau la dispoziție pentru a asculta comentariile dvs. privind propunerile de revizuire a regulamentelor care v-au fost transmise.

vicepreședinte al Comisiei.

Declarația Comisiei

Raportul Angelakas

Comisia salută eforturile depuse într-o perioadă foarte scurtă de timp pentru a adopta amendamentele la regulamentele privind fondurile structurale și Fondul de coeziune propuse în cadrul Planului european de recuperare economică.

Acest rezultat este produsul cooperării fructuoase și eficiente dintre Consiliu, Parlamentul European și Comisie, cu sprijinul Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European, în beneficiul economiilor naționale și regionale din Uniunea Europeană.

Pachetul legislativ va contribui la facilitarea aplicării programelor operaționale și la accelerarea investițiilor în beneficiul economiei europene, în special prin câteva măsuri de simplificare.

În a doua jumătate a anului 2010, Comisia va elabora un raport privind punerea în aplicare a răspunsurilor adoptate în cadrul planului de redresare din domeniul politicii de coeziune din cadrul Uniunii Europene. Acest raport va fi bazat în special pe rapoartele anuale de aplicare elaborate de statele membre în iunie 2010. Prin urmare, statele membre sunt invitate să prezinte în aceste rapoarte o analiză a punerii în aplicare a măsurilor adoptate în cadrul planului de redresare, indicând rezultatele obținute în contextul politicii de coeziune.

Nathalie Griesbeck, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru bugete.* – (FR) Dle președinte, în calitate de raportoare permanentă pentru fondurile structurale din Comisia pentru bugete, am două motive să salut aceste rapoarte în această seară.

Primul motiv este reprezentat de faptul că fondurile structurale reprezintă capitolul principal al bugetului Uniunii Europene și al doilea motiv, pe care eu și colegii mei îl evidențiem în această seară, constă în viteza cu care am lucrat pentru a oferi soluții practice și prompte la criza economică, în ciuda unui buget restrâns, pe care va trebui, bineînțeles, să-l renegociem cu statele membre la timpul potrivit.

În plus, în această privință, aș dori să reiterez, de asemenea, că trebuie să fim cu adevărat dispuși să obținem un împrumut european pentru a susține aceste măsuri. Facilitățile pentru îmbunătățirea fluxului de numerar, pentru accelerarea utilizării fondurilor și măsurile de urgență, pe care le așteptăm de mult, sunt necesare pentru a revitaliza economia europeană în acest moment de mare incertitudine.

Aceasta sprijină acțiunea europeană, aceasta sprijină Europa: creșterea rapidă a sectoarelor cu valoare adăugată ridicată și anticiparea, acum mai mult decât oricând, a sfârșitului crizei prin investiții în domenii tradiționale, dar mai ales în acele sectoare care ajută la eliminarea riscului de șomaj pentru concetățenii noștri.

Totuși, și acesta este mesajul meu din această seară, deși Parlamentul a reușit să reacționeze rapid și eficient, este important acum ca statele membre să se organizeze astfel încât să fie la înălțimea situației, deoarece pot fi identificate întârzieri, reprezentând ajutoare de miliarde, în inerția administrativă a statelor membre, în dificultatea lor de a decide asupra obiectivelor strategice și de a refuza să cofinanțeze proiecte.

Astfel Europa este pregătită și, așa cum spune o vorbă din țara mea, „cine are urechi de auzit să audă” – pentru statele membre.

Gabriela Crețu, *Raportoare pentru aviz Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale.* – Criza financiară a impus politici mult mai prudente în privința creditelor, necesare pentru bănci dar distrugătoare pentru

economie. Efectele negative se resimt în economia reală, în special la IMM-uri și la autoritățile publice. Acestea au proiecte menite să crească coeziunea socială și regională, să creeze locuri de muncă, să valorifice resursele locale, să faciliteze intrarea, respectiv reintrarea pe piața muncii.

Bugetul comun, de obicei important, este astăzi o sursă de finanțare indispensabilă pentru a stopa multiplicarea efectelor negative. Din acest motiv, Comisia de muncă susține simplificarea regulilor și accelerarea accesului la fondurile structurale și la Fondul Social European. Pentru țările mai puțin experimentate în accesarea fondurilor avantajul este dublu.

Considerăm necesare și binevenite intervenția instituțiilor financiare europene în aranjamentele de finanțare, modificarea structurii cheltuielilor eligibile, eliminarea plafoanelor pentru plățile în avans sau a avizului premergător. Accesarea fondurilor însă nu este scop în sine. Impactul financiar depășește 6,3 miliarde de euro. Suma este considerabilă.

Ca reprezentanți ai cetățenilor ne interesează ca fondurile să-și atingă obiectivele pentru care au fost create. Acordăm astăzi un cec în alb și solicităm transparența necesară în cheltuirea banilor. Sperăm și la crearea unui precedent pozitiv. În trecut, numeroase inițiative, mai ales sociale, au fost respinse cu argumentul lipsei de teme juridic. Modificarea acestui regulament dovedește, dacă mai era necesar, că unde este voință politică se găsește și teme juridic. Să nu uităm acest lucru.

Jamila Madeira, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru dezvoltare regională. – (PT)* Dle președinte, doamnelor și domnilor, ca răspuns la criza financiară globală, Planul european de redresare economică declară că politica de coeziune contribuie în mod semnificativ la investițiile publice ale statelor membre și ale regiunilor și ar trebui să acționeze ca un mod de redresare din criza actuală. Acesta sugerează, în mod specific, adoptarea de acțiuni în domenii cu prioritate în cadrul Strategiei de la Lisabona în vederea obținerii creșterii și ocupării forței de muncă. Toate instrumentele puse în mișcare urmăresc să realizeze acest scop și să obțină rezultate mai rapide.

În acest scop, principalul obiectiv al extinderii sferei de aplicare a Fondului european de ajustare la globalizare și de raționalizare a Fondului Social European este de a găsi soluții la numeroasele situații de urgență socială și economică care necesită sprijin. Sunt sigură, acum ca și în trecut, că, cu cât vor fi mai complementare activitățile și sferile lor de acțiune, cu atât vor fi mai eficiente. Totuși, deoarece nu există nicio prevedere în ceea ce privește punerea la dispoziție de fonduri noi sau modurile noi de acțiune în practică, este important îndeosebi pentru Fondul Social European să fie utilizat la capacitatea lui maximă în lupta împotriva șomajului și a creșterii rapide a presiunii concurențiale asupra economiei europene care au rezultat din criza financiară prezentă și încetinirea economiei.

Aș dori să subliniez că, în mod repetat, Comisia pentru dezvoltare regională a identificat simplificarea pe care o propune Comisia Europeană ca fiind esențială pentru îmbunătățirea gestionării și aplicării fondurilor structurale. Ni s-a solicitat să tratăm această problemă urgent, totuși, și am luat acest lucru în calcul atunci când am adoptat acest pachet de reglementare; acest Parlament nu s-a sustras niciodată de la asumarea responsabilităților sale politice. Din acest motiv, deși particularitatea momentului a adus multe păreri la suprafață, ne vom abține, deocamdată, să mai depunem alte amendamente, din considerente de rapiditate a procedurii și de beneficii reale pentru publicul cărui i se adresează propunerea. Totuși, subliniem necesitatea de a fi lansată o evaluare imediată a acestui fond, cu scopul de a efectua o analiză suplimentară cât mai curând posibil.

Iosif Matula, *în numele Grupului PPE-DE. –* Domnule Președinte, stimați colegi, în primul rând aș dori să apreciez raportul doamnei Garcia Perez.

Reformele în cadrul politicii de coeziune sunt foarte importante și au ca obiectiv diminuarea efectelor negative provocate de criza financiară. Flexibilitatea permisă în distribuirea fondurilor comunitare va acorda economiilor naționale lichidități imediate ce vor permite realizarea de investiții în economia reală. Efectul lor va fi imediat, iar primele rezultate le vom vedea cu siguranță în lunile ce urmează.

Comisia Europeană vine în sprijinul economiilor statelor membre prin prisma a patru priorități majore, între care cele mai importante sunt: creșterea prefinanțării din partea FEDER și Fondului Social European și a sprijinului din partea Băncii Europene de Investiții și Fondului European de Investiții. Astfel, în anul 2009, prefinanțarea de care mai ales noile state membre beneficiază poate contribui la depășirea crizei, dar și la realizarea coeziunii sociale și teritoriale.

O mare importanță trebuie acordată și raportului privind eligibilitatea investițiilor în eficiența energetică și în energiile regenerabile în locuințe. Reabilitarea termică a locuințelor trebuie să se regăsească pe agenda de priorități a Uniunii Europene având în vedere valoarea adăugată pe care o aduce această măsură.

În condițiile în care costurile cu energia termică sunt tot mai mari, statele membre trebuie să includă în programele lor anticriză și proiecte care să aibă în vedere eficiența energetică. Acestea aduc avantaje importante atât economiei, cât și populației, cum ar fi: injectarea de lichidități în economie, precum și crearea de locuri de muncă, reducerea costurilor cu energia termică, protejarea mediului prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, asigurarea coeziunii sociale și sprijinirea familiilor cu venituri scăzute.

În România se preconizează că 1,4 milioane de apartamente au nevoie de investiții urgente de reabilitare.

Constanze Krehl, în numele Grupului PSE. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, discutăm aceste trei rapoarte în fața celei mai mari și mai dificile crize economice și financiare pe care Europa a cunoscut-o în istoria ei. Este, bineînțeles, adevărat că politica de coeziune trebuie să joace un rol în diminuarea consecințelor acestei crize economice. Totuși, aș dori să profit de această oportunitate pentru a sublinia încă o dată că, deși este corect că bugetul politicii de coeziune este cel mai mare buget individual din Uniunea Europeană, este, din păcate, corect și că statele membre contribuie cu puțin peste 1% din PIB la bugetul Uniunii Europene. Aceasta înseamnă că, deși cheltuim peste 6,25 miliarde EUR cu finanțarea plăților intermediare și a plăților în avans, această sumă este doar o picătură în ocean și nu este suficientă. Aceasta va tempera consecințele, va determina un efect de pârghie, dar și eforturile naționale vor fi necesare, în continuare. Poate ar trebui să reținem acest lucru în legătură cu următoarea dezbatere privind perspectiva financiară.

Grupul nostru a discutat cele trei rapoarte foarte intens și ar fi putut aduce alte câteva idei bune în dezbateri. În multe cazuri – după cum a precizat deja dna Jöns – am fost surprinși că a fost nevoie de o criză economică pentru a face posibilă o reducere a birocrăției în Comisie. Nu vom propune niciun amendament deoarece știm că este necesară acțiunea rapidă în regiuni și pentru că știm, de asemenea, că va trebui să discutăm despre schimbări ale politicii structurale cu altă ocazie.

Prin urmare, susținem tot pachetul propus de Comisie și sperăm că va ajunge în regiuni cât mai curând posibil și că banii pot ajuta într-adevăr la combaterea crizei financiare.

Jean Beaupuy, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, împreună cu colegii mei din Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, vom vota, bineînțeles, în favoarea acestor trei rapoarte. Vom vota pentru ele nu doar pentru că sunt complet satisfăcătoare, – după cum au precizat colegii mei, ne-am fi dorit să propunem un număr de amendamente – ci pentru că sunt necesare măsuri rapide. Dna Krehl a exprimat această opinie mai devreme.

Vă rog să mă iertați pentru că mă întreb totuși, dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, dacă pur și simplu cunoaștem situația reală. Suntem aici într-un mediu încălzit și bine iluminat. Știați că, chiar acum în Europa, există 30 de milioane de locuințe cu acoperișuri sparte și pereți cu igrasie?

Bineînțeles, cu 4% din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) vom putea remedia această situația pentru aproximativ 1 milion de locuințe. Această lucrare, dacă o supraveghem, domnule comisar – deoarece voi avea o rugămintă la dumneavoastră imediat – va crea 250.000 de locuri de muncă și va îmbunătăți situația într-un milion de gospodării. Astfel se vor economisi 40 de milioane de tone de CO₂ și se va reduce factura de energie a fiecărei familii cu 450 EUR pe an. Acestea sunt cifrele pe care le pun la dispoziția dvs. și care au fost finalizate de o organizație europeană importantă, cunoscută în special pentru seriozitatea de care dă dovadă.

Prin urmare, acest lucru înseamnă că importanța deciziei pe care o vom lua nu pentru a garanta doar redresarea, ci și bunăstarea cetățenilor noștri, se rezumă la o condiție majoră: ca decizia luată de Parlament astăzi, împreună cu Comisia, să intre în vigoare în următoarele săptămâni și luni.

Dle comisar, v-am ascultat cu foarte mare atenție mai devreme. Ne-ați spus – și vă credem – că, până la 30 iunie 2010, veți solicita fiecărui stat membru să transmită un raport Comisiei. Indiferent de convingerile noastre politice, eu și colegii mei din Comisia pentru dezvoltare regională suntem dispuși să facem un pariu. În toate țările, programele operaționale tocmai au fost adoptate și știm că majoritatea autorităților de gestionare din aceste țări nu vor dori modificarea acestora.

În 15 luni, la 30 iunie, dle comisar, nu angajați prea mult personal pentru a elabora rapoartele, analiza a ceea ce s-a realizat, deoarece nu veți fi realizat prea multe dacă așteptați ca statele membre, autoritățile de gestionare și partenerii să se pună pe treabă.

Prin urmare, avem pe de o parte 8 miliarde EUR disponibili și, pe de altă parte, 30 de milioane de locuințe cu deficiențe mari. Ce trebuie făcut?

Dle comisar, eu și colegii mei vă vom face o propunere în conformitate cu aceste direcții. Comisia Europeană ar trebui să-și depășească drepturile și să acționeze ferm – era să spun violent – față de guverne și de autoritățile de gestionare pentru a le instrui să aplice aceste prevederi cât mai curând posibil. Deputaților europeni le face plăcere să voteze texte. Aceasta este munca noastră. Totuși, suntem mulțumiți în special atunci când aceste texte sunt aplicate. Avem nevoie de Comisie, sperăm că vom fi ascultați de către Comisie.

Mieczysław Janowski, în numele Grupului UEN. – (PL) Dle președinte, astăzi analizăm rapoartele privind politica regională care introduc modificări și simplificări benefice. Putem regreta doar că a fost criza cea care ne-a determinat să răspundem rapid și, sper, eficient la situația curentă. Salut oportunitatea de a introduce o flexibilitate mai mare, deoarece nu se pune problema creșterii bugetului Uniunii Europene. Aș dori să clarific acest lucru. Astăzi am auzit că s-a făcut referire la cote. Aceasta reprezintă doar o picătură în ocean, deoarece bugetul Uniunii Europene se ridică la aproximativ 1% din PIB-ul statelor membre. Nu putem decât să sperăm că această picătură va fi una revitalizantă. Trebuie să fie!

De asemenea, întâmpin cu bucurie flexibilitatea sporită care este posibilă prin sprijin din partea Băncii Europene de Investiții și a Fondului European de Investiții. Apreciez faptul că simplificarea eligibilității pentru cheltuieli va fi introdusă cu efect retroactiv. Este bine că sporim plățile în rate și accelerăm cheltuielile pentru proiecte mari depuse în avans și că va fi posibil ca plățile să fie efectuate înainte de confirmare. Nu pot decât să reiterez că îmi mențin speranța că toate acestea se vor dovedi revitalizante.

Elisabeth Schroedter, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, noi, grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, considerăm că există o legătură între criza financiară și criza climei, deoarece efectele negative ale schimbării climei asupra regiunilor sunt îndelungate și dau naștere unor costuri enorme. Acestea cauzează o tensiune în coeziunea economică, socială și teritorială. Prin urmare, trebuie să acționăm acum.

Izolarea clădirilor și utilizarea energiei regenerabile în locuințe în cadrul Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDR) sunt un prim pas în această privință. Totuși, la ce va folosi acest proces dacă, în același timp, statele membre pot investi fonduri FEDR în proiectarea de drumuri și uzine colosale de incinerare a deșeurilor, prin utilizarea cărora se agravează din nou schimbările climatice și este afectat mediul? Acest lucru este îndoielnic și inconsistent.

Nici discursul dvs. dinamic, dle comisar, nu răspunde la întrebarea de ce Comisia respinge propunerea noastră de orientare a politicii regionale în ansamblu mai mult către protecția mediului și a climei. Comisiei îi lipsește curajul de a susține în fața statelor membre o revizuire a regulamentului FEDR care este orientată spre obiective legate de climă? De ce nu există niciun plan de acțiune al Comisiei privind politica regională? Rezervele privind protecția mediului din partea Directoratului General pentru Politică Regională au reprezentat o piedică în calea obținerii unui sprijin majoritar în cadrul comisiei pentru amendamentele noastre. Totuși, le vom propune din nou și vom solicita un vot nominal. Apoi vom vedea dacă alegătorii pot avea încredere în dvs. că veți sprijini și protecția climei.

Bairbre de Brún, în numele Grupului GUE/NGL. – (GA)

Dle președinte, salut raportul de astăzi al dlui Angelakas. În acest raport, dl Angelakas susține propunerile Comisiei Europene de a furniza material de finanțare pentru statele membre din cadrul Fondului European pentru Dezvoltare Regională pentru eficiență energetică și pentru energie regenerabilă în legătură cu sectorul locuințelor.

Ne confruntăm cu o urgență economică. Persoanele care lucrează în industria construcțiilor – în țara mea, în Irlanda, de exemplu – se confruntă cu dificultăți foarte mari. Sper că voi putea să asigur o finanțare parțială pentru un program de renovare pentru eficiență energetică în urma acestei decizii a UE. Un astfel de program va ameliora industria construcțiilor din Irlanda - atât sudul, cât și nordul - care va ajuta la păstrarea locurilor de muncă, precum și la respectarea obligațiilor noastre legate de schimbarea climei și, după cum am menționat anterior în această dezbatere, privind soluționarea lipsei de combustibil. Adică, ajutor pentru persoanele care cheltuiesc o mare parte din venit cu plata combustibilului.

În opinia mea, este potrivită focalizarea atenției Comisiei asupra locuințelor pentru persoane cu venituri mici ca țintă pentru această schimbare a criteriilor. Aceste persoane cu venituri mici vor suferi cel mai mult pe măsură ce starea economiei se înrăutățește. În același timp, aceste persoane nu vor putea să-și renoveze locuințele în vederea obținerii unei eficiențe energetice fără asistență financiară. Acest program ar reuși, prin urmare, să soluționeze cele mai grave consecințe ale lipsei de combustibil care au un efect extrem de negativ asupra multor persoane – dacă acest program ar fi aplicat corect.

Sper că autoritățile locale, regionale și naționale vor profita de ocazie și nu vor respinge furnizarea acelor resurse relevante pe care le dețin deja pentru ca propunerea să aibă efect.

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Dle președinte, dle comisar, între 2007 și 2013, politica regională va deveni principala rubrică a bugetului Uniunii Europene, cu 347 miliarde EUR alocați fondurilor structurale.

Această evoluție va ajuta la protejarea economiilor noastre de efectele crizei economice globale, așa cum pretinde Comisia că va face? Vă rog să mă iertați pentru îndoielile pe care le am în această privință.

Mai întâi, creșterea cheltuielilor regionale penalizează unele state membre, mai ales pe Franța. Această creștere este în detrimentul politicii agricole comune (PAC), prin urmare în detrimentul agriculturii franceze care, până în ultimii ani, a fost principalul beneficiar al PAC.

În plus, proporția fondurilor structurale plătite regiunilor franceze scade în continuare, marea majoritate fiind acordate Europei de Est, distrusă de peste 40 de ani de comunism.

Astfel, Franța, care contribuie cu 16% din veniturile bugetului european, acordă din ce în ce mai mulți bani Bruxelles-ului, dar primește din ce în ce mai puțin înapoi. Mai presus de toate, politica regională europeană, departe de a-și proteja beneficiarii de criza economică, o agravează, deoarece face parte din logica pieței extrem de libere din cadrul Strategiei de la Lisabona.

Prin urmare, modificările propuse de Comisie în ceea ce privește gestionarea fondurilor structurale nu vor permite națiunilor noastre să soluționeze această criză, care este consecința deschiderii prost concepute a granițelor și a dereglementării piețelor financiare.

Acum, mai mult decât oricând, trebuie să construim o Europă nouă, o Europă a națiunilor suverane bazată pe următoarele trei principii: patriotism economic și social, protecționism european și preferință pentru Comunitate.

Richard Howitt (PSE). – Dle președinte, criza economică mondială afectează fiecare dintre țările și regiunile noastre. Este bine că în această seară am ajuns la un acord privind măsurile urgente de accelerare a fondurilor europene către persoanele care au nevoie de ele, într-o perioadă dificilă. În special, salut reducerea birocrăției prin autorizarea plăților ratelor fixe și a sumelor forfetare, prin autorizarea cheltuielilor în vederea eficientizării din punct de vedere energetic a locuințelor, prin aprobarea unor cheltuieli de 6 miliarde GBP care să înceapă anul acesta și prin facilitarea gestionării împrumuturilor oferite de Banca Europeană de Investiții. Deja, atunci când un centru de asistență al unei companii de construcții din Hertfordshire, din circumscripția mea electorală, a redus numărul locurilor de muncă, în mai puțin de 24 de ore am reușit să apelăm la o finanțare europeană pentru ajutor în caz de concediere, arătând modul în care Europa poate oferi sprijin real comunităților locale.

Cu privire la modificările pe care le aprobăm în această seară, Agenția de Dezvoltare pentru Estul Angliei salută faptul că va fi aprobată asigurarea formării profesionale orientate spre activitate, în format redus, personalizate și declară că ne va ajuta mai susținut să ne îndeplinim angajamentul regiunii noastre de a ajuta 124.000 de persoane doar prin intermediul fondurilor sociale europene.

În final, am fost foarte mândru că dl comisar Hübner a venit personal la Lowestoft, în circumscripția mea electorală, pentru a lansa programul european de dezvoltare regională de 100 milioane GBP și accentul pe care acesta îl pune pe asistarea companiilor din comunitățile noastre pentru a se adapta la dezvoltarea care se bazează pe emisii scăzute de carbon. Criza economică nu trebuie să ne împiedice să soluționăm problema pe termen lung a schimbării climei. Într-adevăr, investițiile în tehnologii ecologice în gestionare ar trebui să conducă eforturile de redresare. Estul Angliei intenționează să rămână devotat acestui obiectiv.

Marian Harkin (ALDE). – Dle președinte, vă felicit și eu pentru această propunere deoarece este un răspuns direct și tangibil din partea Uniunii Europene la criza economică actuală. Răspundem folosind instrumentele aflate la dispoziția noastră, dar sunt de acord cu colegul meu, dl Beupuy, atunci când acesta spune că trebuie să colaborăm și să facem ceva rapid pentru familii și comunități.

În al doilea rând, salut simplificarea și flexibilitatea introdusă de această propunere. Aceasta este foarte necesară oricum. În repetate rânduri am auzit de la grupuri care accesează fonduri că sunt nemulțumite de formalism și birocratie. Deși acest pachet nu va rezolva toate problemele lor, el va fi de ajutor.

În al treilea rând, apreciez în special faptul că acum sunt recunoscute drept cheltuieli eligibile contribuțiile în natură. În raportul meu privind contribuția voluntariatului la coeziunea economică și socială, care a fost aprobat de acest Parlament, am solicitat punerea în aplicare a acestei măsuri. Aceasta înseamnă că contribuțiile voluntarilor și ale altora vor fi luate în calcul la diferite proiecte și, cu toate că a fost necesară criza economică actuală pentru a acționa în această direcție, măsura este binevenită.

Ea va recunoaște într-un mod practic contribuția voluntarilor și timpul acordat voluntariatului și modul în care aceasta poate fi, de asemenea, o parte a soluției pentru criza prezentă. În acest mod lucrăm împreună cu cetățenii noștri ca parteneri. Știm din conturile satelit publicate de diferite state membre că sectorul nonprofit reprezintă între cinci și șapte procente din PIB. În prezent recunoaștem și prețuim acest sector și le spunem cetățenilor noștri: eforturile voastre, timpul vostru, angajamentul vostru sunt importante și lucrăm împreună cu voi.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Mulțumesc, dle președinte. Susțin modificările propuse de comisia responsabilă cu propunerea Comisiei privind eficiența energetică și investițiile în energie regenerabilă în sectorul locuințelor. Propunerea comisiei va încuraja o creștere a cererii și un flux mai rapid al lichidităților în măsuri menite să crească eficiența energetică. Statele membre au acum oportunitatea să direcționeze aceste resurse pentru a obține efectul maxim de creștere a eficienței energetice. Cele mai complete rezultate ar fi obținute prin utilizarea acestor resurse pentru obiective care ar oferi libertate de acțiune inițiativelor consumatorilor în ceea ce privește creșterea eficienței energetice și cele mai încurajatoare măsuri ar fi cele care reduc riscurile pentru cei care se gândesc să investească ei înșiși în eficiența energetică. Admit faptul că, cu toate acestea, comisia ar trebui să ofere unele orientări privind acest subiect pentru activitățile ulterioare ale statelor membre. O astfel de abordare ar avea nu doar un efect de multiplicator pentru stimularea economiei, ci ar încuraja, de asemenea, o răspândire mai rapidă a unei înțelegeri a economiei de energie în statele membre. Cantitatea de resurse disponibile va determina totuși statele membre să restricționeze numărul persoanelor care primesc asistență și, în acest sens, ar fi rezonabil să fie ghidate de propunerea Comisiei, prin direcționarea acestor resurse, în primul rând, către gospodăriile cu venituri mai mici. Vă mulțumesc.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Dle președinte, astăzi discutăm modificări foarte importante. Acestea sunt importante nu numai ca răspuns la dificultățile cauzate de criza financiară, ci și pentru că acestea pot afecta natura coeziunii politice în perioada de după 2013. În mod clar, introducerea unor schimbări atât de semnificative nu poate fi percepută doar ca o măsură temporară.

Pentru prima dată am fost martorii măsurilor luate de Comisia Europeană, acționând în acord cu Parlamentul și Consiliul, care au fost de mult timp subiectul dezbaterii și care au părut foarte dificile. În esență, am asistat la o simplificare reală, o accelerare reală și, bineînțeles, la o schimbare de strategie prin includerea acțiunii pentru investiții în domeniul măsurilor de economisire a energiei. Acest lucru trimite un semnal foarte pozitiv în sensul că noi putem reacționa la situație în etapa de programare și nu rămânem fideli în mod dogmatic la principiile declarate mai devreme.

Parlamentul European are tendința să fie perceput mai curând ca un partener recent al Consiliului și al Comisiei. Cu toate acestea, Parlamentul este hotărât ca acțiunile sale să demonstreze bunăvoința noastră de a coopera la găsirea unei soluții rapide la noile dificultăți cu care ne confruntăm.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Cred că, de fapt, astăzi ar trebui să sărbătorim. Parlamentul pledează de mulți ani că ar trebui nu doar să oferim finanțare pentru măsuri fictive în sectorul locuințelor, ci să întreprindem măsuri reale.

O proporție semnificativă a populației UE locuiește în apartamente de bloc. Prin dezvoltarea acestor proiecte de locuințe, putem să îmbunătățim în mod simțitor situația materială a rezidenților acestora și să reducem consumul de energie al clădirilor, precum și să creăm și să menținem locuri de muncă. Modificările actuale fac posibilă renovarea a 90% dintre blocurile-turn din țara mea și acest lucru este în orice caz un pas enorm.

Totuși, deoarece fondurile vor continua să finanțeze astfel de renovări doar în zonele urbane, nu ne putem bucura fără rezerve. Populația săracă din zonele rurale, care are mai mare nevoie de finanțare, este încă o dată lăsată să se descurce prin mijloace proprii. Deoarece nu dorim să punem în pericol programul pentru blocurile-turn, care este important pentru noi toți, în cele din urmă am fost de acord să nu propunem

amendamente în acest moment. În schimb, totuși, dorim ca, înainte de vacanța de vară, Comisia să includă recomandarea noastră în acest pachet.

Primul și cel mai important pas către integrarea socială eficientă și durabilă a zonelor celor mai dezavantajate constă în eliminarea definitivă a excluderii și ghetourilor. Renovarea așezărilor care au fost separate este pur și simplu fără sens. În locul renovării, soluția este reconstrucția susținută prin programe complexe, care creează locuri de muncă în vederea integrării sociale.

Dragi colegi, vom avea într-adevăr motiv să sărbătorim atunci când, în locul ghetourilor rurale dezrădăcinate, persoanele care lucrează în cooperativele sociale nou-create le vor spune copiilor lor, după ce se întorc acasă, să studieze și să se străduiască deoarece pot deveni orice își doresc.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând doresc să mulțumesc raportorilor pentru munca lor excelentă de pregătire. Amendamentele propuse la regulamentele privind fondurile structurale vor accelera folosirea fondurilor și vor simplifica regulile și astfel, acestea merită cu adevărat sprijinul nostru. În acest mod ne putem asigura că banii din fondurile structurale pot fi cheltuiți pentru redresare și pot preveni impactul negativ al recesiunii asupra economiei și ocupării forței de muncă. De asemenea, acesta este un început bun pentru reforma politicii structurale și regionale a UE, al cărei scop trebuie să fie simplificarea și accelerarea procedurilor și stimularea flexibilității și obținerii de rezultate.

În timp ce reducem birocrăția cu privire la regulamentele Uniunii Europene și ne concentrăm asupra obținerii unor rezultate mai bune, trebuie să ne asigurăm că și statele membre se îndreaptă în aceeași direcție. Trebuie acordată mai multă putere regiunilor și participanților locali, iar administrația centrală trebuie să-și relaxeze supravegherea severă.

PREZIDEAZĂ: DNA ROURE

Vicepreședintă

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Doamnă președintă, actuala criză impune stimularea activității economice, sprijinirea protecției locurilor de muncă și protejarea celor care devin șomeri. Propunerea Comisiei de a lărgi sfera cheltuielilor acoperite de Fondul Social European reprezintă un pas în direcția potrivită.

Includerea finanțărilor pentru plata sumelor forfetare, precum și pentru cheltuielile directe și cele mixte, și nestabilirea unei limite superioare pentru plăți reprezintă toate măsuri foarte utile pentru o mai bună utilizare a resurselor Fondului Social European. Introducerea plății sumelor forfetare pentru cheltuielile directe și cheltuielile indirecte de până la 50 000 EUR va simplifica procedurile administrative. Va elimina întârzierile survenite în aplicarea obiectivelor fondului. Având în vedere urgența introducerii acestor măsuri, susțin adoptarea propunerii fără amendament. Doresc să mulțumesc dnei Harkin pentru că a atras atenția asupra recunoașterii importanței muncii voluntare.

Maria Petre (PPE-DE). - Aș vrea să salut de la începutul intervenției mele ideea acestor măsuri coordonate și să mulțumesc în mod special raportorilor pentru munca pe care au făcut-o.

Știm cu toții care sunt efectele crizei în fiecare din țările noastre, de la reducerea creșterii economice și a perspectivelor de muncă, la creșterea deficitului bugetar și la recesiune. Politica europeană de coeziune poate fi în acest context un instrument în egală măsură credibil și eficient. Europa, știm foarte bine, este puternic afectată de criză și faptul că Uniunea a putut reacționa atât de rapid pentru a găsi soluții este încurajator.

Decizia de a modifica regulamentele fondurilor existente, care și-au demonstrat deja eficiența, este cea mai adecvată. Crearea unui fond specific de răspuns la criză ar fi fost o procedură mult prea lungă. Simplificarea criteriilor de eligibilitate a cheltuielilor, creșterea prefinanțării din fondurile FEDER și Fondul social european și accelerarea cheltuielilor pentru proiectele majore sunt măsuri care sper să ajute statele membre să iasă din criza economică și financiară.

În paralel cu criza economică, știm bine, Europa cunoaște și o criză energetică. Măsura care permite utilizarea Fondului de Dezvoltare Regională pentru investițiile în materie de eficiență energetică și energie regenerabilă în locuințe o să aibă, din punctul meu de vedere, un mare impact. România, ca și celelalte state din Europa Centrală și de Est, cunoaște multe probleme referitoare la locuințele multietajate. Vechile clădiri sunt extrem de prost izolate și locuitorii, în mare parte, nu pot să-și izoleze pe resursele proprii locuințele.

Sperăm ca această măsură să ajute cetățenii europeni să facă economie de energie, atât în ceea ce privește buzunarul lor, cât și ceea ce ține de fenomenul încălzirii globale. Guvernul actual al României a stabilit că

această măsură este o măsură de grad 0 ca prioritate și facilitățile care au fost adoptate permit ca această prioritate să fie una deja asigurată.

Stavros Arnautakis (PSE). - (EL) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, prezentul pachet de amendamente la prevederile regulamentelor fondurilor structurale reprezintă un pas important în direcția simplificării și activării directe a resurselor, atât la nivel european, cât și la nivel național și local.

Reprezintă un pas important pentru revigorarea economiei europene în mijlocul unei crize fără precedent care afectează în fiecare zi tot mai mult economia reală la toate nivelurile. Aceasta este o măsură care corespunde solicitării îndelungate a Parlamentului European în favoarea unor proceduri mai simple și a creșterii flexibilității în ceea ce privește aplicarea normelor referitoare la fondurile structurale.

Care este răspunsul liderilor de astăzi la criza majoră cu care ne confruntăm în prezent? Unde sunt politicile europene? Pentru a se asigura că lichiditățile necesare ajung la beneficiari și că punerea în aplicare a proiectelor va începe imediat, statele membre trebuie să reacționeze la împrejurări. Resursele politicii de coeziune trebuie să fie puse imediat și fără întârziere la dispoziția beneficiarilor reali, la nivel regional și local. Scopul activării programelor operaționale ar trebui să consistă în protejarea locurilor de muncă, a spiritului antreprenorial și a competitivității și utilizarea resurselor naturale, culturale și umane din fiecare regiune.

Numai activarea imediată a programelor va contribui la protejarea coeziunii și la prevenirea creării unor noi divergențe.

Fie ca actuala criză să reprezinte o oportunitate de a ne uni vocea, astfel încât să existe o voce europeană în ceea ce privește rezolvarea tuturor problemelor cu care ne confruntăm.

Toomas Savi (ALDE). - Doamnă președintă, aderarea la UE a permis accesarea fondurilor structurale și de coeziune ale Uniunii Europene, din care Republica Estonia a beneficiat de circa 800 milioane EUR în perioada 2004-2006, în timp ce alte 3,4 miliarde EUR au fost alocate pentru perspectiva financiară 2007-2013.

În ciuda gravității crizei economice, obiectivul fondurilor Uniunii Europene, care constă în eliminarea diferențelor de dezvoltare din cadrul Uniunii, este mai aproape de a fi îndeplinit.

Salut pe deplin propunerea adresată de Comisie Consiliului, de a aloca încă 6,3 miliarde EUR în vederea contracarării efectelor negative ale crizei economice, adică în vederea accelerării aplicării fondurilor în folosul economiei reale.

Cu toate acestea, sunt de acord cu dna raportoare García Pérez că este nevoie de o abordare uniformă în toate statele membre pentru a evita creșterea discrepanțelor din cadrul Uniunii Europene și utilizarea necorespunzătoare a banilor contribuabililor europeni.

Rolf Berend (PPE-DE). - (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, există numeroase căi de a aborda efectele de durată ale crizei financiare și economice neprevăzute. Acest pachet de revizuire, acest demers legislativ din cadrul planului european de redresare economică a fost conceput ca un răspuns adecvat – deși nu suficient – la această situație temporară, deși neobișnuit de critică.

Acesta răspunde, printre altele, solicitării adresate în mod repetat de Parlamentul European în ultimii ani privind o mai mare simplificare a procedurilor și sporirea flexibilității aplicării regulilor existente în cadrul regulamentului privind fondurile structurale. Aș dori să subliniez că trebuie salutat și faptul că un amendament la articolul 7 – „Eligibilitatea cheltuielilor” – va permite statelor membre și regiunilor UE să investească în măsuri privind eficiența energetică și energia regenerabilă în locuințe, cu ajutorul fondurilor structurale ale UE și că această măsură nu este destinată doar gospodăriilor cu venituri mici. Amendamentul în cauză elimină așadar în mod just referirea la „gospodăriile cu venituri mici” și impune în schimb un plafon de 4% din alocările totale ale Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDR) pentru fiecare stat membru pentru astfel de cheltuieli. Aceasta este doar una dintre numeroasele îmbunătățiri propuse.

Pe scurt, ducerea la îndeplinire a acestui pachet global ar accelera cheltuielile și ar face astfel disponibile mai multe lichidități de la FEDR, Fondul Social European (FSE), Fondul de coeziune și fondurile structurale pentru punerea în aplicare a obiectivelor necesare și ar simplifica regulile, permițând o aplicare rapidă a programelor.

În opinia mea, aceasta reprezintă o contribuție eficientă, deși deocamdată insuficientă, pentru combaterea crizei actuale.

Lidia Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Doamnă președintă, Uniunea Europeană se confruntă cu o criză la scară largă ale cărei efecte sunt actualmente imposibil de anticipat. Am remarcat o scădere a ritmului

creșterii economice, deficite bugetare mărite și o creștere substanțială a șomajului. Politica europeană de coeziune cu un buget de 347 miliarde EUR pentru anii 2007-2013 pare a fi unul dintre instrumentele cele mai eficiente de restimulare a investițiilor și de oferire a unor finanțări publice suplimentare pentru economiile naționale.

Comisia a adoptat deja o serie de măsuri destinate introducerii unor modificări ale pachetului existent de regulamente privind fondurile structurale. Modificările sunt menite să accelereze cheltuielile, să sporească lichiditățile referitor la punerea în aplicare a proiectelor și să simplifice măsurile care facilitează o aplicare rapidă a proiectelor în regiuni. Principalele domenii de acțiune privesc creșterea sprijinului din partea Băncii Europene de Investiții (BEI), a Fondului European de Investiții (FEI) și simplificarea eligibilității cheltuielilor. Se preconizează, de asemenea, plata sumelor forfetare și accelerarea cheltuielilor pentru proiectele mari.

Salut măsurile rapide luate de Comisia Europeană și modificările legislative propuse. Cu toate acestea, există o altă măsură importantă care a fost omisă și care se impune. Ar fi vorba de crearea unui sistem de gestionare și control care să garanteze existența unor lichidități autentice în întregul sistem economic al Uniunii Europene.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, propunerea Comisiei Europene a oferit tuturor statelor membre posibilitatea de a investi resursele obținute prin fondurile structurale în vederea transformării și reparării locuințelor multietajate și a altor clădiri. Acest lucru este deosebit de important pentru Republica Cehă, deoarece până la 26% dintre cetățenii cehi locuiesc în blocuri-turn învechite. Dacă propunerea va fi adoptată mâine și va fi, de asemenea, aprobată formal de Consiliul de Miniștri în aprilie, aceasta va oferi posibilitatea de a investi încă 16 miliarde CZK în sistemele de încălzire ale apartamentelor și caselor, și nu doar în Republica Cehă. Personal, salut și eliminarea cerinței de utilizare a fondurilor numai pentru gospodăriile cu venituri reduse, pe care o consider problematică, întrucât aceste gospodării sunt definite în diverse moduri în cadrul normelor naționale.

După părerea mea, statele membre trebuie să poată decide ce categorii de clădiri sunt eligibile pentru finanțare în conformitate cu normele lor și să determine propriile criterii în funcție de necesitățile lor. Trebuie să facem posibilă existența unor locuințe de o calitate mai bună și mai ieftine pentru toți, nu doar pentru cei care locuiesc în locuințe sociale. Este regretabil faptul că a fost nevoie de criza financiară pentru a ne determina să sprijinim sporirea investițiilor în locuințe și introducerea acestor măsuri pe întreg teritoriul UE. Însă eu salut pe deplin această decizie, deoarece, în prezent, oamenii trebuie să își cheltuiască banii cu mare atenție și astfel îi vom ajuta să reducă valoarea facturilor la încălzire și apă caldă, diminuând în acest mod costurile de întreținere. Potrivit unei estimări a organizației CECODHAS, gospodăriile europene pot reduce aceste cheltuieli, în medie, cu 450 EUR pe an, iar acest lucru reprezintă un ajutor palpabil.

James Nicholson (PPE-DE). – Doamnă președintă, în primul rând, doresc să felicit raportorii pentru munca eficientă depusă pentru redactarea acestor rapoarte, pe care le încredințez Camerei. Consider că acest sprijin trebuie salutat călduros.

Dacă statele membre profită de această ocazie pentru a utiliza în întregime cele patru procente din finanțarea provenită din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) pentru a facilita investițiile în eficiența energetică în sectorul locuințelor, acest lucru va avea un impact pozitiv atât asupra economiilor noastre, cât și asupra mediului. Este îmbucurător să vedem că o astfel de propunere vine din partea Comisiei și vizează problemele cauzate de criza economică și cele legate de mediul înconjurător deopotrivă.

Raportul reprezintă o veste bună mai ales pentru multe dintre vechile state membre și constat cu satisfacție că vechile state membre vor avea acum posibilitatea de a utiliza o proporție din fondurile FEDR pentru intervenții care promovează eficiența energetică în sectorul locuințelor. Mă bucur să văd că criteriile de eligibilitate au fost extinse și nu se vor limita la locuințele cu venituri mici.

Însă trebuie, de asemenea, să fim conștienți că acest lucru nu reprezintă o creștere a finanțării. Acum depinde de autoritățile naționale și regionale să folosească această ocazie pentru a redirecționa procentajul din fondurile FEDR pentru finanțarea acestor proiecte. Acest lucru poate atrage după sine reordonarea pe lista de priorități a unor componente ale programelor lor operaționale. Eu cred că, pe termen lung, acest lucru va merita.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, aceste măsuri ale Comisiei par să fie sigure, mai mult sau mai puțin. Acordarea directă de contracte Băncii Europene de Investiții și Fondului European de Investiții pare o idee bună, la fel ca simplificarea procedurilor și accelerarea plăților.

Însă, mai presus de toate, există o recomandare fundamentală: transparența la nivel național și regional privind utilizarea fondurilor, care, după părerea mea, lipsește în unele cazuri. Controalele și plățile trebuie

să fie efectuate rapid. În anumite regiuni din Italia, precum Lazio, fondurile pentru agricultori sunt plătite la câteva luni sau, în unele cazuri, la câțiva ani după ce au fost transferate de la Uniunea Europeană, dar timpul nu îmi permite să dau mai multe exemple. Așadar, haideți să atenuăm criza luând în considerare nu numai diferite tipuri de intervenție, dar și utilizarea eficientă și oportună a fondurilor.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Fondurile structurale ne ajută, de asemenea, să facem față noii realități economice. Acestea permit statelor membre să optimizeze investițiile UE ca un remediu eficace împotriva crizei economice actuale.

Parlamentul European, prin intermediul Comisiei pentru dezvoltare regională, solicită neîncetat simplificarea regulilor administrative. Mă bucur că, în sfârșit, Comisia a acordat atenție acestui fapt, adoptând o poziție comună alături de Consiliu.

Administrația costisitoare, plățile întârziate și procedura complicată de verificare a eligibilității plăților creează dificultăți financiare beneficiarilor finali. Numeroase autorități din țara mea, Slovacia, dau adesea vina pe Bruxelles pentru faptul că pune un accent enorm pe birocrație și controlează conturile în mod exhaustiv. Aceștia uită că este important să se aleagă activitatea adecvată, conținutul și calitatea proiectului, aplicarea eficientă și beneficiile proiectului.

Membrii echipelor de proiect trebuie să se concentreze pe proiecte de înaltă calitate care să fie benefice în ceea ce privește crearea unui mediu competitiv și nu să stea ore întregi în birouri de contabilitate irosind timp prețios și energie, ca să nu mai vorbim de teancurile de documente necesare pentru declarații. Verificarea elementelor neglijabile costă adesea mult mai mult decât valorează elementele în sine.

De aceea, eu sunt de acord cu extinderea utilizării sumelor forfetare și a ratelor forfetare în cadrul regulamentelor privind Fondul European de Dezvoltare Regională și cu introducerea a trei forme noi de plăți eligibile: cheltuieli indirecte de până la 20% din nivelul cheltuielilor directe, sume forfetare de până la 50 000 EUR și bareme unitare standard pentru cheltuieli individuale.

Din acest motiv, consider că pachetul de decizii adoptat de Comisia Europeană cu scopul de a spori flexibilitatea tragerilor din fondurile structurale de către statele membre reprezintă un răspuns pozitiv la criza economică actuală.

Eu cred că simplificarea regulilor și finanțarea flexibilă vor ajuta statele membre să pregătească proiecte adecvate, concepute pentru sectoarele care vor aduce beneficii substanțiale. Trebuie să direcționăm investițiile spre eficiența energetică și energia regenerabilă în domeniul locuințelor cu scopul de a crea noi locuri de muncă și de a economisi energie. Prin sprijinirea tehnologiilor curate, putem contribui atât la redresarea industriei de automobile, cât și la redresarea celei de construcții.

Avril Doyle (PPE-DE). – Doamnă președintă, salut propunerea de modificare a regulamentului privind Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) pentru solicitarea de finanțări din FEDR pentru investiții în eficiența energetică și energia regenerabilă în domeniul locuințelor. Doresc, de asemenea, să salut modificarea adusă propunerii inițiale a Comisiei de eliminare a restricționării eligibilității la gospodăriile cu venituri reduse, în loc de limitare a eligibilității la intervențiile care susțin coeziunea socială, lăsând statului membru libertatea de a determina categoriile exacte de locuințe eligibile.

Însă am o întrebare concretă pentru Comisie, dacă se poate. Ce înțelegem prin eficiență energetică (și ne referim la ea în cadrul finanțării prin FEDR)? Va exista o metodă armonizată de calculare a eficienței energetice în cele 27 de state membre sau vor exista metode diferite de calcul și considerații distincte în fiecare stat membru? Atunci când vorbim despre eficiența energetică și investițiile în eficiența energetică în locuințele private, de exemplu, va însemna acest lucru ceea ce înseamnă în conformitate cu Directiva privind performanța energetică a clădirilor, în jurul căreia, în prezent, există o dezbatere privind necesitatea unui calcul armonizat sau a unei baze unice de calcul, care să gestioneze de fapt cifrele privind eficiența energetică, pentru a fi siguri că investițiile sunt utilizate pentru o eficiență energetică reală sau pentru sporirea eficienței energetice sau diminuarea problemelor legate de emisiile de CO₂?

Acest aspect face parte din dezbateră pe care am avut-o în această dimineață la un mic dejun al Uniunii întreprinzătorilor mici și mijlocii (IMM) găzduit de colegul meu, dl Rübig, la care ni s-a spus foarte clar că există dificultăți în obținerea de fonduri pentru eficiența energetică la nivelul clădirilor: dificultăți de finanțare din cauza restrângerii creditării în cazul împrumuturilor. Trebuie să luăm în considerare subvențiile și diverse stimulente fiscale. Avem nevoie de o administrație simplă, așa că îi încurajăm pe proprietarii de locuințe să utilizeze aceste fonduri, indiferent dacă acestea provin din FEDR sau de la statele membre. De fapt, trebuie

să menționez că guvernul nostru a lansat recent programul de subvenționare pentru renovarea locuințelor în vederea economisirii de energie.

Însă avem nevoie de o administrație simplă. Avem nevoie de promovare astfel încât prin intermediul investițiilor să se obțină nu doar o reducere a importurilor de combustibili fosili și a emisiilor de dioxid de carbon, ci și o reducere a costurilor energetice ale gospodăriilor.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Susțin pe deplin modificările propuse ale regulamentului, care vor extinde finanțarea forfetară și vor permite utilizarea unui sistem de plată forfetară. Aceasta este o măsură adecvată, care, în împrejurări economice favorabile, ar reduce dificultățile cu care se confruntă șomerii.

Cu toate acestea, înainte de a adopta aceste modificări, țin să subliniez faptul că trei cetățeni europeni din patru sunt de părere că Parlamentul joacă un rol important în formularea comună a politicilor europene. Conform aceluiași sondaj, Parlamentul inspiră cea mai mare încredere în rândul persoanelor chestionate. Cincizeci și unu la sută dintre respondenți au afirmat că au încredere în Parlamentul European, în timp ce doar 47% și-au exprimat încrederea în Comisie, iar 42% în Consiliu. În plus, această Cameră a inspirat mai multă încredere decât Banca Centrală Europeană.

De ce enumăr aceste date statistice? Parlamentul European a constatat încă din 2005 că necesitatea unei mai mari simplificări este esențială pentru fondurile structurale europene, în general, și pentru Fondul Social European, în special. Cu toate acestea, Comisia abia a început să pună în aplicare recomandările noastre privind îmbunătățirea condițiilor în care cetățenii și firmele noastre desfășoară activități comerciale, în condițiile crizei actuale.

Deși voi fi încântată dacă recomandările și constatările noastre vor fi puse în aplicare cel puțin parțial, observ cu tristețe că abordarea acestor dificultăți se face din perspectiva tratării manifestărilor crizei și nu a cauzelor ei. Sper totuși că această experiență va încuraja Comisia să ia măsuri mai rapide pe viitor și că numeroasele comentarii și propuneri importante și legitime ale Parlamentului vor fi puse în practică mai devreme.

Colm Burke (PPE-DE). – Doamnă președintă, salut aceste noi propuneri. Acum trecem printr-o perioadă de criză. Constatăm pierderi substanțiale de locuri de muncă pe întreg teritoriul UE.

Astăzi au fost anunțate ultimele cifre privind șomajul din Irlanda. Rata șomajului a ajuns acum la 11%, față de 5,4% în urmă cu un an, ceea ce înseamnă mai mult decât o dublare a ratei în termeni reali. Aceste cifre sunt șocante și înspăimântătoare. Însă, confrunțați cu această situație sumbră, trebuie să găsim soluții creative pentru a le oferi acelor șomeri aptitudinile, perspectivele și speranța unui viitor mai bun.

Fondul Social European (FSE), Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) și Fondul de coeziune pot juca un rol crucial în acest sens. Prin vizarea acestor fonduri, ne putem reorganiza economiile pentru a ieși din recesiune. Este de datoria noastră a tuturor – deputați europeni și cetățeni – să aducem acest lucru în atenția publicului, care este foarte temător în această perioadă. Este de datoria noastră a tuturor să transmitem acest mesaj guvernelor noastre naționale: aceste fonduri trebuie să fie acordate și utilizate cât mai rapid și mai eficient posibil. Salut, de asemenea, reducerea birocrăției. Acesta este un pas în direcția cea bună.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Anul 2010 este anul în care vom face revizuirea intermediară a modului de utilizare a fondurilor structurale și cred că eficiența energetică trebuie să fie o prioritate. Regret că nu au fost acceptate amendamente pentru aceste rapoarte.

În calitate de raportor pentru eficiența energetică a clădirilor am propus creșterea cu până la 15% a cotei din FEDR ce poate fi utilizată pentru eficiența energetică a clădirilor. Este vorba, de fapt, de o mai mare flexibilitate și statele membre sunt cele care decid dacă și cât vor să aloce pentru acest domeniu.

Înțeleg urgența; statele din UE 15 trebuie să poată utiliza fondurile structurale pentru eficiența energetică și cred că astfel se va face un schimb de bune practici și statele membre noi vor putea fi sprijinite. Solicit Comisiei ca, până la 30 iunie 2010, să vină cu o nouă propunere legislativă astfel încât să crească plafonul maxim la 15% sau chiar să existe un prag minim de 10% a cotei din FEDR pentru eficiența energetică a clădirilor.

Fiona Hall (ALDE). – Doamnă președintă, discuțiile privind eficiența energetică au reliefat în repetate rânduri faptul că se pot face mult mai multe – și mai repede – dacă finanțările ar fi disponibile de la început. De aceea este atât de important să facem posibilă cheltuirea fondurilor provenite din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) în vederea eficienței energetice, nu numai în UE 12, ci și în UE 15.

În pofida unor progrese considerabile, ministrul britanic al locuințelor a recunoscut că doar 1% din fondul locativ actual este suficient de eficient din punct de vedere energetic pentru a împiedica lipsa de combustibil. În regiunea din care provin, nord-estul Angliei, una din zece locuințe au fost catalogate ca având un factor de risc de categoria întâi pentru sănătate deoarece sunt foarte reci și prost izolate.

Prin urmare, salut această modificare și îndemn toate statele membre și regiunile să profite din plin de noua flexibilitate. Pentru a aborda schimbările climatice, lipsa de combustibil, șomajul și securitatea energetică, solicit Comisiei, asemenea dnei Țicău, să crească în mod considerabil plafonul actual în timp util, așa cum solicita și Comisia pentru industrie, cercetare și energie în votul său de marți privind reformarea.

Catherine Stihler (PSE). – Doamnă președintă, țin să le mulțumesc raportorilor. Una dintre numeroasele acțiuni pe care trebuie să le întreprindă statele membre pentru a-i ajuta pe cei care își pierd locurile de muncă să reintre în câmpul muncii cât mai curând posibil constă în căutarea unor modalități de utilizare a fondurilor structurale europene într-un mod mai eficient în vederea ajutorării persoanelor afectate de criza economică mondială.

Este interesant faptul că dezbatem acest subiect în ajunul reuniunii G20. Reuniunea G20 are potențialul de a demara procesul de stabilire a unor reguli globale privind finanțele, reguli care sunt necesare pentru a preveni repetarea unui astfel de dezastru economic.

Trebuie să transformăm locurile de muncă și chestiunile sociale în puncte-cheie în cadrul alegerilor europene. Cele 25 de milioane de persoane din toată UE care își vor pierde locul de muncă până la sfârșitul anului ar trebui să fie punctul central al acțiunilor noastre din această Cameră în vederea redresării economiei și a contribuiri la reintegrarea profesională a acestora.

Jacques Barrot, vicepreședintele Comisiei. – (FR) Doamnă președintă, în primul rând, doresc să le mulțumesc dnei García Pérez, dnei Jöns și dlui Angelaka pentru rapoartele excelente și tuturor membrilor care au luat cuvântul.

În marea majoritate a acestor discursuri a fost exprimat sprijinul pentru măsurile propuse de Comisie, subliniindu-li-se relevanța în ceea ce privește eficiența combaterii efectelor crizei asupra economiei europene. În numele Comisiei, țin să vă mulțumesc pentru acest lucru.

Discursurile dvs. au reliefat dorința Parlamentului European de a pune la dispoziția Uniunii Europene resursele necesare pentru contracararea efectelor crizei pe teren. Ați insistat asupra necesității de a acționa rapid, iar acesta este obiectivul nostru. Președinția cehă, căreia doresc să îi mulțumesc pentru sprijin, este, de asemenea, decisă să permită adoptarea finală a reglementărilor cât mai curând posibil.

Dacă facem o presupunere rezonabil de optimistă, noile reglementări ar putea intra în vigoare în săptămânile următoare și ar produce, așadar, efecte rapide asupra programelor operaționale. Avansurile, în special, ar putea fi plătite în întregime la începutul lui mai.

Mai mult, unele discursuri au insistat asupra introducerii unui sistem riguros de supraveghere a aplicării acestor măsuri și asupra prezentării unui raport în 2010, care să indice rezultatele obținute. Comisia și-a luat acest angajament, care este inclus în declarația pe care am înaintat-o președinției.

Prin urmare, instituțiile europene vor fi avut nevoie de doar patru luni pentru a pregăti și aproba acest pachet legislativ. Doresc să fac câteva precizări privind chestiunea eficienței energetice, care a fost ridicată în numeroase discursuri.

Doresc să atrag atenția Parlamentului că va avea loc un atelier pe această temă în luna iunie, în cadrul unui seminar cu autoritățile de gestionare ale statelor membre. Le solicităm statelor membre să ne prezinte intențiile lor privind timpul de executare în rapoartele strategice pe care trebuie să le întocmească pentru sfârșitul lui 2009.

În mod evident, dată fiind actuala stare de fapt, statele membre sunt cele cărora le revine sarcina de a defini criteriile și măsurile eligibile privind eficiența energetică. În asta constă subsidiaritatea. Însă este adevărat că în prezent o directivă privind eficiența energetică este în curs de examinare și, de îndată ce această directivă va fi adoptată, va trebui să fie aplicată, desigur. Mai mult, îi voi susține bucuros pe acei membri care au subliniat că cercetarea în domeniul eficienței energetice a clădirilor are dublul avantaj de a crea locuri de muncă, permițându-ne, în consecință, să ne pregătim pentru viitor, și de a ne ajuta să rezolvăm problemele încălzirii globale.

Aș dori să precizez și faptul că, lăsând la o parte această criză, care, într-un fel, a dus la o cooperare foarte strânsă între instituții, este din ce în ce mai important să putem stabili un parteneriat între Comisie și Parlament, care să se bazeze pe un nivel ridicat de încredere. Comisia a încercat să răspundă în mod eficient provocării impuse de criza economică și financiară și, în același timp, a dorit să profite de această discuție interactivă cu statele membre și Parlamentul European pentru a răspunde solicitărilor de simplificare a acestor proceduri și politici.

Bineînțeles că ar fi putut fi incluse și alte propuneri în cadrul planului de redresare. Nu au fost incluse toate, însă acestea vor constitui tema de dezbatere a discuțiilor pe care Comisia le va iniția pentru a consolida efectele planului de redresare și a oferi facilități suplimentare autorităților naționale de administrare a proiectelor. De aceea, în luna noiembrie, Comisia a înființat un grup de lucru privind simplificarea. Ca urmare a activității acestuia a rezultat crearea proiectului de revizuire a regulamentului de punere în aplicare al Comisiei. Ar putea urma și alte propuneri de modificare a regulamentului general și a regulamentelor specifice fiecărui fond.

Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, este evident că toate observațiile făcute pe parcursul acestei dezbateri vor fi foarte utile și vor fi binevenite și altele. Doresc să mulțumesc în mod deosebit Parlamentului European pentru angajamentul său de a rezolva mai rapid problemele serioase cauzate de criză.

În ceea ce privește modificările la proiectul de regulament privind Fondul European de Dezvoltare Regională prezentat de dna Schroedter, trei dintre acestea se referă la considerente, iar una la dispozițiile de fond. În ceea ce privește considerentele – amendamentele 8-10 – includerea acestora nu ar fi schimbat sensul general al propunerilor prezentate de Comisie, însă ar fi prelungit procedura de adoptare a regulamentului.

Cât privește modificarea dispozițiilor de fond, Comisia nu se opune principiului. Cu toate acestea, Comisia intenționează să adopte un mecanism care nu a fost inclus în textul de compromis al Consiliului, întrucât textul prezenta dificultăți în ceea ce privește punerea în aplicare în statele membre.

A trebuit să fac aceste clarificări și am făcut acest lucru la finalul discursului. Încă o dată, doresc să mulțumesc Parlamentului pentru că ne-a permis să acționăm mai rapid pentru a limita efectele dureroase ale crizei, pe care unii dintre dvs. le-ați subliniat și le-ați descris atât de bine.

Iratxe García Pérez, raportoare. – (ES) Dle comisar, țin să vă mulțumesc pentru explicațiile privind dezbaterile de astăzi. Cred că sunteți conștient că această cvasiunanimitate de astăzi din această cameră în ceea ce privește propunerea care tocmai a fost dezbătută nu este doar o coincidență.

De fapt, așa cum comenta colega noastră, dna Crețu, acest lucru a demonstrat voință politică, arătând că putem colabora la căutarea unor soluții la actuala criză. De fapt, această criză dă naștere la situații realmente dificile și la sărăcie în rândul cetățenilor europeni.

Însă a fost și un exercițiu de responsabilitate, după cum ați subliniat și dvs.; repet, un exercițiu de responsabilitate, deoarece eram conștienți că această propunere care ne-a fost prezentată astăzi ar fi putut fi mai bună. Am fi putut include alte elemente în această propunere pentru a accelera sau simplifica procedurile, însă eram conștienți că, pentru a pune în aplicare aceste măsuri cât mai repede, era necesar ca rapoartele să rămână în forma în care sunt în prezent.

De aceea, aș avea o singură rugămintă la adresa Comisiei: având în vedere că avem un plan revizuit de simplificare a formalităților, după cum s-a anunțat, sper că Parlamentul va juca un rol mai important în dezbaterile și planificarea acestor noi inițiative. Fac această rugămintă atât în numele acestei camere, cât și al administrațiilor locale, care sunt implicate direct în aceste proiecte și își cunosc nevoile specifice în ceea ce privește punerea în aplicare a diferitelor inițiative.

Emmanouil Angelakas, raportor. – (EL) Doamnă președintă, dle comisar, vă mulțumesc. Vreau să fac câteva comentarii cu privire la ceea ce tocmai s-a spus.

Dle comisar, m-a bucurat foarte mult declarația dvs. potrivit căreia avansurile vor începe probabil să fie plătite la începutul lui mai și, prin urmare, presupun că aceste modificări vor fi publicate în Jurnalul Oficial într-un timp rezonabil de două, trei sau patru săptămâni începând de mâine, astfel încât să poată fi aplicate după cum ați afirmat. Acesta este primul meu comentariu.

Ca un al doilea comentariu, vreau să vă spun că trebuie să modificați și să simplificați și alte regulamente într-un ritm alert pe parcursul noii legislaturi, așa cum au afirmat deja și alți deputați, și că Parlamentul European dorește să contribuie activ la studierea, evaluarea și redactarea acestor regulamente.

Trebuie să vă spun că am avut mai multe propuneri și idei, însă, având în vedere caracterul urgent al problemei, majoritatea celor din comisie și din Parlament au considerat că nu ar fi o idee bună să continuăm să luăm în considerare astfel de modificări.

Întrucât am înțeles că rata de absorbție pentru sursele de energie regenerabilă în locuințe va crește, trebuie să spun că, potrivit cifrelor pe care le avem la dispoziție, noile state membre utilizează în prezent doar 1-1,5%, ceea ce înseamnă că poate exista mai multe dificultăți. Eu consider că 4%, care reprezintă suma maximă alocată de Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR), reprezintă un procent satisfăcător și sper că lucrurile se vor îmbunătăți.

De asemenea, salut declarația dvs. potrivit căreia veți prezenta un raport privind planurile de redresare în a doua jumătate a anului 2010, pe baza programelor care vă vor fi transmise de statele membre.

Doresc să închei prin a sublinia, dle comisar, că natura complexă a procedurilor reprezintă prima problemă cu care se confruntă statele membre și regiunile în aplicarea acestor proceduri. Acestea trebuie să fie simplificate imediat. Cred că și dvs. veți avea o contribuție în acest sens, iar Parlamentul European vă va fi alături.

Președinta. – Dezbateră în comun a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Šarūnas Birutis (ALDE), în scris. – (LT) Criza financiară și recesiunea economică din prezent au un impact negativ asupra bugetelor publice. În majoritatea statelor membre, creșterea economică a scăzut substanțial, iar unele dintre acestea se confruntă chiar cu stagnare economică. Indicatorii privind șomajul au început să se înrăutățească. Când apare o situație precum recesiunea economică, este foarte important ca Fondul Social European să fie utilizat în mod global pentru a rezolva problemele șomerilor, în special ale celor care sunt cel mai grav afectați.

Este foarte important ca principalele patru domenii ale activităților Fondului Social European să rămână aceleași:

- creșterea adaptabilității lucrătorilor și întreprinderilor;
- crearea unor condiții mai bune pentru ocuparea forței de muncă, prevenirea șomajului, prelungirea activităților de lucru și promovarea unei participări mai active pe piața muncii;
- îmbunătățirea integrării sociale prin promovarea integrării în câmpul muncii a persoanelor care primesc asistență socială și combaterea discriminării;
- promovarea parteneriatului în punerea în aplicare a reformei în domeniile ocupării forței de muncă și integrării.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), în scris. – Planul european extins de redresare economică, mai precis revizuirea Regulamentului privind Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR), prezintă o serie de oportunități pentru statele membre ale UE, cu atât mai mult cu cât criza economică internațională duce la o încetinire a economiilor naționale. Noua măsură propusă în raportul de revizuire a Regulamentului FEDR, referitoare la investițiile în eficiența energetică și în utilizarea energiilor regenerabile în sectorul locuințelor pentru toate statele membre este de natură benefică atât pentru crearea de noi locuri de muncă cât și pentru îmbunătățirea eficienței energetice a locuințelor. Îndeplinirea obiectivelor strategiei comunitare pentru energie și schimbări climatice este o problemă foarte serioasă, care nu ar trebui să țină cont de criza economică sau alte considerente. În acest sens, propunerile de revizuire a FEDR împletesc eficient măsurile de contracarare a efectelor crizei economice (prin crearea de locuri de muncă, creșterea investițiilor, etc.) cu măsurile de protejare a mediului (prin izolarea termică a locuințelor și investiții în energiile regenerabile). Din aceste motive, cred că Raportul Investiții în eficiența energetică și în energiile regenerabile în locuințe este un pas important pe care îl face Uniunea și am încredințarea că statele membre vor ști să folosească la maxim această oportunitate.

Corina Crețu (PSE), în scris. – Consecințele crizei în plan social se resimt tot mai dureros în toate statele membre. În special în ceea ce privește locurile de muncă, ne confruntăm cu o situație care se agravează accelerat în toate statele Uniunii Europene. Secretarul general al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare

Economică atrage atenția asupra faptului că se estimează că rata șomajului în UE și în SUA ar putea atinge 10% în acest an. Este o creștere îngrijorătoare, în condițiile în care, în ianuarie, rata medie în UE era de 8%.

În România, chiar dacă rata oficială este sub media europeană, s-a înregistrat, în ultimul an, o creștere cu 1% a ratei șomajului, aceasta ajungând la 5,3%. Ne așteptăm, însă, la o creștere accelerată, pe măsură ce tot mai multe întreprinderi vor fi nevoite să recurgă la concedieri și pe măsură ce conaționalii noștri care lucrează în străinătate vor reveni în țară din cauza pierderii locurilor de muncă.

De aceea, având în vedere această situație care amenința să degenereze într-o cascadă de dezechilibre sociale pe care riscăm să nu le mai putem controla, doresc să subliniez necesitatea acordării unei atenții sporite problemelor șomerilor, care sunt cei mai afectați și vulnerabili dintre noi în contextul acestei crize.

Dragoș Florin David (PPE-DE), în scris. – Salut Propunerea Comisiei de a modifica Regulamentul privind FEDER, astfel încât toate statele membre și regiunile din Uniunea Europeană să poată investi în măsuri legate de eficiența energetică și energiile regenerabile în locuințe, cu ajutorul fondurilor structurale.

În temeiul regulamentului în vigoare, FEDER susține deja intervențiile în sectorul locuințelor, inclusiv eficiența energetică, dar numai pentru noile state (UE-12) și în anumite condiții.

Este important să le fie permis statelor membre să își modifice prioritățile și să își reprogrameze programele operaționale în vederea finanțării măsurilor în acest

domeniu, dacă aceștia își doresc.

Având în vedere faptul că a fost impus un plafon de 4% din fondurile totale FEDER alocate fiecărui stat membru, pentru cheltuielile legate de ameliorarea eficienței energetice și utilizarea energiilor regenerabile în locuințele existente, este necesar ca acest plafon să crească până la 15%, astfel încât investițiile în acest domeniu să aibă un impact cât mai mare asupra cetățenilor Uniunii Europene.

În încheiere țin să îl felicit pe raportor, domnul Emmanouil Angelakas pentru contribuția adusă la acest raport.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), în scris. – (BG) Am intrat împreună în această criză și împreună trebuie să o depășim. Acest lucru înseamnă că trebuie să colaborăm atât în Europa, cât și în restul lumii. Cu toate acestea, trebuie să terminăm mai întâi ceea ce avem de făcut aici, în Uniunea Europeană, mai exact, în Parlamentul European, unde sunt reprezentate interesele tuturor cetățenilor europeni.

Propunerile Comisiei Europene pe care le studiem astăzi sunt menite să dea un nou impuls economiilor Europei, precum și să contribuie la ieșirea acestora din recesiune. Modificările la regulamentul privind fondurile structurale în vederea luării în considerare a politicii de coeziune ne vor permite să dăm un nou avânt investițiilor și să contribuim la restabilirea încrederii în economii.

Aceste modificări sunt binevenite în special în țările în care rata utilizării resurselor europene este redusă. Însă acest lucru va putea fi realizat doar dacă administrațiile naționale corespunzătoare aplică și normele generale ale bunei guvernări și ale parteneriatului. Trebuie să punem capăt metodelor de lucru ineficiente și practicilor corupte care, din păcate, sunt încă utilizate.

Trebuie să acționăm acum, împreună. Asemenea raportorului PPE-DE, vă solicit să sprijiniți propunerea Comisiei Europene de a modifica regulamentul privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune în ceea ce privește anumite dispoziții legate de gestiunea financiară.

Zbigniew Kuźmiuk (UEN), în scris. – (PL) În legătură cu dezbaterile privind fondurile europene, aș dori să atrag atenția asupra a patru propuneri ale Comisiei, menite să accelereze utilizarea de către beneficiari a resurselor financiare și a fondurilor structurale.

1. Creșterea sprijinului acordat de Banca Europeană de Investiții (BEI) și de Fondul European de Investiții (FEI) pentru proiectele cofinanțate din fondurile structurale.
2. Simplificarea procedurilor privind eligibilitatea cheltuielilor în mod retroactiv până la 1 august 2006, implicând, de exemplu, includerea unei contribuții în natură a beneficiarului în cheltuielile eligibile.
3. Creșterea plăților în rate din fondurile structurale cu 2%, permițând astfel plata unor rate suplimentare în valoare de 6,25 miliarde EUR în 2009.

4. Accelerarea cheltuielilor pentru proiectele majore, printre alte măsuri, dând beneficiarilor posibilitatea de a trimite cererile de plăți înainte de aprobarea proiectelor de Comisia Europeană.

Toate modificările menționate anterior presupun creșterea lichidităților beneficiarilor. Acestea merită tot sprijinul și trebuie aplicate cât mai curând posibil. Același lucru este valabil și pentru dispozițiile de simplificare.

Adrian Manole (PPE-DE), în scris. – Potrivit cercetărilor, consumul de energie electrică în România este unul dintre cele mai ridicate din Europa Centrală și de Est. Îmbunătățirea managementului energiei ar putea fi un factor direct de creștere economică, de reducere a poluării și de economisire a resurselor astfel încât acestea să fie folosite într-un mod cât mai productiv.

Pentru a atinge acest nivel în România este necesară informarea populației privind avantajele economice ce pot fi obținute prin practicile manageriale de eficiență energetică, asigurând în acest scop, tuturor celor interesați, consultanță cu privire la accesarea fondurilor FEDER privind tehnicile moderne de economisire a energiei.

În acest fel, va crește confortul consumatorilor casnici, concomitent cu micșorarea facturilor la energie, creșterea utilizării eficiente a energiei pe întreg lanțul energetic, precum și verificarea respectării legislației în vigoare cu privire la eficiența energetică. Acest lucru va determina în mod decisiv reorientarea politicii energetice bazată pe producția de energie către o politică energetică activă de economisire a energiei, având drept scop economisirea resurselor prin conservarea energiei.

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris. – Mă bucur că în sfârșit facem pași concreți pentru reducerea birocrăției în accesarea fondurilor europene, păcat însă că doar în condiții de criză sunt înaintate propuneri pentru reglementări mai simple și mai flexibile în privința fondurilor europene.

Doresc să insist pe un aspect important al acestor regulamente: creșterea pragului pentru investițiile în eficiența energetică a clădirilor. În statele care au trecut prin experiența sistematizării urbane și a industrializării forțate, problema eficienței energetice a clădirilor este una care afectează milioane de cetățeni. Până acum s-au utilizat extrem de puțin din aceste fonduri, dar consider că, la numai 2 ani după începerea perioadei actuale de programare financiară, nici nu putem avea o imagine exactă a ratei de absorbție. De aceea, mărirea acestui prag era necesară, având în vedere numărul mare de beneficiari și oportunitatea creării de locuri de muncă. Pentru România va rămâne însă o problemă, atâta timp cât, la solicitarea Comisiei, aceste acțiuni sunt eligibile doar pentru acele orașe selectate ca poli de dezvoltare. Sper că se va concretiza și promisiunea Comisiei de renegociere pe anumite axe ale programelor operaționale deja aprobate, astfel încât să poată fi realocate fondurile pentru acele măsuri cu un potențial mai mare de creștere economică.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), în scris. – Propunerea de regulament care face obiectul acestui raport este un exemplu cu privire la modul în care banii europeni pot fi „puși la muncă” pentru a aduce beneficii mai mari cetățenilor europeni.

Iată că, fără a majora fondurile alocate, fără ca măsura luată să aibă implicații asupra bugetului comunitar - printr-o simplă îmbunătățire a regulilor jocului - pot fi obținute rezultate semnificative.

Aș sublinia faptul că, pentru statul pe care îl reprezintă, România, aceste modificări înseamnă dublarea fondurilor comunitare care pot fi investite în reabilitarea termică a blocurilor de locuințe.

Aceste fonduri vor veni în completarea programului foarte ambițios de izolare termică a blocurilor lansat de Guvernul român.

Ce înseamnă acest lucru? În primul rând reducerea risipei de energie. Apoi, implicit, reducerea importurilor de energie. Mai apoi, tot implicit, reducerea costurilor cu încălzirea locuinței pe care le au de suportat cetățenii.

Sper ca acesta să fie doar începutul și ca Uniunea Europeană să promoveze tot mai mult investițiile în eficiența energetică.

Am susținut această idee încă de la începutul mandatului meu de deputat în Parlamentul European și de aceea voi vota mâine în favoarea raportului Angelakas și în favoarea propunerii de regulament inițiată de Comisie.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), în scris. – Raportul Angelakas aduce o simplificare bine venită a condițiilor de eligibilitate pentru investițiile în eficiența energetică și în energiile regenerabile în locuințe. Extinderea utilizării ratelor fixe și a sumelor forfaitare va un impact pozitiv asupra gestionării zilnice a fondurilor structurale.

Modificarea articolului 7 din Regulamentul privind FEDER, cu scopul de a permite tuturor statelor membre UE să investească în măsuri legate de eficiența energetică și energiile regenerabile în locuințe, cu ajutorul fondurilor structurale, este salutară nu numai în contextul actualei crize economice. Accesarea FEDER de către UE-27 reprezenta încă un pas spre atingerea obiectivului ca 20% din energia Europei să vină din surse regenerabile până în anul 2020.

Odată cu aderarea la UE, energiile regenerabile și eficiența energetică au devenit, și în România, obiective obligatorii. În acest mod, în România, legislația de reabilitare termică a clădirilor de locuit va fi modificată, astfel încât 50% din fondurile necesare să fie acoperite de stat, proprietarii să plătească doar 20% din costuri și autoritățile locale 30%. Pentru a da câteva cifre, la sfârșitul anului 2008 fuseseră reabilitate termic 1900 de apartamente. Pentru 2009, Ministerul Dezvoltării Regionale va aloca 130 de milioane de euro pentru reabilitarea termică, printre beneficiari numărându-se grădinițe, școli, cămine de bătrâni.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), în scris. – Salut inițiativa Comisiei Europene de a modifica unele condiții financiare la fondurile structurale și de coeziune, pentru ca mai mulți bani cash să ajungă mai repede în statele membre. Consider că acest efort al Comisiei Europene trebuie să continue și prin mărirea resurselor financiare alocate facilităților JASPER, JEREMIE, JESSICA și JASMINE, care se dovedesc eficiente în accelerarea accesării fondurilor europene de către statele membre noi.

Margie Sudre (PPE-DE), în scris. – (FR) Revizuirea celor trei regulamente care guvernează fondurile structurale va spori flexibilitatea regiunilor Uniunii Europene în ceea ce privește administrarea și programarea bugetelor oferite acestora în cadrul politicii europene de coeziune economică și socială.

Fără a crește capacitatea de finanțare oferită regiunilor, aceste dispoziții le vor permite acestora să își redirecționeze prioritățile pentru a concentra contribuțiile europene asupra proiectelor care oferă cel mai mare potențial de creștere economică și ocupare a forței de muncă.

Regiunile vor putea de acum înainte să profite de cofinanțările din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) ca să investească în eficiența energetică pentru toate categoriile de locuințe, pentru a concepe programe prin care să doteze locuințele cu izolație sau panouri solare.

În fața recesiunii economiei europene, salut noua posibilitate de accelerare a plății fondurilor de asistență regională și de simplificare a regulilor privind utilizarea acestor fonduri, cu scopul de a elibera lichiditățile pentru a permite punerea rapidă în aplicare a proiectelor noi în economia reală.

Este imperios ca *États généraux de l'Outre-mer*, care sunt responsabile de explorarea noilor oportunități de dezvoltare autohtonă în departamentele franceze de peste mări (DOM), să încurajeze autoritățile locale din regiunile noastre ultraperiferice să profite de aceste oportunități pentru a maximiza fără întârziere impactul politicilor comunitare asupra teritoriilor lor.

Csaba Tabajdi (PSE), în scris. – (HU) Ca urmare a crizei economice, mai multe sute de mii de persoane și-au pierdut locul de muncă în Uniunea Europeană și peste 20 000 în Ungaria. În fiecare țară a Europei, șomajul a crescut cu repeziciune. Criza economică se transformă într-o criză a ocupării forței de muncă și, potrivit sondajelor, pericolul de pierdere a locului de muncă reprezintă acum cea mai mare îngrijorare în rândul cetățenilor europeni. Instrumentul cel mai eficient al Uniunii Europene de combatere a șomajului este Fondul Social European, ale cărui reguli sunt acum supuse unei simplificări considerabile în vederea accelerării plăților.

Modificările propuse de Comisia Europeană reduc birocrăția pe care o implică procesul de utilizare a acestor surse de finanțare și facilitează accelerarea plăților. Plafonul de 50 000 EUR, plățile forfetare asupra cărora s-a convenit anterior și verificările stricte ex-post reduc la minimum șansele de comitere a unui abuz. Prin această măsură, Comisia Europeană a demonstrat încă o dată că, deși dispune de resurse financiare limitate, dă dovadă de creativitate.

16. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președinta. – Urmează intervenții de un minut cu privire la chestiuni politice importante.

Colm Burke (PPE-DE). – Doamnă președintă, dezvoltarea infrastructurii este esențială pentru redresarea economică. Dacă în trecut economiile aflate în recesiune erau stimulate prin construcția de drumuri și căi ferate, care reprezenta un vector al prosperității viitoare, în prezent trebuie să ne concentrăm asupra infrastructurii tehnologiei informației și a comunicațiilor ca un catalizator al creșterii economice viitoare.

În acest context, doresc să atrag atenția asupra situației alarmante din Irlanda privind așa-numitul decalaj digital. Din cauza neglijenței de care guvernul a dat dovadă ani la rândul în vremurile de înflorire economică, există acum zone vaste din Irlanda rurală care au conexiuni lente, sub nivelul standard, iar partea cea mai gravă este că, în 28% dintre cazuri, nu există acces la conexiunea de bandă largă. Cum putem aduce prosperitate și crea oportunități în comunitățile noastre rurale fără a le pune la dispoziție mijloacele de realizare a acestor obiective? Cum le putem spune tinerilor noștri agricultori că nu pot beneficia de tehnologia informației și a comunicațiilor pentru a-și dezvolta întreprinderile agricole din cauză că nu le-am oferit posibilitatea de a se conecta?---

Salut recente declarații ale Comisiei care prezintă în detaliu cheltuielile din fondurile UE în vederea abordării acestei mari provocări. În concluzie, nu trebuie să neglijăm eliminarea decalajului digital, chiar și în mijlocul crizei economice.

Justas Paleckis (PSE). – (LT) Criza trebuie să ne determine pe fiecare dintre noi să ne schimbăm comportamentul și mentalitatea. Membrii parlamentelor lituanian, leton și irlandez și-au redus propriile salarii, ceea ce înseamnă, de asemenea, micșorarea salariilor deputaților europeni ai țărilor respective. Veniturile președinților, miniștrilor și ale altor funcționari de stat sunt supuse reducerilor, iar acest lucru este corect, întrucât avem nevoie de solidaritate; povara crizei nu trebuie să fie suportată de cei mai vulnerabili. După compromisul la care s-a ajuns după mai bine de un deceniu, ar fi dificilă reducerea imediată a salariilor deputaților europeni; cu toate acestea, îi îndemn pe colegii mei din Parlamentul European să își doneze o parte din salarii în scopuri caritabile. Pe perioada crizei, ar trebui să reducem indemnizațiile alocate deputaților europeni. Nădăjduiesc că majoritatea colegilor deputați ar susține o reducere a numărului de traduceri în toate cele 23 de limbi oficiale, fapt care ne-ar permite să economisim sute de milioane de euro. În acest moment, călătoriile de la Bruxelles la Strasbourg pentru sesiunile plenare, care costă 200 de milioane EUR în fiecare an, par cât se poate de absurde. Pentru a face economii și a salva mediul înconjurător, ar trebui să încetăm irosirea a o mie de tone de hârtie și să trecem la utilizarea de documente electronice la reuniunile noastre.

Marc Pannella (ALDE). – (FR) Doamnă președintă, astăzi, la începutul lucrărilor noastre, am alocat un minut, și îi mulțumim domnului Președinte pentru că ne-a permis acest lucru, pentru a aduce un omagiu memoriei victimelor din fiecare zi ale unui sistem care acum provoacă o tragedie la un nivel nemaîntâlnit, o tragedie continuă a celor săraci împotriva celor săraci, care sunt în căutarea unui loc de muncă și a hranei. De asemenea, am aflat în urmă cu câteva clipe că au fost găsite 94 de femei și 7 copii.

Doamnă președintă, așa cum afirmăm aici de opt ani, problema este următoarea: este posibil să nu existe nicio monitorizare ulterioară, să nu putem cunoaște motivele, în condițiile în care ne putem vedea florile de pe balcon din spațiu? Motivele nu se cunosc, consecințele sunt criminale...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Doamnă președintă, am aflat cu tristețe vestea rezultatului de la Praga de săptămâna trecută privind votul de neîncredere în prim-ministrul Topolánek. Republica Cehă se află la conducerea Uniunii de la 1 ianuarie și eu cred că a fost o președinție de succes până în prezent. Sper ca acest succes să fie menținut în cele trei luni care au mai rămas. Țin pumnii prietenilor noștri cehi și tuturor proiectelor pe care speră să le pună în aplicare președinția cehă. Printre acestea se numără chestiunea foarte importantă a politicii de vecinătate privind estul și măsurile referitoare la securitatea energetică a Europei.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Doamnă președintă, Curtea Europeană de Justiție a publicat recent hotărârea împotriva Greciei prin care se stabilește aceeași vârstă de pensionare pentru bărbații și femeile care activează în sectorul public, ceea ce face ca vârsta de pensionare a femeilor să crească cu 5 până la 17 ani.

Această modificare, care a fost condamnată cu fermitate de lucrători, a fost susținută în mod sistematic de la începutul anilor 1990 și poartă sigiliul guvernării Uniunii Europene și a Greciei. Ea este dăunătoare pentru femeile aflate în câmpul muncii și reprezintă un pas către creșterea vârstei de pensionare la 65 de ani atât pentru bărbați, cât și pentru femei, așa cum se stipulează deja în legile antiasigurare adoptate de Noua Democrație și PASOK pentru persoanele asigurate după 1993, în vederea aplicării legislației comunitare.

Această decizie inacceptabilă subminează complet caracterul public, social al asigurărilor sociale în sectoarele public și privat. Aceasta consideră sistemul național de asigurări și pensii mai degrabă drept un sistem de asigurări ocupaționale, decât sociale. Acest lucru înseamnă că nu există nicio garanție în ceea ce privește limitele de vârstă, cuantumurile pensiilor și beneficiile în general.

Singura modalitate de acționare a bărbaților și femeilor aflate în câmpul muncii este nesupunerea și insubordonarea față de deciziile Uniunii Europene și ale instituțiilor sale.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Doamnă președintă, potrivit datelor de pe portalul *eudebate2009*, doar 52% dintre europeni au încredere în Parlamentul European ca instituție. Aceasta înseamnă o scădere cu 3% față de cifrele înregistrate anul trecut. Proporția alegătorilor care încă nu s-au hotărât dacă vor vota la alegerile din acest an pentru Parlamentul European se ridică la nu mai puțin de 50%. Numai 30% dintre cei intervievați au declarat că intenționează să voteze în cadrul alegerilor. Procentul alegătorilor care nu se vor prezenta la vot deoarece consideră că votul lor nu va conta este de 68%.

Prin urmare, doresc să adresez o întrebare. Parlamentul European plănuiește luarea vreunei măsuri spectaculoase de ultimă oră pentru a convinge oamenii să voteze? Vom extinde în vreun fel atribuțiile canalelor de informare pentru Europa? În țara mea, nu are loc niciun fel de dezbateri despre Europa. Prim-ministrul nu face nimic în această privință. Toți ceilalți nu au de făcut decât să stea și să privească?

Livia Járóka (PPE-DE). – (HU) Săptămâna viitoare se va sărbători în toată lumea Ziua internațională a romilor, care simbolizează speranța romilor de a fi recunoscuți și acceptați. Recent, fapte îngrozitoare au tulburat opinia publică, iar incertitudinile cauzate de criza economică agravează și mai mult situația. De aceea, responsabilitatea noastră de a găsi o soluție la problemele sărăciei extreme a crescut exponențial.

Este inacceptabil ca situația romilor să fie utilizată pentru a lansa atacuri politice de partid și pentru a provoca isterie în loc să se adopte măsuri eficiente. Indicarea unui grup întreg drept țap ispășitor și aplicarea de etichete fac imposibilă formarea profesională, constituind o violare gravă a intereselor atât a romilor, cât și ale majorității. În calitate de rom, după secole de excludere care a afectat comunitățile noastre, resping orice formă de vină colectivă, indiferent dacă este vorba de etichetarea romilor sau a societății majoritare.

A acuza comunități întregi de un stil de viață criminal sau de rasism reprezintă o eroare gravă care subminează complet demnitatea instituțiilor UE dacă acestea își bazează comunicările pe rapoarte neverificate sau acuzații false. Este inacceptabil ca anumite forțe politice să încerce să se justifice făcând apel la revendicările istorice ale grupurilor persecutate.

Problemele ghetourilor romilor pot fi rezolvate numai prin intermediul unui plan european de acțiune care să asigure reintegrarea complexă și dezvoltarea imediată a regiunilor excluse.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE). - Estimările experților privind posibile probleme pe piața mondială la capitolul alimente și asigurarea necesarului pentru întreaga populație la nivel mondial este un motiv de a regândi modul în care se utilizează terenurile agricole din Europa, mai ales din noile state membre, printre care și România.

În acest sens, este necesară o evaluare realistă a posibilităților pe care le oferă România investitorilor interesați de investiții în sectorul agricol, care par să fie, în acest moment de criză, cele mai căutate. Cel puțin așa arată un studiu dat publicității la București care menționează o creștere importantă a investițiilor în România în sectorul terenurilor agricole și forestiere. Explicația dată de realizatorii studiului este că aceste segmente imobiliare sunt cel mai puțin afectate de situația economică dificilă ce caracterizează în prezent piața.

Pe de altă parte, nu trebuie uitat faptul că România a fost la un moment dat grânarul Europei, dar revenirea la acest statut impune politici care să vină în sprijinul agricultorilor, utilizând totodată și fondurile comunitare de care poate beneficia România în calitate de stat membru.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, Gaddafi, dictatorul libian, a definit Curtea Penală Internațională drept o „nouă formă de terorism mondial”. Doresc să reamintesc președinției acestui Parlament că această cameră a jucat un rol cheie în susținerea luptei – am făcut acest lucru în cadrul Partidului Radical neviolent – pentru crearea Curții Penale Internaționale.

Consider că nu trebuie să permitem dictatorului libian să facă aceste afirmații fără a le condamna cu asprime în calitate de Parlament și instituții europene. Scopul luptei noastre trebuie să fie acela de a subjuga suveranitatea națională, suveranitatea statală, forței obligatorii a legislației internaționale împotriva genocidului, crimelor de război, crimelor împotriva umanității; legislația internațională și supranațională împotriva suveranității absolute. Prietenii noștri din guvernul tibetan aflat în exil ne-au rugat să facem exact acest lucru în cadrul ședinței noastre de ieri din cadrul Comisiei pentru afaceri externe, la fel cum a făcut Congresul Naționalităților pentru un Iran Federal în cadrul ședinței de astăzi: suveranitatea absolută este dușmanul libertății și al justiției.

Andrzej Zapałowski (UEN). – (PL) Doamnă președintă, la ultima reuniune a Comisiei pentru agricultură, dna comisar Fischer-Boel a vorbit despre reforma din sectorul zahărului ca fiind unul dintre cele mai mari succese ale politicii agricole comune. Țin să informez această cameră că, în urma acestei reforme, Polonia a încetat să mai fie o țară exportatoare de zahăr, în schimb, fiind obligată să importe circa 20% din cantitatea necesară de zahăr. În numai doi ani, prețul zahărului a crescut cu 60%. Se pune întrebarea dacă doamna comisar și colegii dumneaei s-au înșelat grav sau dacă aceasta a fost o strategie planificată cu scopul de a asigura un profit mai mare anumitor țări. Vreau să afirm fără echivoc că, după cum au constatat alegătorii polonezi, politica agricolă comună este extrem de neechilibrată și favorizează vechile state membre ale UE.

Petya Stavreva (PPE-DE). – (BG) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, trecem printr-o perioadă dinamică, dificilă, caracterizată de schimbări și noi provocări și, de câteva luni, printr-o criză economică mondială.

Comisia Parlamentului European pentru agricultură și dezvoltare rurală a adoptat ieri un raport privind alocarea de resurse suplimentare agricultorilor și regiunilor rurale din statele membre pentru a le ajuta să facă față consecințelor crizei. În această perioadă dificilă, sectorul agricol al Uniunii Europene va fi sprijinit cu 1,02 miliarde EUR. Cred că agricultorii și locuitorii din zonele rurale ale Comunității vor înțelege acest mesaj important pentru o Europă unită.

Investițiile în infrastructura de Internet, restructurarea sectorului produselor lactate, sursele de energie regenerabilă, protejarea biodiversității și a resurselor de apă reprezintă elemente esențiale pentru rezolvarea unei mari părți a problemelor din aceste regiuni, oferind opțiuni alternative oamenilor care locuiesc acolo. Posibilitatea ca o parte a resurselor să fie direcționate către fondurile de creditare și garantare va facilita practic punerea în aplicare a proiectelor.

Mă aștept ca eforturile Parlamentului European să fie sprijinite de Consiliu și Comisie pentru a asigura asistența necesară pentru milioanele de producători agricoli ai Comunității.

Marusya Lyubcheva (PSE). – Doamnă președintă, în actualul climat, date fiind criza economică și pierderile de locuri de muncă din statele membre ale Uniunii Europene, există un risc major de creștere a exploatării prin muncă a copiilor. Din păcate, într-o astfel de situație de criză, femeile și copiii sunt cei mai afectați. În ciuda bazei legislative solide la nivel european și a soluțiilor adecvate la nivel național, inclusiv în țara pe care o reprezintă, Bulgaria, în practică există numeroase cazuri de încălcare a legii. Această problemă afectează în mod deosebit grupurile de migranți, precum și comunitatea romilor. Sunt necesare măsuri preventive la toate nivelurile, pe lângă înăsprirea controalelor privind respectarea legislației pe întreg teritoriul Uniunii Europene. Numeroase întreprinderi utilizează munca copiilor în ciuda restricțiilor legale relevante. Există mii de încălcări ale legislației muncii în statele membre. Comisia Europeană trebuie să adopte inițiative precise privind combaterea exploatării copiilor prin muncă și să solicite înăsprirea mecanismelor de control pe parcursul acestui proces. Dacă dorim să protejăm interesele copiilor în contextul politicii noastre europene, aceasta este o prioritate absolută.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Doamnă președintă, problemele precum genocidul din Cecenia, uciderea cecenilor pentru a le utiliza organele în transplanturi și violarea femeilor cecene au fost ridicate în numeroase rânduri în această cameră. Un atac premeditat asupra culturii materiale a Ceceniei este în curs de desfășurare, afectând cultura cecenă, care este mai veche cu sute de ani decât cea a Rusiei. Mă refer nu doar la scrieri și obiecte de uz cotidian care s-ar putea afla în muzee, ci și la turnuri de locuințe. Acestea sunt structuri speciale, care nu mai pot fi întâlnite nicăieri în Europa. Am subliniat adeseori felul în care cultura noastră este îmbogățită de diversitatea sa. Una dintre ramurile culturii noastre dispare chiar din fața ochilor noștri și asistăm la nimicirea uneia dintre sursele sale.

András Gyürk (PPE-DE). – (HU) După criza alimentării cu gaze din ianuarie, politica energetică europeană comună a primit în ultimele zile o nouă lovitură. Compania austriacă OMV și-a vândut partea importantă de acțiuni deținute la compania maghiară MOL unei companii rusești de petrol ai cărei proprietari sunt necunoscuți și care, potrivit informațiilor din presă, nu satisface în nicio privință așteptările UE privind transparența.

În același timp, este greu de imaginat că această operațiune ar fi putut fi încheiată fără știrea guvernelor în cauză. Prin urmare, putem spune că neașteptata tranzacție este o dovadă clară a atitudinii ambivalente a statelor membre, reprezentând totodată un nou avertisment. Nu are niciun sens să discutăm despre necesitatea unei politici energetice comune în Uniunea Europeană dacă acțiunile statelor membre se contrazic între ele.

Dacă UE nu se poate pune de acord asupra chestiunilor esențiale privind politica energetică, ea va fi în continuare victima eforturilor de dezbinare. Ca urmare, consumatorii europeni vor deveni din ce în ce mai vulnerabili.

Catherine Stihler (PSE). – Doamnă președintă, am ținut să informez Parlamentul că, în ziua de sâmbătă, un monument funerar special va fi ridicat în Zillhausen, în Germania, pentru a comemora viețile a șapte soldați britanici care și-au pierdut viața în cel de-al Doilea Război Mondial. Avionul acestora a fost doborât între 15 și 16 martie 1944. Ei făceau parte din Escadrila 97 care își avea baza la RAF Bourn în Cambridgeshire. Numele lor erau: William Meyer, Bernard Starie, Reginald Pike, Thomas Shaw, James McLeish, Archibald Barrowman și Albert Roberts, aceștia urmând a fi comemorați sâmbătă.

Ei au făcut sacrificiul suprem pentru ca noi să ne bucurăm de libertățile pe care astăzi le considerăm adesea ca fiind de la sine înțelese, iar viețile lor nu trebuie niciodată uitate.

Am dorit să mulțumesc în mod oficial primarului din Balingen, dr Reitemann, și consiliului local pentru că au permis ridicarea monumentului funerar în semn de respect pentru viețile acestor tineri. Aș dori, de asemenea, să le mulțumesc lui Brett și Luellei Langevad, care plătesc pentru ridicarea monumentului, și Escadrilei RAF 9 pentru trimiterea a două echipaje la ceremonia de sâmbătă.

Ca o notă personală, James McLeish mi-a fost un unchi îndepărtat, iar reprezentanți ai familiei mele vor fi prezenți la ceremonie.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - Pe data de 5 aprilie în Republica Moldova se desfășoară alegeri. În această dimineață s-a produs o explozie la conducta magistrală de gaz Ananiev-Tiraspol-Ismail în Transnistria din motive încă necunoscute, accident care a determinat întreruperea livrărilor de gaz dinspre Rusia spre Balcani.

Sper ca acest accident să nu producă efecte asupra rezultatului alegerilor. În același timp, cred că are legătură cu două aspecte deosebit de importante. Este imperios necesar să se facă eforturi pentru rezolvarea conflictelor înghețate din zonă, în special în Transnistria, și Uniunea Europeană trebuie să găsească soluții concrete și viabile pentru dezvoltarea rutelor alternative de energie la Marea Neagră. Din păcate, înțelegerea încheiată la sfârșitul săptămânii trecute între Gazprom și Compania Petrolieră de Stat din Azerbaidjan poate pune în pericol proiectul Nabuco.

Din acest motiv trebuie acordată o atenție sporită tuturor aspectelor legate de întărirea securității energetice a Uniunii Europene. Mulțumesc.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Dunărea are un rol foarte important pentru coeziunea economică și socială, precum și pentru dezvoltarea culturală a Europei. Comisia Europeană a Dunării, înființată la 30 martie 1856 în urma Conferinței de la Paris, cu sediul la Galați, în România, a fost una dintre primele instituții europene și a avut ca obiectiv stabilirea unui regim internațional pentru libera circulație pe Dunăre.

Axa prioritară 18 a rețelei TEN-T formată din Dunăre, Canalul Mein și Rin asigură legătura dintre Marea Neagră și Marea Nordului, scurtând cu 4 000 de kilometri distanța dintre porturile maritime Rotterdam și Constanța. Dunărea trebuie să capete o mai mare prioritate în cadrul politicilor comunitare. Propun înființarea, la începutul următoarei legislaturi a Parlamentului European, a unui intergrup pentru promovarea Dunării.

În anii care vor urma va trebui să reunim într-un efort comun și într-o abordare comună toate inițiativele de dezvoltare din spațiul dunărean. Avem nevoie de o strategie europeană integrată de dezvoltare în bazinul Dunării pentru dezvoltarea economică, a infrastructurii de transport și protecția mediului.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) În urmă cu trei ani, Parlamentul European a acordat Premiul Saharov soților prizonierilor politici deținuți în Cuba în martie 2003. Aceste femei în alb au atras atenția fără teamă asupra încălcărilor drepturilor omului din țara lor.

Consiliul European a adoptat în repetate rânduri concluzii privind continuarea dialogului deschis cu autoritățile cubaneze, insistând totodată asupra respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Cu toate acestea, Consiliul a decis, de asemenea, că aceste drepturi trebuie să fie întotdeauna aduse în discuție în timpul vizitelor oficiale și, ori de câte ori este posibil, trebuie organizate întâlniri cu opoziția democratică.

Trebuie să vă informez că, în timpul vizitei oficiale a dlui Michel, comisarul pentru dezvoltare, nu s-a ținut nicio astfel de întâlnire, în ciuda faptului că a fost adresată o solicitare în acest sens. Acest fapt este cu atât mai greu de înțeles și mai șocant cu cât vizita Comisiei Europene în Cuba a avut loc la data împlinirii a șase

ani de la arestarea adversarilor regimului Castro. Mă îngrijorează faptul că vicepreședintele Parlamentului nostru s-a numărat și el printre membrii delegației.

.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Doamnă președintă, în noiembrie anul trecut am dezbătut situația sectorului polonez al construcțiilor navale la cererea Grupului Socialist din Parlamentul European. În ciuda divergențelor noastre, am decis cu toții să apelăm la Comisie și la comisarul Kroes pentru a găsi soluții destinate îmbunătățirii situației șantierelor navale, în locul închiderii acestora.

Patru luni mai târziu, situația este următoarea: guvernul polonez a cedat mult prea ușor presiunilor Comisiei, acceptând soluția acesteia care implică vânzarea unor părți individuale ale activelor șantierelor navale în conformitate cu principiul că cel care oferă cel mai mult va putea obține activele dorite. În prezent, producția de nave a încetat, iar majoritatea lucrătorilor și-au pierdut locul de muncă, primind doar compensații simbolice. Cât privește competitivitatea industriei europene a construcțiilor navale, aceasta nu se află într-o situație mai bună decât înainte.

Maria Petre (PPE-DE). - Doamnă Președintă, stimați colegi, la sfârșitul săptămânii trecute câteva sute de cetățeni români au fost împiedicați să intre pe teritoriul Republicii Moldova. Cei mai mulți dintre ei fără nicio explicație sau sub pretexte dintre cele mai bizare, cum ar fi, de exemplu, că nu au acte care să arate că nu sunt infectați cu virusul HIV.

Abuzul este fără precedent. Niciodată altor cetățeni europeni nu li s-a încălcat atât de grosolan dreptul la libera circulație. Susțin puternic drumul european al Republicii Moldova și al cetățenilor ei, dar protestez împotriva acestui abuz grosolan și rog Comisia Europeană și Consiliul să ceară explicații autorităților de la Chișinău, așa cum România a cerut deja prin vocea ministrului de externe. Vă mulțumesc.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) În discursul meu, aș dori să salut inițiativa Comisiei legată de proiectul „Consultarea cetățenilor europeni 2009”. Acest proiect adună cetățeni din cele 27 de state membre ale UE înaintea alegerilor pentru Parlamentul European pentru a discuta despre răspunsurile la întrebarea: ce poate face Uniunea Europeană pentru a influența viitorul nostru economic și social într-o lume globalizată?

Consultările naționale cu cetățenii slovaci au avut loc la 28–29 martie. Reuniunea la nivel înalt a cetățenilor europeni se va desfășura pe 10–11 mai 2009 la Bruxelles, în cadrul căreia 150 de participanți de la cele 27 de consultări naționale vor redacta o versiune finală a recomandărilor europene, pe care deputații europeni le vor putea utiliza în următoarea perioadă electorală ca o bază pentru crearea legislației europene.

Am ferma convingere că numai prin intermediul discuțiilor cu cetățenii vom restabili încrederea acestora în unicitatea proiectului european. Totodată, solicit mijloacelor de informare să fie mai obiective și mai active în legătură cu prezentarea informațiilor despre Parlamentul European, întrucât acest lucru va influența semnificativ numărul de alegători care se vor prezenta la vot.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Astăzi, în Parlamentul European a avut loc o conferință cu un titlu ciudat despre înfrângerea așa-numitei Republici Sovietice Ungare. Nu a existat niciodată un astfel de eveniment sau nume de țară.

Resping orice atitudine politică de a subordona, din rațiuni naționaliste, intereselor statului-națiune chestiunile istorice care sunt legate de justificarea retrospectivă a ambițiilor unui stat de a câștiga teritorii.

Este inacceptabil ca invadarea Ungariei, ocupația militară română și jefuirea țării din noiembrie 1918 să fie interpretate ca un factor de stabilizare regională la un eveniment organizat aici la Bruxelles, în inima Europei, sub egida unor deputați europeni.

Și în numele comunității maghiare din România, protestez ferm față de comportamentul cinic al colegilor socialiști români și față de manevra înșelătoare din punctul de vedere al relațiilor publice și încercarea acestora de a modela opinia, ghidați de motive naționaliste.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) La 18 și 19 martie 2009, comisarul pentru dezvoltare și ajutor umanitar, Louis Michel, a vizitat Cuba. Vizita sa a avut loc cu ocazia împlinirii a șase ani de la arestarea a 75 de reprezentanți ai opoziției. În timpul acestei vizite, comisarul Michel nu s-a întâlnit cu Damas de Blanco și nici cu alți reprezentanți ai opoziției.

Potrivit informațiilor provenite de la diplomații europeni, comisarul Michel nu a folosit acest prilej pentru a vorbi despre drepturile omului sau despre evenimentul menționat anterior. La postul de radio al opoziției

cubaneze, dl Michel a afirmat că data a reprezentat o eroare oficială și că nu știa că Damas de Blanco voiau să îl întâlnească.

Trebuie să spun că nici vicepreședintele Parlamentului European, dl Martinez, care a fost un membru oficial al delegației care reprezenta Parlamentul European, nu s-a întâlnit cu opoziția, deși s-a întâlnit cu familiile spionilor cubanezi arestați în SUA. Martinez a permis astfel regimului Castro să exploateze vizita sa și întâlnirea la care a participat pentru a distra atenția mijloacelor de informare în masă de la activitățile legate de respectiva celebrare desfășurată de Damas de Blanco, întrucât mijloacele de informare s-au concentrat asupra vizitei comisarului și asupra acestei întruniri.

Președinta. – Acest punct este închis.

17. Naufragii de migranți în apropierea coastelor libiene (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct îl reprezintă declarația Comisiei privind dispariția în largul coastelor libiene a unor vase cu emigranți.

Jacques Barrot, vicepreședintele Comisiei. – (FR) Doamnă președintă, Comisia Europeană a aflat cu consternare de naufragiul unui vas care transporta emigranți către Europa, care s-a produs duminică seara în Marea Mediterană, în largul coastelor Libiei. Potrivit unor surse, acest vas transporta 257 de oameni la bord, marea majoritate dintre aceștia fiind dați dispăruți.

Comisia dorește să își exprime compasiunea pentru victimele acestui dezastru uman și sentimentele de furie în fața acestei tragedii. Fără îndoială că există numeroși factori care au dus la producerea dezastrului, însă principala responsabilitate trebuie să le revină acelor organizații criminale care dirijează acest trafic ilegal, cu consecințe fatale, de pe coastele Libiei, și care se îmbogățesc cu prețul suferinței umane. Comisia consideră inacceptabil faptul că acest fenomen, care pare să se intensifice de-a lungul anilor, continuă să se dezvolte. Aceasta invită toate părțile implicate să își mobilizeze eforturile pentru a pune capăt acestui fenomen.

Libia deține un rol extrem de important în această situație. Aceasta trebuie să adopte un angajament mai hotărât și mai eficient de a lupta împotriva traficantilor care își desfășoară activitatea pe teritoriul său, de a împiedica plecările ilegale de pe coastele sale, de a căuta și salva vasele aflate în primejdie în apele sale teritoriale și de a oferi protecție internațională acelor imigranți care solicită acest lucru, în conformitate cu obligațiile sale stipulate în convenția Organizației Unității Africane din 1969 privind protecția refugiaților, la care este parte semnatară.

În ultimii ani, Uniunea Europeană a solicitat în repetate rânduri autorităților libiene să își asume responsabilitățile și să adopte măsuri eficiente, în cooperare cu Uniunea Europeană și statele sale membre. Trebuie să menționez faptul că am oferit Libiei un ajutor financiar sporit și este evident faptul că autoritățile libiene trebuie să utilizeze acest ajutor pentru a eficientiza lupta împotriva traficului de migranți și alte categorii de persoane de pe teritoriul lor și pentru a intensifica controalele la granița sudică. De asemenea, autoritățile libiene trebuie să pună la punct un sistem de primire a migranților care să fie în concordanță cu legislația internațională.

Este adevărat că Uniunea Europeană este pregătită să coopereze și să contribuie la interceptarea și, dacă este nevoie, la salvarea vaselor de pe Marea Mediterană. Lansarea în lunile următoare a operațiunilor navale Nautilus și Hermes, care sunt organizate și finanțate de Frontex, agenția europeană pentru frontierele externe, va costa circa 24 milioane EUR. Comisia invită toate statele membre ale Uniunii Europene să coopereze în vederea punerii în aplicare a acestor două acțiuni. De asemenea, statele membre trebuie să dea dovadă de solidaritate în practică cu Italia și Malta, care sunt foarte expuse fluxului de migranți din Libia. Mai mult, Libia trebuie să își asume responsabilitățile în ceea ce privește reprimirea migranților ilegali care i-au traversat teritoriul.

Am observat că autoritățile italiene cred că, începând cu 15 mai, va fi posibil să înceapă acțiuni comune de patrulare alături de marina libiană în apele teritoriale libiene cu scopul de a intercepta sau de a asista vasele ilegale. Salutăm sprijinul acordat de autoritățile italiene în vederea dezvoltării capacităților navale libiene în acest scop.

Cu toate acestea, în afară de aceste măsuri de urgență, Comisia consideră că o acțiune prioritară trebuie să aibă în vedere întreaga dimensiune umană a acestor probleme. Migranții care își încredințează viețile unor traficanti fără scrupule sunt, în marea majoritate a cazurilor, oameni care fug din calea războiului sau a persecuțiilor. Sperăm că evenimentele din ultimele zile vor determina toate statele membre să conștientizeze

cât de gravă este problema și că, alături de acestea și cu sprijinul Parlamentului European, vom putea pregăti astfel un program Stockholm care să consacre o mare parte a priorităților sale acestei abordări globale a migrației. Abordarea globală este necesară pentru punerea la punct a unei strategii pe termen lung pentru gestionarea fluxurilor migratorii, care să acorde o atenție sporită împrejurărilor și cerințelor țărilor de origine.

Mai mult, această strategie trebuie să ne permită să aprofundăm dialogul cu partenerii africani, în special în cadrul Procesului de la Rabat, în contextul relației dintre Uniunea Europeană și Uniunea Africană. Împreună trebuie să identificăm răspunsuri comune la această provocare, dar și să profităm de oportunitățile oferite de migrația legală, care, de fapt, ar putea reprezenta o șansă atât pentru Europa, cât și pentru țările de origine. Această strategie trebuie, de asemenea, să mobilizeze resurse suplimentare prin sporirea cooperării cu țările de origine și de tranzit pentru a le întări capacitatea de a anihila organizațiile de trafic de persoane și de a trata emigranții cu demnitate, respectându-le drepturile.

În sfârșit, această strategie trebuie să ne permită să gestionăm și să organizăm mai eficient sosirea solicitanților de azil legitimi pe teritoriul statelor membre prin includerea dezvoltării capacităților de protecție a refugiaților în cooperarea noastră cu țări terțe.

Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, în urmă cu două săptămâni am fost în Lampedusa și în Malta. Trebuie să vă spun că am putut vedea și auzi personal tragediile acelor oameni care sunt încurajați în acest fel de contrabandiști fără scrupule să își riște viața traversând zone maritime. În lumina acestui ultim incident, cred că pot spune că trebuie să luăm aceste probleme foarte în serios și să determinăm fiecare stat membru să conștientizeze pe deplin gravitatea, dar și creșterea acestor fenomene care periclitează viețile oamenilor în condiții îngrozitoare.

De aceea, doresc să mulțumesc Parlamentului European pentru că a solicitat această declarație din partea Comisiei. Am făcut această declarație pe baza tuturor cunoștințelor de care dispun și în conformitate cu convingerile mele și îmi exprim din nou în fața Parlamentului angajamentul personal pentru următoarele luni de a evita repetarea unor astfel de tragedii.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, în numele Grupului PPE-DE – (ES) Doamnă președintă, astăzi simțim cu toții durere și tristețe din pricina morții atâtor imigranți care erau plini de speranță, disperați și poate și înșelați. Ei sunt victimele nevinovate ale unei situații pe care nu au ales-o, ale unor împrejurări care le-au fost impuse. Cunoscut foarte bine problema. Coastele Mării Mediterane și ale Insulelor Canare din Oceanul Atlantic au devenit rute către un „El Dorado” inexistent pentru multe persoane care nu au nimic, pline de riscuri pe parcursul tranzitului și frustrări și pedepse la sosire.

Uniunea Europeană și statele membre trebuie să dea dovadă de mai multă sensibilitate pentru a evita aceste tragedii. Facem multe, dar fără niciun rezultat. Rezultatele sunt extrem de dure, după cum s-a văzut pe coastele Libiei, și ele trebuie să ne determine să luăm în considerare eficiența limitată a politicilor noastre.

Nu există rețete magice pentru găsirea unor soluții absolut eficiente la astfel de tragedii, însă există politici durabile și ferme. Trebuie să încurajăm adoptarea unor politici solide de cooperare cu țările de origine și de tranzit; cooperarea și colaborarea trebuie să fie cele două fețe ale aceleiași monede. Trebuie să organizăm și să facem mai bine cunoscute avantajele imigrației legale într-o manieră coerentă, chiar și în vremuri de criză. Trebuie să colaborăm și să cooperăm cu țările de origine și de tranzit în ceea ce privește controlul frontierelor acestora, pe baza unor acorduri detaliate. De asemenea, trebuie să depistăm traficanții în cadrul rețelelor lor cu ajutorul serviciilor de informații și al forțelor speciale și, în același timp, să înăspriam legislațiile penale din țările de destinație. Trebuie să dotăm mai bine Fondul pentru frontierele externe; este evident că suma de 1 820 miliarde EUR pentru o perioadă de șapte ani este insuficientă, în ciuda oricăror eforturi de imaginație.

De asemenea, trebuie să reușim să consolidăm Frontex și să ne asigurăm că nu vom lăsa catalogul de echipamente, CRATE (Registrul centralizat al echipamentelor tehnice disponibile) la stadiul de declarație de intenție, ci că acesta va fi un instrument eficient pentru controlul și supravegherea coordonată ale punctelor critice de presiune ale activității clandestine.

Dle comisar, Nautilus, *Hermes* și 24 milioane EUR presupun un angajament sporit și mai multe echipamente. Ar trebui să încetăm să spunem „trebuie” și să ne asumăm această grea responsabilitate, cu sau fără un acord global.

Pasqualina Napoletano, în numele Grupului PSE. – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, avem de-a face cu pierderea a peste 500 de vieți: cea mai mare tragedie maritimă de la al Doilea Război Mondial. Cifrele sunt șocante și, cu toate acestea, Europa și guvernele sale par a nu acorda importanță. Unele țări,

inclusiv Italia, au crezut că și-au asigurat protecția prin semnarea unor acorduri bilaterale precum recentul tratat cu Libia; lucrurile nu stau așa. Acordul în cauză regroupează diverse chestiuni, precum recunoașterea crimelor comise în perioada colonială, conținând promisiuni de investiții, în schimbul angajamentelor de controlare a migrației. În prezent, se pare că tocmai mirajul investițiilor italiene în Libia atrage mii de tineri din Africa de Vest. Este ușor de prevăzut că, dacă nu vor sosi cele 5 miliarde USD promise, atunci vor sosi oamenii.

Ce se poate spune atunci despre interesele Franței în Niger, legate de stocarea de uraniu, care reprezintă o cauză de conflicte între tuaregi, favorizând astfel traficanții de persoane? Mai mult, acest lucru se întâmplă în plină zi, fiind consemnat de jurnaliști.

Aceasta înseamnă cu anumite guverne europene se joacă cu focul. Dacă toate acestea nu se vor schimba, și dacă nu se vor schimba rapid, dacă Europa nu decide să adopte politici pozitive, în conformitate cu valorile noastre, nu va fi suficient să ignorăm știrile așa cum facem în prezent. Marea Mediterană se transformă într-o groapă comună, departe de imaginile retorice care o descriu. Să ne amintim însă că această mare este legată de soarta Europei înseși.

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL QUADRAS

Vicepreședinte

Gérard Deprez, în numele Grupului ALDE. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, În numele grupului meu aș dori să aduc un omagiu acestor ultime victime ale sărăciei, exploatării criminale și cinismului de stat. Cu toate acestea, compasiunea nu este de ajuns. Trebuie să vedem lucrurile așa cum sunt.

Realitatea, domnule președinte, este că granițele reale din sud ale Uniunii Europene nu se mai află cu adevărat în Europa acum, ci pe continentul african. Odată ce ambarcațiunile părăsesc coastele africane, nefericiții pasageri nu mai au de ales, îndrăznesc să spun, între a muri, în cazul în care condițiile sunt adverse, și a avea statutul de imigranți ilegali, împreună cu sărăcia asociată acestui statut, dacă au șansă și ajung mai întâi, pe țărmurile europene, în majoritatea cazurilor fiind deportați.

Aceste tragedii repetate nu vor înceta până când Uniunea Europeană nu va avea puterea și voința de a negocia acorduri reale de parteneriat cu țările de origine și de tranzit care să cuprindă cel puțin trei elemente: controale serioase la frontiere, dar și, mai presus de toate, asigurarea unei imigrări legale, precum și o secțiune însemnată de codezvoltare. În lipsa acestor acorduri, domnule președinte, cimitirele mărilor vor continua să se umple pentru multă vreme de acum înainte, în ciuda izbucnirilor noastre superficiale și neputincioase de compasiune.

Hélène Flautre, din partea Grupului Verts/ALE. – (FR) Domnule președinte, cine erau aceste persoane? Câte erau? De unde veneau? Erau acolo și copii, femei, refugiați? Gărzile de coastă au împiedicat călătoria ambarcațiunilor? Pescarii s-au întâlnit cu ei? Atâtea întrebări fără răspuns. Costul uman al tragediei este necunoscut, însă au dispărut sute de persoane, alăturându-se miilor de migranți care s-au înecat în Marea Mediterană.

Haideți să avem decența, precum în seara aceasta, de a nu da vina pe vreme. Sute de migranți au luat calea exilului în condiții inumane și foarte periculoase. Din ce motiv? Pentru că fug din zone devastate, pentru că drumurile mai puțin periculoase le sunt închise și pentru că nu au renunțat la speranța de a trăi.

Da, cauza o reprezintă, într-adevăr, mecanismele antimigrație care încurajează migranții să aleagă rute din ce în ce mai riscante pentru a fugi de situația tristă din țările lor. Nu a fost oare anunțul care urmează să apară, cu privire la patrurile comune din Italia și Libia, cel care a grăbit plecarea ambarcațiunilor către Europa în ultimele săptămâni?

Da, obsesia Europei de a-și strânge toate forțele la frontiere și hotărârea sa de a concentra majoritatea administrației sale asupra țărilor terțe care distrug libertatea este letală. Securitatea și ordinea exagerată, patrurile și sârma ghimpată nu le vor învinge dorința de a evada.

Atunci întrebarea este următoarea: este Europa gata să-și asume responsabilitatea pentru consecințele unei astfel de alegeri? Nu, nu este, și de aceea solicit Comisiei și statelor membre:

- în primul rând, să facă tot posibilul pentru a localiza și, dacă este posibil, pentru a salva persoanele care au dispărut pe mare și pentru a investiga circumstanțele acestui naufragiu;

- în al doilea rând, să reafirme dreptul maritim internațional care obligă la acordarea de asistență oricărei persoane aflate în pericol, în timp ce cei șapte pescari tunisieni se află încă în proces;

- în al treilea rând, să oprească toate negocierile asupra aspectelor legate de migrație cu țările care nu prezintă nici o garanție în ceea ce privește respectarea drepturilor omului;
- în al patrulea rând, să respecte dreptul oricărei ființe umane de a părăsi orice țară și de a cere protecție internațională în orice țară. Aveți dreptate, persoanele care au dispărut pe mare nu sunt migranți ilegali;
- în al cincilea rând, de a pune capăt politicii restrictive de obținere a vizelor, care de multe ori este arbitrară și injustă;
- și în cele din urmă, să analizeze cu atenție, din punct de vedere al dezvoltării țărilor terțe, toate politicile Uniunii Europene, de la jefuirea resurselor miniere la dumping-ul agricol, inclusiv acordurile de liber schimb, comerțul cu arme sau chiar cooperarea îngăduitoare cu autocrații.

Giusto Catania, din partea Grupului GUE/NGL. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, ceea ce s-a întâmplat acum două zile nu este decât ultima dintr-un șir lung de tragedii infame care au luat dimensiuni epocale. Moartea migranților în apele mării, în încercarea de a ajunge pe țărmurile noastre, este fără nici o urmă de îndoială cea mai mare violare a dreptului la viață care a avut loc într-o Europă civilizată. Aceste tragedii arată fața înspăimântătoare a fortăreței noastre. Poate că ar trebui să începem să reflectăm asupra responsabilității noastre pentru moartea bărbaților și femeilor a căror unică ambiție a fost aceea de a găsi o viață mai bună și a scăpa de foamete și război.

De aceea, ar trebui probabil să analizăm faptul că cei care au naufragiat în Marea Mediterană nu reprezintă o anomalie a mecanismului care determină apariția imigrației clandestine; ei sunt mai degrabă o consecință previzibilă a politicii de imigrație a Uniunii Europene și a statelor sale membre. Omuciderea din Marea Mediterană este cauzată de către filozofia represivă, de politicile de înapoiere a oamenilor pe mare, de sârma ghimpată virtuală de-a lungul coastelor noastre, de practicile prohibiționiste implementate în cadrul politicii de imigrație a Uniunii Europene și a statelor sale membre, inclusiv Italia și Malta. Nu există nici o altă cale de a intra în Europa; nu există canale legale de acces la piața europeană a locurilor de muncă sau de recunoaștere a dreptului sacrosanct la azil. Speranța este încredințată valurilor furtunoase ale Mării Mediterane; drepturile se află în mâinile marinarilor lipsiți de scrupule, care au devenit singurele mijloace, sau cel puțin cele mai accesibile, de a intra în Uniunea Europeană. Aceasta este cauza reală a deceselor în largul coastelor libiene de acum câteva zile. Acesta este motivul pentru care, în ultimii 20 de ani, zeci de mii de migranți au murit în încercarea de a ajunge în Europa. Bărbați și femei fără chip și fără nume transformați în hrană pentru pești.

I-am solicitat Președintelui Pöttering să deschidă sesiunea de azi cu un minut de reculegere, în semn de doliu și recunoștință pentru aceste victime. Îi mulțumesc că mi-a admis solicitarea. Consider că aveam datoria să facem acest lucru, dar în mod clar nu este suficient. Dovedește indignarea noastră, dar va trebui să încercăm să pregătim o politică în această cameră, o politică concretă, care să înceapă să spună niciodată, nu trebuie să mai existe niciodată victime în Marea Mediterană.

Jacques Barrot, vicepreședintele Comisiei. – (FR) Domnule președinte, o să fiu scurt.. Este important să acționăm și evoc astfel ceea ce a spus dl Deprez. Trebuie, de fapt, să ne îndreptăm spre această abordare globală, spre acorduri de parteneriat, deoarece nu vom reuși să rezolvăm problemele de manieră unilaterală. Cu această ocazie admit, așa cum ați evidențiat și dumneavoastră, că avem responsabilități în calitate de europeni. De asemenea, în ceea ce privește chestiunea migrației legale, trebuie să dăm dovadă de un spirit de deschidere. Pe lângă aceasta, trebuie să ne îndeplinim datoria de a primi persoanele care fug de persecuție și război.

Acestea fiind spuse, permiteți-mi să spun și să reamintesc Parlamentului European în mod onest că responsabilitatea este și a unor țări terțe, cu care negocierile sunt foarte dificile. Înseamnă că ar trebui să renunțăm la negocieri? Nu! De exemplu, trebuie să ne asigurăm că Libia are, în sfârșit, un sistem de azil. Trebuie să ne asigurăm că Libia ne poate ajuta să oprim câțiva traficanți care îi forțază pe acești bieți oameni să riște în mod inutil. Am auzit chiar eu autoritățile malteze declarând că Libia lăsa un anumit număr de ambarcațiuni să plece în condiții deplorabile și că ulterior, marina malteză era obligată să meargă și să găsească și să salveze aceste persoane nefericite exploatate de către traficanți. Așadar trebuie să ne asumăm responsabilitatea, dar în același timp trebuie să dăm dovadă de o anumită fermitate în negocierile cu anumite state care nu-și îndeplinesc obligațiile internaționale.

Eu cred că acest lucru este suficient pentru a ne mobiliza cu toții în vederea prevenirii unor astfel de incidente tragice.

Președinte Dezbateră a fost închisă.

18. Cod comunitar al vizelor (dezbatere)

Președinte. - Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0161/2008) întocmit de domnul Henrik Lax, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui Cod comunitar al vizelor [COM(2006)0403 - C6-0254/2006 - 2006/0142(COD)].

Henrik Lax, raportor. - (SV) Domnule președinte, Codul comunitar al vizelor urmărește armonizarea și clarificarea procedurii de acordare a vizelor peste tot în spațiul Schengen. Orice persoană care depune cerere pentru a obține o viză trebuie tratată în mod egal, indiferent de consulatul Schengen la care se adresează această persoană. Trebuie garantate bunele practici administrative și o primire demnă și trebuie facilitat accesul călătorilor veritabili.

Reguli privind introducerea obligativității luării amprentelor digitale de la deținătorii de vize precum și opțiunea de mutare a primirii și procesării solicitanților de vize au fost deja aprobate cu o ocazie anterioară într-un raport întocmit de baroneasa Ludford. Aceste reguli au fost incluse în Codul comunitar ca parte integrantă a acestui cod.

- Mulțumesc, Sarah, pentru strânsa ta cooperare.

raportor. - (SV) Acest regulament propus ar trebui stabilit prin intermediul procedurii de codecizie a Parlamentului și a Consiliului. După o muncă de aproape trei ani care a necesitat negocieri intense cu Consiliul, sunt bucuros, în calitate de raportor, să pot înainta acum o propunere de compromis, care a fost aprobată de către Consiliu și care sper că va obține aprobarea Parlamentului.

Aș dori să adresez mulțumiri speciale raportorilor alternativi, dna Klamt, dl Cashman, dna Ždanoka și dna Kaufmann, pentru colaborarea lor foarte constructivă și sprijinul lor susținut din timpul negocierilor. Fără sprijinul unanim al comisiei, Parlamentul nu ar fi obținut rezultate atât de bune în cadrul negocierilor. De asemenea, aș dori să îi mulțumesc Comisiei, care a înaintat o propunere inițială solidă care a fost dezvoltată în continuare în mod satisfăcător. Mulțumirile mele se îndreaptă și către președințiile franceză și cehă, ambele demonstrând voința de a recunoaște problemele pe care a dorit să le abordeze Parlamentul și abilitatea de a ajunge la un compromis cu Parlamentul.

Având drept punct de plecare propunerea Comisiei, toate compromisurile au reprezentat îmbunătățiri ale situației actuale, dovedind posibilă rezolvarea celor mai dificile aspecte cu președinția franceză, chiar înainte de Crăciun. Bineînțeles că, întregul proces de pregătire și negociere nu ar fi avut niciodată succes fără activitatea deosebită desfășurată de către personalul capabil din subordinea mea și al colegilor mei, secretariatul comisiei și funcționarii din cadrul grupurilor politice. Aș dori să le transmit acestora un călduros mulțumesc.

Cele mai importante trei rezultate la care am ajuns sunt: în primul rând, faptul că o viză cu intrări multiple nu numai că poate, dar și trebuie să fie eliberată atunci când sunt îndeplinite anumite criterii stabilite; în al doilea rând, faptul că statele membre s-au angajat să se reprezinte reciproc, în așa fel încât nici un solicitant de viză să nu fie nevoit să parcurgă distanțe disproporționate pentru a ajunge la un consulat Schengen competent; și în al treilea rând, faptul că urmează a fi înființat un site web comun pentru a oferi o imagine unificată a zonei Schengen și pentru a oferi informații cu privire la normele aplicate pentru acordarea vizelor.

Este dezamăgitor faptul că taxa de viză nu a putut fi redusă de la 60 la 35 EUR. Cu toate acestea, dezamăgirea este atenuată de faptul că, de exemplu, copiii sub șase ani și persoanele cu o vârstă mai mică de 25 de ani care reprezintă diverse organizații la seminarii, activități sportive sau evenimente culturale își vor primi viza gratuit.

Aș dori să închei prin a spune că această reformă introduce două instrumente care vor reprezenta factori foarte importanți în ceea ce privește aplicarea uniformă a normelor Schengen care devin de fapt o realitate, și anume, sistemul de informare în privința vizelor sub forma unei baze de date care acoperă toate țările din spațiul Schengen și care va oferi consulatelor informații în timp real asupra persoanelor care au solicitat viză, asupra persoanelor care au primit viză, asupra persoanelor cărora le-a fost respinsă cererea de viză și asupra persoanelor cărora li s-a retras viza, și o cooperare instituțională la nivel local reînnoită între consulatele din spațiul Schengen din diferite țări.

Jacques Barrot, vicepreședintele Comisiei. - (FR) Domnule președinte, Comisia salută eforturile considerabile depuse de către Parlament și, de asemenea, în oarecare măsură, de către Consiliu. Aceste eforturi ar trebui să ne permită să obținem un acord în prima lectură. Ținând cont de consensul confirmat de Comisia pentru

libertăți civile, justiție și afaceri interne, la mijlocul lunii martie, și COREPER, cu câteva zile în urmă, consider că s-a ajuns acum la un acord definitiv.

Deși textul nu este perfect și nu corespunde tuturor ambițiilor noastre de la început, Comisia susține compromisul fără rezerve. Trebuie să recunoaștem și să salutăm eforturile depuse de Parlamentul European pentru a ajunge la un acord asupra acestei propuneri în prima lectură și înainte de sfârșitul legislaturii în curs.

Acest regulament va face regulile privind eliberarea vizelor mai clare, nu numai pentru solicitanți, ci și pentru statele membre. Aceste reguli vor fi aplicate și într-o manieră mai armonizată.

Comisia este mulțumită de faptul că obligația de a motiva deciziile de respingere a vizelor și de a acorda dreptul la recurs solicitanților respinși a fost menținută sub o formă practic neschimbată față de textul propunerii inițiale, datorită sprijinului din partea Parlamentului European.

Aceste garanții procedurale vor evita ca deciziilor de respingere a cererilor de vize să fie considerate drept arbitrar. Dacă acest acord ar fi pus la îndoială, ar trebui să continuăm să trăim cu lacunele, cum ar fi consecvențele care caracterizează regulile actuale, spre marea nemulțumire a tuturor.

Aș dori să-mi exprim satisfacția cu privire la acest compromis negociat, care va remedia lacunele și consecvențele regulilor actuale. Aș dori, bineînțeles, să-i mulțumesc dlui Henrik Lax și Parlamentului. Eu sunt convins că acest nou cod al vizelor va fi în favoarea călătorilor de bună credință.

Ewa Klamt, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, adoptarea Codului comunitar al vizelor înseamnă că, în viitor, vizele Schengen - vize de ședere de maximum trei luni - vor fi eliberate în conformitate cu criterii uniforme stabilite în spațiul Schengen. Acest pas trebuie făcut de urgență într-o Uniune Europeană cu frontiere deschise. În același timp, se clarifică responsabilitatea statelor membre privind procesarea solicitărilor de vize. Ca regulă, solicitanții trebuie să contacteze statul membru în care se situează principalul lor punct de destinație. Grupul din care fac parte salută faptul că solicitarea și procedura de eliberare a vizelor de intrare vor grăbi intrarea unui număr mare de persoane. Astfel, oamenii de afaceri care vor intra în Uniunea Europeană vor fi tratați corect și, mai mult, turiștii din toată lumea - de departe cel mai mare grup de călători din Uniunea Europeană - vor avea de câștigat.

Am făcut astfel posibilă procesarea rapidă a solicitărilor de vize și ne-am asigurat că ancheta de securitate previne abuzurile. Având în vedere echilibrul dintre securitate și facilitarea intrărilor, Sistemul de Informații privind Vizele permite statelor membre un acces imediat și direct la toate datele relevante în legătură cu eliberarea vizelor. Se simplifică astfel analiza solicitărilor, în timp ce, concomitent, eliberarea vizelor va asigura pe viitor o securitate sporită datorită folosirii datelor biometrice de identificare; adică, fotografia și amprente digitale. Compromisul la care s-a ajuns între dl raportor Lax și Consiliu ține cont de poziția inițială a Parlamentului și se bucură și de sprijinul mării majorități a grupului din care fac parte.

Doresc să profit de această ocazie pentru a-mi exprima din nou sincerele mele mulțumiri dlui Lax pentru angajamentul său și colaborarea sa excelentă de-a lungul ultimilor trei ani în legătură cu acest dosar foarte complex, care plasează pe o nouă poziție politica europeană privind vizele.

Michael Cashman, în numele Grupului PSE. - Domnule președinte, aș dori să-i mulțumesc dlui Lax pentru munca deosebită pe care a depus-o. Am plăcerea de a afirma că, în numele Grupului Socialist, vom sprijini acest raport în întregime sa. Ne bucurăm, de asemenea, de faptul că ne-am atins majoritatea obiectivelor.

Sunt mulțumit și pentru că în urma colaborării cu tine, Henrik, ai dat dovadă de imaginația absolut necesară unui legislator genial, aceea de a te fi pus în locul persoanei care urmărește să folosească acest serviciu. Astfel ai abordat această problemă în întregime sa. Tocmai de aceea ai avut în vedere ghișeu unic, internetul, vizele cu intrări multiple și reducerea cu privire la vizele pentru persoanele cu vârste sub 25 de ani - aș dori să mai profit și eu de un astfel de avantaj - și le-ai abordat întrebându-te cum am putea asigura funcționarea sistemului în folosul cetățeanului. Acesta este un exemplu genial pentru restul deputaților. Deseori abordăm lucrurile prin înaintarea de modificări care pot îmbunătăți textul și pot fi coerente, dar este acest lucru de folos cetățeanului? Aceasta a fost întotdeauna abordarea ta.

Sunt mulțumit că pot spune că avem vizele cu intrări multiple. Avem, de asemenea, întregul aspect al recursului. Am lucrat cu Jan - pentru a numi un membru al DG - asupra acestui principiu foarte important, și anume, acela că, în cazul în care vă este respinsă solicitarea de viză, sau vi se refuză intrarea în spațiul Schengen, recursul dvs. poate să nu fie suspensiv, însă autoritatea care refuză trebuie să se facă responsabilă.

Doresc să-i mulțumesc încă o dată raportorului și să-i mulțumesc Comisiei pentru a se fi asigurat că am păstrat acest principiu cu sfințenie. Mai adaug doar că îi mulțumesc personalului meu și celui din subordinea ta - și mai ales lui Renaud, care se află în sectorul rezervat publicului. Fără personalul nostru, nu am putea niciodată să ne facem treaba atât de bine. A fost o formidabilă legătură amoroasă de trei ani și, ca și majoritatea legăturilor amoroase pe termen scurt, sunt bucuros să văd că se apropie de sfârșit.

Sarah Ludford, în numele Grupului ALDE. – Domnule președinte, regulamentul meu privind vizele biometrice este acum parte integrantă a acestui nou cod al vizelor, așa că, într-o mică măsură, simt că îmi aparține. O să funcționeze împreună cu Sistemul de Informații privind Vizele, pentru care am fost raportor.

Rezultatul în ansamblul său, îmbunătățește securitatea vizelor și, așa cum au spus și alții, este în interesul solicitanților de vize. Acesta a fost țelul dlui Cashman cu privire la Codul frontierelor. Am sentimentul așadar că deputații europeni au dus la îndeplinire aceste două țeluri.

Sper ca biometria, care îmbunătățește siguranța legăturii dintre solicitant și document, să determine scăderea numărului de persoane care vor fi respinse în mod nejustificabil. Domnul Lax a lucrat intens, așa cum a spus-o și dl Cashman, asupra îmbunătățirii serviciilor pentru solicitanți, și astfel a imaginii Uniunii Europene. Nouăzeci și nouă virgulă nouă la sută din persoanele care doresc să intre în Uniunea Europeană o fac în scopuri comerciale, pentru călătorii și turism, și dorim să o facă, deoarece este un lucru bun pentru afaceri, dar, dacă vor avea parte de servicii proaste și vor fi tratați necorespunzător, atunci nu vor mai avea sentimente prietenoase față de Uniunea Europeană.

Dl Lax a făcut o treabă extraordinară.

Tatjana Ždanoka, în numele Grupului Verts/ALE. – Domnule președinte, suntem recunoscători dlui Lax pentru eforturile sale deosebite în vederea ajungerii la un compromis într-un proiect atât de ambițios.

Grupul Verzilor/ALE crede în continuare că modificarea sugerată de către Parlament ar fi cea mai bună soluție. De exemplu, ar putea exista - și vor exista - probleme practice legate de destinația principală, în locul propunerii noastre de a asigura o alegere liberă în momentul solicitării vizelor.

Consiliul a fost de acord cu obligația statelor membre de a coopera doar. Din păcate, taxa de viză va fi de 60 EUR în loc de 35 EUR, așa cum a sugerat Parlamentul. Din fericire, există o serie de scuturi și reduceri pentru copii, studenți și tineri activi.

Deși a fost imposibil să se ajungă la un compromis în privința eliberării vizelor cu intrări multiple în mod prestabilit, avem acum măcar o obligație de a elibera astfel de vize în anumite cazuri.

Dreptul de recurs împotriva unei decizii negative reprezintă, de asemenea, un pas important înainte. În prezent, în multe state membre nu există un astfel de drept. În calitate de activist pentru drepturile omului din viața mea anterioară, îi mulțumesc dlui Lax pentru această dispoziție.

Bineînțeles, pentru grupul din care fac parte, includerea în raportul referitor la vize a raportului referitor la datele biometrice a apărut ca un inconvenient. Suntem împotriva introducerii la un nivel atât de larg a factorilor biometrici.

Cu toate acestea, remarcăm unele îmbunătățiri ale politicii de acordare a vizelor și, prin urmare, vom sprijini acest raport.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Domnule președinte, aș dori să încep prin a-i transmite sincerele mele mulțumiri dlui raportor Lax, pentru activitatea sa. De la început, acesta a colaborat îndeaproape cu raportorii alternativi și datorită angajamentului său a obținut fără îndoială cel mai bun rezultat posibil de la Consiliu.

Codul comunitar al vizelor este necesar pentru a uniformiza procesarea vizelor Schengen de scurtă durată și, mai înainte de toate, pentru a îmbunătăți serviciul de eliberare a vizelor și astfel percepția Uniunii Europene în țările terțe. Ca urmare a mai bine de trei ani de muncă asupra Codului comunitar al vizelor și a negocierilor dificile cu Consiliul, s-a dovedit în sfârșit că este posibil un compromis. Cu toate că, din păcate, unele din solicitările Parlamentului nu au putut fi avansate, Codul comunitar al vizelor conține numeroase îmbunătățiri, cum ar fi cele cu privire la cooperarea dintre statele membre. Mai presus de toate, acesta facilitează situația solicitanților, asigurându-le acestora o certitudine juridică și oferind transparență.

Este deosebit de important faptul că orice respingere a unei solicitări de viză trebuie justificată pe viitor și că toți solicitanții vor avea dreptul de a face recurs împotriva respingerii solicitării lor. Cu toate acestea, în mod

regretabil, taxa de viză rămâne neschimbată, în valoare de 60 EUR. Chiar dacă pe viitor un număr mare de persoane vor fi scutite de taxa de viză, este probabil ca această taxă de 60 EUR să fie prea mare pentru un număr semnificativ de resortisanți ai țărilor terțe, ceea ce înseamnă că respectivele persoane nu vor putea călători în Uniunea Europeană.

În final, aș dori să îi mulțumesc din nou raportorului și colegilor mei deputați pentru deosebita lor colaborare pe parcursul ultimilor ani și să îl felicit pe domnul Lax pentru raportul său.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - Codul comunitar al vizelor integrează procedurile și condițiile de eliberare a vizelor Schengen de către statele membre și armonizează dispozițiile existente referitoare la deciziile de refuz, prelungire sau anulare a acestor vize.

Este important ca statul membru care nu are propriul consulat într-o țară terță să fie reprezentat de către un alt stat membru care dispune de o reprezentanță diplomatică sau consulară în statul terț. Codul trebuie să țină cont de acordurile bilaterale încheiate de Comunitate, în special cu statele care participă la politica de vecinătate și de parteneriat a Uniunii Europene, în scopul facilitării procesării cererilor de viză și aplicării procedurilor simplificate.

Consider că dreptul statelor membre de a coopera cu intermediari comerciali nu va avea o contribuție semnificativă la simplificarea procedurilor de tratare a cererilor de viză. Aceasta deoarece codul prevede prezentarea în persoană a solicitanților de viză la depunerea primei cereri pentru înregistrarea datelor biometrice, precum și posibilitatea ca orice solicitant de viză să fie convocat la un interviu în vederea acordării vizei Schengen.

Scopul codului vizelor Schengen este de a oferi o imagine externă uniformă a Uniunii Europene, de a trata în mod egal solicitanții de viză, precum și de a crea criterii și reguli clare de scutire pentru o serie de țări terțe. În acest context, cred că este oportun să amintesc că Uniunea Europeană trebuie să facă tot ce este necesar pentru ca statele ei membre să fie tratate uniform de către țări terțe care practică scutiri de viză doar pentru anumite state membre. Nu este posibil să avem două clase de cetățeni europeni atunci când aceștia doresc să călătorească de exemplu în Australia sau în Statele Unite.

Jacques Barrot, vicepreședintele Comisiei. – (FR) Domnule președinte, aș dori să răspund dlui Marinescu că mă străduiesc, bineînțeles, să obțin reciprocitatea din partea țărilor terțe și că recenta mea călătorie la Washington a fost parțial legată de această problemă.

Cât despre restul, mă bucur deoarece consider că dl Lax a făcut o treabă foarte bună și că este recompensat cu o aprobare foarte largă. Aș adăuga că în mod evident, avem și noi o strategie care vizează facilitarea obținerii vizelor cu un anumit număr de țări și că nutresc o mare speranță în ceea ce privește dezvoltarea acestei strategii cu scopul de a facilita, pe cât posibil, acordarea vizelor, mai ales tinerilor din țările terțe, deoarece consider că avem tot interesul de a facilita intrarea tinerilor în Europa.

Vă mulțumesc pentru această abordare corectă care ne permite să încheiem acest text și să aducem astfel politicii de vize o nouă calitate care va fi apreciată foarte mult.

Președinte. - Dezbateră a luat sfârșit.

Votul va avea loc joi, 2 aprilie 2009.

19. Evaluarea timpului de conducere și a perioadei de repaus (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct de pe agendă este declarația Comisiei cu privire la evaluarea orelor de conducere și a perioadelor de odihnă.

Jacques Barrot, vicepreședintele Comisiei. – (FR) Domnule președinte, voi citi declarația Comisiei cu privire la evaluarea orelor de conducere și a perioadelor de odihnă.

Regulamentul (CE) nr. 561/2006 a intrat în vigoare la 11 aprilie 2007, adică în urmă cu aproximativ doi ani, înlocuind regulile cu privire la orele de conducere și perioadele de odihnă care rămăseseră neschimbate de mai bine de douăzeci de ani.

De la adoptarea sa, Comisia a supravegheat în mod activ aplicarea acestuia, mai ales prin intermediul a numeroase reuniuni cu statele membre, industria și sindicatele, în cadrul comisiei și a diferitelor grupuri de lucru create de către comisie.

Comisia va publica în curând raportul bianual cu privire la punerea în aplicare a regulilor sociale. Una din concluziile preliminare este că eforturile și investițiile făcute de statele membre în materie de controale trebuie sporite pentru a atinge standardele cerute de legislația europeană.

Printre inițiativele luate de către Comisie se numără liniile directe care vor fi publicate în acord cu statele membre și care vizează să asigure o aplicare armonizată a regulilor cu privire la timpul de conducere și la perioadele de odihnă, de exemplu în cazul în care șoferul trebuie să-și întrerupă odihna din cauza unei urgențe.

De asemenea, Comisia lucrează în mod activ cu privire la ameliorarea tahografului digital. În ianuarie, a fost adoptat un pachet de măsuri pentru creșterea securității sistemului. Statele membre vor trebui astfel să dezvolte echipamente specifice pentru a controla tahograful.

În prezent se discută un al doilea pachet de măsuri pentru adaptarea specificațiilor tehnice pentru tahograf în cadrul procedurii comitetului. Aceste măsuri vor facilita utilizarea tahografului de către șoferi prin simplificarea înregistrărilor manuale.

Comisia concluzionează din această observație a aplicării regulamentului că, pe parcursul ultimilor doi ani, noua legislație cu privire la orele de condus și perioadele de odihnă a reprezentat un succes. Prin urmare, în acord cu statele membre, Comisia tocmai a convins țările care aderă la acordul AETR (transport internațional rutier) să-și asume aceste reguli începând cu 2010. Statele membre trebuie totuși să garanteze aplicarea armonizată a acestor reguli sociale în Europa.

Iată ce aveam de spus Parlamentului în numele Comisiei și o să ascult cu atenție intervențiile diferiților deputați europeni.

Corien Wortmann-Kool, în numele Grupului PPE-DE. – (NL) Domnule președinte, azi s-a creat o oarecare confuzie cu privire la această declarație a Comisiei, dar este clar că întrebările orale adresate de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni sunt cele care au format baza declarației de azi. Întrebările orale exprimă deosebita preocupare care există, în ciuda eforturilor Comisiei, cu privire la punerea practică în aplicare a acestui regulament.

În cazul în care conduc pentru un minut în plus deoarece trebuie să-mi mut mașina, aș putea risca amenzi usturătoare într-o altă țară câteva săptămâni mai târziu. Acesta nu este decât un exemplu de probleme întâlnite de către șoferi și societățile de transport. Acest aspect poate cauza probleme serioase, de exemplu, dacă mai conduci doar câțiva kilometri în plus pentru a ajunge într-o parcare sigură (deoarece toate parcarile auto sunt pline în Europa) sau pentru a ajunge la o parcare bună pentru perioada nopții.

Mă bucur că ați lansat o serie de acțiuni și că, de asemenea, urmează să vă prezentați raportul. Aș solicita ca, în cadrul acestui raport, să nu analizați doar introducerea prevederilor, ci și regulamentul în sine și să treceți la o evaluare aprofundată care să ofere domeniului posibilitatea de a prezenta, prin dumneavoastră, preocupările despre care tocmai am discutat. Prin urmare, este necesară o evaluare detaliată pentru a putea vedea unde anume se pot face îmbunătățiri.

Într-adevăr, dezavantajul acestor linii directe, așa cum îl înțeleg eu, este că, până acum, acestea nu au avut putere juridică în statele membre. Dacă șoferii s-ar baza pe aceste linii directe ar putea rămâne cu mâna goală, deoarece acestea nu sunt valabile din punct de vedere legal - și aceasta este o problemă. Domnule comisar Barrot, având în vedere cunoștințele dumneavoastră din domeniu, mă bucur că îl înlocuiți dumneavoastră pe domnul comisar Tajani astăzi și sper din tot sufletul că puteți să ne promiteți o evaluare complexă.

Silvia-Adriana Țicău, în numele Grupului PSE. – Reglementările europene privind timpul de lucru și timpul de conducere, perioadele de odihnă pentru transportatorii rutieri se referă atât la condițiile sociale din domeniul transportului rutier, dar mai ales se referă și la siguranța rutieră.

Din păcate, Uniunea Europeană nu a reușit să acționeze suficient pentru reducerea accidentelor de circulație. Este adevărat, trebuie ca statele membre să îmbunătățească controalele pe care le efectuează în trafic. În calitate de raportor privind condițiile sociale, am analizat primul raport făcut de Comisia Europeană, care ar fi trebuit să fie bianual; atunci, el a fost întârziat, din păcate, dar prin acel raport am constatat faptul că sunt unele state membre care și-au depășit practic cota minimă de controale pe care trebuiau să le efectueze, dar sunt și state membre care nu au îndeplinit aceste obligații.

Mă bucur că în raportul domnului Grosch privind accesul la piață am reușit, împreună cu Consiliul Uniunii Europene, să introducem un text de compromis, și anume, am solicitat ca toate controalele din trafic să nu fie discriminatorii nici pe bază de naționalitate, nici pe bază de țara de rezidență a operatorului de transport.

Domnule Comisar, avem nevoie de parcări sigure! A existat un proiect de raport pentru construcția de parcări sigure la granița dintre Uniunea Europeană și Rusia, dar, din păcate, aceste parcări sunt insuficiente. Statele membre trebuie să investească mai mult în parcările sigure deoarece, din păcate, 40% din jafurile care au loc asupra transportatorilor rutieri au loc în parcări.

De asemenea, am făcut un amendament la buget astfel încât să alocăm o sumă pentru construcția de parcări sigure. Cred că condițiile privind timpul de conducere și perioadele de odihnă pot fi respectate doar dacă creăm operatorilor de transport condiții astfel încât aceste dispoziții să fie respectate.

Eva Lichtenberger, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, colega mea din cadrul Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni a spus că sectorul este foarte preocupat de faptul că, dacă o persoană conduce timp de doar un minut în plus, aceasta va trebui să plătească consecințele după câteva săptămâni.

Din păcate, din punctul meu de vedere, pot să o liniștesc. În primul rând, verificările din statele membre nu sunt de netrecut, majoritatea statelor membre neluând în serios sau desconsiderând obligația acestora de a controla. În al doilea rând, urmărirea penală în acest domeniu este încă în stadiu incipient, chiar dacă în realitate situația este dezastruoasă. În momentul în care, de exemplu, un șofer care a muncit timp de 38 de ore fără pauză este oprit pe autostrada lntal, nu îmi poate spune nimeni că acesta nu a reușit să găsească o parcare; în schimb, angajatorii exercită deseori o presiune asupra șoferilor în vederea continuării traseului până la extenuare. Acest lucru este periculos pentru toți ceilalți participanți la trafic. Nu mai e nevoie să intru în detalii cu privire la gravitatea accidentelor în care sunt implicate vehicule de tonaj mare care transportă mărfuri.

Desigur, acest aspect reprezintă o preocupare și pentru localnici, deoarece unele dintre aceste vehicule pot transporta și mărfuri periculoase, care ulterior pot cauza daune. Consider, de aceea, că este absolut necesar și important să existe controale corespunzătoare în acest domeniu - este un lucru esențial!

În al doilea rând, cred că mai ales odată cu introducerea tahografelor digitale, există momentan o poveste atât de lungă cu privire la punerea în aplicare în statele membre, încât a venit momentul, încet dar sigur, să se permită celor care doresc să efectueze controale - în interesul conducătorilor auto, al localnicilor, al participanților la trafic și al siguranței rutiere, în general - să le efectueze în sfârșit mai eficient.

Johannes Blokland, în numele Grupului IND/DEM. – (NL) Domnule președinte, funcționarea regulamentului cu privire la timpul de conducere și perioadele de odihnă se află în sfârșit pe agenda ședinței plenare. De la intrarea în vigoare a acestui regulament, am început să curgă cu reclamații cu privire la aplicarea regulamentului - cuvintele „neclar” și „lipsit de rațiune” au fost des auzite. Trebuie luate măsuri în acest sens. Regulamentul trebuie revizuit imediat. Ce trebuie îmbunătățit? Legislația trebuie să fie previzibilă.

Eu nu pledez în favoarea armonizării tuturor sancțiunilor. Acest lucru trebuie să rămână de competența statelor membre. Lucrul pentru care pledez totuși este un sistem clar, previzibil și rațional. Este singura modalitate de a scăpa de amenziile absurd de mari și lipsite de rațiune și care implică proceduri de soluționare interminabile. Evident, legislația actuală permite o abordare discriminatorie a conducătorilor străini de autocamioane, în special, pe șoselele europene, ceea ce nu poate fi acceptat. Această problemă reprezintă pur și simplu o denaturare gravă a pieței interne.

În final, un scurt exemplu al absurdității actualului regulament cu privire la orele de conducere și perioadele de odihnă. Un conducător auto care traversa Franța a fost amendat cu 750 EUR a scurtat cu 15 minute întreaga sa perioadă de odihnă. În plus, a fost nevoie de șase ore pentru a stabili amenda. Acest lucru a însemnat că acel conducător auto nu a putut încărcă și descărca în aceea zi, pe lângă consecințele acestei situații. Pierderea reală suferită în urma amenzii pentru încălcarea celor 15 minute s-a ridicat la aproximativ 1 750 EUR.

Comisia trebuie să adopte o poziție mult mai fermă împotriva statelor membre care se fac vinovate de asemenea denaturări ale pieței interne. În calitate de olandez, eu mă gândesc în primul rând înspre sud.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - Respectarea timpilor de conducere și a perioadelor de odihnă în cazul conducătorilor auto este esențială pentru asigurarea unui înalt nivel de siguranță pe șoselele europene și pentru protecția pasagerilor.

Comisia Europeană a adoptat în ianuarie 2009 un pachet de măsuri referitoare la prevenirea abuzurilor în folosirea tahografului, precum și pentru întărirea posibilităților de control ale statelor membre față de respectarea reglementărilor cu privire la timpii de conducere și repaus. Măsurile sunt binevenite, având în vedere numeroasele probleme ridicate de-a lungul timpului de sistemele de înregistrare a timpului de lucru, în primul rând cele legate de tahograful digital, precum și de faptul că dispozițiile legislative existente au fost considerate lipsite de flexibilitate și dificil de aplicat.

Consider că unul dintre cele mai importante aspecte pe care Comisia trebuie să le aibă în vedere îl constituie valoarea transpunerii Directivei nr. 22/2006 în legislațiile naționale a statelor membre, precum și armonizarea dispozițiilor naționale elaborate ca urmare a Articolului 19 din Regulamentul nr. 561/2006. Din aceste puncte de vedere, România și-a îndeplinit obligațiile, însă mai există state membre în care acest proces nu este definitivat, de unde rezultă și dificultăți în aplicarea corectă în regim transfrontalier a sancțiunilor și în colectarea amenzilor aferente încălcărilor legislației.

Având în vedere rapoartele bienale ale statelor membre din această ultimă perioadă de referință, precum și numeroasele dificultăți semnalate de transportatori, fac apel la Comisia Europeană să analizeze oportunitatea revizuirii Regulamentului nr. 561/2006.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Domnule Președinte, discutăm acum despre perioade de odihnă și orele de lucru ale conducătorilor auto în plină criză financiară. Mii de vehicule stau pe loc din cauză că nu există comenzi pentru ele. Același lucru se aplică și conducătorilor auto. În plus, o mulțime de firme mari sunt pe punctul de a deveni neviabile din punct de vedere financiar. Domnul Jarzembowski, doamna Wortmann-Kool și ceilalți deputați care s-au ocupat de această problemă chiar aveau dreptate în a prezenta următoarele trei aspecte și anume, complexitatea sistemului, fiabilitatea acestuia sau, la capătul opus, practica de a impune restricțiile care s-a aplicat până acum.

Nu există nici o dovadă științifică care să sugereze că o punere în aplicare mai flexibilă, care în anumite circumstanțe ar putea chiar permite prelungirea orelor de lucru într-o săptămână anume, ar avea un impact negativ asupra siguranței rutiere, mai ales când traficul este în scădere. Din contra, este mai mult decât probabil ca viitorul acestui domeniu să fie amenințat de o punere în aplicare strictă a restricțiilor și, de asemenea, de impunerea unor noi sarcini aferente în domeniul transportului rutier. Aș dori să mă refer în special la eurovinietă și la internalizarea costurilor. Subiectul merită într-adevăr o dezbatere și aș saluta punctele de vedere ale Comisiei în această privință.

Jacques Barrot, vicepreședintele Comisiei. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am ascultat cu atenție tot ce s-a spus.

Aș spune că acest regulament se află într-o perioadă de rodaj – cum vorbim despre transport – și că este în mod evident un aspect foarte important pentru siguranța rutieră și din rațiuni sociale. Aș dori să-i asigur puțin pe cei care și-au exprimat preocupările cu privire la această profesie. Comisia este conștientă de punerea în aplicare progresivă a regulamentului adoptat de către Parlamentul European și Consiliu. Comisia este în contact cu partenerii sociali, experții din statele membre, în vederea armonizării treptate a regulamentului în funcție de nevoile de interpretare a acestuia.

Este adevărat că, la 30 ianuarie 2009, Comisia a adoptat o directivă care armonizează definițiile de infracțiune și că, în ceea ce privește sancțiunile, aceasta va publica un raport în acest sens, așa cum se prevede la articolul 10 din Directiva 2006/22. Acest raport va demonstra că amenzile diferă în statele membre, dar și în funcție de felul în care sunt clasificate încălcările legislației.

Iată, acesta este un prim punct.

Îi răspund și dnei Wortmann-Kool, care a evocat necesitatea șoferilor de a găsi o parcare sigură și care a luptat pentru a avea mai multe astfel de locuri, că regulamentul oferă posibilitatea de a conduce un timp mai îndelungat pentru a putea găsi o astfel de parcare sigură.

Este adevărat ceea ce a afirmat domnul Liberadzki mai sus, și anume că nu ar trebui să impunem prea multe constrângeri asupra sectorului, dar și dumneavoastră știți că scopul este de a permite acestui sector să evite riscurile în materie de securitate și aceasta este o cale de a proteja oarecum conducătorii auto de anumite riscuri pe care și le asumă. Dna Lichtenberger ne-a amintit importanța acestor dispoziții pentru siguranța rutieră.

Dle Marinescu, cred că încercăm în permanență să evaluăm punerea în aplicare, dar este adevărat că momentan nu putem discuta din nou despre dispoziții legislative. Trebuie să lăsăm acestor reglementări timpul necesar

pentru a crea noi obiceiuri, obiceiuri care, sunt convins, vor fi profitabile pentru întregul sector, în măsura în care vor armoniza mai bine condițiile de muncă, garantând atât respectarea vieții personale a conducătorilor auto, cât și o siguranță mai bună.

Aceasta este tot ceea ce pot spune. Desigur, voi transmite comentariile dumneavoastră prietenului meu, dl Tajani, pentru a garanta că această evaluare continuă la un nivel de bază și în lumina tuturor constatărilor care au fost făcute și, în special, dle președinte, a observațiilor pertinente care au fost formulate în această seară de către diferiți deputați europeni care au luat cuvântul.

Președinte. - Dezbaterile s-a încheiat.

PREZIDEAZĂ: DL ONESTA

Vicepreședinte

20. Stabilirea limitelor reziduurilor substanțelor farmacologic active în alimentele de origine animală (dezbateri)

Președinte. – Urmează recomandarea în a doua lectură prezentată de Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării unui Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a procedurilor comunitare în vederea stabilirii limitelor maxime de reziduuri de substanțe farmaceutice active din alimentele de origine animală, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2377/90 al Consiliului și de modificare a Directivei 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului [15079/2/2008 – C6-0005/0009 – 2007/0064(COD)] (Raportare: Avril Doyle) (A6-0048/2009).

Avril Doyle, raportare. – Dle președinte, permiteți-mi să încep prin a le mulțumi tuturor raportorilor alternativi cu care am colaborat și președinției franceze pentru facilitarea unui acord rapid în a doua lectură.

Aceasta este o propunere destul de tehnică, urmărind să actualizeze sistemul existent la nivelul UE și al cărei obiectiv principal constă în protecția sănătății publice prin limitarea expunerii consumatorilor de produse alimentare de origine animală la reziduuri de substanțe farmaceutice active prezente în medicamentele de uz veterinar și în produsele biocide. Acest lucru se poate realiza prin stabilirea unor niveluri de siguranță sau a unor limite maxime de reziduuri (LMR) pentru substanțele aprobate și prin interzicerea substanțelor care fie sunt considerate nesigure, fie al căror profil de siguranță nu poate fi stabilit în mod științific.

Doar LMR nu pot proteja consumatorii. Consumatorii sunt protejați în mod direct prin stabilirea unei perioade de retragere corespunzătoare înainte de sacrificare și prin efectuarea unor controale la fața locului pentru monitorizarea acesteia. În practică, perioadele de retragere se stabilesc folosind un factor ridicat de siguranță care reflectă toate datele disponibile în faza actuală a dezvoltării produsului.

Am ajuns la un acord asupra principalelor aspecte. În primul rând, extrapolarea unui set de LMR de la o specie la alta; în al doilea rând, adoptarea în cadrul UE a unor LMR stabilite la nivel internațional în cadrul Codex Alimentarius; și în al treilea rând, crearea unui cadru de stabilire a LMR pentru alimentele importate din țări terțe.

Am reușit să definim clar măsurile care trebuie luate atunci când se găsesc substanțe neautorizate fie în produsele alimentare fabricate în UE, fie în cele importate din țări terțe și să stabilim în mod clar baza de revizuire a acestor valori de referință pentru acțiune (VRA): și anume, nivelul maxim stabilit în vederea verificării oricărei substanțe neautorizate în cazul apariției unor informații noi.

De asemenea, s-a ajuns la un acord asupra stabilirii LMR pentru anumite produse biocide precum substanțele dezinfectante folosite în mediul animal, în special în ceea ce privește aspectele legate de finanțarea autorizării acestora și dosarelor aferente.

Stabilirea unei LMR pentru o substanță farmaceutică activă necesită un pachet scump de informații colectate pe baza unor studii toxicologice și metabolice. Acesta este prea costisitor pentru anumite specii mai puțin întâlnite, așa-numitele „specii minore”, deoarece piața medicamentelor de uz veterinar destinate acestora este restrânsă - este vorba de „utilizările minore”. Stabilirea unei LMR este prima măsură care trebuie luată înainte de a prezenta autorității de reglementare o cerere de autorizare a unui medicament de uz veterinar care conține o substanță farmaceutică activă și care destinat unei specii de animale din care se produc alimente.

Prin urmare, această problemă a utilizărilor minore/speciilor minore necesită o rezolvare rapidă deoarece poate genera probleme în ceea ce privește bunăstarea animalelor și siguranța alimentară. Veterinarii au datoria de a trata și vor încerca întotdeauna să trateze un animal bolnav. În contextul actualei legislații, ei sunt adesea obligați să folosească medicamente neautorizate.

De asemenea, lipsa unei LMR reprezintă un obstacol pentru autorități în ceea ce privește stabilirea unei perioade corespunzătoare de retragere pentru un medicament. Actualul regulament privind LMR nu prevede stabilirea unor LMR pentru fiecare specie în parte. Comitetul pentru medicamente de uz veterinar (CVMP) din cadrul Agenției Europene pentru Medicamente stabilește LMR pentru fiecare specie, conform unei abordări inițiale precaute. În 1997 și în urma unei experiențe de cinci ani, CVMP a revizuit toate LMR stabilite anterior și a concluzionat că nu este necesar să se stabilească LMR pentru fiecare specie deoarece LMR-urile pentru o anumită substanță sunt aproape întotdeauna similare sau identice. În același an, CVMP a întocmit orientări pentru stabilirea unor LMR pentru speciile minore. Acesta a definit ca specii minore din care se produc alimente toate speciile, cu excepția bovinelor, porcinelor și păsărilor, incluzând salmonidele.-

A permis o extrapolare de la speciile majore la speciile minore din aceeași familie, de la rumegătoare la rumegătoare, de la pești la pești, de la pui la alte păsări. În 2008, după o experiență de opt ani, CVMP a emis noi orientări. Abordarea bazată pe analiza riscului pentru reziduurile de produse medicinale de uz veterinar din produsele alimentare de origine animală. Aceasta descrie o abordare bazată pe risc a extrapolării unei LMR pentru o substanță de la una sau mai multe specii la alte specii. Aceste orientări permit extrapolarea LMR de la informațiile referitoare la cele trei specii principale la toate speciile, cu condiția ca LMR stabilite pentru cele trei specii principale să fie similare sau identice.

Acest text revizuit din fața noastră oferă pur și simplu o bază juridică pentru actuala practicare a extrapolării în scopul disponibilității medicamentelor de uz veterinar și al bunăstării animalelor.

Două amendamente se referă exclusiv la lipsa medicamentelor specifice pentru ecvide (sunt interesată de această specie) în cadrul mai multor nevoi terapeutice și de bunăstare a animalelor, inclusiv conceptul de „beneficiu clinic” și nu doar prevederea că este „esențial” să se adauge un produs medicinal pe lista pozitivă a substanțelor pentru ecvide, menționată de directiva privind medicamentele de uz veterinar. În condiții clar definite, existența LMR pentru anumite produse folosite pentru ecvide nu este obligatorie, dar aceste produse vor trebui să respecte o perioadă de retragere de șase luni.

Poate că există o declarație - permiteți-mi să adresez această întrebare prin intermediul președinției - pe care dl comisar o va face în mod oficial: îmi aduc aminte de o discuție de acum câteva luni referitoare la această problemă a revizuirii directivei privind medicamentele de uz veterinar.

Günter Verheugen, *vicepreședintele Comisiei*. – (DE) Dle președinte, onorabili membri, revizuirea legislației privind limitele de reziduuri de substanțe farmaceutice active din produsele alimentare de origine animală constituie o inițiativă importantă a Comisiei Europene. Obiectivul său constă în protecția consumatorilor împotriva reziduurilor de produse medicinale din alimente, concomitent cu ameliorarea disponibilității medicamentelor de uz veterinar în cadrul Comunității. De asemenea, este un element important al programului de simplificare legislativă al Comisiei.

Anul trecut la 21 octombrie, Consiliul și Parlamentul au încheiat un acord care se reflectă în actuala poziție comună. Prin urmare, s-a obținut acum o poziție comună nu numai a Consiliului și a Parlamentului, ci și a Comisiei. Sunt deosebit de încântat de reușita Comisiei în ceea ce privește includerea modificărilor prezentate atât de Parlamentul European, cât și de Consiliu, pentru că acestea respectă spiritul și substanța propunerii inițiale a Comisiei.

Astfel, Comisia și-a afirmat sprijinul deplin în favoarea poziției comune în comunicarea adresată Parlamentului European anul acesta la 8 ianuarie. Adoptarea poziției comune va face posibilă finalizarea cu succes a dosarului înainte de sfârșitul actualei legislaturi.

Finalizarea acestuia pe baza poziției comune actuale va permite celor implicați zi de zi în controlul produselor alimentare și al produselor medicinale de uz veterinar să desfășoare această activitate într-un mod mai eficient, în beneficiul sănătății animalelor și al protecției consumatorilor din Comunitate. Aceste persoane așteaptă cu nerăbdare, de foarte mult timp, revizuirea legislației privind limitele de reziduuri și consider că au așteptat destul, iar acum pot fi mulțumiți cu toții că s-a găsit o soluție.

Sunt conștient de importanța deosebită a disponibilității produselor medicinale de uz veterinar. Prin urmare, indiferent de progresul pe care îl reprezintă în acest domeniu regulament privind limitele de reziduuri de substanțe farmaceutice active, Comisia va prezenta în 2010 o evaluare a problemelor întâlnite în aplicarea

directivei privind produsele medicinale de uz veterinar și, după caz, va prezenta noi propuneri legislative în domeniu.

Aș dori să profit de ocazie pentru a mulțumi în special raportoarei, dna Doyle, ale cărei eforturi neobosite ne-au permis să ajungem la un acord asupra acestei probleme importante. Încă o dată, sincere mulțumiri pentru munca dvs. excelentă, dnă Doyle.

Raportul Doyle

Comisia cunoaște preocupările exprimate de cetățeni, medici veterinari, statele membre și de cei din industria sănătății animalelor în ceea ce privește directiva care stabilește normele de autorizare a produselor medicinale de uz veterinar, în special importanța abordării problemelor actuale legate de disponibilitatea medicamentelor de uz veterinar și folosirea produselor medicinale în cazul speciilor pentru care nu sunt autorizate și orice povară legislativă disproporționat de mare care împiedică inovarea, concomitent cu asigurarea unui nivel înalt de siguranță a consumatorilor în raport cu produsele alimentare de origine animală. Comisia subliniază faptul că se iau măsuri pozitive în această direcție, precum simplificarea normelor referitoare la diferite produse medicinale de uz veterinar și actuala revizuire a legislației privind limitele maxime de reziduuri din produsele alimentare.

În afară de acestea, în vederea îndeplinirii obiectivelor legate de siguranța consumatorilor și protecția sănătății animalelor, de competitivitatea sectorului veterinar, incluzând IMM-urile și de reducerea obligației administrative, în 2010, Comisia va prezenta o evaluare a problemelor întâlnite în punerea în aplicare a directivei privind produsele medicinale de uz veterinar cu scopul de a prezenta, după caz, propuneri legislative.

Avril Doyle, raportoare. – Dle președinte, aș dori să declar oficial că există o modificare pe care nu o susțin pentru că ar duce de fapt la un impas juridic. Dacă un medicament în curs de testare se poate administra animalelor doar cu condiția să aibă deja o LMR, atunci nu se pot efectua testele necesare pentru a obține informațiile pe baza cărora se stabilesc LMR-urile și perioada de retragere.

Aș dori să-i mulțumesc dlui comisar pentru cooperarea sa în acest domeniu și să subliniez necesitatea urgentă a revizuirii directivei privind medicamentele de uz veterinar. Într-un fel, ne folosim de revizuirea acestor LMR pentru a „petici” o problemă majoră ignorată, dar de care suntem foarte conștienți. Disponibilitatea unei game corespunzătoare de medicamente de uz veterinar pentru a trata numeroase specii animale din Comunitatea Europeană reprezintă o provocare din ce în ce mai mare în ultimele două decenii. În această perioadă, părțile interesate, incluzând autoritățile de reglementare, industria și medicii veterinari au depus eforturi semnificative în vederea rezolvării problemelor legate de disponibilitatea medicamentelor.

În ciuda acestor eforturi, situația a continuat să se deterioreze. Lipsa de medicamente autorizate amenință serios sănătatea și bunăstarea animalelor, precum și siguranța consumatorilor. De asemenea, creează probleme semnificative și proprietarilor de animale, fermierilor, medicilor veterinari și guvernelor în cazul în care animalele nu sunt tratate sau sunt tratate cu un produs neautorizat sau neadecvat - inclusiv riscul unei zoonoze generate de animale netratate sau tratate inadecvat în rândul proprietarilor de animale, consumatorilor și cetățenilor.

În egală măsură, există implicații de natură financiară, juridică și comercială pentru părțile implicate, iar lipsa medicamentelor poate avea efecte negative asupra economiilor rurale și a agriculturii în general. De exemplu - și este foarte important - efectul asupra polenizării generat de numărul redus al coloniilor de albine. Albinele constituie o problemă deosebit de importantă legată de utilizări minore/specii minore.

Cu toate acestea, problema actuală a disponibilității medicamentelor în UE nu are doar efecte generale asupra sănătății și bunăstării animalelor, asupra siguranței aprovizionării cu alimente și a sănătății publice în Comunitate, ci subminează capacitatea UE de a îndeplini obiectivele stabilite în cadrul Agendei de la Lisabona și de a profita de potențialul enorm prezentat de agricultura europeană și de acvacultura din largul mării de a atrage activități de cercetare și dezvoltare în domeniul farmaceutic veterinar.

Le mulțumesc încă o dată colegilor și dlui comisar pentru cooperarea din cadrul acestui raport.

Președinte. – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Péter Olajos (PPE-DE), – în scris. (HU) Auzim adesea reproșul că UE încearcă să reglementeze orice lucru, nereușind, în același timp, să abordeze probleme importante.

Este posibil ca mulți dintre noi să considere că acest raport se încadrează în această categorie. Însă ar fi o greșeală. Deoarece, în cazul de față, este vorba despre produse alimentare consumate de oameni - dorim ca aceste produse să devină mai sigure, spre binele cetățenilor noștri.

Reglementările existente sunt depășite și le creează probleme medicilor veterinari în ceea ce privește aprovizionarea stocului de medicamente. Din acest motiv, este nevoie de o reglementare care să se vizeze caracteristicile specifice acestui domeniu.

În prezent, din ce în ce mai multe societăți farmaceutice au un departament care se ocupă de produsele pentru animale, care generează venituri considerabile. Cererea este în continuă creștere pentru că și animalele se îmbolnăvesc, iar acum, când produsele alimentare sunt din ce în ce mai valoroase, merită să prevenim îmbolnăvirile.

Cu toate acestea, în ultima vreme, au fost aduse în atenția noastră mai multe informații referitoare la faptul că unele companii studiază modul în care se poate „obține” mai mult de la animale. Pui care cresc rapid, porci care ajung la dimensiuni enorme în doar câteva luni. Toate acestea se realizează cu produse (medicinale) care dăunează adesea sănătății oamenilor.

Acesta este motivul pentru care fiecare preparat administrat animalelor trebuie testat în colaborare cu Agenția europeană pentru evaluarea medicamentelor (EMA) pentru a stabili dacă reziduurile acestor produse care rămân în corpul animalelor și sunt consumate ulterior de oameni prezintă sau nu vreun pericol.

Costul testării este suportat de companie. Trebuie subliniată, de asemenea, posibilitatea unei proceduri rapide de depistare, care reduce timpul necesar de administrare, lucru important și pentru medicii veterinari care astfel au acces mai rapid la produsele medicinale.

Nimic nu este mai important decât sănătatea oamenilor și, prin urmare, trebuie să stopăm „doparea animalelor” motivată de câștigul material.

21. Educația copiilor migranților (prezentare succintă)

Președinte – Urmează o scurtă prezentare a raportului (A6-0125/2009) întocmit de dl Takkula, în numele Comisiei pentru cultură și educație, referitor la educația copiilor migranților (2008/2328(INI)).

Hannu Takkula, raportor. – (FI) Dle președinte, este obligația etică a Uniunii Europene să garanteze dreptul tuturor, inclusiv al copiilor migranților, la o educație de calitate. Fiecare copil trebuie să aibă dreptul la educație, care trebuie să fie gratuită și obligatorie, cel puțin la nivelul de bază. Copii ar trebui să primească o educație generală care promovează egalitatea de șanse în scopul dezvoltării abilităților acestora - a puterii de discernământ și a simțului de răspundere morală și socială ale fiecăruia - astfel încât să poată deveni membri echilibrați și responsabili ai societății.

Cei responsabili cu educația și supravegherea copiilor ar trebui să aibă în vedere, ca principiu director, numai binele copiilor. Desigur, acest proces începe acasă, cu părinții, dar școala și societatea trebuie la rândul lor să sprijine educația copiilor, permițându-le elevilor să își dezvolte personalitatea.

Sunt preocupat de studiile publicate recent referitoare la copiii migranților. Acestea sugerează că în unele regiuni copiii au avut dificultăți în ceea ce privește frecventarea unei școli și că, în cadrul unor comunități, s-au depus eforturi pentru a înființa școli care oferă servicii exclusiv copiilor migranților. Desigur, acest lucru a determinat ca unele familii să-și transfere copiii de la școlile locale pentru ca aceștia să nu mai fie în aceeași școală cu copiii migranților. Este o situație regretabilă care a dus la standarde educaționale și rezultate școlare foarte proaste în rândul copiilor migranților. O altă consecință este fluctuația rapidă a personalului didactic din școlile cu un număr mare de copii provenind din familii migrante.

Nu este evoluția la care am sperat și trebuie să creăm condiții pentru integrarea optimă în societate a copiilor migranților. Trebuie să ne asigurăm, de asemenea, că școlile dispun de resurse adecvate și mă refer aici la resurse cantitative în ceea ce privește personalul didactic și resurse financiare, și trebuie să ne asumăm responsabilitatea pentru evoluția procesului de formare a profesorilor, în special formarea internă a acestora. Avem nevoie de o abordare generală pentru a putea avea grijă de copiii din familii migrante într-o manieră

integrată, durabilă. De asemenea, avem nevoie de investiții speciale și de resurse suplimentare pentru formarea personalului didactic și pentru întreg sistemul educațional.

Știu că este o problemă care ține de competența fiecărui stat membru, dar, printr-o coordonare transparentă din partea Parlamentului European și a Uniunii Europene, ar trebui să încurajăm statele membre să acționeze, deoarece consider că dorim cu toții o educație de calitate pentru copiii migranților și integrarea acestora în societate. Astfel putem evita tendința regretabilă manifestată în prezent de excludere socială a copiilor migranților. Realitatea este că acest lucru duce adesea la șomaj și chiar la infracționalitate, alături de multe alte consecințe nedorite.

În plus, constituie un motiv de îngrijorare și din perspectiva liberei circulații a forței de muncă pe teritoriul Uniunii Europene: persoanele care locuiesc în statele membre ale UE nu vor dori să se mute într-o altă țară sau să lucreze în străinătate pentru că nu le vor putea asigura copiilor lor o școlarizare adecvată, cu un personal didactic calificat în țara respectivă. Acesta este motivul pentru care trebuie să ne concentrăm atenția asupra acestei probleme și să ne asigurăm de existența unui sistem educațional de nivel înalt, a unei educații de calitate pentru fiecare copil și tânăr din toate statele membre ale Uniunii Europene.

Copiii și tinerii reprezintă viitorul nostru, bunul cel mai valoros pe care îl avem. Ei se numesc „Azi” și nu „Măine” și îmi exprim speranța că noi, cetățenii Uniunii Europene, vom putea împărtăși principiul comun conform căruia fiecare copil are dreptul la un viitor integrat, sigur și o educație de calitate.

Günter Verheugen, *vicepreședintele Comisiei*. – (DE) Dle președinte, onorabili membri, salut acest raport din proprie inițiativă și, mai presus de toate, în numele meu și al colegului meu, dl comisar Figel', doresc să-i mulțumesc dlui raportor Takkula și Comisiei pentru cultură și educație pentru efortul depus în acest sens.

Comisia Europeană împărtășește convingerea distinșilor deputați că numărul din ce în ce mai mare de copii proveniți dintr-un mediu migrațional reprezintă o provocare semnificativă pentru sistemele educaționale din majoritatea statelor membre.

Educația este elementul-cheie în procesul de integrare. Dobândirea unor calificări este indispensabilă dacă dorim să asigurăm viitorul cetățenilor noștri într-o societate bazată pe cunoaștere, o societate supusă din ce în ce mai mult presiunilor concurenței. Însă este la fel de important ca școlile, ca experiență socială, să ofere baza cunoașterii și a înțelegerii reciproce, cruciale pentru îmbunătățirea coexistenței noastre.

Cu toate acestea, în prezent, elevii proveniți dintr-un mediu migrațional în Europa se confruntă cu probleme mari. Copii din familii de migranți se află, deseori, în fața unei duble provocări: pe de o parte, cunoașterea insuficientă a limbii vorbite în țara gazdă și, pe de altă parte, un statut socio-economic scăzut. În comparație cu copiii născuți în țara gazdă, mulți copii din familiile de migranți au rezultate slabe la școală, în rândul lor se înregistrează o rată ridicată a abandonului școlar și o rată scăzută a înscrierii într-o instituție de învățământ superior.

Așadar, raportul subliniază în mod corect importanța acordării unui ajutor adecvat copiilor din familii de migranți în ceea ce privește învățarea limbii țării gazdă, promovând în același timp limbile și culturile lor de origine. Participarea la educația preșcolară este, de asemenea, importantă pentru integrarea cu succes în sistemele educaționale în etape incipiente și pentru eliminarea dezavantajelor de ordin socio-economic și lingvistic. În orice caz, profesorii ar trebui să posede calificările necesare, atât de importante într-un mediu multicultural. Mobilitatea ar trebui să constituie și ea o componentă-cheie a formării și dezvoltării profesionale a profesorilor.

Sunt încântat de existența unui larg consens asupra acestor aspecte. Consider că suntem de acord și în ceea ce privește necesitatea de a ne pune în practică bunele intenții și de a aduce îmbunătățiri reale oportunităților de educație pentru copiii migranților. În acest sens, ar trebui să sprijinim statele membre în vederea garantării unei educații de nivel înalt pentru toți și, în același timp, să prevenim în mod activ diviziunea elevilor pe criterii socio-economice. Ar trebui să sprijinim acțiunile statelor membre prin care școlile să poată controla diversele cerințe astfel încât să transforme provocarea inițială a unei societăți multiculturale și multilingve într-un avantaj pentru școlile respective.

Bineînțeles, conținutul și organizarea sistemelor educaționale sunt competențe pur naționale și Comisia nu intenționează să încalce aceste competențe în niciun fel. Trebuie să spun totuși că integrarea cu succes a copiilor migranților este o problemă a întregii Europe. Avem multe de învățat unii de la alții și putem învăța multe unii de la alții. Suntem siguri că raportul dvs. reprezintă un pas important către identificarea măsurilor specifice care trebuie luate pentru a sprijini statele membre în acest domeniu.

Președinte. – Declar închis acest punct de pe ordinea de zi.

Votarea va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), în scris. – Între educație și fenomenul migrațional există legături strânse deoarece atât migrația în cadrul Uniunii Europene, cât și imigrația către UE au crescut considerabil în ultimii ani, antrenând o serie de probleme pe care ar trebui să le analizăm cu mai mare atenție în viitor.

În ceea ce mă privește, sunt de acord cu faptul că Directiva 77/486/CE este depășită. Să nu uităm că această directivă a fost adoptată în 1977, iar Uniunea Europeană s-a tot schimbat între timp. Pentru a vă oferi un exemplu în acest sens, țara mea (România) a aderat la UE după mai mult de 20 de ani de la adoptarea directivei și consider că aceasta nu reprezintă o soluție viabilă pentru problemele noastre. Problemele legate de fenomenul migrațional au crescut în mod dramatic în ultimi ani și sunt de acord cu ideea dlui Takkula de a modifica această directivă. Aș merge chiar puțin mai departe, sugerând adoptarea unei directive noi referitoare la educația copiilor migranților.

Corina Crețu (PSE), în scris. – Intensificarea migrației, inclusiv a celei interne, în UE, are o serie de implicații importante în plan cultural, economic și social. În acest sens, sunt esențiale asigurarea egalității de șanse a migranților și acordarea unei mai mari atenții combaterii discriminării lor. Situația romilor - a căror problemă prezintă un specific și un grad de dificultate aparte - este elocventă în acest sens.

De asemenea, doresc să atrag atenția asupra implicațiilor pe care le are asupra mobilității forței de muncă integrarea dificilă într-un mediu educațional străin a copiilor celor care lucrează în străinătate.

De aceea, sprijinirea integrării cât mai timpurii a copiilor poate juca un rol important în prevenirea ghetoizării migranților, mai ales că s-a constatat că gradul de educație și situația socială și economică ale copiilor migranților sunt inferioare nivelului celorlalți copii, așadar e nevoie de un impuls. Cu cât li se oferă condiții mai bune pentru o integrare cât mai devreme în mediul educațional străin, cu atât șansele lor de reușită în materie școlară și pe piața muncii sunt mai mari.

În același timp, însă, învățarea limbii țării gazdă și asimilarea specificului local nu trebuie să însemne abandonarea propriei moșteniri culturale.

Gabriela Crețu (PSE), în scris. – Unul dintre principiile de bază ale Uniunii Europene este cel al libertății circulației, ce permite cetățenilor să muncească, să se educe și să călătorească în altă țară. Este important să considerăm integrarea socială a migranților interni drept o responsabilitate a întregii societăți; educația copiilor migranților constituie un pas în această direcție.

Educația copiilor migranților trebuie privită atât din punctul de vedere al unei mai bune funcționări cotidiene a societății europene, cât și din perspectiva unei îmbogățiri culturale. În acest scop, cred că este necesară cooperarea între țara gazdă și țara de origine, prin care țara de origine să participe în mod activ la păstrarea limbii și culturii sale.

Susținem introducerea limbii de origine în programa școlară a țării gazdă ca a doua limbă străină, acolo unde există comunități mari de imigranți. Recrutarea unor cadre școlare care să provină din comunitățile respective este o metodă prin care să asigurăm atât contactul copiilor cu cultura țării lor de origine, cât și împărtășirea experiențelor provenite din imigrație.

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), în scris. – Cartea verde a Comisiei lansează o serie de întrebări privind una din probleme majore cu care statele membre se confruntă la această oră: Exista foarte mulți copii români ce trăiesc împreună cu familiile lor în alte state membre și este important pentru ca ei să își păstreze identitatea, să li se ofere posibilitatea să studieze atât limba țării în care trăiesc, cât și limba lor maternă. Trebuie să susținem toleranța și înțelegerea, și să găsim împreună soluții pentru a asigura învățământ în limbile materne ale migranților. Acești copii trebuie să aibă aceleași drepturi ca și ceilalți copii. Este știut faptul că situația lor economică precară duce la izolare, abandon școlar și violență, tocmai de aceea trebuie să venim în sprijinul statelor membre pentru a găsi soluții. Copiii sunt cea mai valoroasă resursă pe care o avem, ei reprezintă viitorul societății noastre, indiferent de mediul din care provin.

22. Aplicarea Directivei 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (prezentare succintă)

Președinte. – Urmează o scurtă prezentare a raportului (A6-0186/2009) întocmit de dna Vălean, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la aplicarea Directivei 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora [2008/2184(INI)].

Adina-Ioana Vălean, raportoare. – Dle președinte, dintre toate drepturile fundamentale acordate cetățenilor UE, cel care contribuie cel mai mult la unificarea noastră este dreptul la liberă circulație pe teritoriul Uniunii Europene.

Acest drept, prevăzut de tratate, este pus în aplicare de Directiva 2004/38/CE care stabilește atât condițiile, cât și restricțiile aplicabile cetățenilor europeni și membrilor familiilor acestora în ceea ce privește libera circulație și ședere pe teritoriul UE.

De la 1 ianuarie 2006, peste 8 milioane de cetățeni ai UE și-au exercitat acest drept de ședere în alt stat membru și alte milioane s-au folosit de el pentru a călători în UE.

În calitate de raportoare a Parlamentului European pentru evaluarea acestei directive, trebuie să afirm că aplicarea concretă a dreptului la liberă circulație al cetățenilor noștri este subminat în mod serios de statele membre care împiedică exercitarea acestuia încălcând dispozițiile tratatelor și ale directivei respective.

În primul rând, referitor la transpunerea realizată de statele membre, putem afirma cel mult că lasă de dorit. Comisia, precum și două studii separate comandate de Parlament, indică o serie de probleme, dintre care unele constituie încălcări ale drepturilor fundamentale ale cetățenilor UE. Aceste probleme sunt evidențiate în raportul meu.

Este vorba de multe proceduri administrative nejustificate referitoare, în special în ceea ce privește membrii familiilor resortisanților țărilor terțe, care includ: condiții de intrare și amânări procedurale de durată; nerecunoașterea dreptului la liberă circulație pentru unii parteneri înregistrați, inclusiv pentru cei din cadrul unor relații între parteneri de același sex; excepții de la politica publică pentru a servi obiective economice sau de securitate care ignoră principiul proporționalității, ceea ce duce la ordine abuzive de expulzare; și discriminarea anumitor cetățeni și comunități etnice în legătură cu drepturile care ar trebui să li se acorde în temeiul directivei.

În al doilea rând, adresându-mă celor care se concentrează exclusiv asupra abuzurilor și asupra exercitării necorespunzătoare a acestui drept, sunt de acord că aceste aspecte sunt importante, dar consider că articolul 35 din directivă oferă deja statelor membre posibilitatea de a combate aceste abuzuri, precum căsătoriile de conveniență sau fraude - trebuie doar pus în aplicare.

De asemenea, doresc să menționez că am cooperat în mod constructiv cu parlamentele naționale, cu Comisia și cu raportarea Comisiei pentru afaceri juridice, dna Frassoni, care împărtășesc în unanimitate preocuparea mea legată de problemele aferente transpunerii menționate anterior și de necesitatea implicării tuturor părților în vederea contribuiri la rezolvarea imediată a acestora.

Raportul meu solicită, de asemenea, adoptarea mai multor măsuri de soluționare a problemelor. Una dintre cele mai importante și imediate măsuri care trebuie luate se referă la realizarea de către Comisie a unor orientări generale privind transpunerea. Acestea ar contribui la interpretarea mai clară a unor noțiuni precum „resurse suficiente” și „siguranță publică”. Ulterior, statele membre trebuie să le aplice, de preferință înainte de sfârșitul anului 2009.

Acordurile provizorii discriminatorii care restricționează circulația lucrătorilor din statele membre care au aderat la UE după 2004 trebuie abrogate sau revizuite în cele din urmă.

Trebuie alocate mai multe fonduri pentru a susține măsurile de integrare locală a cetățenilor UE care locuiesc în alte state membre și, în cele din urmă, Comisia nu trebuie să ezite în a iniția procedura de încălcare a dreptului comunitar împotriva statelor membre care nu respectă directiva respectivă.

Trebuie să admitem faptul că, în cele din urmă, statele membre trebuie să aplice și să transpună în mod corect directiva, astfel încât problemele care apar să fie rezolvate rapid. Acestea nu ar trebui să încerce să scape de

obligația de a garanta libera circulație prin solicitarea unei revizuii în scopul temperării dispozițiilor directivei. Parlamentul European se opune în mod ferm acestei revizuii și mulțumește Comisiei pentru adoptarea aceleiași poziții.

Este timpul ca statele membre și Consiliul să garanteze că Europa este un spațiu în care pot circula nu doar capitalurile, serviciile și mărfurile, ci și cetățenii noștri. Europa nu există fără liberă circulație.

Doresc să închei prin a afirma că voi transfera un amendament oral revizuit în cadrul unei note de subsol din raportul meu pentru ca cei care se opun liberei circulații din motive naționaliste, rasiste sau xenofobe, dar care nu îndrăznesc să declare acest lucru în mod deschis, să nu mai aibă niciun motiv să voteze împotriva raportului întocmit de mine.

Cu ocazia votului prin apel nominal de mâine vom vedea cine sprijină Europa și cetățenii europeni, libera circulație și drepturile cetățenilor fără discriminare și cine este împotriva acestora.

Günter Verheugen, *vicepreședintele Comisiei*. – (DE) Dle președinte, distinși deputați, aș dori să-i mulțumesc raportoarei pentru acest raport remarcabil și pentru cooperarea excelentă, constructivă într-un domeniu foarte dificil și sensibil.

Libera circulație a persoanelor este una dintre libertățile fundamentale ale pieței interne europene. Această libertate se află la baza funcționării pieței interne și, prin urmare, la baza competitivității economiei europene. Trebuie să admitem în mod clar că aplicarea necorespunzătoare a dreptului comunitar în acest domeniu este, într-adevăr, contrară principiilor fundamentale pe care se sprijină construcția Europei. Prin urmare, este o problemă absolut crucială.

De aceea, salut acest raport care completează raportul Comisiei adoptat la 10 decembrie 2008 privind aplicarea Directivei 2004/38/CE. Sunt foarte mulțumit că aproape toate rezultatele raportului PE se regăsesc în raportul Comisiei.

Cred că avem acum un tablou complet al transpunerii și aplicării directivei de către statele membre și este timpul să acționăm cu adevărat. Raportul evidențiază - pe bună dreptate - că responsabilitatea transpunerii și aplicării corespunzătoare a directivei aparține statelor membre. Cu toate acestea, invită Comisia să ia măsuri în anumite domenii. Permiteți-mi să explic, așadar, unde anume se regăsesc prioritățile imediate ale Comisiei în acest caz.

Comisia își pune mari speranțe în aplicarea completă și corectă a directivei. Aceasta reprezintă una dintre prioritățile celui de-al 25-lea raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului comunitar (2009).

Comisia va depune în continuare eforturi pentru a se asigura că directiva este transpusă și aplicată corespunzător pe teritoriul Uniunii Europene. În lunile următoare, vom organiza reuniuni bilaterale cu statele membre pentru a discuta cazurile extrem de numeroase de transpunere și aplicare incorectă. Dacă nu se înregistrează niciun progres satisfăcător, Comisia nu va ezita să inițieze imediat procedura de încălcare a dreptului comunitar împotriva statelor membre în cauză.

Comisia intenționează să ofere informații și asistență atât statelor membre, cât și cetățenilor. Unul dintre mijloacele prin care se va realiza acest lucru este publicarea unor orientări referitoare la anumite aspecte care s-au dovedit a fi problematice în ceea ce privește transpunerea sau aplicarea directivei, precum aspectele referitoare la expulzare și la abordarea abuzurilor. Orientările vor clarifica și aspecte identificate ca fiind problematice de raportul Parlamentului.

Comisia va continua să lucreze împreună cu statele membre la nivel tehnic, în cadrul grupurilor de experți, pentru a identifica aspectele dificile și a clarifica probleme de interpretare legate de directivă.

Cu toate acestea, trebuie să spun în acest moment, dnă Vălean, Comisia nu poate adopta propunerea nr. 23. Această propunere prevede vizite efectuate la fața locului de către echipe de experți și introducerea unui sistem de evaluare reciprocă pe baza acestor vizite. Trebuie să vă atrag atenția asupra faptului că asemenea verificări inter pares se efectuează de obicei în domenii care fac parte din cel de-al treilea pilon, dar nu în ceea ce privește dreptul comunitar. Tradițiile juridice și administrative și soluțiile alese de statele membre pentru transpunerea directivei sugerează că valoarea adăugată anticipată a unor astfel de verificări ar fi destul de limitată. În orice caz, după cum știți, statele membre sunt libere să aleagă forma și metodele de transpunere a directivelor.

Însă, Comisia va acorda în continuare o atenție deosebită diseminării informațiilor referitoare la directivă, va furniza cetățenilor UE informații actualizate și simplificate și va folosi Internetul pentru diseminarea acestora. De asemenea, va invita și va ajuta statele membre să îi informeze pe cetățeni cu privire la drepturile lor prin intermediul unor campanii de conștientizare a opiniei publice.

Comisia este pregătită să respecte marea majoritate a propunerilor prezentate în raportul Parlamentului. Aș dori să mulțumesc Parlamentului European pentru sprijinul și sugestiile referitoare la modul în care se poate asigura aplicarea corectă a acestei directive importante, care se referă, nici mai mult, nici mai puțin, decât la legătura uneia dintre cele patru libertăți fundamentale în cadrul integrării europene.

Președinte. – Declar închis acest punct de pe ordinea de zi.

Votarea va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Alin Lucian Antochi (PSE), în scris. – Susțin în întregime raportul dnei Vălean referitor la aplicarea Directivei 2004/38/CE cu atât mai mult cu cât evenimentele recent petrecute în anumite State Membre au atras atenția asupra încălcării flagrante a uneia dintre cele patru libertăți fundamentale și anume dreptul la libera circulație și ședere a cetățenilor pe teritoriul Statelor Membre.

De asemenea, transpunerea inefficientă sau chiar lipsa de transpunere a acestei Directive în legislația națională a Statelor Membre a generat o serie de abuzuri în aria formalităților administrative și a interpretării restrictive a dispozițiilor legislative privind noțiunea de „ședere ilegală”, culminând cu detenția și expulzarea injustă a cetățenilor europeni. Cu toate acestea, soluția nu este o închidere a granițelor, ci ea trebuie căutată mai degrabă în măsuri concrete care să faciliteze integrarea cetățenilor în diversitatea societăților europene.

Consider că raportul în discuție va avea o contribuție semnificativă la monitorizarea transpunerii normelor prevăzute de aceasta Directiva dacă Statele Membre și Comisia vor reuși să conlucreze și coopereze în acest sens.

Azi, dorința tuturor cetățenilor europeni este de a trăi într-o Uniune Europeană în care valorile fundamentale precum libera circulație a persoanelor să fie respectate, însă nu trebuie să uităm că pentru atingerea acestui scop, noi toți trebuie să ne aducem propria contribuție.

23. Preocupări privind efectele câmpurilor electromagnetice asupra sănătății (prezentare succintă)

Președinte. – Urmează o scurtă prezentare a raportului (A6-0089/2009) întocmit de dna Ries, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la problemele de sănătate provocate de câmpurile electromagnetice [2008/2211(INI)].

Frédérique Ries, raportoare. – (FR) Dle președinte, înainte de a mă referi la fondul problemei, aș dori să spun, cu permisiunea dvs., câteva cuvinte referitoare la formă. Nu sunt prima persoană și cu siguranță nici ultima care se pronunță împotriva articolului 45 din Regulamentul de procedură care împiedică dezbateră din această seară asupra unei probleme extrem de importante pentru cetățenii Europei.

Fără dezbateră, fără vorbitori în numele grupurilor, nimic. Așadar, aș dori să mulțumesc, în ciuda tuturor problemelor și chiar dacă, îmi pare rău să o spun, nu sunt prezenți, dnei Ayala, dnei Lucas, dlui Adamou, dnei Sinnott, dnei Ferreira și chiar dlui van Nistelrooij care nu dispun de o sală de ședințe, o sală practic goală, la aproape 11 seara. Nu e rău să vorbești la ora 11 seara despre o problemă de mare interes pentru milioane de cetățeni europeni.

Mă voi referi acum la fondul problemei. Parlamentul nu a mai abordat această problemă de zece ani. Așadar, era momentul pentru o astfel de discuție, deoarece 10 ani înseamnă un secol sau aproape un secol atunci când vine vorba de tehnologie nouă: o explozie de dispozitive fără fir, telefoane mobile, wifi, bluetooth, stații de referință, linii electrice de înaltă tensiune. Aceste unde se găsesc pretutindeni în jurul nostru, aducând beneficii de netăgăduit, pe care nu le pun niciun moment sub semnul întrebării în raport, dar care, trebuie spus, ridică serioase semne de întrebare în ceea ce privește efectul lor asupra sănătății noastre.

Prin urmare, doresc să clarific acest aspect, a trebuit să pregătesc raportul într-un domeniu oarecum sensibil, în care există o controversă din ce în ce mai mare referitoare la riscurile prezentate de aceste unde de frecvență joasă pentru sănătate și incapacitatea comunității științifice de a ajunge la un acord.

Iată câteva exemple de propuneri ambițioase care, sper, vor fi susținute mâine: protejarea zonelor expuse riscului și a persoanelor vulnerabile, și anume școli, creșe, case de bătrâni, centre de îngrijire și instituții de sănătate, bineînțeles.

Referitor la această problemă, esențiale sunt și considerentele etice și trebuie să stabilim proceduri prin care să garantăm independența activităților de cercetare și expertiză științifică. De asemenea, trebuie să solicităm o schimbare de comportament în ceea ce privește telefoanele mobile, prin încurajarea folosirii dispozitivelor hands free, limitarea utilizării telefoanelor mobile de către copii și tineri, educarea acestora în favoarea unor tehnici mai sigure, monitorizarea anumitor campanii de publicitate și folosirea în comun a stațiilor de referință și a stâlpilor de antenă de către operatori și companii de electricitate.

Însă regret un singur lucru și este important pentru că se referă la primul alineat din raportul meu, care solicită revizuirea limitelor de emisii. Din nefericire, nu am avut sprijinul colegilor mei din Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară chiar dacă - și trebuie să spun acest lucru - același text, cuvânt cu cuvânt, a primit practic un sprijin unanim în cadrul sesiunii plenare din 2 septembrie anul trecut, în contextul unui alt raport privind planul de acțiune european pentru mediu și sănătate 2004-2010.

Politica actuală a Comisiei de a-și îngropa capul în nisip - dle comisar, îmi cer scuze pentru folosirea acestei expresii - nu contribuie la claritatea așteptată de cetățenii europeni și, dimpotrivă, expertii se contrazic în continuare, numărul acțiunilor în justiție crește, finalizându-se cu hotărâri care sunt uneori în favoarea operatorilor, uneori în favoarea asociațiilor locuitorilor dintr-o anumită zonă.

În concluzie, Organizația Mondială a Sănătății și Comisia se pronunță în favoarea unei abordări a situației actuale, cu o clauză privind o nouă reuniune în 2015 - practic, peste un deceniu - pentru a examina dacă expunerea continuă la acest amestec de unde de frecvență joasă poate cauza tumori canceroase. În consecință, această abordare nu este cea corectă. Mi se pare superficială și sper din toată inima că, în momentul în care ne vom confrunta cu probleme de sănătate în viitor, nu ni se va spune că a fost responsabilă în ceea ce privește aceste potențiale mize sanitare.

Principiul precauției care stă la baza propunerii noastre nu presupune lipsa de acțiune, ci acțiunea și expertiza pentru a reduce gradul de nesiguranță. Astăzi apărăm această definiție dinamică și progresivă în acest domeniu sensibil al undelor electromagnetice. De aceea, rezoluția alternativă prezentată de Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană are tot sprijinul meu - trebuie să clarific acest lucru. Revine, aș putea adăuga, la propunerea mea inițială de reducere a limitelor de emisii, practică deja de nouă state membre și de numeroase regiuni, dintre care două îmi sunt foarte apropiate - Valonia și regiunea Bruxelles-ului - adică folosesc trei volți/metru în loc de cei 41 de volți/metru autorizați în prezent de recomandarea din anul 1999.

Cu toate acestea, sunt raportoarea Parlamentului European pentru această problemă și, mai presus de toate, vreau să mențin celelalte progrese ale raportului, așa cum au fost adoptate de comisie. Bineînțeles, vă voi solicita votul mâine pentru raport.

Dle președinte, dle comisar, în încheiere doresc să transmit două mesaje. Problema undelor electromagnetice și a efectului lor rămâne deschisă și sunt convinsă că va fi abordată din nou în cadrul următoarei legislaturi parlamentare. Europa trebuie să își asigure cetățenii și să preia această dezbatere care în prezent se desfășoară doar în instanțele de justiție.

Günter Verheugen, *vicepreședintele Comisiei*. - (DE) Dle președinte, onorabili membri, aș dori să mulțumesc sincer Parlamentului European și în special dnei Ries, raportoarea pentru acest raport din proprie inițiativă privind câmpurile electromagnetice (CEM).

Problema - CEM- este într-adevăr controversată în ochii multor cetățeni europeni, deși mulți alții, inclusiv noi, o consideră foarte importantă.

Complexitatea problemei și sentimentele puternice pe care le suscită indică faptul că este important să colectăm informații foarte precise și să le evaluăm cu atenție, în mod corespunzător și obiectiv.

În consecință, Comisia monitorizează această problemă continuu și foarte atent, în conformitate cu Recomandarea 1999/519 a Consiliului.

Din acest motiv, Comisia este informată în mod regulat de către comisiile științifice independente pentru a fi la curent în ceea ce privește posibilele riscuri prezentate de CEM. Recenta „opinie SCENIHR” - opinia comisiei științifice competente - referitoare la acest subiect a fost adoptată anul acesta în ianuarie.

Aș dori să adaug următorul lucru: Comisia urmărește cu foarte mare atenție evoluțiile din statele membre și cele mai recente hotărâri judecătorești emise împotriva companiilor de telefonie mobilă din Franța și monitorizează îndeaproape reducerea limitelor de expunere pentru stațiile de referință din regiunea Bruxelles-ului.

Pot să asigur Parlamentul de faptul că solicitările prezente în rezoluție vor fi analizate cu atenție de către Comisie.

Aș dori să analizez pe scurt câteva aspecte.

În primul rând, există deja un cadru la nivelul UE care stabilește limitele de expunere și normele de producție, precum și un nivel definit al protecției în raport cu efectele cunoscute.

În al doilea rând, studiile științifice independente efectuate până în prezent nu justifică modificarea bazei științifice a acestor limite de expunere.

Comisia va continua să urmărească progresul științific înregistrat în domeniu pentru a stabili dacă este necesară modificarea limitelor de expunere.

În al treilea rând, Comisia se angajează să accelereze dialogul cu părțile implicate asupra posibilelor efecte ale CEM asupra sănătății. În afară de aceasta, Comisia dorește să coopereze cu principalele părți implicate pentru a putea răspunde în mod adecvat preocupărilor publice.

Aș dori să subliniez eforturile noastre de promovare a activităților de cercetare în domeniu în vederea clarificării aspectelor rămase neclare.

Președinte. – Declar închis acest punct de pe ordinea de zi.

Votarea va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Véronique Mathieu (PPE-DE), în scris. – (FR) Trebuie să recunoaștem faptul că la ora actuală există puține informații științifice fiabile și acceptate privind efectele câmpurilor magnetice asupra corpului uman. Cu toate acestea, ele fac parte din existența noastră cotidiană (telefoane mobile, tehnologie fără fir) și 80% dintre cetățeni consideră că nu au suficiente informații referitoare la posibilele efecte, în timp ce 50% dintre aceștia afirmă că sunt îngrijorați.

Până acum, comunitatea științifică putea emite doar păreri împărțite, uneori contradictorii, iar autoritățile publice nu au acordat acestei probleme atenția cuvenită. De aceea, sprijin în totalitate acest raport care invită statele să își actualizeze în mod regulat valorile-limită pentru aceste câmpuri și recomandă, în conformitate cu principiul precauției, interzicerea instalării antenelor în zone vulnerabile (școli, instituții de sănătate).

De asemenea, sunt în favoarea lansării, de către Comisia Europeană, a unui studiu științific pentru o mai bună evaluare a efectelor expunerii la câmpurile electromagnetice. Autoritățile publice, producătorii și consumatorii trebuie să obțină informații exacte pentru a evalua aceste riscuri și, după caz, pentru a lua măsurile de protecție corespunzătoare. De asemenea, este importantă emiterea unor recomandări, pe baza bunelor practici, în scopul unei protecții mai bune a cetățenilor, fie ei utilizatori de aparatură electronică sau locuitori ai unei zone din vecinătatea stațiilor de referință sau a liniilor electrice de înaltă tensiune.

24. Problematica și perspectivele cetățeniei Uniunii (prezentare succintă)

Președinte. – Urmează o scurtă prezentare a raportului (A6-0182/2009) întocmit de dna Gacek, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la problematica și perspectivele cetățeniei europene (2008/2234(INI)).

Urszula Gacek, raportoare. – Dle președinte, am deosebită plăcere de a prezenta raportul privind problematica și perspectivele cetățeniei europene, adoptat în unanimitate luna trecută de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (LIBE).

Cetățenia europeană nu înlocuiește cetățenia națională. Este complementară acesteia, acordând cetățenilor europeni drepturi unice, în special dreptul la liberă circulație, dreptul la protecție consulară și dreptul de a adresa petiții Parlamentului și Ombudsmanului European. Raportul Parlamentului ține seama de al cincilea raport al Comisiei privind cetățenia europeană, aferent perioadei 1 mai 2004-30 iunie 2007. Este o perioadă unică. Acum cinci ani, la 1 mai 2004, 10 state membre noi au aderat la Uniunea Europeană. Consecința acestei aderări, în special a statelor din Europa Centrală și de Est, a fost un fenomen migrațional de amploare în interiorul Uniunii, nemaîntâlnit până atunci. Noii cetățeni ai Uniunii Europene și-au însușit drepturile acordate, în special dreptul la liberă circulație. Ei au beneficiat de oportunitatea de a studia în străinătate și au găsit un loc de muncă legal în țările care și-au deschis piața forței de muncă.

Cu toate acestea, amploarea fenomenului migrațional prezintă multe provocări pentru țările gazdă. Provocări atât pentru autoritățile centrale, cât și pentru cele locale. În special autoritățile locale se confruntă cu problemele zilnice ale imigranților noi în cazul în care sunt responsabile cu furnizarea de servicii precum cazare, îngrijiri medicale și educație primară și secundară. --

S-au făcut multe lucruri pentru sprijinirea integrării, dar și pentru a-i ajuta pe noii veniți să beneficieze de aceleași drepturi ca și cetățenii din țara gazdă. Cu toate acestea, discriminarea persistă. Uneori este consecința deficiențelor de funcționare a sistemului juridic, alteori consecința necunoașterii modului de aplicare a legii.

Comisia LIBE a abordat acest subiect într-un mod constructiv și practic în lucrările sale. A existat un consens între grupurile politice asupra faptului că prioritatea noastră constă în evidențierea domeniilor problematice și adoptarea unor măsuri de soluționare a acestora, furnizând administrațiilor centrale și locale din statele membre resursele și sprijinul necesar. Principala noastră preocupare a fost faptul că niciun cetățean nu trebuie împiedicat în niciun fel să beneficieze de propriile drepturi.

Din nefericire, cel de-al doilea drept pe care l-am menționat, cel referitor la protecția consulară, este încă aplicat necorespunzător. Acest fapt a ajuns în atenția noastră într-un mod foarte direct atunci când proprii noștri colegi s-au aflat într-o situație dramatică în timpul atacurilor teroriste din Mumbai. Dacă deputații europeni au avut probleme în ceea ce privește exercitarea dreptului lor la protecție consulară într-o astfel de situație extremă, ce șanse are cetățeanul obișnuit, în situații mai puțin dramatice?

Creșterea nivelului de conștientizare în rândul cetățenilor în legătură cu drepturile pe care le au este un element-cheie subliniat în cadrul raportului și în acest sens se propun o serie de măsuri. Dacă doar 31% dintre cetățeni se consideră bine informați în legătură cu drepturile lor, atunci mai avem multe de făcut.

Îmi exprim încrederea că recomandările Parlamentului vor fi luate în considerare de către Comisie și că aceasta va prezenta, în cadrul celui de-al șaselea raport, progresele concrete înregistrate. În cele din urmă, aș dori să le mulțumesc raportorilor alternativi cu care am colaborat, personalului din cadrul grupurilor politice și secretariatului Comisiei LIBE pentru eforturile depuse. Adresez mulțumiri speciale tuturor persoanelor care au participat la audierea publică privind acest raport și în mod deosebit reprezentanților ONG-urilor. În cadrul unui raport referitor la cetățenie, este normal să se țină seama de opiniile cetățenilor, prin intermediul ONG-urilor, în momentul întocmirii raportului final.

Günter Verheugen, vicepreședintele Comisiei. – (DE) Dle președinte, dnă Gacek, se pare că am rămas singuri în această cameră. În numele Comisiei, aș dori să vă mulțumesc pentru acest raport important și impresionant și să vă adresez felicitări în nume propriu.

Problema prezentată este foarte importantă. Cetățenia europeană. Mulți consideră că expresia „cetățenie europeană” este lipsită de conținut și că nu înseamnă nimic, dar raportul dvs. contrazice în mod clar această părere. Cetățenia europeană devine realitate prin intermediul drepturilor definite clar de tratat, și anume, dreptul la liberă circulație și ședere, dreptul de a vota și de a participa la alegeri locale și europene, dreptul la protecție consulară, dreptul de a adresa petiții Parlamentului European, dreptul de a adresa plângeri Ombudsmanului European și dreptul de a se adresa în scris instituțiilor europene.

Comisia consideră că a venit momentul creării unui program politic specific privind cetățenia europeană. În acest scop, Comisia intenționează să desfășoare un amplu proces de consultare pe baza căruia să se poată colecta informații specifice referitoare la problematica cetățeniei europene. Această acțiune ar putea duce la prezentarea unor propuneri noi, care ar alcătui baza celui de-al șaselea raport al Comisiei privind cetățenia Uniunii, programat pentru anul 2010.

În afară de aceasta, Comisia depune și va continua să depună eforturi zilnice pentru ca cetățenii să își poată exercita cu adevărat drepturile civile în fiecare zi. În privința multor aspecte în care raportul dvs., dnă Gacek, invită Comisia să acționeze, Comisia acționează deja pentru a garanta aplicarea și extinderea acestor drepturi.

Aș dori să ofer ca exemplu în acest sens planul de acțiune al Comisiei privind protecția consulară și aș adăuga că sunt pe deplin de acord cu dvs. în ceea ce privește necesitatea unor acțiuni în domeniu. La urma urmei, au trecut doar câteva săptămâni de când am participat, în această cameră, la o dezbateră extrem de instructivă pe această temă, care a evidențiat distanța dintre aspirație și realitate în cazul drepturilor consulare.

Comisia a făcut demersuri ca cetățenii să fie informați în legătură cu drepturile lor prin intermediul unor campanii de informare și depune eforturi pentru a garanta că aceste drepturi pot fi exercitate cu adevărat - în special prin adoptarea raportului referitor la aplicarea directivei privind libera circulație de către statele membre.

Viitoarele alegeri europene reprezintă una dintre prioritățile relațiilor publice interinstituționale. Comisia sprijină și completează campania Parlamentului de aplicare a unor măsuri de informare în scopul conștientizării opiniei publice cu privire la aceste alegeri și îi invită pe cetățenii să își exercite drepturile electorale.

Aceste acțiuni sunt binevenite și aș dori să subliniez faptul că nu doar Comisia depune eforturi pentru implementarea noțiunii de cetățenie europeană în viața de zi cu zi. La rândul lor, Parlamentul, cele 27 de state membre, autoritățile regionale, parlamentele naționale, autoritățile locale și fiecare municipalitate din Uniunea Europeană joacă un rol foarte important în dezvoltarea efectivă a cetățeniei europene.

Sunt mulțumit de faptul că raportul dnei Gacek, publicat în timp util înainte de alegerile europene din 2009, îi implică și pe unii dintre acești actori importanți, care ar trebui să își asume responsabilitatea cetățeniei europene pentru ca Europa să devină o realitate pentru milioanele sale de cetățeni. Consider că depinde de noi toți ca cetățenia europeană să nu mai fie privită doar ca un simbol, ci ca un drept specific căruia i se poate și căruia trebuie să i se acorde un conținut în viața zi cu zi.

Președinte – Declar închis acest punct de pe ordinea de zi.

Votarea va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Slavi Binev (NI), *în scris.* – (BG) Transparența și relațiile democratice dintre cetățeni și instituții sunt principii fundamentale ale Europei și drepturi de bază ale cetățenilor europeni. Acestea sunt exact principiile pe care trebuie să se bazeze alegerile parlamentare. Cu toate acestea, problema cumpărării voturilor din Bulgaria indică exact contrariul.

După ce alegerile locale anterioare au fost compromise în mod repetat prin cumpărarea flagrantă a voturilor de către GERB (Partidul Cetățenilor pentru Dezvoltare Europeană din Bulgaria), DPS (Mișcarea pentru Drepturi și Libertăți) și BSP (Partidul Socialist Bulgar), cetățenii obișnuiți au rămas cu impresia că nu aveau niciun drept de a alege. În consecință, dorința lor de a participa din nou la vot s-a diminuat.

În ciuda codului penal existent și a numeroase semnale de încălcare a legii, nicio persoană menționată în raportul Comisiei nu a fost condamnată pentru aceste infracțiuni deoarece, în mod clar, autoritățile care aplică legea nu doresc să stopeze cumpărarea voturilor. În Bulgaria, sistemul judiciar manifestă încă nehotărâre și binecunoscuții vinovați pregătesc din nou campaniile electorale, iar cei care le-au vândut voturile sunt în căutarea unor alți cumpărători care să ofere cel mai bun preț la licitație.

Doresc să subliniez faptul că, atât timp cât aceste încălcări ale legii sunt permise în Bulgaria, iar statul nu ia nicio măsură în acest sens, electoratul cinstit este privat de un drept fundamental - dreptul de a alege! Este un lucru inacceptabil pentru cetățenii europeni. Adresez Parlamentului îndemnul de a nu rămâne inactiv.

Magda Kósáné Kovács (PSE), *în scris.* – (HU) Tratatul privind Uniunea Europeană afirmă că toți cetățenii Uniunii sunt egali. Și cu toate acestea, din nefericire, acest principiu nu este întotdeauna respectat în realitate. Diferențele sunt determinate de răspândirea sărăciei accentuate, excluderea socială sau excluderea deliberată, regiuni dezavantajate din mai multe puncte de vedere care au fost excluse din societatea informațională și de la ai căror cetățeni nu te poți aștepta să aibă o conștiință europeană. Sunt mulțumită de faptul că raportul se referă în mod specific la cetățenii de etnie romă. Această minoritate de 1012 milioane de persoane trăiește în izolare și se confruntă cu dezavantaje de ordin educațional și șomaj fără perspective de soluționare din cauza subaprecierii propriiei cetățeniei.

Există semne care indică faptul că această segregare socială va avea un impact și asupra alegerilor pentru Parlamentul European. Dorința persoanelor dezavantajate de a participa la vot scade din cauza lipsei de

informații, iar la marginea societății oamenii sunt mai puțin conștienți că, dintre toate instituțiile europene, ei pot influența în mod direct doar componența Parlamentului European. Din nefericire, indiferența este deosebit de accentuată în țările din Europa Centrală și de Est și originile acesteia trebuie căutate încă o dată în lipsa de informații adecvate, dar există și un alt factor care influențează acest aspect, respectiv încetinirea ritmului de recuperare după extinderea de amploare, de care oamenii sunt dezamăgiți.

Ne exprimăm speranța că libera circulație a cetățenilor, lucrătorilor și furnizorilor de servicii va dărâma barierele mentale și de gândire ale oamenilor. Dacă libera circulație pe teritoriul unei patrii mai mari, ca rezultat al unei libertăți mai mari, va deveni un lucru obișnuit, atunci Uniunea Europeană multistratificată și multinueanțată poate cuprinde un număr mare de cetățeni europeni diferiți, dar capabili de coeziune și toleranță.

25. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

26. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 11.20 p.m.)